

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมประสงค์ กลิ่นเจ็ก

GRAD VRU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2568

DEVELOPMENT OF LEARNING MANAGEMENT MODEL FOR THAI READING
BASED ON CONSTRUCTIVIST THEORY IN CONJUNCTION WITH
COOPERATIVE LEARNING TO ENHANCE READING COMPETENCY
FOR SIXTH - GRADE STUDENTS

SOMPRASONG KLINJEK

GRAD VRU
A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR DOCTOR OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
GRADUATE SCHOOL
VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE
PATHUM THANI PROVINCE

2025

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

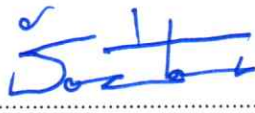
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี
คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริม
สมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อนักศึกษา สมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
รหัสประจำตัว 65U74680107
ปริญญา ปรัชญาดุษฐ์บัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธาน	 ประธาน (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง)	(รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี)
 กรรมการ	 กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วิมลพร จิโรจน์พันธ์)	(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ)
	 กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลอลักษณ์ โอทยานนท์)
	 กรรมการ
	(อาจารย์ ดร.วิมลพร จิโรจน์พันธ์)
	 กรรมการและเลขานุการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง)
	 ผู้ทรงคุณวุฒิ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.อังศรา ประเสริฐสิน)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ ปิ่นทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

สมประสงค์ กลิ่นเจ็ก. (2568). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. คุรุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง อาจารย์ ดร.วิสิทธิ์ จิโรจพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากนั้นยืนยันผลการศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ จากนั้นประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านและระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (2) แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ (3) แบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันและการทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1. สภาพการจัดการเรียนรู้อ่านภาษาไทย 2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3. สมรรถนะการอ่าน และ 4. องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน สำหรับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการ (2) จุดมุ่งหมาย (3) เนื้อหา (4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 สสำรวจประสบการณ์เดิมเสริมความรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ 2 ตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม ขั้นตอนที่ 3 ลงมือค้นคว้าปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 5. การวัดและการประเมินผล 2) การประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .11$) และ 3) การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า (1) สมรรถนะการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (2) สมรรถนะการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 50 คะแนน ซึ่งเท่ากับ 35 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($M = 40.73$ จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน, $SD = 3.16, t_{29} = 9.93$ และ $p = .001$)

นวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้อ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ซึ่งมีสมรรถนะการอ่าน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ 3) ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ 4) ทักษะการอ่านตีความ และ 5) การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการอ่านเพิ่มขึ้น พัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม การเรียนรู้แบบร่วมมือ สมรรถนะการอ่าน

Somprasong Klinjek. (2025). Development of Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth - Grade Students. Doctor of Education (Curriculum and Instruction). Advisors: Associate Professor Dr. Suwana Juithong, Dr. Wassaporn Jirojphan

ABSTRACT

This research and development aimed to 1) explore the basic information and synthesize relevant factors, 2) develop a learning management model, and 3) examine the effects of the developed model. The research was conducted in three stages. Stage 1 involved studying the background and components of a learning management model, which was evaluated by 11 experts using the Delphi technique. Stage 2 focused on developing of model, which was reviewed by five experts. Stage 3 examined the effects of the model through a single-subject experimental design. The sample consisted of 30 Grade 6 students from Sankhaburi Kindergarten School, selected through multi-stage random sampling. These students were enrolled in the first semester of the 2024 academic year. The research instruments included: 1) a form for assessing basic information and elements of the learning management model; 2) a quality assessment form for the model; and 3) a reading competency assessment form with an index of item-objective congruence ranging from .80 – 1.00 and a reliability coefficient of .96. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, a t-test for dependent samples, and a one-sample t-test.

The findings revealed as follows: 1) The analysis of the basic information and components of the learning management model identified 4 key aspects: Conditions for learning Thai reading, the learning management model, Reading competency, and Components of reading competency. The model itself consisted of 5 elements: (1) principles, (2) objectives, (3) contents, (4) learning management processes comprising 5 steps: Step 1: Surveying previous experiences and adding new knowledge; Step 2: Problem setting and grouping; Step 3: Research and practice; Step 4: Developing, applying, and extending; Step 5: Evaluation and exchange knowledge, and (5) measurement and evaluation. Moreover, 2) the quality of the developed learning management model was evaluated and found to be in the highest level ($M = 4.73$, $SD = .11$). After implementation, 3) the results indicated that: (1) students' reading competency significantly improved compared to before using the model, at .01 significance level, and (2) their scores exceeded the criterion-referenced threshold of 70 percent which was equivalent to 35 out of 50 points ($M = 40.73$, $SD = 3.16$, $t_{29} = 9.93$, $p = .001$).

The innovation of this research is a learning management model for Thai reading that integrates constructivism theory with cooperative learning to enhance reading competency. The model promotes development across 5 key dimensions: (1) recognition and understanding, (2) analytical reading, (3) reading comprehension, (4) reading interpretation, and (5) application of knowledge in various situations through the learning process designed by the researcher. This contributes to enhancing students' reading competency, developing their knowledge, skills, and desirable characteristics and enabling them to integrate knowledge and apply it in real-life situations.

Keywords: Learning Management Model, Constructivist Theory, Cooperative Learning, Reading Competency

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง และอาจารย์ ดร.วิศัลพร จิโรจพันธ์ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรชาติ มากมี ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรา ประเสริฐสิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตกร อ่อนโยน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลอลักษณ์ โอทกานนท์ และอาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา ซึ่งแนะแนวทางเสริมสร้างองค์ความรู้ และตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาและเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนนำไปสู่ความสำเร็จบนเส้นทางปรัชญาดุสิตที่มุ่งหวังไว้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนครบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย พร้อมทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนก่อเกิดเป็นทักษะกระบวนการ ผ่านการลงมือปฏิบัติในรายวิชาและพัฒนาต่อยอดในการประกอบสัมมาอาชีพบนเส้นทางของความเป็นครู จนสำเร็จตามหลักสูตรสาขาหลักสูตรและการสอน และขอบคุณเพื่อนครูที่คอยเป็นกำลังใจ และคอยสอบถามให้ผู้วิจัยเกิดแรงกระตุ้นที่จะทำงานวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงต่อไป

ขอระลึกถึงคุณพ่อสมพงษ์ กลิ่นเจ็ก และขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพรักรักยิ่งแด่คุณแม่ย้วน กลิ่นเจ็ก และทุกคนในครอบครัวที่คอยสอบถาม ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ คอยห่วงใย และส่งเสริมสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจและแรงผลักดันสู่ความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้มาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอเทิดทูนพระคุณแด่บุพการีผู้อบรมบ่มเพาะให้ผู้วิจัยซึมซับกับคำว่า มุมานะ อดทน และแสวงหาความรู้มาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่บิดา มารดา ญาติผู้ใหญ่ ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้วางรากฐานการศึกษาและถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยพร้อมที่จะนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน สังคม และประเทศชาติต่อไป

สมประสงค์ กลิ่นเจ็ก

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามของการวิจัย	9
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
1.5 สมมติฐานของการวิจัย.....	13
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	14
1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	17
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	22
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	31
2.3 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism).....	45
2.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning).....	66
2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ.....	88
2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน.....	98
2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน.....	107
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	126
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	134
3.1 รูปแบบการดำเนินการวิจัย.....	135
3.2 การดำเนินการวิจัย.....	143
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	169
4.1 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิ	

ซึ่งร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6.....	169
4.2 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	174
4.3 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริม สมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	186
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	188
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	188
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	188
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	190
5.4 อภิปรายผล	192
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	203
บรรณานุกรม.....	205
ภาคผนวก	217
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	218
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	239
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	287
ภาคผนวก ง ผลการยืนยันการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้ แบบ ร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	301
ภาคผนวก จ ผลการหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6.....	306
ภาคผนวก ฉ ความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	309
ภาคผนวก ช คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการ อ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	313
ภาคผนวก ซ ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	316
ประวัติผู้วิจัย.....	327

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	28
ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	28
ตารางที่ 3 สังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	40
ตารางที่ 4 สังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้	44
ตารางที่ 5 สังเคราะห์หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม	59
ตารางที่ 6 สังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม	64
ตารางที่ 7 สังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	72
ตารางที่ 8 สังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	78
ตารางที่ 9 สังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	80
ตารางที่ 10 สังเคราะห์จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	81
ตารางที่ 11 สังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	84
ตารางที่ 12 สังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน	121
ตารางที่ 13 การดำเนินการใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)...	136
ตารางที่ 14 ขอบเขตเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	154
ตารางที่ 15 โครงสร้างแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	157
ตารางที่ 16 ผลการประเมินองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ	175
ตารางที่ 17 ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	178

ตารางที่ 18 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้
 การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ
 การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ180

ตารางที่ 19 ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6184

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ
 การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการ
 การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่าง
 ก่อนเรียนและหลังเรียน186

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ
 การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการ
 การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่าง
 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม187

GRAD VRU

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	11
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	12
ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	13
ภาพที่ 4 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามของกรอบแนวคิดการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	13
ภาพที่ 5 หลักการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	83
ภาพที่ 6 จุดมุ่งหมายเชื่อมโยงสู่ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน .	86
ภาพที่ 7 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)	90
ภาพที่ 8 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ฯ เชื่อมโยงสู่องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน .	123
ภาพที่ 9 ภาพรวมของการดำเนินการวิจัย	134
ภาพที่ 10 รูปแบบการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design	163
ภาพที่ 11 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	185

GRAD VRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป้าหมายหลักของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในฐานะของพลเมืองโลกในยุคดิจิทัลคือการพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง และสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2564) บทบัญญัติในมาตรา 54 ที่ได้บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และบทบัญญัติในมาตรา 258 วรรค จ ข้อ 4) ได้กำหนดให้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัดและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ได้มาตรฐานสากล (สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, 2565) นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 - 2580) ที่ว่า “ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาคนในทุกมิติให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมด้วยการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดยการปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 - 2579 ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) อีกทั้งตามนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กำหนดไว้ว่า ในด้านที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาที่เน้นการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้สู่สมรรถนะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ให้กับผู้เรียน จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพหุปัญญาให้กับผู้เรียน โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในรูปแบบ Active Learning, STEM Education, Coding และกระบวนการส่งต่อในระดับที่สูงขึ้น พัฒนาระบบการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลฐานสมรรถนะเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นแห่งอนาคต ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถนะด้าน Soft Power ให้กับผู้เรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้เรียนรู้ตามความสนใจผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss) รวมไปถึงการพัฒนากระบวนการประเมินคุณภาพสถานศึกษาที่เน้นสมรรถนะและผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 4 มาตรา 24 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ยังได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะกระบวนการคิดผ่านการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำได้รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาสมรรถนะผู้เรียน จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จได้ตามความถนัด ความชอบ และศักยภาพของตนเอง ตามบริบทของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น และสถานศึกษา

การพัฒนาคนสามารถทำได้หลาย ๆ รูปแบบ อย่างที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาคนคือการให้การศึกษา ดังนั้นการพัฒนาประเทศต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาคนโดยต้องคำนึงถึงการศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวล้ำนำโลกไปมาก การศึกษาที่ต้องพัฒนาไปให้ทันกับโลก สำหรับการศึกษาในประเทศไทย หากดูจากสภาพที่เกิดขึ้น ในสังคมหลาย ๆ ฝ่ายกำลังเข้าใจเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือการศึกษาของไทยกำลังมีปัญหาจะเห็นได้ว่าเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจจากสังคม ซึ่งมีการทำวิจัยออกมาหลาย ๆ ครั้งที่สะท้อนถึงความล้มเหลวของการศึกษาในประเทศไทย ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยเปรียบเสมือนสายพานความป่วยไข้ทางสังคมที่สะท้อนถึงปรากฏการณ์ความอ่อนแอของทุกภาคส่วน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจึงจัดสภาพการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการดำเนินตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ซึ่งเป็นยุทธการพื้นฐานเตรียมเด็กไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ให้พร้อมในทุกด้านและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อการปรับตัว ยืดหยุ่นให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความผันผวนและไม่แน่นอนตลอดเวลาทั้งในเรื่องของโรคระบาดและเศรษฐกิจซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาอย่างมากในปีที่ผ่านมา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายออกมา 3ป. ได้แก่ ปลดล็อก ปรับเปลี่ยน และเปิดกว้าง เพื่อนำการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ปลดล็อกเป็นการปลดล็อกทางด้านการทำงานของระบบราชการภายในเพื่อให้การร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคสังคมประสานกันได้อย่างไม่ติดขัดง่าย รวดเร็ว ลดข้อจำกัดและกระบวนการที่ไม่จำเป็นบางอย่างลง ปรับเปลี่ยนเป็นการปรับเปลี่ยนแกนกลางสำคัญนั่นก็คือระบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ โดยใช้หลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตเข้ามาสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่จะต้องเผชิญกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันมากมายปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนใหม่มุ่งเน้นการพัฒนาชีวิตความสามารถ เพิ่มศักยภาพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกทุกวัน เพราะการศึกษาไม่สามารถหยุดนิ่งได้ และเปิดกว้างเป็นมุ่งเน้นไปที่การร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เปิดเสรีทางการศึกษาให้ภาคเอกชนที่มีคุณภาพเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาพร้อมประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ (Human Capital Excellence Center: HCEC) จากแพลตฟอร์มดิจิทัล (Digital Education Excellence Platform: DEEP) ให้ครอบคลุมผู้เรียนทั่วประเทศ จัดระบบการศึกษาที่ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของโลก และความต้องการของตลาดแรงงาน โดยให้ทุกหน่วยงานพิจารณาวิเคราะห์

ข้อมูลร่วมกันอย่างรอบด้าน ครบถ้วน ร่วมกันพิจารณาหาแนวทาง ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการ ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตร ในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้น ในการ พัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตาม มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็น กรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

วิชาภาษาไทยเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบกิจการงานทุก ประเภทและทุกระดับการศึกษา ในการรับและถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม จากบรรพบุรุษ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของคนไทยทุกคนที่จะต้องหวงแหนรักษาและสืบทอดให้อยู่คู่ ชาติไทยสืบไป ปัจจุบันวิทยาการการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สามารถสื่อสารกันได้ รวดเร็วและไร้พรมแดน ทำให้ค่านิยม ภาษา และวัฒนธรรมต่างชาติหลั่งไหลเข้าสู่สังคมไทยอย่าง หลีกเลี่ยงไม่ได้ ผลกระทบที่ชัดเจนสิ่งหนึ่งคือเยาวชนไทยและคนไทยใช้ภาษาไทยอย่างไม่ถูกต้องและ ไม่เหมาะสม อีกทั้งไม่ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ในส่วนของครูภาษาไทยเองก็ได้รับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ไร้พรมแดนเช่นกัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมกัน สนับสนุน ส่งเสริมทั้งในด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และค่านิยมที่พึงประสงค์ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ ในการสอนภาษาไทยให้ได้ผลดีตามที่สังคมคาดหวัง สอดคล้องกับกาญจนา นาคสกุล (2559) ที่ได้ กล่าวไว้ว่า วิชาภาษาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาชาติ ภาษาชาติเป็นภาษา ที่คนไทยทุกคนต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต เพื่อสืบทอดอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของความเป็น ไทยไปสู่ลูกหลานไทย ความรู้ ความคิด จิตใจ ความรู้สึก พ่อแม่ และครูทุกคนเป็นผู้มีหน้าที่สอน เยาวชนไทยทุกระดับจึงต้องสอนคนไทยให้ใช้ภาษาไทยในการคิด อ่าน เขียน และพูดอย่างมีเหตุผล เทียงตรง สุจริต รู้ทันเทคโนโลยี สามารถสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพื่อความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต รักษาภาษาไทยเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมของชาติและพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป ก่อนที่จะเรียนรู้ภาษา ของชาติอื่น เราจึงควรเรียนรู้ภาษาไทยให้แตกฉานเสียก่อน ถ้าเราไม่เรียนรู้ภาษาไทย ไม่รักษายกย่อง ภาษาไทย เราจะทำให้ความโชคดีของเราสูญสิ้นไปโดยเปล่าประโยชน์ เพื่อสนองพระราชดำริสเมื่อ วันที่ 29 เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช 2505 ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอด ดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ความว่า “เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควร อย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้ บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือ ให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน” ประชาชนชาวไทยทุกคนควรจะสนองพระ ราชดำริส ช่วยกันรักษาภาษาไทย เพราะภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงความเป็นชาติ เป็นสิ่งที่ทำให้

คนไทยทุกคนมีความรู้สึกว่าเป็นชาติเดียวกัน ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนไทยทั่วทั้งประเทศ และเป็นภาษาที่ยึดโยงคนไทยให้เป็นพวกเดียวกัน คนไทยจึงต้องรักษาภาษาไทยให้ยั่งยืนต่อไป

นอกจากนี้ สถาบันภาษาไทย (2565) ยังได้กล่าวถึง วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้เป็นผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ สามารถประกอบอาชีพ และศึกษาตลอดชีวิต โดยมีสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างฐานการคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและเป็นรากฐานการพัฒนาการศึกษาของคนในชาติ การพัฒนาทักษะภาษาไทยจึงต้องมีการฝึกฝนทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียน ตามหลักการใช้ภาษาไทย

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะได้มีการกำหนด วิสัยทัศน์ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย หรือแม้แต่การวัดและประเมินผลไว้ก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของเด็กและเยาวชนไทยอยู่ ผู้เรียนไม่ใส่ใจกับการอ่าน ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ส่งผลให้ไม่มีความรู้ ขาดทักษะในการอ่าน ขาดทักษะในการคิด ไม่สามารถคิดวิเคราะห์ และคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ ข้อมูลจากงานวิจัยของไทยก็ระบุว่า เด็กไทยมีปัญหาด้านการอ่าน อ่านหนังสือไม่ออก อ่านติด ๆ ขัด ๆ เด็กส่วนใหญ่ของประเทศไทยอ่านหนังสือไม่คล่อง (อุษณีย์ อนุรุทธวิจิตร, 2556) อีกทั้ง National Statistical Office (2012) ยังได้รายงานข่าวว่า เด็กไทยอ่านหนังสือ 2 - 5 เล่มต่อปี สิงคโปร์ เวียดนาม อ่าน 50 เล่ม คนไทยอ่านหนังสือนอกเวลาเรียนหรือทำงาน ร้อยละ 68.80 เฉลี่ยอ่านหนังสือคนละแค่ 35 นาทีต่อวัน ต่อคน เร่งกระจายการอ่านหนังสือทั่วไทย สอดคล้องกับ National Sciences and Technology Development Agency (2014) ได้กล่าวไว้ว่า ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมามีการเปิดเผยผลการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากรไทย ซึ่งมีค่าสถิติที่อยู่ในระดับวิกฤติ หรือที่กล่าวกันชัด ๆ ว่าคนไทยอ่านหนังสือเพียงปีละ 8 บรรทัด ถือเป็นเรื่องใหญ่และน่าเป็นห่วงอย่างมาก

อีกทั้งในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการเคยประกาศปีแห่งการปลดปล่อยนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อาจเรียกได้ว่าการแก้ปัญหานี้อาจยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าไรนัก เพราะเมื่อดูจากผลสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อ่านไม่คล่องร้อยละ 2.60 สอดคล้องกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) ยังได้เคยรายงานสถิติการอ่านหนังสือของประชากรวัยเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับ พบว่า ในระดับประถมศึกษา มีอัตราการอ่าน ร้อยละ 83.5 สถิติรวมการอ่านหนังสือของเด็กไทยอายุ 6 ปีขึ้นไปมีอัตราการอ่านหนังสือร้อยละ 81.80 มีผู้ไม่อ่าน ร้อยละ 18.20 คิดเป็นจำนวนสูงถึง 11.3 ล้านคน และในปี พ.ศ. 2561 กระทรวงศึกษาธิการได้สำรวจปัญหาการอ่านหนังสือของเด็กไทย พบว่า กลุ่มเด็กวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังคงประสบปัญหาอ่านไม่ออกร้อยละ 42.50 และอ่านไม่คล่องร้อยละ 26.50 นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2562 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้สำรวจปัญหาการอ่านหนังสือของเด็กไทย พบว่า เด็กวัยเรียนอายุ 6 - 14 ปี ประมาณ 5.1 แสนคน หรือร้อยละ 7.30 ยังมีปัญหาอ่านไม่ออกและอ่านไม่คล่อง สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาในระดับ

การศึกษาขั้นพื้นฐานยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการแก้ไข ทั้งในด้านหลักสูตร และวิธีการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับที่สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (2562) ได้เปิดผลสำรวจ “การอ่านของประชากร ประจำปี พ.ศ. 2561” พบว่า เด็กไทยอ่านหนังสือไม่ออกถึงร้อยละ 21.20 นอกจากนี้ ผลการสำรวจการอ่านของประชากรในปี พ.ศ. 2561 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ยังพบอีกว่าการอ่านของประชากรในวัยเด็กมีอัตราการอ่านลดลง แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังประสบปัญหาเรื่องการอ่านอยู่ในระดับหนึ่งซึ่งผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายล้วนตระหนักและหาหนทางแก้ไข เพื่อขจัดปัญหาการอ่านสัมพันธ์กับผลการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2565) พบว่า การจัดการศึกษาของนักเรียนด้านการอ่านอยู่ในระดับต่ำ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดเรื่องหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนรู้ อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2565) กลุ่มสาระภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ สาระที่ 1 การอ่าน ได้เพียงร้อยละ 59.36 ในขณะที่ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (National Test: NT) ในส่วนความสามารถด้านภาษา (Literacy) ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่ผลการทดสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระที่ 1 การอ่าน ส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในขั้นวิกฤตและต้องได้รับการส่งเสริม พัฒนาอย่างเร่งด่วน อีกทั้งในห้วงเวลาและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา ผู้เรียนเรียนอยู่ที่บ้านผ่านระบบออนไลน์ สามารถเข้าถึงสื่อการอ่านได้น้อยและไม่หลากหลาย จึงส่งผลให้ความสนใจการอ่านหนังสือน้อยลงอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

นอกจากนี้งานวิจัยของพัฒน์นรี อัฐวงศ์ และคณะ (2559) ยังพบว่า การพัฒนาการอ่านของเด็กควรเริ่มทำตั้งแต่เด็กอายุน้อย ๆ เพราะการอ่านและทำความเข้าใจให้ได้นั้นเป็นเรื่องยาก ควรดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด การส่งเสริมของครอบครัว การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีภาพและเสียงประกอบ และอุปกรณ์ช่วยในการอ่าน ทำให้เกิดความพร้อมในการอ่าน และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน นอกจากนี้การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ด้านเช่นกัน การอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง จดจำชื่อสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีทักษะในการมองตัวอักษร การทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ร่วมคิดร่วมอ่าน ทำให้เด็กมีการพัฒนาในหลายด้าน การส่งเสริมการอ่านแบบกว้างขวาง เช่น การพัฒนาทักษะอ่าน การมีทัศนคติต่อการอ่านในทางบวก มีความกระตือรือร้นในการอ่าน มีแรงจูงใจในการอ่าน และได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน ช่วยให้เด็กมีทักษะทางภาษาหลายอย่างดีขึ้น ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้สูงขึ้นและมีผลต่อพัฒนาการทางความคิดอีกด้วย

อีกทั้งเฉลิมลาภ ทองอาจ (2557) ยังได้กล่าวไว้อีกว่า การอ่านออกคือกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของชีวิต และเป็นเครื่องมือที่บุคคลสามารถนำไปใช้เพื่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในตนเอง รวมถึงการเสริมสร้างพลังให้แก่สามเสาหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านสังคม และการปกป้องสิ่งแวดล้อม จากคำกล่าวดังกล่าว

แสดงให้เห็นว่าพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องเริ่มจากการที่คนอ่านออกหรือรู้หนังสือ ก็จะทำให้คนเหล่านี้มีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนา เปลี่ยนแปลง และปกป้องสิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากรต่าง ๆ อันเป็นเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นวัฒนธรรมในการแสวงหาความรู้ของทุกคน ซึ่งในปัจจุบันสังคมโลกเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และการแข่งขัน การอ่านจึงเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ประชากรได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และแนวคิดใหม่ ๆ อันจะเป็นการพัฒนาตนเองและรู้จักปรับตัวให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวและให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่องอีกทั้งยังมีหน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมกันจัดกิจกรรมและรณรงค์ส่งเสริมการอ่าน กอปรกับรัฐบาลได้กำหนดนโยบายปฏิรูปการศึกษาทั้งในด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพ มาตรฐาน และความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยมุ่งแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพโอกาสและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ โดยให้มีความเชื่อมโยงและส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2561)

การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะการอ่านต้องเริ่มจากการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และเจตคติหรือคุณลักษณะให้เกิดศักยภาพในการอ่านให้เพิ่มมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการอ่านเนื่องจากสมรรถนะการอ่านเป็นความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยสามารถบอกความหมายของคำ ประโยค เครื่องหมายสัญลักษณ์ สื่อสารความรู้ความเข้าใจ บอกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ (มานพ ชมาวิมล และคณะ, 2559) นอกจากนี้สมรรถนะการอ่านยังจัดเป็นความสามารถในการเข้าใจและใช้ข้อเขียนตามความต้องการของสังคม หรือข้อเขียนที่ตนเห็นว่ามีคุณค่า สามารถสร้างความหมายจากบทอ่านที่หลากหลายรูปแบบ อ่านเพื่อเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ในชุมชน โรงเรียน และชีวิตประจำวัน ตลอดจนเพื่อความเพลิดเพลินอีกด้วย (Progress in International Reading Literacy Study, 2015) สอดคล้องกับดวงจันทร์ เตียววิไล และคณะ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่านจัดเป็นความสามารถของผู้เรียนในการรับสาร สามารถที่จะสื่อสารออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสารที่ได้รับและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตได้ การที่ผู้เรียนมีสมรรถนะการอ่านก็จะเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านจะมีทักษะความเข้าใจ การรู้เรื่อง การตีความ และการถ่ายทอดสาระจากสื่อที่ได้อ่านหรือการแปลสารจากตัวอักษรที่ได้อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และสามารถถ่ายทอดได้ตรงกับความสำคัญและความหมายของสารนั้น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ได้ คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านจึงเป็นคุณลักษณะหรือคุณภาพที่ผู้เรียนสะท้อนออกมาในรูปแบบของการมีสมรรถนะการอ่าน เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่าน อีกทั้งวนิดา พรหมเขต (2559) ยังได้กล่าวไว้อีกว่า คุณลักษณะของนักอ่านที่ดีคือ ผู้อ่านต้องมีความสนใจในการอ่าน อ่านอย่างสม่ำเสมอ อ่านได้หลากหลาย มีการจดบันทึก มีนิสัยรักการอ่าน และใช้วิจารณญาณในการวิเคราะห์และตัดสินใจ ซึ่งลักษณะดังกล่าวสามารถนำมาบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้

นอกจากนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2565) ยังได้กำหนดแนวทางการดำเนินการทดสอบการอ่านออก เขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพิจารณากรอบโครงสร้างเครื่องมือจาก (1)

การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามระดับชั้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) การวิเคราะห์ระดับพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และ 3) กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยที่ถูกต้องตามหลักภาษาและใช้วงคำศัพท์ในบัญชีคำพื้นฐาน โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปีขึ้นไป รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เครื่องมือที่สร้างตามกรอบโครงสร้างนี้มีการกำหนดวัดสมรรถนะการอ่านของนักเรียน 5 ประการ ได้แก่ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความสั้น ๆ หรือประโยคสั้น ๆ นำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน จับใจความจากเรื่องที่อ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์คำหรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่สำคัญที่พบเห็น และการรับรู้ เข้าใจ และคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับเสกสันต์ ผลวัฒน์ (2565) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการอ่าน ประกอบด้วย การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ และการอ่านประเมินค่า อีกทั้ง Programme for the International Assessment of Adult Competencies: PIAAC (2009) ยังได้ดำเนินการโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) เพื่อวัดและประเมินสมรรถนะพื้นฐานของประชากร ประเทศละ 5,000 ตัวอย่าง ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐบาลของประเทศสมาชิก OECD ได้ทราบถึงระดับสมรรถนะประชาชนของประเทศตนเอง โดยดำเนินการวัดสมรรถนะพื้นฐานใน 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติการรู้หนังสือ (Literacy) 2) มิติองค์ประกอบกรอ่าน (Reading Components) 3) มิติความรู้พื้นฐานทางการคำนวณ (Numeracy) และ 4) มิติการแก้ปัญหาภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปี่ยมไปด้วยเทคโนโลยี (Problem Solving in Technology-rich Environment) รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลภูมิหลังด้วย ทั้งนี้ PIAAC ได้กำหนดขอบเขตการประเมินด้านการรู้หนังสือและองค์ประกอบกรอ่าน จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน 5 ประการ ได้แก่ สัญลักษณ์และความเข้าใจ การรับรู้คำจากการมองและการตีความ ความหมายของคำ การประมวลผลวิเคราะห์ประโยค และความเข้าใจและการสรุปข้อความพื้นฐานทั่วไปอีกด้วย

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการอ่านต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติเอง สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นนวัตกรรมด้านการอ่าน มีความสามารถ มีทักษะ และมีเจตคติหรือคุณลักษณะที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ซึ่งในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ประกอบไปด้วย แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล การตั้งสมมติฐานอย่างสมเหตุสมผล และการแก้ปัญหา (Piaget, 1963) อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการและการเรียนรู้ที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ ผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น (Vygotsky, 1978) และรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แก้ไขปัญหาและทำงาน

ร่วมกันจนเกิดความสำเร็จ และประการสำคัญต้องมีกระบวนการทักษะทางสังคมไปพร้อม ๆ กัน (Johnson et al., 1987 and Slavin, 1990) และจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน และการเรียนรู้ร่วมกันส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้น มีความผูกพัน ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลจึงจำเป็นต้องมีลักษณะประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกัน ในแต่ละบุคคล และใช้วิธีการหลากหลายโดยอาศัยบริบทจริงที่มี (ทิตินา แชมมณี, 2567) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปัญญาวิทย์ แจ่มกระจ่าง (2564) พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านจากการวัดซ้ำ 5 ครั้ง มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเป็นลำดับและ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยของกุลิสรา จิตรชญาวิช และมาลี บุญคง (2565) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการ กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ภาษาไทยระหว่างเรียนและหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยของปณตนนท์ เกียรประภากุล และคณะ (2565) พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการคิด วิเคราะห์ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยสูงขึ้นกว่า ก่อนการทดลอง รวมไปถึงผลการวิจัยของฉัตรปวิณ อ่ำภา และประไพศรี ให้อย่าง (2566) พบว่า ผลคะแนนความสามารถในการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นโดยคะแนนความสามารถในการอ่านหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และคาดหวังว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน โดยใช้ แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism) ร่วมกับรูปแบบการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ควบคู่กับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน และกระบวนการตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบจะสามารถส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ได้แก่ สมรรถนะ ด้านความรู้ สมรรถนะด้านทักษะ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยยึดมาตรฐาน ตัวชี้วัดตามกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นเนื้อหาสาระและสื่อกลางในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียน สามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เอง จากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิด ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำ ความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม จะช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการอ่านที่เพิ่มขึ้น เป็นผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีสมรรถนะการอ่านสามารถสร้างองค์ความรู้ และการนำความรู้ไปประยุกต์ต่อยอดความคิด สร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมด้านการอ่าน มีสมรรถนะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงตามบริบทของ สังคมไทยในศตวรรษที่ 21 ยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ต่อไป

1.2 คำถามของการวิจัย

1.2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะและองค์ประกอบเป็นอย่างไร

1.2.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพียงใด

1.2.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นจะส่งผลต่อสมรรถนะการอ่านของนักเรียนอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3.3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3.3.1 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

1.3.3.2 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้เกิดจากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในส่วนของ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวคิดและทฤษฎี ได้แก่ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ของทีศนา แชมมณี (2567), Dick et al. (2005), Morison (2013), Joyce et al. (2017), Kurse (2017), Massimo (2018) และ Yunus and Suardi (2019) ทฤษฎีการเรียนรู้

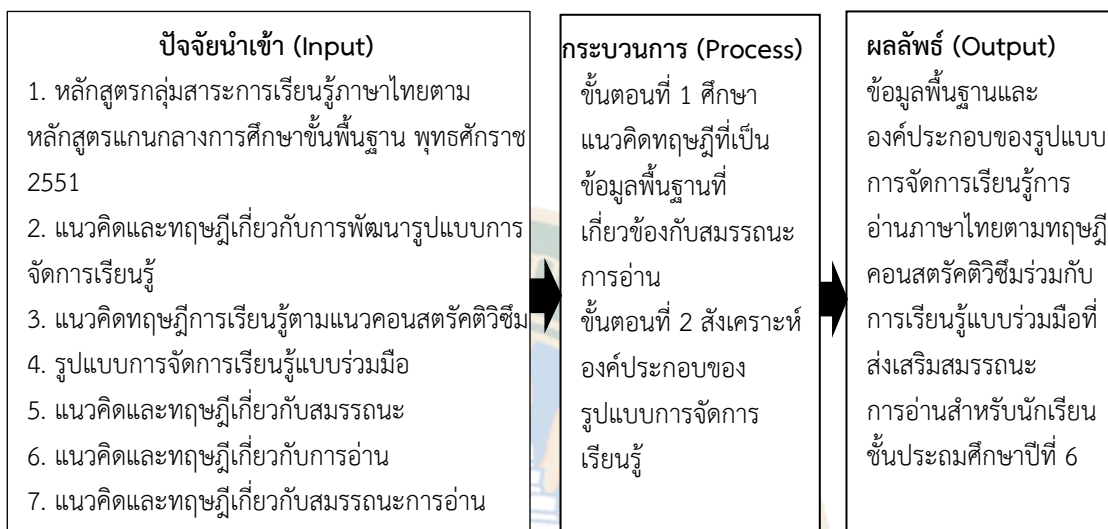
ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมของ Piaget (1963), Vygotsky (1978) และ Wood et al. (1976) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson et al. (1987) และ Slavin (1990) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของ McClelland (1973) และ Spencer and Spencer (1993) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านของศิวกานท์ ปทุมสูติ (2553), สถาบันภาษาไทย (2557) และกาญจนา นาคสกุล (2564) และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่านของดวงจันทร์ เตียววิไล และคณะ (2555), สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558), รัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ (2560), ธนพร หมูคำ และดวงจันทร์ เตียววิไล (2561), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565), เสกสันต์ ผลวัฒน์ (2565), Miller (1990), Searsfoss and Readence (1994), Williams (1994) และ PIAAC (2009) รูปแบบการดำเนินการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยจึงขอเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยทั้ง 3 ระยะ ดังนี้

1.4.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำคัญ ได้แก่ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังภาพที่ 1

กรอบแนวคิดระยะที่ 1 : กรอบแนวคิดในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

GRAD VRU

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.4.2 การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิจัยเชิงปริมาณ)

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แสดงดังภาพที่ 2

กรอบแนวคิดระยะที่ 2 : กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

GRAD VRU

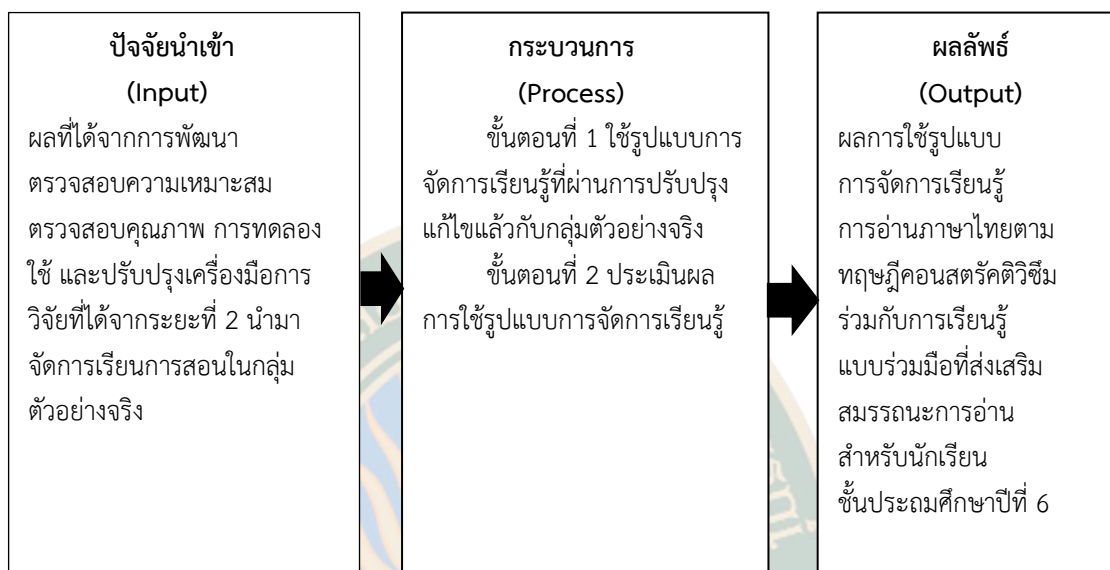
ปัจจัยนำเข้า (Input)	กระบวนการ (Process)	ผลลัพธ์ (Output)
ผลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานผลการสังเคราะห์องค์ประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ได้จากระยะที่ 1	<p>ขั้นที่ 1 พัฒนาและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น</p> <p>ขั้นที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น</p> <p>ขั้นที่ 3 ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย</p> <p>ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัย</p>	รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

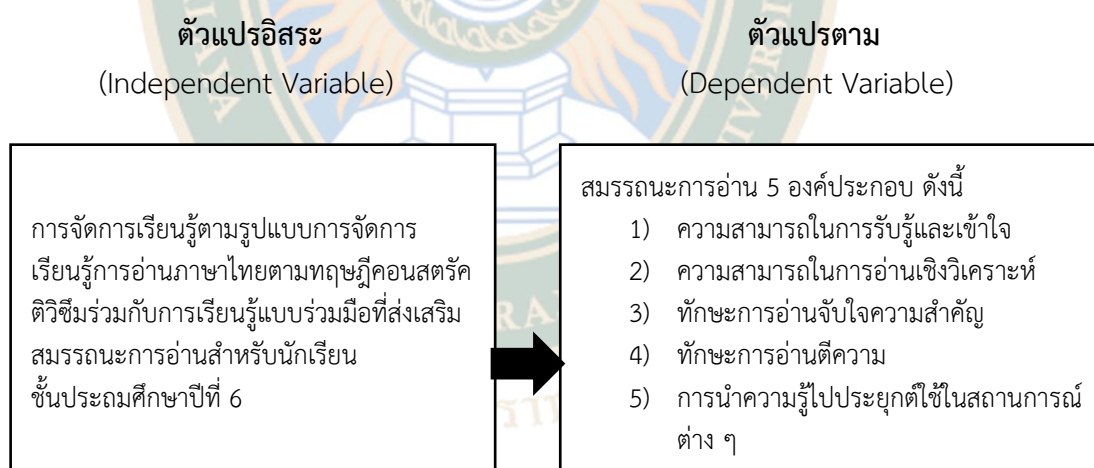
1.4.3 การวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิจัยเชิงปริมาณ)

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพในเบื้องต้นสู่การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง และเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอกรอบแนวคิดในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังภาพที่ 3

กรอบแนวคิดระยะที่ 3: กรอบแนวคิดในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ภาพที่ 4 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามของกรอบแนวคิดการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

1.5.1 สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.5.2 สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1.6.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และการส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงรูปแบบการสอน วิธีการสอน และหลักการในการจัดการเรียนรู้ของนักการศึกษาต่าง ๆ

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 4 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและการสอนภาษาไทย 4 ท่าน รวมจำนวน 11 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่ตรงประเด็นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และทฤษฎีการเรียนรู้ จากเอกสาร หนังสือ บทความวิชาการ บทความวิจัย และรายงานวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

3.1 สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และการส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.6.2 การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

1.2 รายการของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ประเด็นหรือรายการของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการวัด และการประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและการสอนภาษาไทย 2 ท่าน จำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.2 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 163 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2,317 คน

2.3 ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 35 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงและได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาแล้ว ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 คุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.3 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.4 แผนการจัดการเรียนรู้

4.5 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.6.3 การวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 163 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2,314 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในศูนย์ประสานงานทางวิชาการสรรคบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 14 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มอย่างง่ายจากเขตพื้นที่การศึกษา มา 1 เขตพื้นที่ การศึกษา ได้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มอย่างง่ายจากศูนย์ประสานงานทางวิชาการ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ได้ศูนย์ประสานงานทางวิชาการสรรคบุรี 1

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มอย่างง่ายจากศูนย์ประสานงานทางวิชาการ สรรคบุรี 1 ได้โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี

ขั้นตอนที่ 4 สุ่มอย่างง่ายจากห้องเรียนมา 1 ห้อง ได้ห้อง ป.6/1 จำนวน 30 คน

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

สมรรถนะการอ่าน ซึ่งประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ทักษะการอ่านตีความ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.3 แผนการจัดการเรียนรู้

4.4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.7.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Model) หมายถึง สภาพของการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รูปแบบนั้น ๆ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนที่ฝึกการกระทำหรือฝึกการคิดในลักษณะต่าง ๆ โดยมีการจัดข้อมูลหรือสถานการณ์ เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ ได้มีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

1.7.2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Development of a Learning Management Model) หมายถึง กระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำแบบแผนการวิจัยและพัฒนา และการออกแบบการสอนเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.7.2.1 ขั้นการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: Research) หมายถึง การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาทั้งทฤษฎี หลักการ แนวคิด หลักสูตร เอกสารรูปแบบการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.7.2.2 ขั้นการร่างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Design and Development: Development) หมายถึง การร่างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการสังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากทฤษฎี หรือแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.7.2.3 ขั้นการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ (Investigate: Development) หมายถึง การตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และการหาประสิทธิภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

1.7.2.4 ขั้นการทดลองใช้รูปแบบ (Implementation: Research) หมายถึง การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและหาประสิทธิภาพของรูปแบบก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.7.2.5 ขั้นการประเมินและปรับปรุง (Evaluation: Development) หมายถึง การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.7.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง

ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และ 5) การวัดและการประเมินผล

1.7.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน (Learning Management Process that Promotes Reading Competency) หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกัน แสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปรายในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้า ผึกกระบวนการคิด วิเคราะห์ ได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

1.7.5 สมรรถนะการอ่าน (Reading Competency) หมายถึง คະแนนที่ได้จากการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีต่อการอ่าน ในด้านการรับสาร การส่งสาร การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เชื่อมโยง คาดคะเนเรื่องราวอย่างมีเหตุผล ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านสมรรถนะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1.7.5.1 ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำในประโยคได้ สามารถค้นหาคำนิยามศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว แล้วนำมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำในข้อความหรือโวหารได้อย่างถูกต้อง สามารถระบุข้อมูลที่ได้รับการอ่านได้อย่างชัดเจน และสามารถแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

1.7.5.2 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง นักเรียนสามารถวิเคราะห์เจตนาของผู้ส่งสารได้อย่างถูกต้อง สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อเสนอแนะได้ อีกทั้งยังสามารถอธิบายข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในสังคมและขยายความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่นได้

1.7.5.3 ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ โดยสามารถแยกใจความสำคัญกับส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถสรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจได้เป็นอย่างดี บอกข้อคิดคติสอนใจ และสามารถอธิบายแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้

1.7.5.4 ทักษะการอ่านตีความ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยได้ อธิบายความหมายของสำนวน สุภาพศัพท์ คำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถบอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียน อธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียน และอธิบายความหมายของถ้อยคำลีลา ตลอดจนนำสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ช่วยในการทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

1.7.5.5 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังสามารถเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจให้เหมาะสมกับวัยของตนเองและอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีมารยาท

1.7.6 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Reading Competency Assessment for Sixth-Grade Students) หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 50 คะแนน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การประเมินความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านตีความ และตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หลักเกณฑ์ในการนำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้คือผู้เรียนทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ได้รู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย

1.8.2 เป็นแนวทางให้ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ได้

พัฒนาสมรรถนะการอ่านของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้น และสามารถนำความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.8.3 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ ในการจัดกิจกรรมตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุม และกิจกรรมรักการอ่าน ฯลฯ

1.8.4 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง โดยเน้นกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของผู้เรียน และการเรียนรู้ที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

1.8.5 เป็นแนวทางให้สถานศึกษาได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นตามบริบทของสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และ ประเทศชาติต่อไป

GRAD VRU

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญ และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 2.1.1 ความหมายของวิชาภาษาไทย
 - 2.1.2 ความสำคัญของวิชาภาษาไทย
 - 2.1.3 วิสัยทัศน์
 - 2.1.4 คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)
 - 2.1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน
 - 2.1.6 การวัดและการประเมินผลชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
 - 2.2.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
 - 2.2.2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
 - 2.2.3 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism)
 - 2.3.1 แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม
 - 2.3.2 ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม
 - 2.3.3 ความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม
 - 2.3.4 หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม
 - 2.3.5 จุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม
 - 2.3.6 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม
- 2.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
 - 2.4.1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.4.2 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.4.3 ความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.4.4 หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.4.5 จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.4.6 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ
 - 2.5.1 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ
 - 2.5.2 ความหมายของสมรรถนะ
 - 2.5.3 ความสำคัญของสมรรถนะ
 - 2.5.4 ประเภทของสมรรถนะ
 - 2.5.5 องค์ประกอบของสมรรถนะ
 - 2.5.6 การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ
- 2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน
 - 2.6.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.6.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.6.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.6.4 ประเภทของการอ่าน
 - 2.6.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.6.6 ประโยชน์ของการอ่าน
 - 2.6.7 แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
- 2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน
 - 2.7.1 ความหมายของสมรรถนะการอ่าน
 - 2.7.2 ความสำคัญของสมรรถนะการอ่าน
 - 2.7.3 ระดับสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 - 2.7.4 คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน
 - 2.7.5 องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน
 - 2.7.6 การวัดและประเมินผลสมรรถนะการอ่าน
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงาน อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจน ปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนด ความหมาย วิสัยทัศน์ คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ รวมไปถึงการวัดและการประเมินผลของ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากนักการศึกษาและ นักวิชาการ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 ความหมายของวิชาภาษาไทย

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของวิชาภาษาไทยไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สุนีย์ สินธุเดชะ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญ トラบไตที่เรายังอาศัยอยู่บนผืนแผ่นดินไทย ยังติดต่อกับคนไทย เราก็ต้องใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสม รู้กาลเทศะ และอย่าไปคิดว่าคนที่เข้มงวดกับภาษาไทยเป็นคนหัวโบราณ ไม่ทันสมัย เพราะการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสมนั้น เป็นเรื่องดีกว่าการใช้ภาษาไทยผิด ๆ อยู่แล้ว

กาญจนา นาคสกุล (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทย หมายถึง ภาษาคำโดด คำนาม ในภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนรูปเพื่อแสดงว่าเป็นเอกพจน์ หรือพหูพจน์ คำกริยาไม่ต้องเปลี่ยนรูปเพื่อแสดงว่าเป็นกริยาในอดีต หรือกริยาในอนาคต คำในภาษาไทยไม่ว่าจะเป็นคำไทยแท้ หรือคำยืมมาจากภาษาใด ขอเพียงออกเสียงให้ชัด ใช้ให้ถูกความหมายซึ่งคนไทยเข้าใจตรงกันก็เป็นคำไทย อีกทั้งภาษาไทยเป็นภาษาวรรณยุกต์ และเมื่อมาใช้เขียนในภาษาไทยก็ต้องแสดงตัวเขียนตามหลักอักขรวิธีให้ตรงกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถ้าเขียนไม่ตรงก็เป็นภาษาวิบัติ

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือของความคิด “การอ่านหนังสือเป็นการอ่านความคิดของคนอื่น การเขียนหนังสือเป็นการอ่านความคิดของตัวเอง ไม่ว่าจะอ่านหรือเขียน เป็นการทำงานของความคิด” การอ่านหนังสือจะทำให้เรามีคลังของถ้อยคำมาก ถ้ามีคลังคำมาก เราจะคิดได้มาก เพราะถ้อยคำเป็นเครื่องมือของความคิด ดังนั้นการมีคลังคำสำคัญมาก ซึ่งคลังคำนี้มาจากการอ่าน ยิ่งอ่านมากยิ่งมีคลังคำมาก ภาษาเป็นวิชาชีวิต ความประณีตในการใช้ภาษาเป็นศิลปะที่ทำให้เราองงามในความรู้สึก ภาษาเป็นเครื่องมือของความคิด และเป็นหนทางหนึ่งในการระบายความรู้สึกของคน

สถาบันภาษาไทย (2565) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทย หมายถึง เครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีต่อกัน อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ การประกอบกิจกรรม การงานและการดำรงชีวิตร่วมกันต่อไป

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ภาษาไทย หมายถึง ภาษาคำโดดหรือภาษาไทย จัดเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ การประกอบกิจกรรม การสร้างจินตนาการ การงานและการดำรงชีวิตร่วมกันต่อไป ด้วยเหตุนี้ จึงมีการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการดำรงชีวิต

2.1.2 ความสำคัญของวิชาภาษาไทย

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาภาษาไทยไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

กำชัย ทองหล่อ (2556) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวิชาภาษาไทย ไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในด้านทักษะภาษาโดยสามารถสร้างองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีเหมาะสมกับช่วงวัย ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ได้ดีทั้งในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2556) ได้แสดงแนวคิดที่ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติไทยและเป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียนตลอดจนการสืบทอดวัฒนธรรมไทย การใช้ภาษาได้ดีทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็น การช่วยให้เกิดความร่วมมือของชนในชาติ ใช้อักษรแทนเสียง สำเนียงจุดดนตรี มีระดับของภาษา พัฒนาตามกาลสมัย ใช้วิธีเรียงคำ สำนวนไทยหลากหลาย เขียนจากซ้ายไปขวา และรสนาชาสุนทร

อัมพร ทองใบ (2556) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวิชาภาษาไทย ไว้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่ง “เราโชคดีที่มีภาษาเป็นของตนเอง” ข้อความข้างต้นเป็นการยืนยันความเป็นเอกราชของชาติได้เป็นอย่างดี เพราะชาติใดที่มีอักษรและภาษาใช้เป็นของตน ชาตินั้นย่อมไม่เป็นเมืองขึ้นต่อใคร ชาติไทยก็เป็นชาติหนึ่งที่มีภาษาและอักษรของตนใช้ ซึ่งหลักศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงเป็นหลักฐานสำคัญที่สามารถสืบความเป็นมาของภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ทำให้ไทยมีภาษาใช้จนกระทั่งทุกวันนี้ ชาติไทยมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน คนไทยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกันระหว่างคนในชาติทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน แสดงความเจริญของชาติไทย ที่สามารถสร้างภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารอย่างมีวัฒนธรรม ดังนั้นคนในชาติควรให้ความสำคัญต่อภาษาไทยให้มาก

สุนีย์ สินธุเดชะ (2557) ได้ฝากถึงความสำคัญของ “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ไว้ว่า มีวันนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงความสำคัญของภาษาไทย เป็นแก่นของการเรียนรู้ ถ้าเราเก่งภาษา เราจะเรียนรู้อะไรได้ดี ถ้าเราอ่านหนังสือเก่ง เราจะมีสติปัญญา เด็กรุ่นใหม่ที่เถียงว่าอ่านในออนไลน์ กูเกิล สิ่งเหล่านั้นดูแล้วได้คำตอบเลย แล้วอธิบายเสร็จ แต่อ่านหนังสือ เราจะได้วินิจฉัย พิจารณา ความที่ ท่านผู้เขียน เขียนออกมา ท่านได้อะไร สิ่งนี้นำมาซึ่งสติปัญญา เพราะฉะนั้นวันภาษาไทยขอให้ทุกคนจงสร้างนิสัยการอ่านของตนเอง ผู้ปกครองก็ช่วยสนับสนุนให้บุตรรักการอ่าน

ประภาศ ปานเจียง (2558) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวิชาภาษาไทย ไว้ว่า ความงามของภาษาไทยเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเห็นลักษณะสำคัญของภาษาไทย ซึ่งกล่าวไว้ 8 ประการ ได้แก่ ภาษาไทยเป็นภาษาดนตรี ภาษาไทยมีอักษรไทยเป็นของตนเอง ภาษาไทยมีตัวเลขไทยเป็นเอกลักษณ์ ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด ภาษาไทยมีฉันทลักษณ์ ภาษาไทยมีภาษาถิ่นหลากหลายทุกภูมิภาค ภาษาไทยเป็นภาษาที่อ่านออกเสียงเป็นทำนองเสนาะได้ไพเราะ และ ภาษาไทยภาษานี้มีคำพ้อง ดังนั้นการสอนภาษาไทยให้นักเรียนรักภาษานั้น จำเป็นต้องสอนให้นักเรียนเรียนรู้ไปถึงขั้นเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ ประโยชน์ทางการสื่อสารและประโยชน์ทางการพัฒนาสติปัญญาได้ ครูภาษาไทยต้องไม่ลืมนำวิชาภาษาไทยนั้น ประกอบไปด้วยหลักภาษา การใช้ภาษา และวรรณคดี ผู้เขียนมั่นใจว่าการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดความรักต่อภาษาไทยจนถึงขั้นการเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านหนังสือต่าง ๆ ด้วยความใฝ่รู้ ซึ่งสุดท้ายก็จะเป็นที่มาของการอ่านอย่างพิถีพิถัน การเขียนภาษาไทยถูก การสะกดคำ ใช้คำได้ถูกความหมาย ถูกหน้าที่ รูปแบบการเรียงคำในประโยค ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาไทยจนถึงขั้นการใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์เป็นศิลปะการใช้ถ้อยคำได้ ที่สำคัญคือการอ่านที่จะทำให้ใจเป็นสุข ต้องเริ่มที่การสอนให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความซาบซึ้ง เพลิดเพลินบันเทิงใจในวรรณคดีไทย ซึ่งทั้งหมดผู้เขียนกล้าฟันธงว่าต้องอาศัยความรู้และความสามารถในการสอนของครูภาษาไทย

กาญจนา นาคสกุล (2559) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวิชาภาษาไทย ไว้ว่า ภาษาไทยเป็นภาษาชาติ ภาษาชาติเป็นภาษาที่คนไทยทุกคนต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต เพื่อสืบทอดอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของความเป็นไทยไปสู่ลูกหลานไทย ความรู้ ความคิด จิตใจ ความรู้สึก ทุกสิ่งที่เกิดกับคนไทยเกี่ยวพันกับภาษาไทย พ่อแม่ และครูทุกคนเป็นผู้มีหน้าที่สอนเยาวชนไทยทุกระดับจึงต้องสอนคนไทยให้ใช้ภาษาไทยในการคิด อ่าน เขียน และพูดอย่างมีเหตุผลเที่ยงตรง สุจริต รู้ทันเทคโนโลยี สามารถสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพื่อความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต รักษาภาษาไทยเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมของชาติและพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป และสามารถปรับเข้าสู่สังคมอาเซียนและสังคมโลกโดยไม่สูญเสียอัตลักษณ์ของความเป็นไทยด้วย ความโชคดีประการหนึ่งของคนไทย คือ การที่มีภาษาไทยสำหรับใช้สื่อสารกันในกิจการทุกประเภท ทุกระดับ เรามีภาษาไทยใช้เป็นราชาศัพท์ ภาษาราชการ ภาษาวิชาการ ภาษาธุรกิจ ภาษาบันเทิง ไปจนถึงภาษาตลาดและคำบริภาษ ก่อนที่จะเรียนรู้ภาษาของชาติอื่น เราจึงควรเรียนรู้ภาษาไทยให้แตกฉานเสียก่อน ถ้าเราไม่เรียนรู้ภาษาไทย ไม่รักษายกย่องภาษาไทย เราก็จะทำให้ความโชคดีของเราสูญสิ้นไปโดยเปล่าประโยชน์ เพื่อสนองพระราชดำริสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรที่ว่า “เราโชคดีที่มีภาษาของตนเอง” จึงสมควรอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนจะได้ใส่ใจศึกษาภาษาไทย และระมัดระวังการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ชัดเจน และใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรมีพระราชดำริเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พุทธศักราช 2505 ว่า “เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือ ให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน” ประชาชนชาวไทยทุกคนควรจะสนองพระราชดำริส ช่วยกันรักษาภาษาไทย ไม่ใช่ว่าเพราะเป็นพระราชดำริส แต่เพราะภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงความเป็นชาติ เป็นสิ่งที่ทำให้คนไทยทุกคนมีความรู้สึกว่าเป็นชาติเดียวกัน ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนไทยทั่วทั้งประเทศ และเป็นภาษาที่ยึดโยงคนไทยให้เป็นพวกเดียวกัน คนไทยจึงต้องรักษาภาษาไทยให้ยืนยงต่อไป การรักษาภาษาไทยมีทั้งการออกเสียงตามระบบเสียงของภาษาไทย การใช้คำตามหลักภาษาและตามวัฒนธรรมไทย รวมทั้งการอ่านการเขียนตามระบบอักขรวิธีของภาษาไทยด้วย

สถาบันภาษาไทย (2565) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวม สำหรับการเรียนรู้และการใช้ชีวิตโดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ด้วยความเข้าใจ เคารพในความคิดเห็น และความแตกต่างหลากหลาย รวมทั้งสามารถเลือกและสร้างสื่อเพื่อใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สร้างสรรค์ มีสุนทรียภาพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขต่อไป

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า วิชาภาษาไทยมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างเป็นองค์รวม เป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียนตลอดจนการสืบทอดวัฒนธรรมไทย การใช้ภาษาได้ดีทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็น การช่วยให้เกิดความร่วมมือของชนในชาติอีกด้วย

2.1.3 วิสัยทัศน์

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของวิชาภาษาไทยไว้ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้กล่าวถึง วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนภาษาไทย จึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนแสวงหาความรู้และประสบการณ์ เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดีและภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความมั่งคั่งในชีวิต

สถาบันภาษาไทย (2565) ได้กล่าวถึง วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ สามารถประกอบอาชีพ และศึกษาตลอดชีวิต โดยมีสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างฐานความคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและเป็นรากฐานการพัฒนาการศึกษาของคนในชาติ

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ สามารถประกอบอาชีพ และศึกษาตลอดชีวิต โดยมีสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างฐานความคิด เป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา และเป็นรากฐานการพัฒนาการศึกษาของคนในชาติต่อไป

2.1.4 คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อผู้เรียนศึกษาจบหลักสูตรในรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน ต้องปรากฏคุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) คือ ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ ได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) สาระที่ 1 การอ่าน ต้องปรากฏคุณภาพผู้เรียน คือ ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญ และนำความรู้ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2.1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้จำนวน 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และกำหนดไว้ 9 ตัวชี้วัด ดังนี้

- ป.6/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป.6/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร
- ป.6/3 อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ป.6/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ป.6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
- ป.6/6 อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม
- ป.6/7 อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
- ป.6/8 อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ
- ป.6/9 มีมารยาทในการอ่าน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ประกอบไปด้วย การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การอธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญ และนำความรู้ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

GRAD VRU

จากตารางที่ 1 และตารางที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และตารางวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.6/1 – ป.6/9 ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเสียง สำเนียงภาษา จำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 อ่านเชิงสร้างสรรค์ สารพันปัญญา จำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 รักการอ่าน สานความรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง

และทำการทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง

2.1.6 การวัดและการประเมินผลชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้กล่าวถึง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ไว้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และทักษะการคิดที่กำหนดอยู่ในตัวชี้วัดในหลักสูตร ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ต่อไป

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2561) ได้กล่าวถึง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ไว้ว่า การประเมินการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิตเป็นการกำกับ ติดตามผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานดังกล่าวในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนว่าสำเร็จตามแผนงาน โครงการ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งข้อมูลจากการประเมินจะนำไปวิเคราะห์ปัจจัยเหตุแห่งความสำเร็จและความล้มเหลว เพื่อใช้ในการปรับปรุงแนวทางดำเนินงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไป สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดแนวทางการประเมินการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิต ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เพื่อเป็นแนวทางให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิตใน 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาไทยเพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาห้องสมุดมีชีวิต สื่อการอ่าน กิจกรรมวิจัยและนวัตกรรมการอ่าน และกลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพครูบรรณารักษ์ ครูหรือบุคลากรที่ทำหน้าที่บรรณารักษ์

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2562) ได้กล่าวถึง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ไว้ว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ดังนี้

1. เกิดความรู้และทักษะที่ทำให้เข้าใจเรื่องราวและสาระจากสิ่งที่ได้อ่าน
2. สามารถอ่านในใจและการอ่านออกเสียงได้

3. ดีความหรือแปลความหมายของข้อความที่อ่านได้
4. ประเมิน คติวิเคราะห์ย้อนกลับไปถึงจุดหมายของการอ่านได้
5. มีความรักและความผูกพันกับการอ่าน
6. สามารถพัฒนาความรู้ ศักยภาพ ความบันเทิง และการมีส่วนร่วมในสังคม

สถาบันภาษาไทย (2565) ได้กล่าวถึง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ไว้ว่า ในการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือคัดกรองความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น โดยเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Formative Assessment) สำหรับเป็นข้อมูลการอ่านของนักเรียน เพื่อให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษานำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ได้กล่าวถึง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการ์นต์ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน วัน เดือน ปี แบบไทย ข้อความที่เป็นโวหารต่าง ๆ สำนวนเปรียบเทียบ และการอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้

2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น ๆ นิทานและเพลงพื้นบ้าน บทความ พระบรมราชาชาต สาระคดี เรื่องสั้น งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ บทโฆษณา ข่าว และเหตุการณ์ประจำวัน และการอ่านเร็ว

3. นักเรียนสามารถอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและข้อปฏิบัติตามการใช้พจนานุกรม การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคมข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น

4. นักเรียนสามารถอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ

5. นักเรียนสามารถอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

6. นักเรียนมีมารยาทในการอ่าน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ประกอบไปด้วย นักเรียนสามารถบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ นักเรียนสามารถอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและข้อปฏิบัติตาม การใช้พจนานุกรม การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคมข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น นักเรียนสามารถอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ นักเรียนสามารถอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น

หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน และนักเรียนมีมารยาทในการอ่าน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.2.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตามแนวคิดของนักศึกษาศาสตร์ ได้นิยามความหมายของ “รูปแบบการจัดการเรียนรู้” ที่ค่อนข้างหลากหลายไม่ว่าจะเป็น รูปแบบการสอน (Model of Teaching) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Teaching Learning Model) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Model) และรูปแบบการเรียนการสอน (Instructional Model) เป็นอาทิ แต่ความหมายค่อนข้างเหมือนและคล้ายคลึงกัน มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของ “รูปแบบการจัดการเรียนรู้” ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ศุภลักษณ์ ทองจีน (2560) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพหรือลักษณะของกระบวนการที่ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การพัฒนาความคิดและความสามารถ โดยอาศัยประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

กุลิสรา จิตรชญาวนิช (2562) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือ ความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะรูปแบบนั้น ๆ อีกอย่างหนึ่งรูปแบบการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มีหลากหลายให้เลือกใช้ตามความเหมาะสมกับบริบทนั้น ๆ

สิทธิพล อัจฉรินทร์ (2562) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการดำเนินการสอนหรือโครงร่างการสอนที่จัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และความถนัด เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ อย่างหลากหลาย รวมทั้งเน้นการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายวิธี เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นรรชต์ ฝันเชียร (2564) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สภาพของการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายด้านการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการได้ผลักดันให้สถานศึกษาต่าง ๆ ดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นทางการเพื่อรับมือกับปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ยังคงทวีความรุนแรงอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 รูปแบบ หรือที่เรียก

กันว่า “5 On” ประกอบด้วย On Site, On Air, Online, On demand, และ On Hand ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีวิธีการแตกต่างกัน 5 รูปแบบ ที่ได้ถูกนำเข้ามาช่วยเหลือในด้านการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในช่วงของวิกฤตการณ์ระบาดที่ส่งผลทำให้ไม่สามารถที่จะเปิดเรียนได้ตามปกติ โดยจะเป็นการใช้การจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 รูปแบบร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนระบบการศึกษาให้ได้มากที่สุด ดังนั้นการที่แต่ละสถานศึกษาจะเลือกใช้การเรียนการสอนรูปแบบใดนั้น เราจำเป็นที่จะต้องรู้จักรูปแบบการสอนเหล่านั้นเสียก่อน และต้องเข้าใจถึงข้อดีและข้อจำกัดของแต่ละรูปแบบด้วย จึงจะสามารถเลือกเพิ่มวิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียนในความดูแลได้ ซึ่งการเรียนการสอนทั้ง 5 รูปแบบนั้นมีรายละเอียด ดังนี้

1. On Site เป็นการเรียนในห้องเรียนตามปกตินั่นเอง เพียงแต่ถ้าเป็นในช่วงของการระบาด ชั้นเรียนจะลดขนาดลง โดยมีการกำหนดจำนวนผู้เรียนในแต่ละห้องเพื่อไม่ให้แออัดจนเกินไป ซึ่งสถานศึกษาอาจใช้วิธีการเพิ่มห้องเรียนหรือให้นักเรียนสลับวันมาเรียนก็ได้ วิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนและครูผู้สอนนั้นไม่ต้องปรับตัวมาก ทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ง่าย แต่อย่างไรก็ดี ด้วยสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้การจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้จะต้องขออนุญาตซึ่งก็ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์การระบาดในพื้นที่ว่าจะสามารถเปิดได้หรือไม่

2. On Air เป็นการเรียนรู้จากโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมที่มีตารางออกอากาศตามกำหนดชัดเจน โดยในที่นี้ สถานีวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) จะเป็นตัวหลักในการกระจายสัญญาณ ซึ่งใช้โรงเรียนวังไกลกังวลเป็นฐานในการถ่ายทอดการจัดการเรียนการสอน ทำให้สามารถเข้าถึงโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลได้ และช่วยกระจายโอกาสทางการศึกษา

3. On Demand เป็นการเรียนรู้ผ่านทางช่องทางออนไลน์ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ เนื้อหา สื่อการเรียนรู้อันที่ครูผู้สอนและผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ในลักษณะบทเรียนสำเร็จรูป

4. Online เป็นการเรียนการสอนที่ให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดการเรียนการสอนต่อหน้าผู้เรียนโดยผ่านเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันสำหรับการสื่อสารออนไลน์ต่าง ๆ หรือผ่านบริการออนไลน์ที่ทางโรงเรียนได้ดำเนินการในการกระจายการเรียนรู้ไปสู่นักเรียน ซึ่งนับว่าวิธีการเป็นรูปแบบที่ถูกใช้ในการจัดการเรียนการสอนจำนวนมากในปัจจุบัน

5. On Hand เป็นการเรียนการสอนที่ให้ครูผู้สอนจัดทำใบงานให้กับนักเรียน โดยเป็นลักษณะของแบบฝึกหัดหรือแบบเรียนสำเร็จรูป ให้นักเรียนไปเรียนรู้ด้วยตัวเองและทำเป็นการบ้าน โดยครูผู้สอนอาจไปเยี่ยมเพื่อแนะนำนักเรียนในการทำใบงานบ้างเป็นครั้งคราว หรืออาจให้ผู้ปกครองทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือนักเรียนก็ได้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา - น่าน (2564) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สภาพของการจัดการเรียนการสอนตามความจำเป็นที่ต้องหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบใหม่ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการวัดและการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019: COVID-19) ในประเทศไทย ทำให้มีความจำเป็นที่ประชาชนทุกภาคส่วนต้องมีการปรับตัวเป็นวิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษา ซึ่งมีการกิจหลักในการผลิตผู้เรียนให้เป็น

นักปฏิบัติ (Hands-On) ให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ มีการจัดการเรียนการสอนบนฐานความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology-Based) มีการบูรณาการการเรียนการสอนกับการปฏิบัติจริง (Work Integrated Learning: WIL) และมีการเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ เพื่อเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติในอนาคต

กระทรวงศึกษาธิการ (2565) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการดำเนินตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580) เป็นยุทธการพื้นฐานเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ให้พร้อมในทุกด้านและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อการปรับตัว ยืดหยุ่นให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความผันผวนและไม่แน่นอนตลอดเวลาทั้งในเรื่องของโรคระบาดและเศรษฐกิจซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาอย่างมากในปีที่ผ่านมา โดยในปีงบประมาณ 2565 ได้กำหนดนโยบายออกมา 3ป. ปลดล็อก ปรับเปลี่ยน และเปิดกว้าง เพื่อนำการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ดังนี้

1. ปลดล็อก ระบบการบริหารจัดการและการพัฒนากำลังคน ป.แรกเป็นการปลดล็อกทางด้านการทำงานของระบบราชการภายในเพื่อให้การร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคสังคมประสานกันได้อย่างไม่ติดขัด ง่าย รวดเร็ว ลดข้อจำกัดและกระบวนการที่ไม่จำเป็นบางอย่างลง จัดระบบใหม่ประสานความร่วมมือกันอย่างเป็นรูปธรรม ทางด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศต่าง ๆ ให้ลงตัวรวมถึงปฏิรูปองค์การเพื่อหลอมรวมภารกิจและบุคลากร เช่น ด้านเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารงานและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ปรับเปลี่ยน ระบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ ป.ที่สองเป็นการปรับเปลี่ยนแกนกลางสำคัญนั่นก็คือระบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ โดยใช้หลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตเข้ามาสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่จะต้องเผชิญกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันมากมายปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนใหม่มุ่งเน้นการพัฒนาขีดความสามารถ เพิ่มศักยภาพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกทุกวัน เพราะการศึกษาไม่สามารถหยุดนิ่งได้ และนอกจากนั้นยังเน้นพัฒนาบุคลากรที่เป็นแม่พิมพ์ของชาติอย่างครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถ Up-Skill และ Re-Skill ได้ตลอดเวลาผ่านศูนย์พัฒนาบุคคลด้วยความเป็นเลิศ (Human Capital Excellence Center: HECE) เพื่อส่งต่อความรู้สู่เยาวชนของชาติต่อไป

3. เปิดกว้าง ในด้านเงื่อนไขต่าง ๆ บรรลุผลตามนโยบายการศึกษายกกำลังสอง (Thailand Education Eco – System: TE2S) โดย ป.สุดท้ายนี้จะมุ่งเน้นไปที่การร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เปิดเสรีทางการศึกษาให้ภาคเอกชนที่มีคุณภาพเข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาการศึกษาพร้อมประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ (Human Capital Excellence Center: HCEC) จากแพลตฟอร์มดิจิทัล (Digital Education Excellence Platform: DEEP) ให้ครอบคลุมผู้เรียนทั่วประเทศ จัดระบบการศึกษาที่ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของโลก และความต้องการของตลาดแรงงาน โดยให้ทุกหน่วยงานพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอย่างรอบด้าน ครบถ้วน ร่วมกันพิจารณาหาแนวทาง ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมนาค (2565) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพการเรียนรู้ในปี 2565 ที่มีแนวโน้มที่จะมีการพยายามฟื้นฟูความรู้โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเพิ่มตัวต่อ เพิ่มชั่วโมงการสอน หรือ Summer School (ห้องเรียนในช่วงปิดภาคเรียน) การใช้อาสาสมัครช่วยสอน หรือการช่วยเหลือฟื้นฟูความรู้เด็กในรูปแบบต่าง ๆ โดยหนึ่งในหัวใจสำคัญของการฟื้นฟูความรู้คือ ครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการประเมินเด็ก หรือที่เรียกว่า Formative Assessment เพื่อจะรู้ว่าเด็กคนไหนมีจุดอ่อน จุดแข็งยังไง มีประเด็นไหนที่ต้องเน้นมากขึ้น เพราะในช่วงที่ต้องเรียนอยู่ที่บ้าน เด็กแต่ละคนจะมีการเรียนรู้ได้ต่างกันค่อนข้างมาก ครูจึงต้องเพิ่มความสามารถในการประเมินให้ตรงจุดมากขึ้น รวมถึงต้องสามารถสอนเด็กในห้องเดียวกันที่มีความสามารถแตกต่างกัน นับเป็นความท้าทายของครูในยุคหลังโควิด-19 และเนื่องจากเด็กมีความเครียดความกังวลเกิดขึ้น ดังนั้นการให้ความสำคัญในเรื่องของสุขภาพจิตของนักเรียนในห้องเรียน รวมถึงการเพิ่มศักยภาพครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนวที่สามารถให้สามารถให้คำปรึกษาแก่เด็ก อีกทั้งต้องระวังภาวะ K-Shaped Recovery ซึ่งเป็นภาวะการฟื้นตัวแบบ K-Shape ในวงการการศึกษา คือ การที่เด็กบางกลุ่มจะสามารถปรับตัวไปได้เร็ว และบางกลุ่มจะไปได้ช้า โดยกลุ่มแรกนั้น เป็นเด็กมีความพร้อมในเรื่องการเรียนออนไลน์ มีอุปกรณ์เพียงพอ มีอินเทอร์เน็ต ครูมีศักยภาพการสอนออนไลน์ บ้านมีความพร้อม พ่อแม่ให้การสนับสนุน เด็กกลุ่มนี้จะสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้เร็วมาก ขณะที่เด็กอีกกลุ่มที่บ้านไม่ได้มีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ฐานะยากจน ไม่มีอุปกรณ์การเรียน ชีวิตได้รับผลกระทบจากโควิด เช่น พ่อแม่ตกงาน ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ พ่อแม่ป่วย หรือแย่สุดคือเด็กที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องเสียชีวิตจากโควิดกลายเป็นเด็กกำพร้า เด็กกลุ่มหลังนี้จะได้ผลกระทบในระยะยาวอย่างรุนแรงที่จะเกิดขึ้นในวงการการศึกษาไทยเพราะจะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษากว้างขวางมากขึ้นจากที่เดิมก็มีสูงมากอยู่แล้ว ถือเป็นภารกิจสำคัญของรัฐบาลรวมถึงผู้ที่อยู่ในวงการการศึกษา ที่จะต้องพยายามหามาตรการมาช่วยเหลือเด็กนักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสหรือผู้ที่ถูกทิ้งห่างออกไป แนวโน้มการศึกษาทางเลือกรักจะมีเพิ่มขึ้น โดยในช่วงที่ผ่านมาผู้ปกครองหลายคนมองเห็นความสำคัญของ Home School มากขึ้น เพราะไม่สามารถออกไปเรียนโรงเรียนปกติได้ แม้แต่โรงเรียนนานาชาติก็มีเด็กที่ออกมาเรียนแบบ Home School กันเยอะ เพราะหลายคนรู้สึกไม่คุ้มค่าที่ต้องจ่ายค่าเทอมแพงแล้วต้องมาเรียนออนไลน์ ดังนั้นคิดว่าการศึกษาทางเลือกรักจะมีบทบาทมากขึ้น สิ่งที่น่าสนใจคือ รัฐบาลควรเข้าไปช่วยเหลือพ่อแม่หรือเด็กกลุ่มนี้อย่างไร เพราะเดิมทีรัฐบาลจะโฟกัสเด็กในระบบการศึกษาเป็นหลัก ทั้งเงินอุดหนุนหรือเยียวยาก็จะเน้นไปที่เด็กในระบบ ดังนั้นรัฐบาลอาจจะต้องพิจารณาเรื่องกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้มีความยุติธรรมเท่าเทียมกัน เพื่อให้เด็กกลุ่มการศึกษาทางเลือกได้รับเงินอุดหนุนเหมือนกับเด็กในระบบ อาจจะต้องหากระบวนการมาช่วยเหลือตรงนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนตามโครงสร้างการจัดการเรียนรู้เน้นที่การนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต ผู้สอนต้องบูรณาการความรู้สหวิทยาการ (Multidisciplinary) และจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียน ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นและเพียงพอเพื่อนำมาสู่การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เปิด

โอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการคิด ลงมือทำ สะท้อนคิด เน้นการปฏิบัติ ปรับปรุงและพัฒนาตนเอง อยู่เสมอ เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2565) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สภาพของการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการ เรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ รูปแบบนั้น ๆ

Gunter et al. (1995) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนพิมพ์ หรือต้นแบบที่ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนหลัก ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดผลตามที่ต้องการ การจัดการเรียน การสอนต้องเรียงตามลำดับขั้นตอนที่เสนอไว้ และรูปแบบการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบจะ ตอบสนองจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างที่แตกต่างกัน

Eggen and Kauchak (1999) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำรายละเอียดเบื้องต้นสำหรับใช้เป็นกลยุทธ์ในการสอนของครูผู้สอน ซึ่งออกแบบขึ้นเพื่อเป็น เป้าหมายในการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะที่ครูจะพิจารณาว่าจะสอนอะไร และมียุทธวิธีที่จะ ไปสู่เป้าหมายของการสอนได้ กระบวนการที่ถูกออกแบบเป็นแบบเฉพาะเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเฉพาะ ในเป้าหมายที่กำหนดไว้และจะกำหนดให้เป็นกิจกรรมส่วนใหญ่ของครูในการสอน ทั้งนี้การจัดทำ รายละเอียดดังกล่าวสามารถเปรียบได้กับพิมพ์เขียวสำหรับการสอนโดยมีแนวคิดจากศิลปะและศาสตร์ สาขาต่าง ๆ มาเป็นแนวทาง

Joyce et al. (2017) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้หรือรูปแบบการสอน หมายถึง แผน (Plan) หรือแบบ (Pattern) ที่เราสามารถใช้ในการสอนโดยตรงในห้องเรียนหรือการ สอนเป็นกลุ่มย่อย หรือเพื่อจัดสื่อการเรียนการสอนซึ่งรวมถึงหนังสือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และหลักสูตรรายวิชา ซึ่งแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางในการออกแบบ การเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน รูปแบบการสอนคือ การบรรยาย สิ่งแวดล้อมทางการเรียน รูปแบบการสอนก็คือ รูปแบบของการเรียนที่ช่วยผู้เรียนให้ได้รับสารสนเทศ ความคิด ทักษะ คุณค่า และแนวทางของการคิด

Ruechai and Panyanak (2021) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนแสดงการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสติปัญญา ควรจัดสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้อง และส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา สิ่งแวดล้อมทางปัญญาให้มีหลายลักษณะ เช่น ข้อมูล สิ่งของ รวมทั้งเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ รูปแบบการสอนที่มุ่งมั่นพัฒนาสติปัญญาจึงควรประกอบด้วย ขั้นตอนการสอนที่ฝึกการกระทำหรือฝึกการคิดในลักษณะต่าง ๆ โดยมีการจัดข้อมูลหรือสถานการณ์ เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ ได้มีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นระบบแบบแผน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Model) หมายถึง สภาพของการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลัก ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอน สำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่รูปแบบนั้น ๆ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนที่ฝึกการกระทำหรือฝึกการคิด

ในลักษณะต่าง ๆ โดยมีการจัดข้อมูลหรือสถานการณ์ เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ ได้มีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

2.2.2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จัดเป็นกระบวนการสำคัญที่สอดคล้องและสอดคล้องกับความสนใจและพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นส่งเสริมความสามารถ ทักษะ และเจตคติหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จึงต้องมีการประยุกต์ความรู้เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันด้วย มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2567) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสารผลการวิจัยหรือการสังเกตสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. การกำหนด หลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด

3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อย ผู้สอนจะต้องเตรียมงานหรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นการทดสอบการมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้นโดยทั่วไปจะใช้ 2 วิธีการ ได้แก่ ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และประเมินความเป็นไปได้ โดยประเมินในเชิงปฏิบัติการ เป็นการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้มี 2 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระยะนี้ ใช้ผลการประเมินความเป็นไปได้จริงเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และระยะหลังนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

Dick et al. (2005) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่า แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Studying Basic Data and Related Literature Phase)

2. ขั้นการพัฒนา (Development/Production Phase)
3. ขั้นการนำไปทดลองใช้ (Implementation Phase)
4. ขั้นการประเมินผล (Evaluation Phase)

Morison (2013) ได้นำเสนอแนวความคิดการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่าในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรเป็นการพิจารณาจากมุมมองของผู้เรียนมากกว่าเป็นมุมมองจากเนื้อหา และควรตอบคำถามต่อไปนี้ได้

1. กำหนดปัญหาการสอน กำหนดเป้าหมายเพื่อออกแบบการเรียนการสอน
2. วิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียนที่ควรได้รับความสนใจในการวางแผน
3. กำหนดเนื้อหาวิชา และวิเคราะห์ภารกิจที่จะเป็นองค์ประกอบสัมพันธ์กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์การสอน
4. กำหนดวัตถุประสงค์การสอนสำหรับผู้เรียน
5. จัดลำดับเนื้อหาเพื่อการเรียนรู้อย่างสมเหตุสมผลในแต่ละหน่วยการสอน
6. ออกแบบยุทธศาสตร์การสอนที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์
7. วางแผนการปฏิบัติการสอน
8. พัฒนาเครื่องมือการประเมินผลเพื่อประเมินวัตถุประสงค์
9. เลือกแหล่งทรัพยากรเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน

Joyce et al. (2017) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยสรุปได้ 4 ข้อ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนต้องมีหลักการและทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการ ทฤษฎีด้านเรียนรู้ ฯลฯ
2. เมื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายจะต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
3. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักจะทำให้เกิดผลสูงสุดแต่สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ถ้าพิจารณาจะเห็นว่าเหมาะสมแต่อาจทำให้ผลสำเร็จลดน้อยลง
4. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบ จะต้องมีจุดมุ่งหมายหลักเป็นตัวตั้งในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ควรเลือกให้ตรงกับจุดประสงค์ของรูปแบบนั้น ๆ จึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้สามารถนำรูปแบบการสอนนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ถ้าเหมาะสม

Kurse (2017) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analyze) ผู้สอนต้องวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในครั้งนั้นว่าจะสอนใคร คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นอย่างไร จุดมุ่งหมายของผู้เรียนหรือเป้าหมายของการเรียนรู้นั้นคืออะไร จากนั้นจึงวิเคราะห์เนื้อหาว่าจะสอนอะไรให้กับ

ผู้เรียน ตลอดจนวิเคราะห์หรือวางแผนวิธีการวัดและประเมินผลว่าจะวัดผลอย่างไรจึงจะบรรลุเป้าหมายที่ผู้สอนได้กำหนดไว้

2. การออกแบบ (Design) เมื่อผู้สอนวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ในขั้นนี้ผู้สอนต้องออกแบบรายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน การกำหนดโครงร่างเนื้อหาและความสัมพันธ์ของเนื้อหาในบทเรียน ตลอดจนจัดทำแผนการสอน หรือแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อกำหนดเนื้อหา รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลนั้น

3. การพัฒนา (Develop) คือขั้นที่ผู้สอนนำผลลัพธ์ที่ได้จากการออกแบบมาดำเนินการต่อ ซึ่งเป็นการลงมือปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาเป็นบทเรียนต้นแบบ พร้อมทั้งนำไปใช้ใน ชั้นทดลอง

4. การนำไปใช้ (Implement) เป็นการนำบทเรียนที่พัฒนาขึ้น เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายตามวิธีการที่กำหนดไว้

5. การประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของรูปแบบการสอน ADDIE เพื่อประเมินผลบทเรียนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้บทเรียนที่มีคุณภาพ

Massimo (2018) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากการศึกษาทั้งทฤษฎี หลักการ แนวคิด หลักสูตร เอกสารรูปแบบการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

2. การร่างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์กิจกรรมที่มีความน่าสนใจ

3. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

4. การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นการทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและหาประสิทธิภาพของรูปแบบก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

5. การประเมินและปรับปรุง การประเมินและแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ Yunus and Suardi (2019) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์เบื้องต้นจัดเป็นการปฐมนิเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้เป็นการศึกษา วิเคราะห์ เป้าหมายคำอธิบายเพื่อให้บรรลุทั้งวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับความเชี่ยวชาญของเนื้อหาที่จะต้องบรรลุ เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้หรือทักษะการคิดที่ต้องมีของผู้เรียน กระบวนการอธิบายการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนสำเร็จ ซึ่งเป็นการอธิบายสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำในทุกขั้น

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การร่างเค้าโครง หรือการสำรวจเพื่อทำความเข้าใจพื้นฐานของประสบการณ์และความสามารถของผู้เรียนตามหัวข้อหรือประเด็นที่จะหาหรือในระยษนี้ครูจะพัฒนาบทสนทนา คำถาม และคำตอบเพื่อให้เข้าใจประสบการณ์ของสิ่งที่

เจ้าของผู้เรียนซึ่งถือว่ามีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะศึกษา และพัฒนาจัดทำเค้าโครงการจัดการเรียนการสอนขึ้น

3. การตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ถึงปัญหาที่ต้องแก้ไขตามระดับความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นการเพิ่มความสามารถของผู้เรียน ในขั้นนี้ครูสามารถให้ประเด็นที่ท้าทายซึ่งต้องการคำตอบหรือทางออก ครูควรจะสามารถพัฒนาบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจปัญหาที่จะแก้ไขได้อย่างแท้จริง

4. การทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นการทดลองใช้ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องสามารถค้นหาคำสำคัญที่เหมาะสมกับหัวข้อหรือแก่นของการเรียนรู้ ครูจะแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอนุมานสิ่งที่พวกเขาพบและเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อที่เป็นปัญหา

5. การวัดและประเมินผลเป็นตัวบ่งบอกถึงผลการดำเนินการตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความสามารถในการคิดของนักเรียนทุกคนในการแก้ปัญหาได้หรือไม่อย่างไร

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Development of a Learning Management Model) หมายถึง กระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำแบบแผนการวิจัย พัฒนา และการออกแบบการสอนเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ จำเป็นต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การร่างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ การทดลองใช้รูปแบบ และการประเมินปรับปรุง จากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยสรุปเป็นตารางสังเคราะห์การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ ดังตารางที่ 3

GRAD VRU

ตารางที่ 3 สังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้	นักการศึกษา							ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ทิตานา แซงมณี (2567)	Dick et al. (2005)	Morison (2013)	Joyce et al. (2017)	Kurse (2017)	Massimo (2018)	Yunus and Suardi (2019)			
การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7	77.78	✓
การร่างและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7	77.78	✓
การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6	66.67	✓
การทดลองใช้รูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7	77.78	✓
การประเมินและปรับปรุง	✓		✓		✓	✓	✓	5	55.56	✓
การวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียน			✓					1	11.11	
การออกแบบยุทธศาสตร์การสอน			✓					1	11.11	
การวางแผนการปฏิบัติการสอน			✓					1	11.11	
การเลือกแหล่งทรัพยากร			✓					1	11.11	

จากตารางที่ 3 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อคัดสรรเป็นขั้นตอนของการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: Research) หมายถึง การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาทั้งทฤษฎี หลักการ แนวคิด หลักสูตร เอกสารรูปแบบการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นการร่างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Design and Development: Development) หมายถึง การร่างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการสังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากทฤษฎี หรือแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

3. ขั้นการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ (Investigate: Development) หมายถึง การตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และหาประสิทธิภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

4. ขั้นการทดลองใช้รูปแบบ (Implementation: Research) หมายถึง การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและหาประสิทธิภาพของรูปแบบก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. ขั้นการประเมินและปรับปรุง (Evaluation: Development) หมายถึง การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.2.3 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ศุภลักษณ์ ทองจีน (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบและการจัดการเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในวิชาการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ ศึกษาการจัดการเรียนรู้ทฤษฎี รูปแบบเทคนิคการจัดการเรียนรู้ และการใช้สื่อการเรียนรู้ ระบบการเรียนการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รูปแบบ และเทคนิคการจัดแหล่งเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การใช้สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ปฏิบัติการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ โดยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์การสอน เป็นองค์ประกอบสำคัญอันดับแรกของการสอน ทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเพื่ออะไร ให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดบ้าง มากน้อยเพียงใด เป็นการสอนที่มีเป้าหมาย ขณะเดียวกันการตั้งจุดประสงค์การสอนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการเตรียมเนื้อหา การสอน การเลือกใช้วิธีสอน เลือกใช้สื่อการสอน และการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน

2. การกำหนดเนื้อหา องค์ประกอบข้อนี้ หมายถึงรวมถึง การเลือกและการจัดลำดับเนื้อหาเพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้วิธีการที่เหมาะสม อาจใช้วิธีเดียวหรือหลายวิธีในการสอนแต่ละครั้ง โดยจะต้องเป็นวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาวิชากับผู้เรียน กับสภาพห้องเรียน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

4. การใช้สื่อการสอน สื่อการสอนเป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ชัดเจนและเร็วขึ้น ตลอดจนช่วยสร้างความสนใจได้ดี สื่อการสอนที่ดีจะช่วยให้การสอนดำเนินไปได้ราบรื่นและสะดวกคล่องตัวแก่ผู้เรียน การเตรียมสื่อการสอนทำให้ผู้สอนทราบว่าอะไรเป็นสื่อช่วยสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

5. การวัดผลประเมินผล องค์ประกอบข้อนี้ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การสอนที่ผ่านมา นั้นบรรลุผลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีตอน

ใดหรือจุดประสงค์ข้อใดบ้างที่ยังไม่บรรลุ ทำให้ผู้สอนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ตรงจุดการวัดผล ประเมินผลนี้มีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ผู้สอนจึงต้องทำการวัดผลประเมินผลทุกครั้งที่สอน

ทิตนา แชมมณี (2567) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ต้องมีการกำหนดปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้กันอย่างชัดเจนและเป็นสากล

2. การจัดการเรียนรู้ต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในวงกว้างโดยการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือเป็นสำคัญและต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

3. การจัดการเรียนรู้ต้องมีการจัดระบบ องค์ประกอบที่สำคัญ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบ เพื่อสามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น ๆ ได้อย่างแท้จริง

4. การจัดการเรียนรู้ต้องมีการแลกเปลี่ยนเชิงทัศนะ อธิบาย และอภิปรายให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

Glaser and Robert (1965) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์เพื่อการเรียนรู้
2. การวัดผลตามหลักการของผู้เรียนก่อนการเรียนรู้
3. การจัดกระบวนการเรียนรู้
4. การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

Klausmeier and Ripple (1971) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์
2. การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน
3. การสนับสนุนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้
5. การสอนตามจุดประสงค์
6. การวัดผล
7. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์

Anderson and Krathwohl (2000) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน ความเชื่อ แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบที่เป็นตัวชี้้นำในการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินการในรูปแบบการเรียนการสอน

2. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ คือ สิ่งที่ผู้สอนระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เช่น การวางเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนหรือเป็นการระบุเป้าหมายในการทำงานของผู้เรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินการ

3. สารการเรียนรู้ ประกอบด้วย เนื้อหา และกระบวนการในการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะใช้ในการวางแผนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4. การสอน สื่อ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ช่วยให้การปฏิบัติแต่ละขั้นตอนของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริงและตรงตามรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ๆ ได้กำหนดไว้

5. การวัดและประเมินผล คือ การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และทราบประสิทธิผลของรูปแบบที่มีต่อการเรียนรู้และกระบวนการทั้งหมดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

Kemp (2011) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. หลักการ
2. จุดมุ่งหมาย
3. เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย
4. การวัดประเมินผล

Joyce et al. (2017) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. จุดประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. เนื้อหา
4. กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการ
5. การวัดและประเมินผล

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยสรุปเป็นตารางสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ ดังตารางที่ 4

GRAD VRU

ตารางที่ 4 สัณเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้	นักการศึกษา							ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ศุภลักษณ์ ทองจันทน์ (2560)	พิศนา แซมเมณี (2567)	Glaser and Robert (1965)	Klausmeier and Ripple (1971)	Anderson and Krathwohl (2000)	Kemp (2011)	Joyce et al. (2017)			
หลักการ		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	75.00	✓
จุดมุ่งหมาย	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6	75.00	✓
เนื้อหา	✓	✓		✓	✓	✓	✓	6	75.00	✓
กระบวนการจัดการเรียนรู้ ของรูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	75.00	✓
การวัดและประเมินผล	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6	75.00	✓
การใช้สื่อการสอน	✓			✓				2	25.00	
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้		✓						1	12.50	
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์				✓				1	12.50	

จากตารางที่ 4 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อคัดสรรเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการเป็นแนวคิดและพื้นฐานความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

2. จุดมุ่งหมายเป็นเป้าหมายเฉพาะของรูปแบบการจัดการเรียนรู้นั้นว่ามุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีลักษณะเป็นอย่างไร

3. เนื้อหาเป็นสาระความรู้ที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบเป็นการอธิบายถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบที่เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน ตลอดจนรายละเอียดของกิจกรรมในการกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมถึงบทบาทของครูผู้สอน ผู้เรียน

5. การวัดและประเมินผลเป็นแนวทางการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้ที่บ่งบอกถึงประสิทธิผลของรูปแบบ หรือบอกถึงการบรรลุจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)

2.3.1 แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เป็นปรัชญาของการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากปรัชญาและจิตวิทยา โดยมีแก่นของทฤษฎีที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ บุคคลสำคัญในการพัฒนาทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ได้แก่ เพียเจต์ (Piaget) และไวทสกี (Vygotsky)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์เป็นทฤษฎีที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเชื่อมประสบการณ์เดิมสู่ประสบการณ์ใหม่ ส่งผลให้มันักวิชาการหลายท่านสนใจกับขั้นตอนของพัฒนาการ โดยเฉพาะในส่วนของความรู้ความเข้าใจ

Piaget (1963) ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของพัฒนาการของมนุษย์คือ ความสามารถในการพัฒนาความคิดภายใต้เหตุและผล การสร้างกฎเกณฑ์ หลักการ การแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล มนุษย์มีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2 ลักษณะ คือ การจัดระบบภายใน (Organization) และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม (Adaptation) โดยมีรายละเอียด (สมชาย รัตนทองคำ, 2556) ดังนี้

1. การจัดระบบภายในเป็นการจัดการภายในโดยวิธีรวมกระบวนการต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ อย่างต่อเนื่องกันเป็นเรื่องเป็นราว เช่น เด็กเล็กเห็นของแล้วคว้า ซึ่งกิจกรรมนี้ประกอบด้วย 2 กระบวนการ คือ เห็นและคว้า การที่เด็กสามารถทำกิจกรรม 2 อย่าง ได้ในเวลาเดียวกัน เรียกว่า เป็นการรวมกระบวนการเข้าเป็นระบบ กล่าวคือ การจัดระบบเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะจัดวางและประสานความรู้ ความคิดของตนอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยง เป็นกลุ่มเป็นพวก และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา トラบที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดเป็นโครงสร้างทางความคิดที่จะใช้ในการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่แวดล้อม แล้วสร้างเป็นโครงสร้างทางความคิดใหม่ที่ซับซ้อนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งโครงสร้างความคิดใหม่นี้ก็จะถูกนำไปใช้ในการทำความเข้าใจ และเรียนรู้ข้อมูลใหม่ ๆ ต่อไปอีก เกิดเป็นโครงสร้างทางความคิดใหม่ที่พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง เพียเจต์ให้ชื่อโครงสร้างทางความคิดนี้ว่า สกีม่า (Schema) สกีม่าจึงเป็นโครงสร้างของพฤติกรรมและความคิดต่าง ๆ ที่มีการจัดระบบเป็นอย่างดี โดยบางสกีม่าอาจมีขนาดเล็กและมีลักษณะง่าย ๆ ในขณะที่บางสกีม่ามีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนเมื่อสกีม่าใหม่ ๆ ได้รับการพัฒนาขึ้น พฤติกรรมการตอบสนองของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมก็จะได้รับการปรุงแต่งให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ในวัยทารก สกีม่าเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการดูดนิ้ว การกัด การคลาน การยืนและเดินเป็นอาทิ เด็กทารกแต่ละคนอาจมีพัฒนาการของสกีม่าที่แตกต่างกัน เช่น วิธีการดูดนิ้ว ดุนนม จับขวด

นม ซึ่งจะสามารถสังเกตสีมาของวัยทารกและวัยเด็กได้ง่ายแต่เมื่อบุคคลอายุเพิ่มขึ้น มีการพัฒนาทางความคิดสติปัญญาเพิ่มซับซ้อนเป็นนามธรรมมากขึ้นการสังเกตสีมาจึงไม่สามารถเห็นได้ชัดเจน

2. การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมเป็นความสามารถที่เด็กจะคิดย้อนกลับได้ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของพัฒนาการทางสติปัญญา ตามแนวคิดของเพียเจต์ทฤษฎีดังกล่าวอธิบายว่า มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด อันเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงนี้ต้องอาศัย 2 กระบวนการ คือ กระบวนการดูดซับ (Assimilation) และกระบวนการปรับให้เหมาะ (Accommodation)

การดูดซับประสบการณ์ (Assimilation) เป็นกระบวนการปรับตัวที่ใช้โครงสร้างทางความคิดเดิมที่มีอยู่แล้วทำความเข้าใจหรือเรียนรู้ข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใหม่ที่ประสบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเป็นการพยายามทำความเข้าใจสิ่งใหม่ โดยการปรับสิ่งใหม่ให้เหมาะที่จะเข้าไปอยู่ในระบบโครงสร้างทางความคิดเดิมที่มีอยู่ เช่น เด็ก เมื่อเริ่มหัดพูดใหม่ ๆ จะเรียก “แหมะ-แหมะ” (แม่) เมื่อเห็นแม่หรือคนอื่น ๆ เพราะเด็กวัยนี้ยังไม่พร้อมทั้งทางด้านร่างกายและความสามารถทางสติปัญญา กระบวนการดูดซับดังกล่าว ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของเด็กแต่ละคนที่จะรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 มากน้อยเพียงใดอีกด้วย

การปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation) เป็นกระบวนการปรับตัวกับประสบการณ์ใหม่ ข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใหม่ โดยการปรับระบบโครงสร้างทางความคิด เดิมที่มีอยู่เพื่อให้สามารถเรียนรู้หรือทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่ เหตุการณ์ใหม่ หรือประสบการณ์ใหม่ที่กำลังประสบอยู่ได้ เช่น เด็กเรียกคนอุ้มและให้นมว่า แหมะ (แม่) ไม่ว่าจะป็น พ่อ แม่ หรือพี่เลี้ยงก็ตาม แต่เมื่อเด็กได้รับรู้เข้าก็สามารถเข้าใจและจำแนกได้ว่า แม่คือคนไหน หรือเด็กเคยรู้จักแมว พอเห็นตุ๊กตาแมวก็นึกว่า แมวได้ ฯลฯ

Piaget (1963) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ไว้ว่า ในขณะที่มนุษย์เจริญเติบโต ความคิดของมนุษย์จะพัฒนาไปตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่องและค่อยเป็นค่อยไป โดยมีผลของการเจริญเติบโตทางสรีระเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในระยะแรก ๆ โดยมนุษย์ทุกคนจะมีลำดับขั้นในการพัฒนาเช่นเดียวกัน เร็วบ้างช้าบ้างตามความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่โดยทั่วไปขั้นของการพัฒนาจะเกี่ยวโยงกับอายุเป็นส่วนใหญ่ ขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์แบ่งออกเป็น 4 ขั้น (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2553) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (Sensorimotor Stage) อายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 2 ปีเป็นวัยที่เด็กจะเริ่มเรียนรู้ได้โดยอาศัยประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของร่างกายเพื่อตอบสนองสิ่งแวดล้อม เช่น การจับ การดูด การมอง และการฟัง เด็กจะพยายามพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาโดยไม่ต้องใช้ภาษาเป็นสื่อ เนื่องจากเด็กยังใช้ภาษาพูดไม่ได้ ดังนั้นจึงเป็นระยะของการพัฒนาสติปัญญาโดยใช้ประสาทสัมผัสที่สำคัญ ระยะนี้เป็นช่วงเริ่มต้นที่จะเรียนรู้ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ดังนั้นถ้าเด็กสามารถใช้ประสาทสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมได้มากเท่าใดก็จะช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กได้มากขึ้นไปด้วย โดยทั่วไปเด็กวัยนี้จะรับรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมได้เท่านั้น

ขั้นที่ 2 ขั้นก่อนการคิดแบบมีเหตุผล (Preoperational Stage) อยู่ในช่วงอายุ 2-7 ปี พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กในวัยนี้ขึ้นอยู่กับความรู้เป็นส่วนใหญ่ เด็กจะเริ่มเรียนรู้

และ เข้าใจสัญลักษณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น รวมทั้งใช้สัญลักษณ์แทนวัตถุที่อยู่รอบ ๆ ตัวได้ พัฒนาการที่สำคัญในวัยนี้คือ พัฒนาการทางภาษา สามารถพูดเป็นประโยค ใช้คำพูดอธิบายวัตถุที่เห็น รู้จักคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น คิดสิ่งต่าง ๆ ในใจได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการคิดแบบมีเหตุผลเชิงรูปธรรม (Concrete Operational Stage) อยู่ในช่วงอายุ 7-11 ปี สำหรับเด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงขึ้นกว่าขั้นที่ 2 มาก เพราะสามารถใช้เหตุผลในการตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการคิดแบบมีเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Stage) อายุตั้งแต่ 11 ปี จนถึงวัยผู้ใหญ่ ในระยะนี้จะเป็นขั้นที่พัฒนาการทางสติปัญญาจะถึงจุดสูงสุด กล่าวคือ เด็กจะเริ่มคิดได้แบบผู้ใหญ่ สามารถเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ คิดตั้งสมมติฐานและสร้างทฤษฎีแบบนักวิทยาศาสตร์ได้เป็นตัวของตัวเอง ต้องการความเป็นอิสระ ไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง รู้จักการใช้เหตุผลของตนในการทำความเข้าใจและตัดสินใจต่าง ๆ และคิดย้อนกลับไปได้โดยมีประสิทธิภาพ

Piaget (1963) ได้กล่าวไว้ว่า แนวโน้มพื้นฐานของการคิดของมนุษย์มี 2 ส่วน คือ การจัดระบบ (Organization) หมายถึง การรวบรวม จัดการ และการจัดกลุ่มพฤติกรรมและความคิดให้เป็นระบบที่สอดคล้องกันกับการปรับตัว (Adaptation) คือ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมมนุษย์เกิดมาพร้อมกับแนวโน้มที่จะจัดกระบวนการคิดเข้าสู่โครงสร้างของจิตใจ (Psychological Structures) ซึ่งก็คือระบบการเข้าใจและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่เพียเจต์ เรียกว่า โครงสร้างทางความคิด (Scheme) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สำรวจสิ่งแวดล้อม ค้นคว้า และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยเนื้อหาที่ครูจัดให้ควรมีความยากง่ายสอดคล้องกับโครงสร้างทางความคิดของเด็ก

การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาการทางสติปัญญาในเด็กวัยประถมศึกษา สามารถอธิบายโดยแบ่งตามอายุของเด็กประถมศึกษาได้ ดังนี้

1. พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัย 7 ปี เด็กวัยนี้โดยเฉพาะเด็กชายวัย 7 ปีจะมีความอยากรู้อยากเห็นธรรมชาติรอบ ๆ ตัว และตื่นเต้นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในโลกเริ่มเข้าใจชีวิต เช่น ความตาย พวกเขาเป็นนักสำรวจธรรมชาติ นักวิทยาศาสตร์ นักวิเคราะห์ และมักตั้งคำถามเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นทำไมท้องฟ้าเป็นสีฟ้า ทารกเกิดมาจากไหน เด็กวัย 7 ปีมีความภาคภูมิใจในการแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ส่วนเด็กหญิงอายุ 7 ปีมักจะประสบความสำเร็จด้านคณิตศาสตร์ และทักษะการอ่านมักจะต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้ในโรงเรียนกับพ่อแม่ เพื่อน และครู ด้านภาษา เด็กเจ็ดปีเรียนรู้ที่จะตั้งคำถาม อ่านและเขียนคำหรือข้อความง่าย ๆ ได้ ชอบเกม ชอบปริศนาคำทาย เริ่มอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองตามความสนใจ ด้านคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็ก ๆ จะเรียนรู้เกี่ยวกับจำนวนและตัวเลข สามารถนับเลข อ่าน และเขียนตัวเลข การบอกเวลาทั้งนาฬิกาแบบดิจิตอลและแบบแอนะล็อก อ่านปฏิทิน จำนวนเงิน แก้ปัญหาการบวกและลบด้วยตัวเลขหนึ่งหลักและสองหลัก เป็นต้น ด้านวิทยาศาสตร์ เด็ก ๆ จะเริ่มสำรวจหัวข้อต่าง ๆ ในเชิงลึกขึ้น ขยายความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติของวัสดุบางอย่างและวิธีการที่สามารถวัดและคาดคะเนคุณสมบัติเหล่านี้ได้ อธิบายการเปลี่ยนแปลงของของเหลวจากของเหลวเป็น

ของแข็งหรือจากของแข็งไปเป็นของเหลว สังเกตการเคลื่อนไหวของดวงอาทิตย์ในระหว่างวัน แยกแยะระหว่างสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตได้ เป็นอาทิ

2. พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัย 8 ปี ขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาเด็กวัยแปดปี สามารถให้ความสนใจเป็นเวลานานได้ มีสมาธิในการทำกิจกรรมได้ประมาณ 1 ชั่วโมงหรือมากกว่า เด็กวัยแปดปีสามารถใช้คำศัพท์และใช้ภาษาที่ซับซ้อนขึ้นในการแสดงความคิดเห็น มีความมั่นใจในการอ่านและเขียน สามารถอ่านประโยคง่าย ๆ ได้ เขียนเรื่องราวจากคำง่าย ๆ ได้ เด็ก ๆ อาจมีวิชาที่ชื่นชอบในโรงเรียนและมักจะกระตือรือร้นที่จะพูดถึงสิ่งที่พวกเขาต้องการทำเมื่อพวกเขาโตขึ้น ด้านการคิดและการให้เหตุผล มีพัฒนาการความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องจำนวน เวลา และพื้นที่มากขึ้น โดยทั่วไปเด็ก ๆ จะสามารถท่องวันของสัปดาห์และเดือนตามลำดับได้ และสามารถบวก ลบ เลขหลักเดียวได้ ตัวอย่าง $1 + 8$, $7 + 5$, $6 - 2$, $4 - 3$ และเข้าใจเศษส่วนง่าย ๆ ได้ ให้ความหมายสี่ดำ หมายถึง สิ่งที่ไม่ดี น่าเกลียด ผิด และสี่ให้ความหมายของสี่ขาวว่า คือ สิ่งที่ดี หรือ สวยงาม ถูกต้อง

3. พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัย 9 ปี เด็กเก้าปีเป็นวัยที่กำลังสงสัยเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวและเต็มไปด้วยคำถามในสิ่งต่าง ๆ ที่เขาสนใจ เช่น วิธีการทำงานของสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นได้อย่างไร มีเหตุมีผลอย่างไร พวกเขาจะถามเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างเมื่อเขาสนใจไม่จะเป็น เพราะเหตุใดจึงเกิดสงคราม ทำไมท้องฟ้าจึงเป็นสีฟ้า เป็นอาทิ นอกจากนี้ยังสนใจและทุ่มเทให้กับกิจกรรมภายนอก โดยเฉพาะการรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง พวกเขาจะสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้ในหัวข้อที่หลากหลาย พัฒนาการด้านทักษะการอ่าน การเขียน จะซับซ้อนมากขึ้น สามารถเรียนรู้ระบบตัวเลข การคิดคำนวณ รูปทรงเรขาคณิตและสามารถจัดกระทำข้อมูลในวิชาคณิตศาสตร์ได้ ดังนั้นจึงเป็น ช่วงที่ดีที่จะให้ข้อมูลด้านสารสนเทศ หรือห้องสมุดเพื่อแนะนำว่าเด็ก ๆ จะสามารถค้นคว้าข้อมูลที่สนใจได้อย่างไร เด็กหญิงอายุ 9 ปียังสามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่เขาสนใจได้เป็นเวลานานบางทีอาจใช้เวลา 1 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น ครูหรือผู้ปกครองอาจมอบหมายชิ้นงานให้เด็ก ๆ ค้นคว้าในเรื่องที่พวกเขาสนใจ และสนับสนุนให้ค้นคว้าอย่างเป็นระบบเพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยรักการอ่าน รักการศึกษาค้นคว้าความรู้ เช่น แนะนำหนังสือกำเนิดโลกและจักรวาล การเล่นเกม หรือการค้นพบสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้ในชีวิตประจำวัน เด็กวัยนี้จะเกิดความสนใจและแสวงหาความรู้ นั้น ๆ ด้วยความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียร ครูประจำชั้นสามารถมอบหมายให้เด็ก ๆ ทำงานเป็นกลุ่มได้ พวกเขาสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้ดี ให้ความร่วมมือในโครงการหรือกิจกรรม โดยครูเป็นที่ปรึกษาให้พวกเขา นอกจากนี้ เด็กวัย 9 ปีสามารถเขียนและอ่านได้อย่างชำนาญและสามารถใช้คำศัพท์และแสดงความคิดเห็นที่ซับซ้อนขึ้น เด็กอายุเก้าปีสามารถอ่านหนังสือได้หลายประเภท เช่น สารคดี บันเทิงคดี บทกวี ชีวิตประวัติ นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ ซีรีส์ และยังสามารถเขียนหนังสือได้หลายรูปแบบ เช่น รายงาน บทความ นวนิยาย นิยายอิงประวัติศาสตร์ และยังสามารถค้นคว้าหนังสือ สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ตัวเลข ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ เพื่อรวบรวมทำรายงานตามหัวข้อรายงานที่ได้รับ ด้านตัวเลขและคณิตศาสตร์ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เด็กจะได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ซับซ้อนมากขึ้น เนื้อหาที่เด็กเก้าปีจะต้องเรียนคือการคูณและการหารตัวเลขหลัก เศษส่วนและรูปทรงเรขาคณิต วิธีการสร้างกราฟและแผนภูมิ โดยใช้การวิเคราะห์และการคิดเชิงตรรกะ ในการเรียนช่วงท้ายของเนื้อหาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เด็กวัย 9 ปีจะรู้วิธีการเพิ่มและลบเศษส่วนรู้เกี่ยวกับมุมที่แตกต่างกันและวิธีวัดผลเหล่านั้นและสามารถเก็บจัดระเบียบและแบ่งปันข้อมูลในรายงานและการนำเสนอได้

4. พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัย 10 ปี สำหรับเด็กหลายคนระยะการพัฒนาประมาณ 10 ปีเต็มไปด้วยการเรียนรู้และการเจริญเติบโตของความรู้ความเข้าใจอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้จะเร่งตัวขึ้นอย่างมากในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เมื่อเด็ก ๆ เตรียมตัวสำหรับช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่เด็ก ๆ จะเริ่มจัดการกับเนื้อหาที่ซับซ้อนมากขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์การอ่านและวิชาอื่น ๆ เมื่อเด็กเข้าใกล้ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นพวกเขาจะรับผิดชอบมากขึ้น เด็กวัย 10 - 11 ปี ยังคงพัฒนาความรู้สึกรักความสำเร็จในโรงเรียนกับเพื่อนฝูงและในความสามารถของตนเอง ความท้าทายใหม่ ๆ สร้างความเชื่อและคุณค่าที่มีอยู่ของเด็ก ๆ เด็กอายุประมาณ 10 ปี ทักษะด้านภาษาและความสามารถในการรวบรวมข้อมูล แสดงความคิดเห็นและจัดการความคิดได้ดีขึ้น การคิดและการให้เหตุผล ทราบวันและเวลา (วันในสัปดาห์ เดือน และปี) สามารถท่องชื่อเดือนตามลำดับได้ สามารถอ่านและเข้าใจวรรคประโยคที่ซับซ้อนได้ อ่านหนังสือเป็นบทได้ มีทักษะในการบวกและการลบและสร้างทักษะในการคูณหารและเศษส่วน สามารถเขียนเรื่องราวที่เรียบง่ายได้ 10 ปีเด็กควรเริ่มมีทักษะการคิดเชิงสถิติ เช่น เด็กวัย 10 ปีจะเริ่มเข้าใจแนวคิดทางคณิตศาสตร์ เช่นตัวแปรซึ่งไม่ใช่ตัวเลข สามารถคิดเชิงนามธรรมได้ สำหรับในด้านการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ในวัยนี้ทักษะการอ่านจะเลื่อนไปสู่การอ่านหนังสือ บทความ ที่มีความซับซ้อนและยาวขึ้น เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ความหมายและประเภทของคำต่าง ๆ เช่น อุปมาอุปไมย คำเปรียบเทียบและคำศัพท์ที่ยากขึ้น ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล วิเคราะห์เรื่องราววิจารณ์ และให้ข้อเสนอ สามารถเขียนเรียงความโน้มน้าวใจ และความเห็นในมุมมองของตนเองด้วยความมั่นใจมากขึ้น วิชาคณิตศาสตร์นักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 สามารถคูณเลขเศษส่วนแนวคิดเกี่ยวกับรูปทรงเรขาคณิตที่ซับซ้อนมากขึ้น รูปทรงสมมาตร สามารถใช้ตรรกะและการคิดเชิงนามธรรมในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และใช้สูตรเพื่อคำนวณหาพื้นที่และปริมาตรของรูปทรงและพีชคณิต การพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ เมื่อศึกษาเรื่องอื่น ๆ เช่น ประวัติศาสตร์หรือการศึกษาทางสังคมเด็กวัย 10 ปีจะแสวงหาความรู้โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น หนังสือ ห้องสมุด และเว็บไซต์ สำหรับโครงการและงานนำเสนอของโรงเรียน เด็ก ๆ จะกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูอาจส่งเสริมทักษะนี้โดยการให้กำลังใจและชื่นชมการทำงานของพวกเขา

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ (Piaget) เป็นทฤษฎีที่ศึกษาถึงกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของเด็กจากแรกเกิดจนถึงวัยรุ่น ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวมีอิทธิพลต่อความรู้ทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการอย่างมาก เพียเจต์ได้กระตุ้นให้นักวิชาการสนใจกับขั้นตอนของพัฒนาการ โดยเฉพาะในสิ่งที่เกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจ เพียเจต์มีความเชื่อว่าเป้าหมายของพัฒนาการของมนุษย์คือ ความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผลกับสิ่งที่เป็นนามธรรม ความสามารถที่จะคิดตั้งสมมติฐานอย่างสมเหตุสมผล และความสามารถที่จะตั้งกฎเกณฑ์และการแก้ปัญหา

ไวก็อทสกี (Vygotsky) เป็นนักจิตวิทยาชาวรัสเซียที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาในสมัยเดียวกับเพียเจต์ (Piaget) ผลงานของเขาเป็นที่ยอมรับกันในประเทศรัสเซียและเริ่มเผยแพร่สู่ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศต่าง ๆ ในยุโรปเมื่อได้รับ

การแปลเป็นภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 1962 ต่อมาในปี ค.ศ.1986 โคซูลิน (Kozulin) ได้แปลและปรับปรุงหนังสือของไวทือทสกีอีกครั้งหนึ่ง เป็นผู้ทำให้มีผู้นิยมนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย (ทศนา แซมณี, 2567)

Vygotsky (1978) ได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและสังคมมาก เขาอธิบายว่ามนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมจากธรรมชาติแล้วก็ยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งก็คือวัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น ดังนั้นสถาบันสังคมต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงอีกด้วย

Vygotsky (1978) ได้กล่าวไว้ว่า ปกติเมื่อมีการวัดพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเด็ก เรามักใช้แบบทดสอบมาตรฐานในการวัด เพื่อดูว่าเด็กอยู่ในระดับใด โดยดูว่าสิ่งที่เด็กทำได้นั้นเป็นสิ่งที่เด็กในระดับอายุเท่าใดโดยทั่วไปสามารถทำได้ ดังนั้นการวัดผลจึงเป็นการบ่งถึงบอกถึงสิ่งที่เด็กทำได้อยู่แล้วคือ เป็นระดับพัฒนาการที่เด็กบรรลุหรือไปถึงแล้ว ดังนั้นข้อปฏิบัติที่ทำกันอยู่ก็คือ การสอนให้สอดคล้องกับระดับพัฒนาการของเด็ก จึงเท่ากับเป็นการตอกย้ำให้เด็กอยู่ในระดับพัฒนาการเดิม ไม่ได้ช่วยให้เด็กพัฒนาขึ้น ไวทือทสกีอธิบายว่า เด็กทุกคนมีระดับพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาที่ตนเป็นอยู่ และมีระดับพัฒนาการที่ตนมีศักยภาพจะไปให้ถึงช่วงห่างระหว่างระดับที่เด็กอยู่ในปัจจุบันกับระดับที่เด็กมีศักยภาพจะเจริญเติบโตนี้เอง เรียกว่า “Zone of Proximal Development” หรือ “Zone of Proximal Growth” ซึ่งช่วงห่างนี้จะมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล แนวคิดนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับการสอน ซึ่งเคยเป็นเส้นตรง (Linear) หรืออยู่ในแนวเดียวกัน เปลี่ยนแปลงไปเป็นอยู่ในลักษณะที่เหลื่อมกัน โดยการสอนจะต้องนำหน้าระดับพัฒนาการเสมอ ดังคำกล่าวของไวทือทสกีที่ว่า “... the development process do not coincide with learning process. Rather the development process lags behind the learning process...” ดังนั้น เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสมองเท่ากับเด็กอายุ 8 ขวบ จะสามารถทำงานที่เด็กอายุ 8 ขวบ โดยทั่วไปทำได้ เมื่อให้งานของเด็กอายุ 9 ขวบ เด็กคนหนึ่งทำไม่ได้ แต่เมื่อได้รับการชี้แนะหรือสาธิตให้ดูก็จะทำได้ แสดงให้เห็นว่า เด็กคนนี้มีวุฒิภาวะที่จะถึงระดับที่ตนเองมีศักยภาพไปถึงได้ ต่อไปนี้เด็กคนนี้ก็พัฒนาไปถึงขั้นทำสิ่งนั้นได้เองโดยไม่มี การชี้แนะหรือการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น ในขณะที่เดียวกันอาจมีเด็กอีกคนหนึ่งซึ่งอยู่ในระดับพัฒนาการทางสมองเท่ากัน คือ 8 ขวบ เมื่อให้ทำงานของเด็กอายุ 9 ขวบ เด็กทำไม่ได้แม้จะได้รับการชี้แนะหรือสาธิตให้ดูซ้ำแล้วซ้ำอีก ก็ไม่สามารถทำได้แสดงให้เห็นว่าช่วงห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นอยู่กับระดับที่ต้องการไปถึงให้ถึง ยังห่างหรือกว้างมาก เด็กที่ยังมีวุฒิภาวะไม่เพียงพอ หรือยังไม่พร้อมที่จะทำสิ่งนั้น จำเป็นต้องรอให้เด็กมีวุฒิภาวะสูงขึ้น หรือลดระดับงานระดับพัฒนาการให้ต่ำลง

Vygotsky (1978) ได้กล่าวไว้ว่า การให้ความช่วยเหลือชี้แนะแก่เด็ก ซึ่งอยู่ในลักษณะของ “Assisted Learning” หรือ “Scaffolding” เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะสามารถช่วยพัฒนาเด็กให้ไปถึงระดับที่อยู่ในศักยภาพของเด็กได้ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เน้นความสำคัญของบริบทที่แท้จริง (Authentic Context) เพราะการสร้างความหมายใด ๆ มักเป็นการสร้างบนฐานของบริบทใดบริบทหนึ่ง จะกระทำโดยขาดบริบทนั้นไม่ได้ ดังนั้น การเรียนรู้จึงจำเป็นต้องดำเนินการอยู่ในบริบทใดบริบทหนึ่ง และกิจกรรมและงานทั้งหลายที่ใช้ในการเรียนรู้ก็จำเป็นเป็นสิ่งจริง

Vygotsky (1978) ได้อธิบายว่า พัฒนาการและการเรียนรู้มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ หรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยเกิดจากการเรียนรู้ มโนทัศน์ 2 ประเภท คือ มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) และมโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts) มโนทัศน์ทั้ง 2 ประเภทนี้ทำงานประสานกัน มโนทัศน์ในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์ที่เป็นระบบ มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะทำหน้าที่หลอมรวมมโนทัศน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็กได้นำไปใช้ประกอบการคิดซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาและขยายมโนทัศน์โดยธรรมชาติให้กลายเป็นมโนทัศน์ที่เป็นระบบการพัฒนาจากความรู้ความเข้าใจจากมโนทัศน์โดยธรรมชาติไปสู่มโนทัศน์ที่เป็นระบบ จะต้องอาศัยสื่อกลางที่มีความหมาย (Mediation) ดังนี้

1. ภาษา (Language) ไวก็อตสกีได้แสดงทัศนะไว้ว่า ภาษาเกิดขึ้นครั้งแรกเป็นภาษาที่ไม่ได้แสดงถึงความคิด เป็นช่วงระยะเวลาที่ความคิดกับภาษาไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อเด็กมีพัฒนาการมากขึ้น ความคิดกับภาษาจะเริ่มมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ความคิดถูกแสดงให้เห็นออกมาผ่านทางภาษา ซึ่งภาษาที่แสดงออกมาจะมีความเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น ก็เป็นผลสืบเนื่องจากการใช้ความคิดที่มากขึ้น ดังนั้น ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด และในขณะเดียวกันเราก็พัฒนาภาษาโดยผ่านทางความคิดด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันนี้ ทำให้เกิดความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมทางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา สามารถนำไปสู่การเพิ่มพัฒนาการทางความคิดได้ และนี่เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ทฤษฎีของไวก็อตสกีมีความแตกต่างไปจากนักจิตวิทยารุ่นเดียวกันกับเขา อย่างไรก็ตาม Vygotsky (1978) ได้กล่าวไว้ว่า จากการที่เด็ก ๆ พูดไปพร้อม ๆ กับที่ทำกิจกรรม ไวก็อตสกีอธิบายว่า เด็กเริ่มต้นจากการสื่อสารกับบุคคลอื่น แล้วกลายมาเป็นการสื่อสารกับความคิดของตนเองโดยการพูดกับตนเอง ต่อมาเมื่อเด็กได้สร้างความรู้และเพิ่มพูนความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น เสียงที่เปล่งออกมาจากการพูดกับตนเองจึงค่อย ๆ เงียบไป กลายเป็นการสื่อสารภายในกระบวนการคิดของเด็กเท่านั้น ซึ่งขณะที่เด็กกำลังใช้ความคิดแสดงว่าเด็กกำลังสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ขึ้น อันเป็นการสร้างความหมายใหม่ขึ้นจากภายในตน โดยใช้ความคิดของตนเองตีความหมายของภาษาหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้ความรู้ความเข้าใจของตนเองมีความชัดเจนยิ่งขึ้น จากตัวอย่างที่เด็กต่อจิ๊กซอว์ การที่เด็กพูดออกมาในขณะที่ทำกิจกรรมจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ในขณะที่เด็กกำลังคิดอะไรอยู่ในใจ หรือพยายามสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเอง ซึ่งไวก็อตสกีอธิบายว่าขณะนั้นเด็กกำลังสร้างพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ขึ้น

2. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ทารกเกิดมาพร้อมกับพื้นฐานทางความคิดความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ในระดับต่ำ (Lower Mental Functions) คือ มีความใส่ใจ การรู้สึก การรับรู้ ความจำ ที่ไม่ซับซ้อน เนื่องจากขีดจำกัดทางชีวภาพ การมีจินตนาการหรือจาร์ริก ประสบการณ์บางสิ่งบางอย่างให้อยู่ภายในความทรงจำอาจยากเกินกว่าความสามารถของเด็กที่จะสามารถทำได้ แต่การที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) กับพ่อแม่ ครู และคนอื่น ๆ ที่ให้ความเอาใจใส่ ดูแล ช่วยเหลือแก่เด็ก จะช่วยทำให้เด็กได้สร้างและเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่มี

ขีดจำกัดขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่จะเอื้อให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน

3. วัฒนธรรม (Culture) ไวท์ทสก็้อธิบายว่า เด็กจะปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น (Higher Mental Functions) ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมจะถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของความเชื่อและค่านิยมในวัฒนธรรมนั้นไปสู่เด็ก ๆ ทำให้เขารู้ว่า เขาคิดอะไร และควรคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม เช่น เด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษา แม้ว่าจะไม่สามารถคิดคำนวณตัวเลขด้วยวิธีการที่เป็นขั้นตอนและเป็นระบบเหมือนกับเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียน แต่เด็กเหล่านั้นก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลขที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันในแบบฉบับของเขา รู้จักใช้ตัวเลขในการเจรจาต่อรองหรือการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้เขาสามารถเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามต่าง ๆ ได้ ซึ่งเด็กที่เรียนในระบบการศึกษาอาจยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องนี้ดีเท่าเทียมกับเขา นั่นเป็นเพราะเด็กทั้งสองกลุ่มอยู่คนละบริบทเชิงสังคมวัฒนธรรม

4. การเลียนแบบ (Imitation) ไวท์ทสก็้อธิบายว่า บทบาทของการเลียนแบบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการ เช่น ถ้าเด็กกำลังเกิดอุปสรรคในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ครูจึงแก้ปัญหาให้เห็นเป็นตัวอย่างบนกระดานดำ ในขณะที่เด็กอาจจะเลียนแบบวิธีการแก้ปัญหาของครู โดยสร้างความเข้าใจขึ้นภายในตนเอง แต่ถ้าครูให้แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ยากขึ้น อันเป็นการขยายสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปสู่สิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เด็กอาจจะยังไม่สามารถเข้าใจได้ในขณะนั้น ครูจึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ลักษณะนี้หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กค่อย ๆ เลียนแบบวิธีการแก้ปัญหาอย่างค่อยเป็นค่อยไป

5. การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ (Guidance or Assistance) กล่าวคือ การชี้แนะหรือการช่วยเหลือเป็นการร่วมมือทางสังคม (Social Collaborative) ที่สนับสนุนให้พัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจเกิดการเจริญงอกงาม ไวท์ทสก็้อจะเน้นไปที่การมีบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญกว่าอาสาที่จะมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์การเรียนรู้โดยให้การดูแลเอาใจใส่และปรับปรุงผู้เรียนที่เริ่มฝึกหัด การจัดเตรียมสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา ซึ่งไวท์ทสก็้อเปรียบเทียบกับเป็น “นั่งร้าน (Scaffold)” ซึ่งในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ หมายถึง “การเสริมต่อการเรียนรู้”

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหานั้นด้วยตนเองได้ (Wood et al, 1976) โดยเป็นการจัดเตรียมสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ขณะที่ ผู้เรียนกำลังแก้ปัญหาหรือกำลังอยู่ในระหว่างการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (ผู้เรียนกำลังอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ) (Raymond, 2000)

Wood et al. (1976) ได้เสนอวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การสร้างความสนใจ (Recruitment) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ โดยผู้เรียนจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของงานหรือการเรียนรู้

2. ลดระดับการเรียนรู้ที่ไร้หลักการ ระเบียบ หรือกฎเกณฑ์ (Reduction in Degree of Freedom) เพราะจะทำให้ยากต่อการจัดการหรือการให้ความช่วยเหลือ ดังนั้น ผู้สอน

จะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) เป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้เรียนนำผลไปใช้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้ในแต่ละขั้นได้อย่างถูกต้อง

3. รักษาทิศทางทางการเรียนรู้ (Direction Maintenance) ผู้สอนต้องดูแลกวาดชั้นผู้เรียนเป็นพิเศษเพื่อให้เรียนรู้ที่จะมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายตั้งไว้

4. กำหนดลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณาของสิ่งที่จะเรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking Critical Features) เช่น ผู้สอนเมื่ออธิบายเนื้อหาสาระบางอย่างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ก็ควรเน้นเสียงเป็นพิเศษ หรือหากผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ ผู้สอนควรแปลความหมายของเรื่องที่กำลังเรียนรู้นั้น ๆ เสียใหม่ ด้วยภาษาที่ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ๆ และถูกต้องตรงกัน

5. ควบคุมความคับข้องใจของผู้เรียน (Frustration Control) รับผิดชอบต่ออารมณ์ของผู้เรียนที่แสดงออกมา เช่น ผู้สอนต้องยอมรับความรู้สึกของผู้เรียนกรณีที่เขาเกิดความไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ไม่ควรเพิกเฉยหรือปล่อยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ค้างคาใจ เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความคับข้องใจเพิ่มมากขึ้น

6. ควรมี การสาธิต (Demonstration) หรือมี แบบอย่างให้ กับ ผู้เรียน ในการแก้ปัญหาการเรียนรู้

Papert and Harel (1991) ได้ร่วมกันเขียนหนังสือที่มีชื่อว่า “The Fifth Disciplines” สาระสำคัญของหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงแนวคิดและหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิซึม ซึ่งประกอบไปด้วยหลักการปฏิบัติ 5 ประการ ดังนี้

1. Personal Mastery มีความหมายว่า “อ่านตนเอง ออก บอกตนเองได้ ใช้ตนเองเป็นเห็นตนเองชัดเจน พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ” ซึ่งแท้ที่จริงแล้วหลักการในข้อนี้ไม่ได้แตกต่างจากแนวปฏิบัติเชิงพุทธในการมองกลับสู่ตนเอง ให้เห็นตัวตนที่แท้จริงของตน มีสติและสมาธิที่จะอยู่กับปัจจุบัน และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด

2. Mental Model รับฟังความเห็นที่แตกต่างของผู้อื่นด้วยความเข้าใจและใจเป็นสุข หลักการในข้อนี้เป็นเรื่องสำคัญสำหรับองค์กร ที่ประกอบด้วยคนที่แตกต่างกันด้วยหน้าที่และความคิด ที่จะต้องเรียนรู้ในการเป็นผู้ฟังที่ดี เปรียบเสมือนน้ำที่ไม่เคยเต็มแก้ว เพื่อพร้อมที่จะรับฟังสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการนำมาใช้พัฒนาองค์กร การเปิดรับคนอื่นได้ยังนำมาซึ่งการมีส่วนร่วมในความคิด มีความเป็นเจ้าของร่วม และนำมาซึ่งพลังในการร่วมกันทำงานหนึ่งงานใดด้วยความเต็มใจ (Synergy)

3. Shared Vision การสร้างวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกันได้ จากจุดเริ่มต้นของ Personal Master คือการปรับตนเอง Mental Model การเปิดรับสู่โลกภายนอก จะนำมาสู่ Shared Vision คือ การพร้อมใจกันกำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์ เพราะทุกคนมีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมกำหนดทิศทางขององค์กร มีความเป็นเจ้าของ มีกำลังใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย

4. Team Building สามารถเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นพันธมิตร เมื่อกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันแล้ว การทำงานเป็นทีมก็เป็นเรื่องที่ยากขึ้นเมื่อทุกคนรู้จักตนเอง รู้จักหน้าที่ และการใช้การประชุมอย่างสร้างสรรค์

5. Systems Thinking คิดเป็นระบบครบวงจร หลักการในข้อนี้เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับองค์กรที่จะต้อง “คิดใหญ่ ทำเล็ก” คือคิดให้ครบกระบวนการว่าสิ่งที่เราจะทำนั้นมันเกี่ยวเนื่องกับสิ่งอื่นใดบ้าง แต่เริ่มทำจากสิ่งที่เราชอบและมีความถนัด ในส่วนอื่นอาจมีพันธมิตรที่มีความสามารถเฉพาะด้านมาเป็นผู้ร่วมดำเนินการจนครบวงจร การเริ่มต้นจากสิ่งเล็ก ๆ ทำให้เราได้มีโอกาสได้เรียนรู้การทำงาน ข้อเด่น ข้อด้อยที่เกิดขึ้น และเป็นบทเรียนที่สำคัญในการปรับระบบการคิดการทำงาน ก่อนที่จะนำไปขยายผลในระยะต่อไป

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีเชวอนปัญหาของไวก็อทสกีเน้นความสำคัญของวัฒนธรรมและสังคม และการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาการเชวอนปัญหา ซึ่งไวก็อทสกีได้เคยกล่าวไว้ว่า การเข้าใจพัฒนาการของมนุษย์จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดู เพราะตั้งแต่แรกเกิด มนุษย์จะได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นผลงานของมนุษย์ คือ “วัฒนธรรม” วัฒนธรรมแต่ละวัฒนธรรมจะช่วยบ่งชี้ผลผลิตของพัฒนาการของนักเรียน เป็นต้นว่าผู้เรียนควรจะเรียนรู้อะไรบ้าง ควรจะมีความสามารถทางใดบ้าง สถาบันสังคมต่าง ๆ ตั้งแต่ครอบครัวขึ้นไปก็มีบทบาทที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชวอนปัญหา พัฒนาการทางเชวอนปัญหาของผู้เรียนแต่ละวัยจะเพิ่มถึงขั้นสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้ ก็ต่อเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียน เช่น ญาติ หรือเพื่อนวัยเดียวกัน ไวก็อทสกีได้แบ่งระดับของเชวอนปัญหาออกเป็น 2 ชั้น ดังนี้

1. ระดับเชวอนปัญหาลำดับเบื้องต้น (Elementary Mental Processes) หมายถึง เชวอนปัญหามูลฐานตามธรรมชาติโดยไม่ต้องเรียนรู้ เช่น เด็กสามารถดูคนม สามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจับต้องสัมผัส ตรวจสอบสิ่งแวดล้อมรอบตัว สามารถช่วยตัวเองตามธรรมชาติ ใช้มือเกาะเก้าอี้ โต๊ะ หรือม้านั่ง เพื่อจะยืนได้ ฯลฯ

2. ระดับเชวอนปัญหาลำดับสูง (Higher Mental Processes) หมายถึง เชวอนปัญหาที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูถ่ายทอดวัฒนธรรมให้โดยใช้ภาษา เด็กจะเรียนรู้ภาษา ทำให้เด็กเรียนรู้ความคิดรวบยอด สัญลักษณ์ต่าง ๆ ช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งแวดล้อม ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการคิด ภาษาจึงมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาการทางเชวอนปัญหา

แม้ว่าไวก็อทสกีจะแบ่งระดับขั้นพัฒนาการเชวอนปัญหาเป็น 2 ระดับ ไม่ได้หมายความว่าทั้งสองระดับมีความแตกต่างกันอย่างเด็ดขาด เพียงแต่ความแตกต่างกันทางคุณภาพ (Quality) ไม่ได้แตกต่างกันทางปริมาณ (Quantity) ไวก็อทสกีให้ความสำคัญกับเครื่องมือทางปัญญาว่าเป็นสิ่งที่ช่วยในการแก้ปัญหาและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้กระทำการใด ๆ ได้ และได้คิดหาวิธีการที่จะทำให้เด็กได้เครื่องมือนี้มา และคิดหาวิธีการที่จะสามารถช่วยพัฒนาเด็กให้สามารถพัฒนาเครื่องมือทางปัญญาให้มีระดับสูงขึ้นไปกว่าเดิม โดยใช้หลักพื้นฐาน 4 ประการ คือ 1) เด็กเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นเอง 2) พัฒนาทางปัญญาของเด็กแยกออกจากบริบทของสังคมไม่ได้ 3) การเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการ และ 4) ภาษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเครื่องมือทางปัญญา

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซิม (Constructivism) เป็นปรัชญาของการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากปรัชญาและจิตวิทยา โดยมีแก่นของทฤษฎีที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ ที่เน้น

ผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการสร้างความรู้ขึ้นภายในอย่างมีความหมายผ่านกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.3.2 ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

Von (1991) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) หมายถึง ทฤษฎีของความรู้ที่มีรากฐานมาจากปรัชญาจิตวิทยาและการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารความหมายและการควบคุมกระบวนการสื่อความหมายในตัวตน ทฤษฎีของความรู้นี้อ้างถึงหลักการ 2 ข้อ คือ 1) ความรู้ไม่ได้เกิดจากการรับรู้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการสร้างขึ้นโดยบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจ และ 2) การรับรู้คือการปรับตัวและการประมวลผลประสบการณ์ทั้งหมด แต่ไม่ใช่เพื่อการค้นพบสิ่งที่เป็นจริงเท่านั้น

Cobb (1994) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) หมายถึง กระบวนการที่ไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ในการสร้างความรู้ การรวบรวมความรู้ ผู้เรียนมีโครงสร้างความรู้ที่ใช้ในการตีความหมายและทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว โครงสร้างความรู้ของผู้เรียนอาจแปลกและแตกต่างจากโครงสร้างของผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะทางวัฒนธรรมสังคมของคอนสตรัคติวิซึมเป็นกระบวนการทางสังคม และเป็นความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน นอกจากนี้ผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัว ผู้เรียน ภาษา และวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

Krogh (1994) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) หมายถึง ปรัชญาที่เกี่ยวกับพัฒนาการในการสร้างความรู้ สถิติปัญญา และจริยธรรม ขึ้นมาด้วยตัวเด็กเอง ซึ่งพัฒนาการนั้นเป็นผลมาจากการดูดซึมเข้าสู่โครงสร้าง และการปรับตัวเข้าสู่โครงสร้าง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเชื่อมประสบการณ์เดิมสู่ประสบการณ์ใหม่ โดยอาศัยบริบทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพื้นฐานความรู้ การพัฒนากระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการประเมินผล

2.3.3 ความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

Rumelhart and Norman (1981) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) มีความสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนจากการสอนหรือการถ่ายทอดโดยครูผู้สอนหรือการใช้สื่อการสอนมาเป็นการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการปฏิบัติ การได้ลงมือทำ (Active learning) ด้วยตนเอง ซึ่งการได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไปนั้นจะช่วยพัฒนาศักยภาพของตนเองทางความคิด อีกทั้งการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกวางแผน

ดำเนินการ และประเมินตนเองอีกด้วย นอกจากนั้นการที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ยังนำไปสู่สร้างความรู้ใหม่ขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะกระทำภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการ คือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันโดยผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (Receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Co-Creators) แทน

Jonassen (1992) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) มีความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ รวมทั้งโครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมาย เหตุการณ์ และสิ่งต่าง ๆ โดยคนทุกคนมีโลกของตัวเอง ซึ่งเป็นโลกที่สร้างขึ้นด้วยความคิดของตนเองและคงไม่มีใครกล่าวได้ว่าโลกไหนจะเป็นจริงไปกว่านั้นเพราะโลกของใครก็คงเป็นจริงสำหรับคนนั้น

Duffy and Cunningham (1996) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้มากกว่าเป็นการรับรู้ โดยกระบวนการที่เกิดขึ้น ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งความรู้ที่ได้นั้นเกิดจากการเรียบเรียงความรู้ขึ้นใหม่จากภายในตนเอง รูปแบบของการได้มาของความรู้ นั้น อาจเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน สิ่งของ สถานที่ เหตุการณ์ กระบวนการ มโนคติ และสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ใช่เป็นเพียงการจดจำข้อมูลมาเท่านั้น แต่เป็นการประกอบขึ้นมาภายในตัวของแต่ละบุคคลเป็นการนำประสบการณ์เดิม หรือความรู้ความเข้าใจเดิมที่ตนเองมีมาก่อน แล้วนำมาสร้างเป็นความรู้ความเข้าใจที่มีความหมายของตนเองเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกัน เพราะมีประสบการณ์หรือความรู้ความเข้าใจเดิมที่แตกต่างกัน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนจากการสอนหรือการถ่ายทอดโดยครูผู้สอนหรือการใช้สื่อการสอนมาเป็นการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการปฏิบัติ การได้ลงมือทำ (Active learning) ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำและชี้แนะเท่านั้น

2.3.4 หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

อนูชา โสมาบุตร (2556) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social Constructivism) เป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดสำคัญที่ว่า “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญา” กลยุทธ์ทางเรียนรู้อาจจะไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่เหมือนกัน ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) มี 4 หลักการ ดังนี้

1. การเรียนรู้และการพัฒนา
2. การวางแผนบทเรียนด้วยการคำนึงถึงการสร้างองค์ความรู้ภายใต้พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development)
3. การเรียนรู้ในโรงเรียนควรเกิดขึ้นในบริบทที่มีความหมาย และไม่ควรแยกออกจากการเรียนรู้ และความรู้ที่ผู้เรียนพัฒนามาจากสภาพชีวิตจริง
4. ประสบการณ์นอกโรงเรียนควรจะมีการเชื่อมโยงนำมาสู่ประสบการณ์ในโรงเรียนของผู้เรียน

ทศนา แคมณี (2567) ได้กล่าวไว้ว่า การนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นสามารถทำได้โดยมี 7 หลักการ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลของการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ (Process of Knowledge Construction) และการตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น (Reflexive Awareness of that Process)

2. การสอนจะเป็นการสาธิตกระบวนการแปลและสร้างความหมายที่หลากหลาย การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จะต้องมีประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้และแก้ปัญหาจริงได้

3. ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้ สามารถเรียนรู้ ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ทดลอง จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจขึ้น

4. ครูสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีประสบการณ์

5. ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมตนเองในการเรียนรู้ สามารถเลือกสิ่งที่ต้องการเรียนเองได้ สามารถตั้งกฎระเบียบต่าง ๆ และรับผิดชอบร่วมกัน

6. ในการเรียนการสอนแบบสร้างความรู้ ครูจะมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิม คือ จากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และควบคุมการเรียนรู้ เปลี่ยนไปเป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำทั้งทางด้านวิชาการและด้านสังคมแก่ผู้เรียน ดูแลให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหา และประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนั้นครูยังต้องมีความเป็นประชาธิปไตยและมีเหตุผลในการสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วย

7. ในการประเมินผลการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเองนี้ขึ้นกับความสนใจและการสร้างความหมายที่แตกต่างกันของบุคคล ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจึงมีลักษณะหลากหลาย ดังนั้นการประเมินผลจึงจำเป็นต้องมีลักษณะประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันในแต่ละบุคคล และควรใช้วิธีการหลากหลายโดยอาศัยบริบทจริง

DeVries and Kohlberg (1987) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive Constructivism) นำเสนอโดยสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ที่ใช้เป็นหลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอน 3 หลักการ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามความสนใจ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีประสบการณ์ตรง ใช้การลองผิด ลองถูก และการค้นหาวิธีแก้ปัญหา อันเป็นสิ่งจำเป็น

ต่อการดูซึมและการปรับเปลี่ยนของข้อมูล ซึ่งวิธีการที่ผู้เรียนได้ทำการทดลองก็เป็นวิธีหนึ่งที่ผู้เรียนเองได้ลงมือกระทำ

2. ครูมีบทบาทเป็นเหมือนเพื่อน ผู้แนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ริเริ่ม เล่น ทดลอง ให้เหตุผล และให้ความร่วมมือกับผู้เรียน ใช้การควบคุมหรือออกคำสั่งกับผู้เรียนน้อยที่สุด เน้นการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงในห้องเรียน โดยผู้เรียนจะมีโอกาสสร้างความรู้ผ่านประสบการณ์ ความรู้ของตนเองที่ไม่ได้มาจากการบอก หรือการสอนของครู

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมมือกับบุคคลอื่น ได้สร้างองค์ความรู้และแก้ปัญหา ความขัดแย้งอย่างสันติวิธี

Bednar et al. (1992) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) มี 5 หลักการ ดังนี้

1. การสร้างความรู้ด้วยตนเอง
2. การแปลความหมายตามประสบการณ์
3. การลงมือกระทำ
4. การสร้างความร่วมมือ
5. การเรียนรู้ที่เหมาะสม สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

Michelle and Gagnon (2019) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบการเรียนรู้แบบสตรัคติวิซึมและได้สังเคราะห์แนวคิดและหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิซึม ซึ่งประกอบไปด้วย 6 หลักการ ดังนี้

1. สถานการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียน อธิบายถึงขั้นตอน ตอบคำถาม กำหนดเป้าหมาย รวมไปถึงสิ่งที่ครูคาดหวังให้นักเรียนลงมือทำในสิ่งที่มีความหมายกับนักเรียนเอง

2. จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้คิดร่วมกัน ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยวิธีการจัดกลุ่มที่เหมาะสมจะมีจำนวนกี่คนให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์

3. ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่ เป็นกิจกรรมเริ่มต้นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดความรู้ก่อนหน้าของนักเรียนและเพื่อสร้างการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่พวกเขารู้แล้วกับสิ่งที่พวกเขาอาจเรียนรู้โดยการอธิบายสถานการณ์ สิ่งนี้อาจเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เช่น ทำให้พวกเขามีปัญหาง่าย ๆ ในการแก้ปัญหาที่มีการอภิปรายทั้งชั้นเรียนเล่นเกมหรือทำรายการ บางครั้งสิ่งนี้ทำได้ดีที่สุดก่อนที่นักเรียนจะอยู่เป็นกลุ่มและบางครั้งหลังจากที่พวกเขาถูกจัดกลุ่ม โดยที่ครูจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม

4. คำถามอาจเกิดขึ้นระหว่างองค์ประกอบของการออกแบบการเรียนรู้ ครูจะใช้คำถามชี้แนะอย่างไรในการแนะนำสถานการณ์จัดกลุ่มจัดให้เชื่อมโยงเพื่อให้เกิดเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้นำเสนอ และกระตุ้นให้เกิดการโต้ตอบ ครูต้องคาดหวังคำถามจากนักเรียนและวางกรอบคำถามอื่น ๆ เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาอธิบายการคิดของพวกเขาและเพื่อสนับสนุนพวกเขาในการคิดอย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง

5. นักเรียนนำเสนอเกี่ยวกับความคิด ซึ่งอาจรวมถึงการเขียนบันทึกสิ่งต่าง ๆ และการนำเสนอด้วยวาจา การทำกราฟแผนภูมิ หรือการแสดงภาพอื่น ๆ หรือการแสดงทางกายภาพด้วยแบบจำลอง และการทำวิดีโอเทปภาพถ่ายหรือเสียงที่ใช้ในการนำเสนอ

6. การสะท้อนความเห็นหรือการไตร่ตรอง สิ่งเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาคิดเกี่ยวกับขณะอธิบายสถานการณ์ จากการนำเสนอของคนอื่น ๆ พวกเขาจะรวมถึงสิ่งที่นักเรียนจำได้จากกระบวนการคิดเกี่ยวกับความรู้สึก นักเรียนจะมีทัศนคติ ทักษะ และแนวคิดอะไรบ้าง นักเรียนเรียนรู้อะไรในวันนี้ พวกเขารู้อะไรมาก่อน พวกเขาต้องการรู้อะไร และพวกเขาเรียนรู้อะไร

จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยสรุปเป็นตารางสังเคราะห์หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมได้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สังเคราะห์หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม	นักการศึกษา					ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)							
	อนูชา โสมาบุตร (2556)	ทิศนา เขมณี (2567)	DeVries and Kohlberg (1987)	Bednar et al. (1992)	Michelle and Gagnon (2019)			
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	71.43	✓
ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่	✓	✓	✓	✓	✓	5	71.43	✓
ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม	✓	✓	✓	✓	✓	5	71.43	✓
ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้	✓	✓		✓	✓	4	57.14	✓
ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม		✓		✓	✓	3	42.86	✓

ตารางที่ 5 (ต่อ)

หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตาม แนวคอนสตรัคติวิซึม	นักการศึกษา					ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)							
	อนุชา โสมาบุตร (2556)	ทิศนา แจมณี (2567)	DeVries and Kohlberg (1987)	Bednar et al. (1992)	Michelle and Gagnon (2019)			
ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ		✓			✓	2	28.57	
ผู้เรียนได้รับการประเมินผล		✓				1	14.29	

จากตารางที่ 5 ผลการสังเคราะห์หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมพบว่า ส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 40 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อคัดสรรเป็นหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมที่เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ประกอบไปด้วย 5 หลักการ ดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
2. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม
4. ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

2.3.5 จุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

Driver (1986) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม มี 6 ประการ ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการเป็นจุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย

2. การเรียนรู้คือการสร้างความหมายจากสิ่งที่ผู้เรียนเห็นหรือได้ยิน อาจจะเป็นไปหรือไม่เป็นไปตามความมุ่งหมายของครูผู้สอนตามความหมายที่ผู้เรียนสร้างขึ้น การเรียนรู้ตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจสิ่งที่เรียน ได้รับผลมาจากความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่

3. การสร้างความหมายเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง โดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำ ในสถานการณ์การเรียนรู้ ผู้เรียนจะค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากการตั้งสมมติฐาน ตรวจสอบ และอาจเปลี่ยนสมมติฐานในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับปรากฏการณ์และผู้อื่น

4. ความหมายที่ผู้เรียนสร้างขึ้นจะได้รับการตรวจสอบ ซึ่งอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธ

5. ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียนรู้เอง ลงมือปฏิบัติเอง สร้างความตั้งใจในการทำงานการนำเอาความรู้ที่มีอยู่มาสร้างความหมายให้แก่ตนเอง และตรวจสอบความหมายที่สร้างขึ้นนั้น

6. ความหมายบางความหมายสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้ นักเรียนแต่ละคนก็สามารถสร้างความหมายที่แตกต่างกัน ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งเป็นความหมายที่แปลกและไม่เหมือนใคร ความหมายที่นักเรียนสร้างขึ้นอาจเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยผ่านภาษาพูด

Deveries and Reinhold (1992) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยสามารถนำมาบูรณาการเป็นจุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ที่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ต่าง ๆ ตามบริบทจริงได้
2. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ตามศักยภาพและความสนใจ
3. ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดที่ได้จากการศึกษา

Duffy and Cunningham (1996) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้เกิดจากการสร้างความรู้มากกว่าเป็นการรับรู้ ผู้เรียนต้องเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองที่สามารถนำมาบูรณาการเป็นจุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประการ ดังนี้

1. การสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสม
2. การลงมือกระทำหรือ Actively Construct

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 จุดมุ่งหมาย ได้แก่ 1) เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน 2) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ 3) เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์

สร้างเป็นองค์ความรู้ 4) เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้ และ 5) เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

2.3.6 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Vygotsky (1978) ได้กล่าวถึง การนำทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ไปปรับใช้ในการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ผลของการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ ผู้เรียนสามารถตั้งปัญหาและจัดกลุ่มปฏิบัติงานจริงได้ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

2. เปลี่ยนจากการถ่ายทอดสู่การสาธิตให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้อย่างเต็มที่ผ่านกระบวนการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจประสบการณ์เดิม และเสริมสร้างความรู้จากประสบการณ์ใหม่ เรียนรู้อย่างต้นตัว และมีปฏิสัมพันธ์

4. เน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และการสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

5. ผู้เรียนมีบทบาทเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยผู้เรียนลงมือค้นคว้าปฏิบัติ เลือกสิ่งที่ต้องการเรียน ตั้งกฎระเบียบ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน

6. ครูมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิมคือการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมและสร้างความเป็นประชาธิปไตยภายใต้หลักการของเหตุผล

7. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ การประเมินควรใช้วิธีการหลากหลาย มีการประเมินตนเอง ประเมินจากเพื่อน และเพิ่มสะสมผลงาน เป็นต้น

Yager (1991) ได้นำเสนอโมเดลการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงชวน
2. ชี้แจง
3. ชี้แจงนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา
4. ชี้แจงนำไปปฏิบัติ

Bednar et al. (1992) ได้กล่าวถึง ข้อตกลงเบื้องต้นของการออกแบบการสอนที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีและแนวคิดแบบคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ซึ่งสามารถสรุปได้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างการเรียนรู้ (Learning Constructed) ความรู้จะถูกสร้างจากประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างสิ่งใหม่ขึ้นแทนความรู้เดิม (Representation) ในสมองที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้น

2. การแปลความหมายของแต่ละคน (Interpretation Personal) การเรียนรู้เป็นการแปลความหมายตามสภาพจริง (Real World) ของแต่ละคน การเรียนรู้เป็นผลจากการแปลความหมายตามประสบการณ์ของแต่ละคน

3. การเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำ (Learning Active) การเรียนรู้เกิดจากผู้เรียนได้ลงมือกระทำซึ่งเป็นการสร้างความหมายที่พัฒนาโดยอาศัยพื้นฐานของประสบการณ์

4. การเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือ (Learning Collaborative) ความหมายในการเรียนรู้เป็นการต่อรองจากแนวคิดที่หลากหลาย การพัฒนาความคิดรวบยอดของตนเองได้มาจากการร่วมแบ่งปัน แนวคิดที่หลากหลายในกลุ่ม และในขณะเดียวกันก็ปรับเปลี่ยนการสร้างสิ่งที่แทนความรู้ในสมอง (Knowledge Representation) ที่สนองต่อแนวคิดที่หลากหลายนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าในขณะที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการอภิปรายเสนอความคิดเห็นที่หลากหลายของแต่ละคน ผู้เรียนจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ของตนด้วยและสร้างความหมายของตนเองขึ้นมาใหม่ ซึ่งตรงกับแนวคิด Cunningham ที่กล่าวว่า “บทบาทของการศึกษา คือ การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับคนอื่นจากการร่วมแสดงแนวคิดที่หลากหลายที่จะทำให้เกิดปัญหาเฉพาะและนำไปสู่การเลือกจุดหรือสถานการณ์ที่พวกเขาจะยอมรับในระหว่างกัน”

5. การเรียนรู้ที่เหมาะสม (Learning Situated) ควรเกิดขึ้นในสภาพชั้นเรียนจริง (Situating or Anchored) การเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับบริบทของสภาพจริง หรือสะท้อนบริบทที่เป็นสภาพจริง

6. การทดสอบเชิงการบูรณาการ (Testing Integrated) การทดสอบควรจะเป็นการบูรณาการเข้ากับภารกิจการเรียน (Task) ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่แยกออกจากบริบท การเรียนรู้ การวัดการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้โครงสร้างความรู้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้เกิดการคิดในเนื้อหาการเรียนรู้นั้น ๆ

Calik et al. (2007) ได้นำกลวิธีการสอนที่พัฒนาขึ้นจากคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) มาปรับใช้และออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Pre-Existing Ideas) เน้นการตรวจสอบความรู้หรือมโนทัศน์ที่มีอยู่เดิมของผู้เรียน

2. ขั้นเน้นมโนทัศน์เป้าหมาย (Focusing on the Target Concept) เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยและอภิปรายร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และส่งผลให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนมโนทัศน์และสามารถสร้างมโนทัศน์ได้ด้วยตัวเอง

3. ขั้นท้าทายความคิด (Challenging Students' Ideas) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้แสดงความรู้ความเข้าใจของตนจากสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นการตรวจสอบความเข้าใจและมโนทัศน์ของผู้เรียนด้วย

4. ขั้นการประยุกต์ความรู้ (Applying Newly Constructed Ideas to Similar Situation) เน้นการให้ผู้เรียนนำมโนทัศน์ที่ถูกต้องไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนหรือสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

Jia (2010) ได้สรุปหลักการประยุกต์ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) สู่วิธีการเรียนการสอนในห้องเรียนไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ควรเปลี่ยนการเรียนการสอนจากการเรียนการสอนแบบเดิมที่ผู้สอนเป็นผู้บรรยาย เป็นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการ โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

2. เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ การสื่อสาร ในกระบวนการสร้างความรู้ ผู้เรียนต้องให้ร่วมมือและมีสื่อสารระหว่างกันและกัน นั้นจะทำให้ผู้เรียนได้ขยายมุมมอง และสร้างความรู้ด้วยตนเอง

3. ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เนื่องจากผู้เรียนเริ่มต้นเรียนรู้ โดยมีความรู้และประสบการณ์เดิมมาก่อน

4. การเรียนการสอนควรเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจากผู้สอนที่เป็นผู้สั่งการเป็นผู้สอนที่ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการคิดและการสื่อสาร สร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ดีที่ช่วยให้ผู้เรียนสำรวจและค้นหาความรู้ใหม่ได้ เช่น การศึกษาจากสถานการณ์จริงสถานการณ์เสมือนจริงหรือสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ตารางที่ 6 สังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม

Vygotsky (1978)	Yager (1991)	Bednar et al. (1992)	Calik et al. (2007)	Jia (2010)	ผลการสังเคราะห์
ขั้นการสร้างความรู้ มุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ของผู้เรียน	ขั้นเชิญชวน เน้นการเชื่อมโยง ความรู้เดิมของผู้เรียน	ขั้นการสร้างการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้เดิมในสมองที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้น	ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม เน้นการตรวจสอบความรู้หรือ มโนทัศน์ที่มีอยู่เดิมของผู้เรียน	ขั้นการเปลี่ยนการเรียนการสอนแบบเดิม โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม การเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนโดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน
ขั้นการถ่ายทอดสู่การสาธิต ผู้เรียนได้การเรียนรู้ปัญหา อย่างเต็มที่ผ่านกระบวนการต่าง ๆ	ขั้นสำรวจ เน้นการตั้งปัญหาและแก้ไขโดยใช้กระบวนการกลุ่ม	ขั้นการแปลความหมาย เน้นการเรียนรู้ปัญหาจากประสบการณ์	ขั้นเน้นมโนทัศน์เป้าหมาย เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยและอภิปรายปัญหาร่วมกัน	ขั้นการเรียนรู้และการสื่อสาร ผู้เรียนให้ความร่วมมือและมีสื่อสารระหว่างกันเพื่อแก้ปัญหา	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการกำหนดปัญหา การตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Vygotsky (1978)	Yager (1991)	Bednar et al. (1992)	Calik et al. (2007)	Jia (2010)	ผลการสังเคราะห์
<p>ขั้นสำรวจประสบการณ์และเสริมสร้างความรู้ โดยเน้นการค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ</p>	<p>ขั้นการนำเสนออธิบายและหาคำตอบ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและค้นหาข้อมูล</p>	<p>ขั้นการเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำ การเรียนรู้เกิดจากผู้เรียนได้ลงมือกระทำ</p>	<p>ขั้นท้าทายความคิด การส่งเสริมให้แสดงความรู้ความเข้าใจของตนและมโนทัศน์</p>	<p>ขั้นการเชื่อมโยงความรู้สู่การลงมือกระทำ เน้นฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงาน</p>	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือกระทำ การค้นคว้าและการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง</p>
<p>ขั้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และขั้นการเลือกสิ่งที่ต้องการเรียน เป็นสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ</p>	<p>ขั้นการนำไปปฏิบัติ เป็นการพัฒนาประยุกต์ใช้ความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มา</p>	<p>ขั้นการเรียนรู้การอภิปรายและขั้นการเรียนรู้ในสภาพจริง เป็นการพัฒนาองค์ความรู้โดยการอภิปรายเสนอความคิดเห็น</p>	<p>ขั้นการประยุกต์ความรู้ เน้นการให้ผู้เรียนนำมโนทัศน์ที่ถูกต้องไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>	<p>ขั้นการเรียนการสอนที่สร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนสำรวจและพัฒนาความรู้ใหม่</p>	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ความรู้ การนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูลข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็น เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน</p>
<p>ขั้นการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และขั้นการสนับสนุนการเรียนรู้ ควรใช้วิธีการที่หลากหลาย มีการประเมินตนเอง ประเมินจากเพื่อน และแฟ้มสะสมผลงาน เป็นต้น</p>	-	<p>ขั้นการทดสอบเชิงการบูรณาการ ควรใช้เครื่องมือในการประเมินผลที่ส่งเสริมให้เกิดการคิดในเนื้อหาการเรียนรู้นั้น ๆ</p>	-	-	<p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผล นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p>

จากตารางที่ 6 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism) ที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิมเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการกำหนดปัญหาเป็นการตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือกระทำเป็นการค้นคว้า และการทำงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ความรู้เป็นการนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการวัดและประเมินผลเป็นการวัดและประเมินผลที่เน้นให้นักเรียนสามารถประเมินตนเอง และประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบที่เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ในกลุ่ม อีกทั้งผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะทางสังคมที่เน้นทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการยอมรับความแตกต่างของบุคคลนอกจากนั้นผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา ลักษณะสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเน้นการทำงานแบบร่วมมือกัน โดยออกแบบงานซึ่งต้องอาศัยการทำงานแบบร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม งานนั้นจึงจะสำเร็จได้ และการจัดโครงสร้างของการให้รางวัลกับกลุ่มจากการที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนช่วยกันให้ประสบความสำเร็จ หรือรางวัลที่ให้สำหรับผลการพัฒนาของสมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกัน

2.4.1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบหนึ่ง การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CL นี้เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันและมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็ก ๆ โดยกำหนดให้สมาชิกของทีมต้องมีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน และเพื่อที่จะทำให้สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถมากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้น สมาชิกแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ บทบาทของสมาชิกที่ทำงานด้วยกันในทีมมีหน้าที่สองอย่างด้วยกันคือ เป็นผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเป็นผู้สอนรับผิดชอบการสอนและช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในทีมให้เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน

นักการศึกษาที่มีบทบาทที่สำคัญในการเผยแพร่แนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) คือ จอห์นสัน จอห์นสัน และโฮลลูเบค (Johnson et al., 1987) และสลาวิน (Slavin, 1990) มีความเห็นพ้องต้องกันว่า จุดมุ่งหมายของรูปแบบ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน แก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกันจนเกิดความสำเร็จ และประการสำคัญต้องมีกระบวนการทางสังคมไปพร้อม ๆ กันด้วย

Kagan (1994) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนโดยมีแนวคิดสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. เป็นกลุ่ม (Team) ซึ่งเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ประมาณ 2 - 6 คน เปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมมืออย่างเท่าเทียมกัน ภายในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่แตกต่างกัน

2. มีความตั้งใจ (Willing) เป็นความตั้งใจที่ร่วมมือในการเรียนและทำงานโดยช่วยเหลือกันและกัน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน

3. มีการจัดการ (Management) การจัดการเพื่อให้การทำงานกลุ่มเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

4. มีทักษะ (Skills) เป็นทักษะทางสังคมรวมทั้งทักษะการสื่อความหมาย การช่วยสอนและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีหลักการสำคัญ 4 ประการ (Basic Principles) เป็นตัวบ่งชี้ว่าเป็นการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนแบบร่วมมือ ได้แก่ การพึ่งพาอาศัย ความรับผิดชอบ ความเท่าเทียมกัน และการมีปฏิสัมพันธ์

6. มีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดกิจกรรม (Structures) รูปแบบการจัดกิจกรรมหรือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือเป็นสิ่งที่ใช้เป็นคำสั่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน เทคนิคต่าง ๆ จะต้องเลือกใช้ให้ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการแต่ละเทคนิคนั้นออกแบบได้เหมาะสมกับเป้าหมายที่ต่างกัน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบหนึ่ง การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CL นี้เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันและมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็ก ๆ โดยกำหนดให้สมาชิกของทีมต้องมีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน และเพื่อที่จะทำให้สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถมากยิ่งขึ้น ขึ้น สมาชิกแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

2.4.2 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

Johnson et al. (1987) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน

Artzt and Newman (1990) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาครุไม่ใช้เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

Slavin (1990) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

Office of Educational Research and Improvement (1992) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกลยุทธ์ทางการสอนที่ประสบผลสำเร็จในทีมขนาดเล็ก ซึ่งนักเรียนอาจมีระดับความสามารถแตกต่างกัน ใช้ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อการปรับปรุงความเข้าใจต่อเนื้อหาวิชา สมาชิกแต่ละคนในทีมมีความรับผิดชอบไม่เพียงแต่เฉพาะการเรียนรู้แต่ยังรวมถึงการช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมในการเรียนรู้ด้วย นอกจากนี้ยังมีการสร้างบรรยากาศเพื่อให้บังเกิดการบรรลุผลสำเร็จที่ตั้งไว้ด้วย

Arends and Rigazio (2000) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง แนวคิดในการเรียนรู้ร่วมกันวิธีการเรียนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย โดยให้สมาชิกทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันสูง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มทุกคนได้มีโอกาสพูด คิด เสนอความคิดของตน มีความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน สมาชิกภายในกลุ่มเกิดการแบ่งปันความคิด มีขอบเขตการรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยกันทำงานให้สำเร็จโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน

The Penn State University (2004) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง คุณลักษณะของการแบ่งปัน เข้าใจเป้าหมาย มีการยอมรับซึ่งกันและกัน เชื่อมมั่นและมีขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการติดต่อสื่อสารในสิ่งแวดล้อมที่เป็นทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีการตัดสินใจจากการลงความเห็นร่วมกัน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและชี้แนะให้นักเรียนได้มองเห็นทางออกของปัญหานั้น

Thirteen Organization (2004) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง วิธีการหนึ่งของการสอนและการเรียนรู้ในทีมของนักเรียนด้วยกัน เป็นการเปิดประเด็นคำถามหรือสร้างโครงการที่เต็มไปด้วยความหมาย เช่น การที่กลุ่มของนักเรียนได้มีการอภิปราย หรือการที่นักเรียนจากโรงเรียนอื่น ๆ ทำงานร่วมกันผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อแบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วน Cooperative Learning เป็นการมุ่งเน้นโดยเบื้องต้นที่การทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นแบบเฉพาะเจาะจงในชนิดของการร่วมมือ ซึ่งนักเรียนจะทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็กในโครงสร้างของกิจกรรม ทุกคนจะมีความรับผิดชอบในงานของพวกเขา โดยทุกคนสามารถเข้าใจถึงการทำงานเป็นกลุ่มเป็นอย่างดี และการทำงานกลุ่มแบบ Cooperative นั้นจะมีการทำงานแบบเผชิญหน้า (Face to Face) และเรียนรู้เพื่อทำงานเป็นทีม

Barkley et al. (2014) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การทำงานร่วมกับผู้เรียนอื่น โดยผู้เรียนจะถูกแบ่งการทำงานเป็นคู่ หรือถูกแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แบ่ง

งานกันทำ โดยให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบทั้งงานส่วนตัวและงานของกลุ่ม โดยความสำเร็จของการเรียนรู้จะต้องอยู่ในรูปแบบของกลุ่มย่อย ไม่ใช่คนเดียว

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการกลุ่ม การทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยกันแก้ปัญหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดมความคิดเห็น และตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและชี้แนะให้ผู้เรียนได้มองเห็นทางออกของปัญหาต่าง ๆ

2.4.3 ความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

Slavin (1990) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีความสำคัญมากเนื่องจากสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยที่มีความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด

Thirteen Organization (2004) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีความสำคัญมากเนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสอนและการเรียนรู้ในทีมของนักเรียนด้วยกัน เป็นการเปิดประเด็นคำถามหรือสร้างโครงการที่เต็มไปด้วยความหมาย การทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นแบบเฉพาะเจาะจงในชนิดของการร่วมมือ ซึ่งนักเรียนจะทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็กในโครงสร้างของกิจกรรม ทุกคนจะมีความรับผิดชอบในงานของพวกเขา และทำงานเป็นทีม

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีความสำคัญมากในการนำมาจัดการเรียนรู้ เนื่องจากสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้นเป็นและเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสอนและการเรียนรู้ด้วยการทำงานเป็นทีม

2.4.4 หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ทิสนา แชมมณี (2567) ได้กล่าวไว้ว่า แนวคิดการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 5 หลักการ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยการพึ่งพากัน โดยถือว่าเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม
4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ เกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ พัฒนาทางด้านสังคมและอารมณ์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

Johnson et al. (1987) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 หลักการ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวกเป็นการพึ่งพากันในทางบวก ผู้เรียนทำงาน มีเป้าหมายร่วมกัน ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน พึ่งพากันในด้านการทำงาน

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับฟังเหตุผล สร้างองค์ความรู้จากการร่วมกันลงมือปฏิบัติ อันส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคลเป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ มีการประเมินผลงานร่วมกันและมีการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อยเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมเพื่อช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ

5. กระบวนการทำงานของกลุ่มเป็นกระบวนการเรียนรู้จากการจัดกลุ่มและทำงานร่วมกัน

Kagan (1994) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนมีหลักการสำคัญ 4 หลักการ (Basic Principles) เป็นตัวบ่งชี้ว่าเป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มหรือการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันสู่ความสำเร็จและตระหนักว่าความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม

2. ความรับผิดชอบรายบุคคล (Individual Accountability) ทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการค้นคว้าทำงาน สมาชิกทุกคนต้องเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนเหมือนกัน จึงถือว่าเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

3. ความเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วม (Equal Participation) ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงาน ซึ่งทำได้โดยกำหนดบทบาทของแต่ละคน

4. การมีปฏิสัมพันธ์ไปพร้อม ๆ กัน (Simultaneous Interaction) สมาชิกทุกคนจะทำงาน คิด อ่าน ฟัง ฯลฯ ไปพร้อม ๆ กัน

Flinders University (2004) ได้สรุปว่า หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มี 5 หลักการ ดังนี้

1. มีการรับรู้และเข้าใจมีความชัดเจนต่อการพึ่งพาอาศัยกันในเชิงบวก (Clearly Perceived Positive Interdependence)

2. มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างสมาชิกทีมในเชิงบวก เพื่อการบรรลุเป้าหมายและมีการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำต่อกัน

3. มีความรับผิดชอบรายบุคคลและความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Accountability and Personal Responsibility)

4. ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Small Group Skills) ซึ่งประกอบด้วยทักษะส่วนบุคคล ถือเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการที่จะบรรลุเป้าหมายได้นั้น นักเรียนจะต้องรู้จักและให้ความเชื่อถือต่อผู้อื่น มีการติดต่อสื่อสารที่ให้ความกระจ่างชัด เตรียมการและยอมรับการสนับสนุน พยายามในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

5. กระบวนการทำงานของกลุ่ม (Group Processing) กลุ่มทำงานที่ประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อกลุ่มได้มีส่วนร่วมในหน้าที่เป็นอย่างดี สมาชิกได้รักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์ในการทำงานที่ดี โดยมุ่งเน้นที่การสะท้อนกลับของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สนับสนุนทักษะการร่วมมือ มีการให้รางวัลสำหรับพฤติกรรมเชิงบวก และยินดีต่อความสำเร็จที่ได้รับ

Joyce et al. (2017) ได้กล่าวว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมี 3 หลักการที่ครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ดังนี้

1. มีรางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งเป้าหมายหรือรางวัลไว้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้นและพยายามปรับพฤติกรรมของตน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดอาจเป็นสิ่งของ ประกาศนียบัตรหรือคำชมเชย การเชิดชูเกียรติ แต่อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าไม่ควรแข่งขันกันเพื่อจุดประสงค์ต้องการรางวัลอย่างเดียว

2. ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่มการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถึงแม้จะอยู่ในรูปของกลุ่ม แต่จะต้องมีขั้นตอนที่สามารถบอกถึงความสามารถของสมาชิกแต่ละคนได้ว่าเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงไร ในการเรียนแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจ เนื้อหาบทเรียน เป้าหมายของกลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้ต้องขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของทุกคนในกลุ่ม

3. สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีโอกาสในการช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้เท่าเทียมกัน นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีส่วนช่วยเหลือกลุ่มของตนเองให้ผ่านกิจกรรมไปได้เท่าเทียมกัน ทั้งคนเก่งปานกลาง และอ่อน

จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักการของหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยสรุปเป็นตารางสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	นักการศึกษา					ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)							
	ทิตานา แชมมณี (2567)	Johnson et al. (1987)	Kagan (1994)	Flinders University (2004)	Joyce et al. (2017)			
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน	✓	✓	✓	✓		4	57.14	✓
ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่	✓	✓		✓	✓	4	57.14	✓
ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม	✓	✓	✓	✓		4	57.14	✓
ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้	✓	✓	✓	✓		4	57.14	✓
ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม	✓	✓	✓	✓		4	57.14	✓
ผู้เรียนได้รางวัล					✓	1	14.29	
ผู้เรียนร่วมกันตั้งเป้าหมายการเรียนรู้					✓	1	14.29	

จากตารางที่ 7 ผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจาก ค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของ เนื้อหา เพื่อคัดสรรเป็นหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ประกอบไปด้วย 5 หลักการ ดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
2. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม

4. ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

2.4.5 จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

2. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา การพูด ฯลฯ

3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ปรับปรุง แก้ไข ฯลฯ

Slavin (1990) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองและสามารถพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน

2. เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการแก้ไขปรับปรุง

3. เพื่อให้เกิดความร่วมมือและช่วยเหลือกัน

4. เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางด้านสังคม

Arends (1994) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้สรุปได้ 5 ประการ ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือนี้เป็นการเรียนที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนเป็นกลุ่มเล็ก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนร่วมกันนับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น และแสดงออกตลอดจนลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความอบอุ่น รู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามในข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ที่สำคัญในการเรียนแบบร่วมมือนี้คือนักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียนอย่างแท้จริง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้มาทำงานร่วมกัน ฟังพาทิ้งกันและกัน มีการรับฟังความคิดเห็นกัน เข้าใจและเห็นใจสมาชิกในกลุ่ม ทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นในสังคมมากขึ้น

3. ด้านทักษะในการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดี และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม การเรียนแบบร่วมมือช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งผลให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน ทักษะทางสังคมที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การสร้างความไว้วางใจกัน การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับข้อขัดแย้ง และทักษะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสมาชิกภายในกลุ่ม

4. ด้านทักษะการร่วมมือกันแก้ปัญหา ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะได้รับทำ ความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน จากนั้นก็ระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เมื่อทราบสาเหตุของปัญหาสมาชิกในกลุ่มก็จะแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาก็ปรากฏให้เหตุผลซึ่งกันและกันจนสามารถตกลงร่วมกันได้ว่าจะเลือกวิธีการใดในการแก้ปัญหาจึงเหมาะสมพร้อมทั้งลงมือร่วมกันแก้ปัญหาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ตลอดจนทำการประเมินกระบวนการแก้ปัญหาของกลุ่มด้วย

5. ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองและคิดว่าตนเองมีคุณค่าที่สามารถช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 จุดมุ่งหมาย ได้แก่ 1) เพื่อให้ ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจ บทเรียน 2) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ ได้ 3) เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ สร้างเป็นองค์ความรู้ 4) เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไป ประยุกต์ต่อยอดได้ และ 5) เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

2.4.6 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ทิสนา แชมมณี (2567) ได้อธิบายขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที่. จี.ที. (TGT) ไว้ว่า “TGT” ย่อมาจาก “Team Games Tournament” โดยมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิคกลุ่มแข่งขัน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ การจัดเตรียมเกม ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมคำถามง่าย ๆ ซึ่งเป็นคำถามจากเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนเรียนรู้ วิธีการให้คะแนนโบนัสในการเล่นเกมน รวมทั้งสื่ออุปกรณ์ การเรียนรู้ เช่น ใบงาน กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน อุปกรณ์ต่าง ๆ ฯลฯ

ขั้นที่ 2 ขั้นจัดทีม ประกอบด้วย ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศ และความสามารถ ทีมละประมาณ 4 - 5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ฯลฯ เพื่อเรียนรู้โดยการปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งหรือใบงานที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 3 ขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้ ทีมวางแผนการเรียนรู้ และการแข่งขัน สมาชิกในแต่ละทีมร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งหรือใบงาน กลุ่มหรือทีมเตรียมความพร้อมให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและพร้อมที่จะเข้าสู่สนามแข่ง แต่ละทีมทำการประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของสมาชิกในทีม โดยอาจตั้งคำถามขึ้นมาเองโดยให้สมาชิกของทีมทดลองตอบคำถาม สมาชิกของทีมช่วยกันอธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่บางคนยังไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน ผู้สอนจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้สอนแนะนำการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ จัดผู้เรียนหรือสมาชิกตัวแทนของแต่ละทีมเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน ผู้สอนแนะนำเกี่ยวกับเกม โดยอธิบายจุดประสงค์และกติกาของการเล่นเกม สมาชิกหรือผู้เรียนทุกคนเริ่มเล่นเกมพร้อมกัน ด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน ผู้สอนเดินตามโต๊ะการแข่งขันต่าง ๆ เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย เมื่อการแข่งขันจบลงให้แต่ละโต๊ะตรวจคะแนน จัดลำดับผลการแข่งขัน และให้หาค่าคะแนนโบนัส ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกลับเข้าทีมเดิมของตัวเอง พร้อมด้วยคะแนนโบนัสของตนเอง ทีมนำคะแนนโบนัสของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม อาจจะทำคะแนนเฉลี่ยหรือไม่ก็ได้ ทีมที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับการยอมรับว่าเป็นทีมชนะเลิศ และรองชนะเลิศตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นยอมรับความสำเร็จของทีม ประกอบด้วย ผู้สอนประกาศผลการแข่งขัน และเผยแพร่สู่สาธารณชนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศที่บอร์ด ลงข่าวหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จดหมายข่าว ประกาศหน้าเสาธง ฯลฯ รวมทั้งการมอบรางวัล ยกย่อง และชมเชย

Aronson et al. (1978) ได้เสนอรูปแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาศัยแนวความคิดการต่อภาพ ต่อมามีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอน แต่วิธีการหลักยังคงเดิม การสอนแบบนี้ นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้น ๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ในตอนที่ได้ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง ประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมเนื้อหา โดยครูผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาตามหัวข้อที่จะเรียนโดยที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเองได้

ขั้นที่ 2 ขั้นการจัดกลุ่มนักเรียน โดยครูผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มพื้นฐานแบบคละกัน ประมาณกลุ่มละ 2 - 6 คน จากนั้นแจกใบงานหรือเอกสารการสอน สื่อ นวัตกรรม และอื่น ๆ ให้แต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยให้สมาชิกในกลุ่มทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจ และเรียนรู้ แยกออกมาจากกลุ่มพื้นฐาน แล้วไปจับกลุ่มใหม่เพื่อเตรียมนำไปสอนแก่สมาชิกในกลุ่มพื้นฐาน

ขั้นที่ 4 ขั้นสมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเสนอความรู้

ขั้นที่ 5 ขั้นการทดสอบและประเมินความรู้

ขั้นที่ 6 ขั้นการมอบรางวัล โดยครูผู้สอนอาจมอบรางวัลหรือกล่าวให้คำชมเชยให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดในชั้น

Johnson et al. (1987) ได้เสนอรูปแบบ LT (Learning Together) ต่อมาเรียก รูปแบบนี้ว่าวงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) รูปแบบนี้มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม ซึ่งได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาก่อนกำหนดมาให้ทำงานอะไร แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดของงาน เพื่อให้นักเรียนได้มีความคิดสร้างสรรค์ผลงานเอง อาจจะเป็นงานขนาดใหญ่ที่ต้องทำทั้งชั้นเรียน แต่ต้องมีการแบ่งงานกันทำในส่วนต่าง ๆ และนำมารวมกัน และจะต้องรับรู้ในงานส่วนอื่น ๆ ของเพื่อนนักเรียนคนอื่นที่ทำด้วย

ขั้นที่ 2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยคละความสามารถ ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 – 5 คน และทำงานตามที่ครูได้กำหนดไว้ให้ จากนั้นร่วมกันวางแผนการทำงาน มอบหมายบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนให้ชัดเจน

ขั้นที่ 3 งานที่ทำนั้นมีลักษณะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในงานส่วนของตนเอง เมื่องานในส่วนของตนเองเสร็จแล้ว จะนำงานของทุกคนมารวมเป็นงานของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มทุกคน

ขั้นที่ 4 มีการนำเสนอผลงานเมื่องานเสร็จสิ้นลง โดยสมาชิกกลุ่มได้ร่วมปรึกษาถึงวิธีการนำเสนอผลงานและวิธีการทำงานของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ครูเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของกลุ่ม โดยเน้นผลงานและกระบวนการทำงาน ซึ่งมีวิธีการประเมินโดยคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาสอบถามเกี่ยวกับงานที่ได้ทำ และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

Stevens (1987) ได้ เสนอ รูปแบบการเรียนรู้ แบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ซึ่งเป็นรูปแบบในการสอนอ่าน Stevens เป็นนักวิจัยทางการศึกษาจากศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ (The Johns Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา CIRC ยังจัดเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์และเป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านได้อย่างกว้างขวาง การเรียนแบบ CIRC ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่เป็นระบบครบวงจร ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation) ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอบทเรียนโดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง

คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากที่ผู้สอนสอนคำศัพท์แล้ว ผู้สอนก็จะแนะนำเรื่องที่จะให้ผู้เรียนอ่าน ให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ผู้สอนจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ผู้สอนสอนเพื่อให้เป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) กิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีม จะทำเมื่อผู้สอนเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้คือ 1) การฝึกโดยมีผู้สอนควบคุมอยู่ (Controlled Practice) หลังจากที่ผู้สอนทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ ตามลำดับขั้นในกลุ่มของตนโดยมีผู้สอนคอยควบคุมอยู่ และ 2) ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice) หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มโดยมีผู้สอนคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว ผู้เรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-Assessment) ก่อนที่จะส่งผู้สอน นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามความต้องการนอกห้องเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบ (Testing) หลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ผู้สอนผู้สอนจะทดสอบผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง การสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคนเมื่อผู้เรียนทำการทดสอบเสร็จผู้สอนผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้ผู้เรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) ทันทีกที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จ แล้วควรจะให้รางวัลหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

Slavin (1990) ได้เสนอ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งผลสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Division : STAD) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่สามารถใช้ได้กับทุกเนื้อหาวิชาที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน และมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว และใช้ได้กับนักเรียนตั้งแต่เกรด 2 ขึ้นไป จนถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการทางสังคม โดยมีหัวใจสำคัญของการเรียนรู้คือความร่วมมือกันระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ปานกลาง และอ่อน ในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งผลสัมฤทธิ์นี้ จะเริ่มจากการกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้จับกลุ่มทำงานร่วมกัน กลุ่มละ 4 คน โดยภายในกลุ่มนั้น จะประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน และนักเรียนแต่ละคนจะมีฐานคะแนน (Base Score) ของตัวเอง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสอน ครูดำเนินการสอนเนื้อหา ทักษะหรือวิธีการเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ อาจเป็นกิจกรรมที่ครูบรรยาย สาธิต ใช้สื่อประกอบการสอน หรือให้นักเรียนทำกิจกรรม

ขั้นที่ 2 ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 – 5 คน ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีความเข้าใจกัน สมาชิกทุกคนจะต้องทำงานร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย ครูจัดให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย

ขั้นที่ 4 ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ คะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งก่อน ๆ กับคะแนนการทดสอบครั้งปัจจุบัน

ขั้นที่ 5 ขั้นการให้รางวัล

ตารางที่ 8 สัณเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทฤษฎี แชมมณี (2567)	Aronson et al. (1978)	Johnson et al. (1987)	Stevens (1987)	Slavin (1990)	ผลการ สังเคราะห์
ขั้นการเตรียม เนื้อหา การจัดเตรียม เนื้อหาสาระ สื่ออุปกรณ์ เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้	ขั้นการเตรียม เนื้อหา การจัดเตรียม เนื้อหาตาม หัวข้อเพื่อให้ ผู้เรียนเชื่อมโยง ความรู้	ขั้นการกำหนด งาน เน้นให้นักเรียน ได้มีความคิด สร้างสรรค์ใน ผลงาน	ขั้นการนำเสนอ บทเรียน เน้นการ เชื่อมโยง ประสบการณ์ เดิมเข้ากับ ประสบการณ์ ใหม่	ขั้นสอน บรรยาย สาคิต ใช้สื่อ ประกอบการ สอน หรือให้ นักเรียนทำ กิจกรรม	ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสร้าง องค์ความรู้ใหม่ การเชื่อมโยง ความรู้ใหม่กับ ความรู้เดิมโดย ใช้วิธีการต่าง ๆ
ขั้นการจัดทีม จัดทีมละ ประมาณ 4 – 5 คน เพื่อทำ กิจกรรม	ขั้นการจัดกลุ่ม นักเรียน จัดกลุ่มละ 2 - 6 คน จากนั้น แจกใบงานหรือ เอกสารการ สอน สื่อ นวัตกรรม และ อื่น ๆ	ขั้นการจัด นักเรียนเข้า กลุ่ม จัดกลุ่มละ 3 – 5 คน และ มอบหมาย หน้าที่ของแต่ละ คนให้ชัดเจน	ขั้นฝึกทำงาน เป็นทีม การสรุปความรู้ ที่ได้รับด้วย กระบวนการ กลุ่ม	ขั้นทบทวน ความรู้เป็นกลุ่ม จัดกลุ่มละ 4 – 5 คน ทุกคน จะต้องทำงาน ร่วมกัน	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกระบวนการ จัดกลุ่ม การสรุปความรู้ ที่ได้รับทั้งหมด ด้วย กระบวนการ กลุ่ม
ขั้นการเรียนรู้ เน้นให้ทีมวาง แผนการ เรียนรู้ลงมือ ปฏิบัติ	ขั้นกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกในกลุ่ม ทำหน้าที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญ ศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจ และเรียนรู้	ขั้นการทำงาน เน้นความคิด สร้างสรรค์ของ สมาชิกในกลุ่ม	-	ขั้นทดสอบย่อย โดยให้นักเรียน ทำแบบทดสอบ และทบทวนเป็น กลุ่ม	ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือ ค้นคว้าและ ปฏิบัติ การนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ใน สถานการณ์ ต่าง ๆ ให้เป็น ประโยชน์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทีศนา แชมมณี (2567)	Aronson et al. (1978)	Johnson et al. (1987)	Stevens (1987)	Slavin (1990)	ผลการ สังเคราะห์
ขั้นการ แข่งขัน การนำความรู้ ไปใช้เพื่อให้ บรรลุ วัตถุประสงค์ และกตึกา	ขั้นสมาชิก กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ เสนอความรู้ เน้นการนำ ความรู้ไป ประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	ขั้นการนำเสนอ ผลงาน โดยสมาชิกกลุ่ม ได้ร่วมปรึกษาถึง วิธีการนำเสนอ ผลงานและ วิธีการทำงาน ของกลุ่ม	ขั้นการทดสอบ เน้นการทดสอบ ผู้เรียนเกี่ยวกับ ความเข้าใจเพื่อ พัฒนาต่อยอด	ขั้นหาคะแนน พัฒนาการ เป็นการนำ ความรู้ที่ได้ไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง	ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาต่อ ยอด การนำความรู้ที่ ได้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริงหรือ สถานการณ์ ต่าง ๆ ได้
ขั้นการ ยอมรับ ความสำเร็จ ของทีม เน้นการ ประเมินทีม การมอบ รางวัล ยก ย่อง และ ชมเชย	ขั้นการทดสอบ และประเมิน ความรู้และขั้น การมอบ รางวัล การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และ ประเมินผล	ขั้นการ ประเมินผลการ ทำงานของกลุ่ม เน้นผลงานและ กระบวนการ ทำงานกลุ่ม	ขั้นตระหนักถึง ความสำเร็จ ของกลุ่ม เน้นการ แลกเปลี่ยน เรียนรู้โดยใช้ กระบวนการ กลุ่ม	ขั้นการให้ รางวัล การประเมินผล และการมอบ รางวัล	ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และการ ประเมิน การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และประเมินผล เพื่อให้ได้ คุณภาพของ ผู้เรียนที่เป็น มาตรฐาน

จากตารางที่ 8 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นกระบวนการ
จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน
ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมโดยใช้
วิธีการต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกระบวนการจัดกลุ่มเป็นการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมดด้วยกระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าและปฏิบัติเป็นการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ ต่าง
ๆ ให้เป็นประโยชน์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาต่อยอดเป็นการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการประเมินเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ สามารถสังเคราะห์หลักการ จุดมุ่งหมาย และขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และการเชื่อมโยงความสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 9 สังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	นักรศึกษา		ผลการสังเคราะห์
	ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism)	รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน	✓	✓	✓
ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่	✓	✓	✓
ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม	✓	✓	✓
ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้	✓	✓	✓
ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม	✓	✓	✓

จากตารางที่ 9 ผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผสมผสานจุดเด่นและข้อแตกต่างทั้งหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism) และหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของเนื้อหา (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) เพื่อคัดสรรเป็นหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ประกอบไปด้วย 5 หลักการ ดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
2. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม
4. ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

ตารางที่ 10 สัจเคราะห์จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	นักการศึกษา						ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม (Constructivism)			รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)					
	Driver (1986)	Deveries and Reinhold (1992)	Duffy and Cunningham (1996)	อารมณ์ใจเที่ยง (2550)	Slavin (1990)	Arends (1994)			
เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน	✓	✓			✓	✓	4	57.14	✓
เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้	✓	✓	✓	✓			4	57.14	✓

ตารางที่ 10 (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ฯ	นักการศึกษา						ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ทฤษฎีการเรียนรู้ตาม แนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)			รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)					
	Driver (1986)	Deveries and Reinhold (1992)	Duffy and Cunningham (1996)	อารมณ์ ใจเที่ยง (2550)	Slavin (1990)	Arends (1994)			
เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา สมรรถนะของตนเอง สามารถนำข้อมูลที่ได้มา สังเคราะห์สร้างเป็น องค์ความรู้	✓	✓	✓		✓		4	57.14	✓
เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติในสภาพจริงและนำ ความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไป ประยุกต์ต่อยอดได้	✓	✓		✓	✓	✓	5	71.43	✓
เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบ ข้อผิดพลาดของตนเองได้	✓			✓	✓	✓	4	57.14	✓
เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น						✓	1	14.29	
เพื่อให้ผู้เรียนตระหนัก ในคุณค่าของตนเอง						✓	1	14.29	

จากตารางที่ 10 ผลการสังเคราะห์จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อคัดสรรเป็นจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่

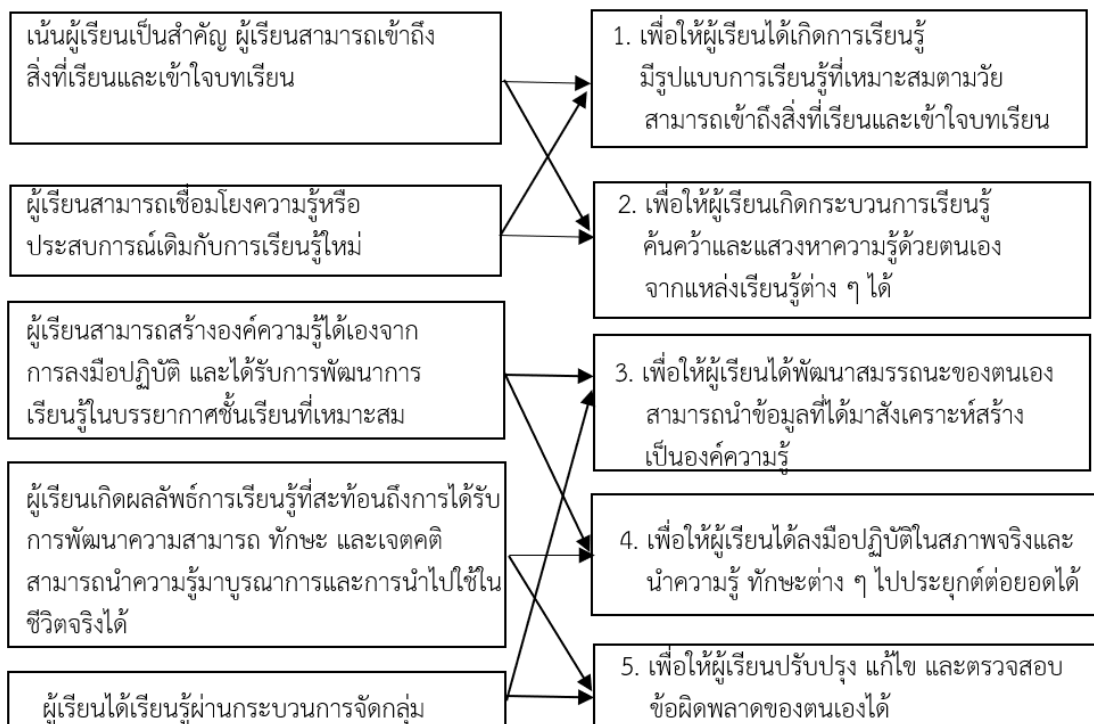
ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ประกอบไปด้วย 5 จุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
2. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้
4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้
5. เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

จากหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปสู่การพัฒนาจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ ดังนี้

หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ภาพที่ 5 หลักการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 11 สังกะระห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซิม	รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้
<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน</p>	<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ เป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมโดยใช้วิธีการต่าง ๆ</p>	<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย</p>
<p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการกำหนดปัญหา เป็นการตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ</p>	<p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกระบวนการจัดกลุ่ม เป็นการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมดด้วยกระบวนการกลุ่ม</p>	<p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกัน แสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจอภิปรายในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม</p>
<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือกระทำ เป็นการค้นคว้า และการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง</p>	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าและปฏิบัติ เป็นการนำความรู้ ทักษะไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์</p>	<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้า ฝึกกระบวนการคิด วิเคราะห์ ได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์</p>
<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน</p>	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาต่อยอด เป็นการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้</p>	<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้</p>

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนว คอนสตรัคติวิซึม	รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ	ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้
ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการวัดและ ประเมินผล เป็นการวัดและประเมินผลที่ เน้นให้นักเรียนสามารถ ประเมินตนเอง และประเมิน นักเรียนด้วยกันเพื่อ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมิน เป็นการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นและประเมินผล เพื่อให้ได้คุณภาพของ ผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน	ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมิน นักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียน ที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

จากตารางที่ 11 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยได้เลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของเนื้อหา (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) เพื่อคัดสรรเป็นขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกัน แสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปรายในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้า ฝึกกระบวนการคิด วิเคราะห์ ได้กระทำการต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้นำจุดมุ่งหมายมาเชื่อมโยงสู่ขั้นตอนของกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ได้ดังนี้

ภาพที่ 6 จุดมุ่งหมายเชื่อมโยงสู่ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

จากการศึกษาและสังเคราะห์หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และการวัดและการประเมินผล จึงสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning

Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และ 5) การวัดและการประเมินผล ดังนี้

1. หลักการ หมายถึง แนวคิดและพื้นฐานความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

2. จุดมุ่งหมาย หมายถึง เป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัย สามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้ และผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

3. เนื้อหา หมายถึง เนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปราย ในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของ

นักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้า ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ได้กระทำการต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

5. การวัดและการประเมินผล หมายถึง การวัดผลและประเมินผลสมรรถนะการอ่านหลังเรียนของนักเรียนที่แสดงถึงพฤติกรรมและการเกิดสมรรถนะการอ่านตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ

2.5.1 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

นักวิชาการที่ศึกษาเรื่อง Competency มักให้คำจำกัดความที่แตกต่างกัน เช่น บางท่านแปลว่า “ขีดความสามารถ” บางท่านแปลว่า “สมรรถนะ” หรือบางท่านแปลว่า “ศักยภาพ” เป็นอาทิ อย่างไรก็ตาม นักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ มักจะอ้างอิงถึงความหมายหรือคำนิยามของ David C. McClelland ที่กล่าวว่า Competency คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใต้ปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนด ในงานที่ตนรับผิดชอบ ความสามารถตามกรอบแนวคิดเรื่องขีดความสามารถ

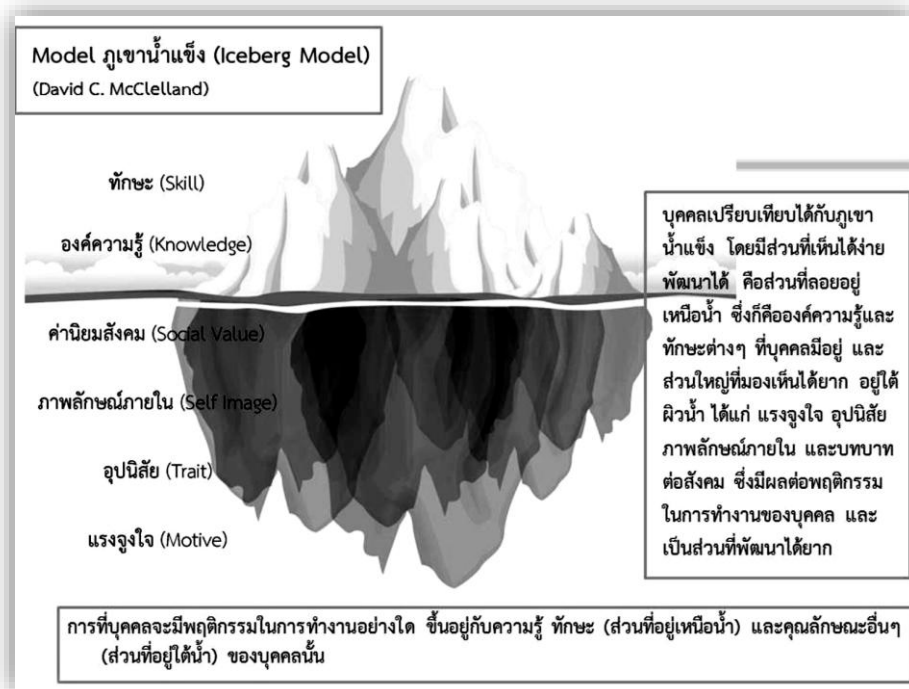
อีกทั้งยังได้นิยามว่าสมรรถนะ (Competency) หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Practice) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) ที่แสดงออกโดยผ่านพฤติกรรมหรือการกระทำ สอดคล้องกับทฤษฎีภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg) ซึ่งมี 2 ส่วน คือ ส่วนเหนือผิวน้ำจะเป็นส่วนที่ง่ายต่อการบริหาร และจัดการ เช่น ทักษะ และความรู้ ส่วนที่อยู่ใต้น้ำเป็นส่วนที่ซ่อนเร้นยากต่อการบริหาร และจัดการ เช่น ลักษณะนิสัย และทัศนคติ/แรงจูงใจ

สมรรถนะเป็นที่รู้จักครั้งแรกในปี ค.ศ. 1953 โดย David McClelland ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัย Harvard ผู้ให้คำจำกัดความลักษณะนิสัยหนึ่งของมนุษย์ที่เรียกว่าสมรรถนะ ต่อมาในปี ค.ศ. 1959 Robert White, Mclagan, Richard Boyatzis,

Signe Spencer และ David Ulrich ร่วมกันพัฒนาแนวคิดของสมรรถนะ เพื่อความยืดหยุ่นขององค์กรและความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

ในปี ค.ศ. 1973 David McClelland ได้เสนองานวิจัยที่ชื่อว่า “Testing for Competency Rather than Intelligence” การวิจัยชี้ให้เห็นถึงทัศนคติของการวัดผลสัมฤทธิ์แบบดั้งเดิม และการสอบวัดความรู้ความสามารถที่ใช้ในการคาดเดาประสิทธิภาพของทำงาน โดยที่มักจะไม่ได้คำนึงถึงประสิทธิภาพของการฝึกเชิงปฏิบัติ (On-The-Job) ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของการใช้การสอบวัดความรู้ในการคาดการณ์ประสิทธิภาพการทำงาน ว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบ และความสำเร็จในการทำงานบางครั้งอาจจะไม่เที่ยงตรงและไม่สัมพันธ์กับระดับผลคะแนนที่ออกมา McClelland ให้เหตุผลว่าการคาดถึงประสิทธิภาพของการทำงานที่ดีที่สุด ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของลักษณะส่วนบุคคลเรียกว่า สมรรถนะ ตั้งแต่นั้นแนวคิดนี้ถูกนำมาประยุกต์ใช้เพื่อคาดการณ์ศักยภาพในการทำงานอีกเป็นจำนวนมาก (Srivastava, 2014) ภาคอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น การศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การศึกษาที่สูงขึ้นและการศึกษาขององค์กร (Srivastava, 2014) และถูกใช้มากขึ้นในสายธุรกิจจาก Boyatzis (1982) ในหนังสือของเขาที่ชื่อ “The Competent Manager” โดย Boyatzis ให้คำนิยามของสมรรถนะว่า สมรรถนะเป็นลักษณะพื้นฐานของบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและศักยภาพระดับสูงในการปฏิบัติงาน ภายใต้ลักษณะพื้นฐานนั้นรวมถึง แรงจูงใจ อุปนิสัยลักษณะ ทักษะ แง่มุมทางด้านภาพลักษณ์ของตนเอง หรือบทบาททางสังคม หรือองค์ความรู้ Spencer and Spencer (1993) ได้ให้นิยามเพิ่มเติมจากแนวคิดเดิมของ Boyatzis ว่า สมรรถนะ คือลักษณะพื้นฐานของบุคลิกของบุคคลที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลการปฏิบัติงานของบุคคลนั้น คำว่า สมรรถนะ ในรูปของ Competency หรือ Competencies นั้นถูกนำมาใช้ในการอ้างอิงถึงความหมายที่แสดงออกถึงพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ต้องการจะแสดงให้เห็น ในขณะที่ความหมายของสมรรถนะในรูปของ Competence ถูกนำมาใช้ในการอ้างอิงความหมายที่แสดงถึงมาตรฐานของการทำงาน นอกจากนี้ McClelland ยังได้อธิบายแนวคิดเรื่องสมรรถนะว่าเป็นบุคลิกของมนุษย์ที่เปรียบเสมือนกับภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg) ดังภาพที่ 7

GRAD VRU

ภาพที่ 7 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)

ที่มา: จาก *ทำไมจึงต้องสร้างความฉลาดรู้: ศึกษาจากปรากฏการณ์และทำนายอนาคต* (น. 26), โดย David McClelland, 2562, สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง.

จากภาพที่ 7 จะเห็นได้ว่าสมรรถนะจัดเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ของบุคคลในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น การวัดและประเมินผลว่าบุคคลใดมีสมรรถนะใด อยู่ในระดับใด จึงต้องวัดจากองค์ประกอบของสมรรถนะนั้น ๆ นั้นหมายถึงต้องมีตัวชี้วัดสมรรถนะที่ชัดเจน และวัดผลได้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับองค์ประกอบสมรรถนะและจุดประสงค์ที่ต้องการวัดผลนั้น

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะได้รับการอ้างอิงมาจากคำว่า Competency โดย David C. McClelland ซึ่งครอบคลุมถึงด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) ที่แสดงออกโดยผ่านพฤติกรรมหรือการกระทำนั่นเอง

2.5.2 ความหมายของสมรรถนะ

สมรรถนะ (Competency) มีรากศัพท์จากภาษาลาตินคำว่า Competentia หมายถึง การเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ หรือการมีสิทธิที่จะพูด (Caupin, 2006) คำว่าสมรรถนะมีนักวิชาการให้คำจำกัดความในงานวิจัยทางธุรกิจมากที่สุดคำหนึ่ง จากการศึกษาเมื่อนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้นิยามความหมายของสมรรถนะไว้หลายท่าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2566) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะ ที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต

McClelland (1973) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคล หรือชุดของพฤติกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือเหนือกว่า ในทางกลับกัน คือ ความสามารถในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของบุคคลในการทำงาน อาจจะไม่สามารถคาดการณ์ความสำเร็จในการทำงานได้ และสิ่งที่จำเป็นคือการระบุสมรรถนะที่ต้องการ เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการวัดผลเหล่านั้นด้วยวิธีการที่หลากหลาย

Klemp (1980) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีความตั้งใจ (การเปลี่ยนแปลงตัวแปรหนึ่งซึ่งกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่น ๆ) ที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพที่เหนือกว่าในงาน

Hogg and Gareth (1989) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะของผู้จัดการที่เป็นผู้นำในการเป็นตัวอย่างของทักษะและความสามารถที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานในพื้นที่นั้น สมรรถนะยังรวบรวมความสามารถของการถ่ายโอนทักษะและความสามารถจากพื้นที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

Hornby and Thomas (1989) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสัมพันธ์กับการบริหารจัดการในสถานการณ์การทำงานนั้น ๆ

Jacobs (1989) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะที่สังเกตเห็นได้หรือความสามารถในการบริหารจัดการงานให้สำเร็จ

Spencer and Spencer (1993) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ และความสามารถในสิ่งที่คุณสามารถทำได้ โดยได้รับผ่านประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์ชีวิต การศึกษา หรือการฝึกอบรม

Page and Wilson (1994) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความสามารถ และลักษณะส่วนบุคคล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

Gilbert (1996) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการผลิตอย่างต่อเนื่องผล (ผลที่คุ้มค่าของพฤติกรรม) ที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดและมีประสิทธิภาพของเป้าหมายขององค์กรขนาดใหญ่

Dubois (1998) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความเชื่อที่ผลต่อพฤติกรรม รูปแบบการคิด ส่งผลให้ผลการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ

Evarts (1998) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะพื้นฐานของผู้จัดการที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงานที่เหนือกว่าในงานที่ทำ

Woodall and Winstanley (1998) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ คุณสมบัติ คุณลักษณะ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติ ซึ่งนำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามบริบทสถานการณ์หรือบทบาท

Rothwell et al. (2004) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง การมุ่งเน้นในความแตกต่างระหว่างบุคคล และการประสบความสำเร็จสูงสุดที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงระหว่าง

กลยุทธ์ขององค์กร และการทำงานขององค์กรและบุคลากร การพัฒนาสมรรถนะพื้นฐาน การอบรม และพัฒนาแบบเฉพาะจะปรับปรุงและเพิ่มความสามารถหลักขององค์กรได้

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Practice) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) ของบุคคลที่ถ่ายทอดออกมาในเชิงพฤติกรรม ซึ่งส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานตามบริบทสถานการณ์ต่าง ๆ และประสบผลสำเร็จ

2.5.3 ความสำคัญของสมรรถนะ

สมรรถนะเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่น่ามาเป็นพื้นฐานจัดทำระบบหรือวางแผนทาง ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมาย ในการดำเนินงานของ องค์กร และนำมาใช้กับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อให้มีประสิทธิภาพสมรรถนะจึงมีความสำคัญ ต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กร ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญ ของสมรรถนะไว้หลายท่าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2553) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะ ไว้ว่า สมรรถนะหรือ Competency มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กร สมรรถนะมีประโยชน์ต่อตัวผู้ปฏิบัติงาน ต่อตัวองค์กรหรือหน่วยงาน และต่อการบริหารงานบุคคล โดยรวม ดังนี้

1. ช่วยให้การคัดสรรบุคคลที่มีลักษณะดีทั้งความรู้ ทักษะและความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความต้องการขององค์กรอย่าง แท้จริง

2. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงระดับความสามารถของตัวเองว่าอยู่ในระดับใด และ จะต้องพัฒนาในเรื่องใด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

3. ใช้ประโยชน์ในการพัฒนา ฝึกอบรมแก่พนักงานในองค์กร

4. ช่วยสนับสนุนให้ตัวชี้วัดหลักของผลงาน (KPIs) บรรลุเป้าหมายเพราะสมรรถนะ จะเป็นตัวบ่งบอกได้ว่าถ้าต้องการให้บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดหลักแล้วจะต้องใช้สมรรถนะตัวไหน บ้าง

5. ป้องกันไม่ให้ผลงานเกิดจากโชคชะตาเพียงอย่างเดียว เช่น ยอดขายของพนักงาน เพิ่มสูงกว่าเป้าที่กำหนดทั้ง ๆ ที่พนักงานขายคนนั้นไม่ค่อยตั้งใจทำงานมากนักแต่เนื่องจากความ ต้องการของตลาดสูงจึงทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้นเองโดยไม่ต้องลงแรงอะไรมากแต่ถ้ามีการวัดสมรรถนะ แล้วจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าพนักงานคนนั้น ประสบความสำเร็จเพราะโชคช่วย หรือด้วยความสามารถของเขาเอง

6. ช่วยให้เกิดการหล่อหลอมไปสู่สมรรถนะขององค์กรที่ดีขึ้นเพราะถ้าทุกคนปรับ สมรรถนะของตนเองให้เข้ากับผลงานที่องค์กรต้องการอยู่ตลอดเวลาแล้ว ในระยะยาวก็จะส่งผลให้ เกิดเป็นสมรรถนะเฉพาะขององค์กรนั้น ๆ เช่น เป็นองค์กรแห่งการคิดสร้างสรรค์เพราะทุกคน ในองค์กรมีสมรรถนะในเรื่องการคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

Sydanmaanlakka (2002) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะ ไว้ว่า ความสำคัญของแนวคิดสมรรถนะและการพัฒนาสมรรถนะว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนา องค์กรแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากองค์กรต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา การดำเนินงานของ

องค์กรจึงขึ้นกับสมรรถนะขององค์กร แนวคิดการบริหารงานที่จะต้องเน้นการบริหารสมรรถนะจึงเป็นการสร้างสมรรถนะขององค์กร ซึ่งหมายถึงว่าจะต้องมีการกำหนดสมรรถนะของบุคคล สมรรถนะของทีมงานแล้วรวมเป็นสมรรถนะขององค์กร นั่นแหละคือสมรรถนะของบุคคลที่จะสอดคล้องกับสมรรถนะขององค์กร สมรรถนะในที่นี้ หมายถึง ความรู้ ทักษะ เจตคติ ประสพการณ์ และคุณลักษณะ โดยคำนึงถึงข้อมูลสารสนเทศกระบวนการดำเนินงานขององค์กร วัฒนธรรมและรูปแบบการปฏิบัติงาน การบริหารสมรรถนะจึงเป็นองค์ประกอบหลักที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จหากบุคลากรแต่ละคนมีเป้าหมายเชิงการแข่งขันร่วมกัน มีผลประโยชน์ร่วมกันในการปฏิบัติงานจะนำไปสู่การกำหนดเป็นสมรรถนะ ซึ่งเป็นความสามารถที่จะทำงานนั้นให้เกิดผลสำเร็จ บุคคลต้องมีความรู้ มีทักษะ มีเจตคติ มีประสพการณ์ และคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายขององค์กร โดยเฉพาะการทำงานเป็นทีมจะทำให้เกิดการพัฒนาและเรียนรู้ร่วมกัน เกิดการแลกเปลี่ยนประสพการณ์ระหว่างกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะให้เกิดขึ้นในบุคคล บุคคลและองค์กรจึงเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาจากการปฏิบัติงานที่มีเป้าหมายหลักในการพัฒนาสมรรถนะหรือการเพิ่มขีดความสามารถขององค์กร

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กรในการพัฒนาด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) โดยคำนึงถึงข้อมูลสารสนเทศกระบวนการดำเนินงานขององค์กร

2.5.4 ประเภทของสมรรถนะ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของสมรรถนะไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

Mclagan (1977) ได้ให้ความคิดเห็นต่อลักษณะของสมรรถนะในมุมมองต่าง ๆ ที่รวมทั้งมุมมองขีดความสามารถที่เป็นปัจจัยนำเข้าและผลลัพธ์เข้าด้วยกัน ดังนี้

1. สมรรถนะตามลักษณะงาน (Competency as Tasks) เป็นการแสดงถึงว่าสมรรถนะต่าง ๆ สามารถแบ่งออกเป็นงานย่อย ๆ และกำหนดขอบเขตของงานที่จะทำได้ เช่น งานทำความสะอาดพื้นงานย่อยคือการเลือกไม้กวาด ซึ่งงานย่อยลงไปอีกก็จะต้องมีความสามารถในการเลือกใช้ไม้กวาดว่าจะเลือกใช้ไม้กวาดอันใดในการทำงานที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด

2. สมรรถนะตามลักษณะของผลลัพธ์ (Competency as Results) ลักษณะสมรรถนะที่สามารถแบ่งออกเป็นองค์ประกอบย่อย ซึ่งผลลัพธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะรวมกันไปสู่ผลลัพธ์ร่วมกัน

3. สมรรถนะตามผลของการกระทำ (Competency as Outputs) สมรรถนะในลักษณะนี้ จำเป็นที่จะต้องค้นหาความต้องการของลูกค้าทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้ได้ความต้องการในการผลิตหรือบริการ จากนั้นจึงแบ่งผลที่ได้ออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ และสามารถกำหนดคุณภาพและมาตรฐานที่ต้องการในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

4. สมรรถนะตามความรู้ ทักษะ และทัศนคติ (Competency as Knowledge, Skill and Attitude) คนที่มีความเฉลียวฉลาดจะมีการแสดงออกทางพฤติกรรม หรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะบ่งบอกว่าคนผู้นั้นมีความสามารถในการปฏิบัติงานได้สูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด ในส่วนของสมรรถนะในลักษณะนี้ จะต้องแยกแยะออกมาให้เห็นว่า ความรู้ ทักษะ และทัศนคติอะไรบ้างที่จะทำ

ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวนี้จะรวมไปถึงการมุ่งเน้นในความสำเร็จของเป้าหมาย การค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และจะนำมาซึ่งการใช้เป้าหมายเป็นตัวกำหนดลำดับความสำคัญของการทำงานต่อไปได้

5. สมรรถนะที่แต่ละคนมีอยู่ (Competency as Attribute Bundle) เป็นการประยุกต์ใช้กระบวนการของสมรรถนะทางความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ซึ่งเป็นความสามารถที่แท้จริงของแต่ละบุคคลที่มีอยู่แต่เป็นการยากมากที่จะยกตัวอย่างให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น พฤติกรรมของผู้นำจะต้องมีความสามารถในการจูงใจให้คนแสดงออกในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น คือ จะต้องแสดงพฤติกรรมที่สามารถจูงใจให้บุคคลปฏิบัติตามได้ นั่นคือ ความสามารถที่ผู้นำจะต้องมี แต่อะไรคือสาเหตุพื้นฐานของพฤติกรรมนั้น ความสามารถในการฟัง ความนึกคิด ความรู้ทางธุรกิจ การพูดในที่ชุมชน องค์ประกอบบางอย่าง หรือความรับผิดชอบในตัวเอง

Katz and Kahn (1978) ได้แบ่งกลุ่มสมรรถนะออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical or Functional) ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี หรือความเชี่ยวชาญในการทำงาน ซึ่งจำเป็นต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายแบ่งเป็นสมรรถนะเทคนิคหลัก (Core Technical Competency) และสมรรถนะเทคนิคเฉพาะ (Specific Technical Competency)

2. สมรรถนะเชิงบริหาร (Managerial) ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ที่จำเป็นต้องมีการวางแผนจัดการ ระดม และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ

3. สมรรถนะเชิงบุคคล (Human) ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ที่จำเป็นต่อการกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

4. สมรรถนะเชิงแนวคิด คือ ความสามารถในการมองเห็นภาพมองโดยรวม มีความคิดที่เป็นระบบ และใช้ความคิดนั้นวางแผนการดำเนินงานในอนาคต

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะมีหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นสมรรถนะตามลักษณะงาน สมรรถนะตามลักษณะของผลลัพธ์ สมรรถนะตามผลของการกระทำ สมรรถนะตามความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Practice) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) สมรรถนะที่แต่ละคนมีอยู่ สมรรถนะเชิงเทคนิค สมรรถนะเชิงบริหาร สมรรถนะเชิงบุคคล สมรรถนะเชิงแนวคิด เป็นอาทิ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนำมาปรับประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์หรือบริบทต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปนั่นเอง

2.5.5 องค์ประกอบของสมรรถนะ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2566) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะมี 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ทักษะ (Skill)
3. คุณลักษณะหรือเจตคติ (Attitude)
4. การประยุกต์ใช้ (Application)

5. การกระทำหรือการปฏิบัติ (Performance)
 6. งานและสถานการณ์ต่าง ๆ (Tasks Jobs and Situations)
 7. ผลสำเร็จ (Success) ตามเกณฑ์ที่กำหนด (Performance Criteria)
- McClelland (1973) ได้กล่าวไว้ว่าสมรรถนะมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้
1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เฉพาะด้านของแต่ละคน
 2. ทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ดี เกิดจากพื้นฐานความรู้ของบุคคลนั้น และ เป็นสิ่งที่สามารถฝึกฝนจนเกิดเป็นความชำนาญได้
 3. ความคิดเห็นของตนเอง (Self-Concept) หมายถึง ทักษะคติ ความคิดเห็น หรือความเชื่อในภาพลักษณ์ของตนเองว่าเป็นสิ่งที่ตนเป็นและสามารถทำได้
 4. บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล (Traits) หมายถึง การอธิบายถึงสิ่งที่บุคคลนั้นเป็น เช่น คนที่มีลักษณะความเป็นผู้นำ คนที่มีระเบียบวินัย ฯลฯ
 5. แรงจูงใจภายใน (Motive) หมายถึง สิ่งกระตุ้นให้บุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
- Spencer and Spencer (1993) ได้กล่าวไว้ว่าสมรรถนะมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้
1. แรงจูงใจ (Motives) คือ สิ่งที่บุคคลคิดหรือต้องการกระทำ ซึ่งเป็นเหตุของการกระทำ แรงจูงใจจะขับเคลื่อน ส่งผลโดยตรง และเลือกพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย และการกระทำจริง
 2. พฤติกรรมของบุคคลลักษณะเฉพาะ (Traits) คือ ลักษณะทางกายภาพ และการตอบสนองกับสถานการณ์หรือข้อมูลของแต่ละบุคคล
 3. ความคิดเห็นของตนเอง (Self-Concept) คือ ทักษะคติ คุณค่า หรือภาพลักษณ์ของบุคคลนั้น
 4. ความรู้ (Knowledge) คือ ข้อมูลเฉพาะจากการรวบรวมและสะสมของบุคคลนั้น
 5. ทักษะ (Skill) คือ ความสามารถในการแสดงออกทางร่างกายหรือความคิด
- Tucker and Cofsky (1994) ได้กล่าวไว้ว่าสมรรถนะมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้
1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลและการเรียนรู้ที่อยู่ในตัวบุคคล
 2. ทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการกระทำบางอย่าง
 3. ความคิดเห็นและคุณค่าของตนเอง (Self-Concepts and Values) หมายถึง บุคคลที่มีทักษะคติ คุณค่า และภาพลักษณ์ของตัวเอง
 4. บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล (Traits) หมายถึง ลักษณะทางกายภาพและการตอบสนองที่สอดคล้องกับสถานการณ์หรือข้อมูล
 5. แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง อารมณ์ ความปรารถนา ความต้องการทางกายภาพ หรือแรงกระตุ้นให้กระทำอย่างรวดเร็ว
- ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะมีหลายองค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

2.5.6 การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นเป้าหมาย คือ มุ่งเน้นผลที่จะเกิดกับผู้เรียนซึ่งก็คือความสามารถของผู้เรียนในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างเป็นองค์รวม ในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิตเป็นการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริงเป็นการเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ ไม่ใช่การเรียนเพื่อรู้เท่านั้น

การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะช่วยลดเนื้อหาจำนวนมากที่ไม่จำเป็น เอื้อให้ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้เนื้อหาที่จำเป็นในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น และมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในระดับชำนาญหรือเชี่ยวชาญ ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไปได้เร็ว - ช้า ตามความถนัดและความสามารถของตน ดังนั้นครู ต้องมีความชัดเจนว่า ต้องการพัฒนาสมรรถนะอะไรให้แก่ผู้เรียน คลี่สมรรถนะนั้น ๆ ให้เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรมและวิเคราะห์ว่าผู้เรียนจำเป็นต้องรู้อะไร (ความรู้) ต้องมีเจตคติ และคุณลักษณะอย่างไร และต้องมีทักษะอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะตามที่ต้องการ จากนั้นจึงจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว โดยมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการทำงาน และในชีวิตประจำวัน จนกระทั่งเกิดเป็นสมรรถนะในระดับที่ต้องการ

การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะต้องเน้นการปฏิบัติโดยมีชุดของเนื้อหา ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะที่ต้องการ ในระดับที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้จริง เป็นการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง เพื่อนำไปใช้จนเกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานโดยมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการทำงาน และในชีวิตประจำวัน จนกระทั่งเกิดเป็นสมรรถนะในระดับที่ต้องการ 6 ประการ ดังนี้

1. ใช้งานเดิม เสริมสมรรถนะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสมรรถนะ ซึ่งครูเห็นว่าสอดคล้องกับบทเรียนนั้นเข้าไป และคิดกิจกรรมเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะนั้นเพิ่มขึ้น เป็นการช่วยเพิ่มการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เข้มข้น มีความหมาย และเกิดสมรรถนะที่ต้องการ

2. ใช้งานเดิม ต่อเติมสมรรถนะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ต่อยอด เพิ่มเติมจากงานเดิมให้ต่อเนื่องไปถึงขั้นการฝึกฝนการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้เรียนรู้แล้ว ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในเรื่องที่เรียนรู้นั้น

3. ใช้รูปแบบการเรียนรู้ สู่การพัฒนาสมรรถนะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ต่าง ๆ มาวิเคราะห์เชื่อมโยงกับสมรรถนะที่สอดคล้องกัน และเพิ่มเติมกิจกรรมที่สามารถช่วยพัฒนา สมรรถนะนั้นให้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นด้วย

4. สมรรถนะเป็นฐาน ผสานตัวชี้วัดเป็นการจัดการเรียนรู้โดยนำสมรรถนะที่ต้องการ พัฒนาเป็นตัวตั้งและพัฒนาตัวชี้วัดที่สอดคล้องกัน มาออกแบบการสอนร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาสาระ และทักษะตามที่ตัวชี้วัดกำหนดไป พร้อม ๆ กันกับการพัฒนาสมรรถนะหลักที่ต้องการ

5. บูรณาการผสานหลายสมรรถนะเป็นการจัดการเรียนรู้โดยพัฒนาสมรรถนะหลักหลายสมรรถนะเป็นตัวตั้ง และวิเคราะห์ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง จากนั้นออกแบบการสอนที่มีลักษณะเป็นหน่วยบูรณาการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม โดยเห็นความสัมพันธ์ระหว่างวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ

6. สมรรถนะชีวิตในกิจวัตรประจำวันเป็นการสอดแทรกสมรรถนะที่ส่งเสริมในการทำกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพมากขึ้น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2566) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะนั้น ครูจะมีมาตรฐานสมรรถนะ และจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะที่จัดไว้อย่างเป็นลำดับ เป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอน ครูมีเป้าหมายที่จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนทำอะไรได้ (ในระดับที่กำหนด) ครูจะต้องวิเคราะห์หาผู้เรียนจำเป็นต้องรู้อะไร จึงจะช่วยให้ทำสิ่งนั้นได้ ซึ่งเอื้อให้มีการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์และลดสาระการเรียนรู้ที่ไม่จำเป็น ผู้เรียนต้องได้รับความรู้ และฝึกใช้ความรู้ในการทำ รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะที่ ควรจะต้องมีในการทำสิ่งนั้น ให้ประสบผลสำเร็จได้ในระดับที่กำหนด ครูจัดการเรียนรู้เชิงรุก ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการคิด การปฏิบัติ การลงมือทำ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ การปรับปรุง พัฒนา และได้รับการส่งเสริมให้นำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ได้เรียนรู้ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ จนเกิดสมรรถนะในระดับที่ต้องการ โดยผู้เรียนแต่ละคน อาจจะใช้เวลาในการเรียนรู้มากน้อยแตกต่างกันได้

การวัดสมรรถนะเป็นการช่วยให้เห็นความสามารถที่เป็นองค์รวมของผู้เรียนโดยครูทำการทดสอบพฤติกรรมการปฏิบัติ (Performance Assessment) ของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด (Performance Criteria) ซึ่งจะเน้นการประเมินองค์รวมของสมรรถนะด้วยเครื่องมือประเมินตามความเหมาะสม และประเมินเมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะรับการประเมิน หากประเมินผ่าน ผู้เรียนจะสามารถก้าวสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ขั้นต่อไปได้ หากยังไม่ผ่าน ผู้เรียนจะได้รับการสอนซ่อมเสริมจนกระทั่งบรรลุผล ผู้เรียนแต่ละคนจะก้าวหน้าไปตามความสามารถของตน อาจก้าวหน้าไปได้เร็วในบางสาระ และอาจไปได้ช้าในบางสาระตามความถนัดของตน

หลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ โดยทั่วไปมีหลักการและลักษณะสำคัญดังกล่าว แต่ในโรงเรียนต่าง ๆ การกำหนดสมรรถนะ และการออกแบบหลักสูตรอาจมีลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งมักเป็นไปตามความต้องการบริบท และลักษณะเฉพาะของโรงเรียนในแต่ละพื้นที่

เนื่องจากเด็กไทยส่วนใหญ่ได้รับความรู้จำนวนมาก แต่ยังไม่สามารถใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตได้เท่าที่ควร รวมทั้งยังขาดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันและอนาคต ทำให้มีขีดความสามารถต่ำในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ ซึ่งจะกระทบต่อความอยู่รอดและความอยู่ดีของประชาชนและประเทศชาติ จึงจำเป็นที่ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กซึ่งเป็นอนาคตของชาติได้มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตน

ในการช่วยกันพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ให้เป็นผู้มีทักษะและสมรรถนะที่จำเป็น
 ท้นต่อความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุค Disruption

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่
 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ
 อันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้มาประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

2.6.1 ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ ซึ่งมี
 รายละเอียด ดังนี้

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมาย
 ทั้งที่เป็นภาษาถ้อยคำ (วจนภาษา) และไม่เป็นถ้อยคำ (อวจนภาษา) รวมถึงการอ่านสัมผัสรู้สึก
 การอ่านธรรมชาติ และการอ่านสภาวะธรรมต่าง ๆ ด้วย ถ้าสามารถแปลความหมายของภาษาและ
 สิ่ง ต่าง ๆ ดังกล่าวได้มีความหมายอย่างไร หรือมีความจริงใด ก็ถือว่าเกิดสัมฤทธิ์ผลของการอ่าน

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ
 การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกต หรือพิจารณาดู เพื่อให้เข้าใจ
 คิด นับ

วนิดา พรหมเขต (2559) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การทำความเข้าใจ
 ความหมายของสัญลักษณ์ใด ๆ ซึ่งเป็นได้ทั้งวจนภาษา และอวจนภาษา ที่ต้องใช้ความคิด
 ในการพิจารณาเพื่อให้ได้เนื้อหาสาระที่ถูกต้อง

กาญจนา นาคสกุล (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การถ่ายทอดหรือแปล
 ตัวอักษร เครื่องหมาย รอยขีดเขียน สัญลักษณ์ ออกเป็นถ้อยคำที่ทำให้เข้าใจ การอ่านมีหลายอย่าง
 เช่น อ่านหนังสือ อ่านจดหมาย อ่านป้ายสัญลักษณ์ อ่านรหัส อ่านเครื่องหมาย ปริศนา ฯลฯ
 การอ่านที่ทำให้เกิดการสื่อสารที่สมบูรณ์ที่สุด คือ การอ่านตัวหนังสือ หมายถึง การอ่านตัวอักษรที่
 เขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ มนุษย์หลายชาติคิดตัวอักษรใช้เป็นสัญลักษณ์ เพื่อบันทึกถ้อยคำที่กล่าวถึง
 ความรู้หรือเรื่องราวที่ต้องการจดจำหรือบอกให้ผู้อื่นทราบในลักษณะต่าง ๆ กันมาแต่โบราณ
 ซึ่งนักโบราณคดีและนักประวัติศาสตร์ได้พบตัวอักษรหลายรูปแบบที่มีมาในสมัยต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2565) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง พฤติกรรม
 การรับสารอย่างหนึ่ง กล่าวคือเป็นการรับรู้เรื่องราวโดยใช้สายตามองดูตัวอักษร แล้วสมองก็จะลำดับ
 เป็นถ้อยคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ เกิดเป็นเรื่องราวตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านแต่
 ละคน การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลง
 ทั้งหลายได้ทันต่อเหตุการณ์ ฉะนั้นการอ่านจึงเป็นความจำเป็นต่อชีวิตของทุกคนในปัจจุบัน

Stefferd (1953) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การกระทำทางจิตใจ ที่ผู้อ่าน
 ยอมรับความหมายจากความคิดเห็นของบุคคลอื่น

George et al. (1955) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การผสมผสานระหว่าง
 ทักษะหลายชนิดเพื่อสร้างความเข้าใจ โดยเป็นไปตามจุดประสงค์ตามต้องการ และวิธีการของผู้อ่าน

Mortimer (1959) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตีความหมาย หรือสร้างความเข้าใจจากตัวอักษร หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น กระบวนการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเข้าใจนี้ เรียกว่า ศิลปะในการอ่าน

Edgar (1969) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการมองผ่านแต่ละประโยค หรือแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องเข้าใจความคิดนั้น ๆ ด้วย

Goodman (1970) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่สลับซับซ้อนเกี่ยวกับการแสดงปฏิกริยาร่วมกันระหว่างความคิดและภาษา เนื่องจากผู้อ่านจะต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการพิจารณาสิ่งที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่าน เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมที่สุดจากเนื้อความที่อ่าน

Lapp and Flood (1986) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับรู้อักษร ความหมายของคำ ตีความของข้อเขียนมาเป็นความเข้าใจ ขั้นตอนแรกของการอ่าน คือ เพื่อสื่อความหมาย กระบวนการของการอ่าน คือ รับรู้ตัวอักษร รู้จุดมุ่งหมาย สามารถสื่อความหมายของข้อความนั้น และสร้างปฏิกริยาตอบสนองกับความรู้ใหม่ที่ได้จากข้อเขียนซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับรู้อักษร การใช้ประสาทสัมผัสทางตาเพื่อมองดูสัญลักษณ์ เข้าใจความหมายของคำ การแปลความหมาย การตีความหมาย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่อ่าน สามารถรับสารและแปลความหมายของสารได้

2.6.2 ความสำคัญของการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

วนิดา พรหมเขต (2559) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน ไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้อ่าน ทั้งในลักษณะของการอ่านเพื่อเก็บสาระความรู้ ความคิด ข้อสังเกตในการใช้ภาษา แล้วยังสามารถได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านได้อีกด้วย เห็นได้ว่าประโยชน์ในการอ่านนั้นมีมากเพราะทำให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์มีความฉลาด รอบรู้ และส่งเสริมให้มีจิตใจที่ดีงาม ดังนั้นเราจึงควรมีความสนใจและมีความเพียรในการอ่านอย่างสม่ำเสมอ

กาญจนา นาคสกุล (2564) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน ไว้ว่า ปัจจุบันการอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการศึกษาหาความรู้ทุกเรื่องทุกสาขาวิชา ความรู้และเรื่องราวของมนุษย์ได้มีการบันทึกไว้เป็นตำราเป็นเอกสารอ้างอิงเป็นแหล่งความรู้ ทุกประเทศจึงพยายามให้ประชาชนของตนอ่านหนังสือให้ออก อ่านให้มาก เพราะยิ่งอ่านมากก็ยิ่งได้รับความรู้มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2565) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน ไว้ว่า การอ่านเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านที่ควรปฏิบัติ และมีประโยชน์อย่างยิ่งแต่การที่จะเพิ่มคุณค่าและประโยชน์ให้กับการอ่านนั้น ผู้อ่านควรรู้จักวิธีการจดบันทึกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านและสามารถ

แนะนำหนังสือที่น่าอ่านแก่ผู้อื่นได้ การอ่านยังมีประโยชน์ด้านอื่นอีกมาก ทั้งนี้ประโยชน์จะได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านด้วย จะพบว่าการสื่อสารด้วยการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต การอ่านจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงจำเป็นจะต้องรู้ถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน สามารถแยกประเภทของสารที่อ่านได้ อ่านแล้วนำมาคิดพิจารณาจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้ครบบถ้วน รู้จักเลือกสรรเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด การอ่านลักษณะดังกล่าวนี้เรียกว่า “อ่านเป็น” เมื่อผู้เรียนเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่า “อ่านเป็น” และเห็นคุณค่าของสิ่งที่อ่าน ก็จะสามารถสื่อสารภาษาแก่ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพแน่นอน

Lapp and Flood (1986) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน ไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญมากเพราะเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านแปลความ คำ หรือสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรให้เข้าใจ ด้วยกระบวนการ 3 ระดับ คือ การรับรู้ตัวอักษร คำ ประโยค และข้อความ การแปลความหมายของคำ ประโยคและข้อความ และการทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้ใหม่

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการศึกษาหาความรู้ การสื่อสารด้วยการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต และเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านแปลความ คำ หรือสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรให้เข้าใจ

2.6.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

จิราวัฒน์ เพชรรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสั่งสมความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ควรเลือกอ่านอย่างหลากหลาย จะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้น จะช่วยให้เรามีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ พัฒนาวิจารณ์ญาณ และค่านิยม วิจารณ์ญาณของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายที่กล่าวมาแล้ว การอ่านยังประโยชน์เฉพาะกิจ เช่น อ่านแบบฟอรัม อ่านหนังสือสัญญาเงินกู้ จำนองและซื้อขาย อ่านใบสมัครและระเบียบการ อ่านคำสั่งและสัญญาฉบับบอกที่มีความหมายต่าง ๆ ฯลฯ

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร (2556) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ว่า อ่านเพื่อรับข้อมูลและเลือกใช้ข้อมูลที่ทำให้เกิดประโยชน์ที่เหมาะสมกับชีวิต อ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ให้ได้ตามเป้าหมายอย่างชัดเจน อ่านเพื่อจรรโลงจิตใจ และถือเป็นการเปิดโอกาสให้ร่างกายและจิตใจได้พักผ่อนจากความเครียดในชีวิตประจำวัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2565) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ว่า การสื่อสารด้วยการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีการตั้งจุดประสงค์การอ่านเสมอ จุดประสงค์ของการอ่านแต่ละครั้งอาจจะเหมือนหรือต่างกันได้ จุดมุ่งหมายของการอ่าน มีดังนี้

1. การอ่านเพื่อจับใจความ เป็นการสรุปสาระสำคัญของเรื่อง ทำให้เข้าใจเรื่องได้ครบถ้วนตรงตามที่คุณเขียนต้องการอย่างรวดเร็ว การฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำและสำนวนในเรื่อง สามารถลำดับเหตุการณ์ และลำดับความคิดแยกได้ว่าใจความใดเป็นความสำคัญและใจความใดเป็นใจความรอง

2. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นับเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านที่พึงปฏิบัติและมีประโยชน์อย่างยิ่งแต่การที่จะเพิ่มคุณค่าและประโยชน์ให้การอ่านนั้น ผู้อ่านควรจัดบันทึกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน และสามารถแนะนำหนังสือที่น่าอ่านแก่ผู้อื่นได้ด้วย

3. การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ รู้จักใคร่ครวญ พิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด ลึกซึ้งในด้านต่าง ๆ เป็นการอ่านที่ต้องอาศัยความสามารถในการคิดพิจารณาหาเหตุผลมาประกอบ ซึ่งนับว่าเป็นทักษะด้านการอ่านขั้นสูงจึงควรฝึกฝนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะสามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้ บอกความหมายของคำและสำนวน ในเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์ส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน อธิบายกลวิธีการเขียนได้ และบอกคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการอ่านมีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเป็นการอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้พื้นฐาน ความรู้เพิ่มเติม การอ่านเพื่อความบันเทิงใจ หรือแม้แต่การอ่านเพื่อจรรโลงใจ ทั้งนี้จึงควรฝึกฝนทักษะด้านการอ่านเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.6.4 ประเภทของการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สิริวรรณ นันทจันทร์ และคณะ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมี 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading, Aloud Reading) คือ การที่ผู้อ่านถ่ายทอดการรับรู้หรือความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านออกมาเป็นเสียงให้ผู้อื่นฟัง ดังนั้นผู้อ่านจะต้องระมัดระวังในเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธีในภาษา คือ การออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตามตัวสะกดการันต์ ทั้งเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ การเว้นจังหวะวรรคตอนที่ถูกต้องเหมาะสม อีกทั้งยังต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ของความเศร้าโศกเสียใจ การอ่านเรื่องตื่นเต้นผู้อ่านต้องใช้เสียงที่เร้าปฏิกิริยาของผู้ฟังได้ เช่น เสียงที่แสดงถึงความตื่นเต้นระทึกเสียงที่แสดงถึงความลึกลับคลุมเครือ ฯลฯ

2. การอ่านในใจ (Silent Reading) คือ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านและสามารถเก็บใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ การอ่านในใจนั้นมีเป้าหมายเพื่อตัวของผู้อ่านเองเป็นหลัก ซึ่งต่างจากการออกเสียงที่ต้องสื่อสารเรื่องที่อ่านไปยังผู้ฟัง การอ่านในใจนั้นเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะไม่ต้องแปลความหมายของเรื่องที่อ่านออกเป็นเสียง ซึ่งการอ่านในใจนี้ถือเป็นทักษะในการรับสารที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการศึกษาหาความรู้ในทุกสาขาวิชา

วนิดา พรหมเขต (2559) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมี 2 ประเภท ได้แก่ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ จะเห็นได้ว่าการอ่านทั้งสองวิธีมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เพราะการอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อผู้อื่น ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องระมัดระวังในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดถ้อยชัดความ มีความเหมาะสมตามประเภทของบทอ่าน และตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสารหรือผู้รับสาร ผู้อ่านออกเสียงจึงต้องวิเคราะห์ที่ผู้รับสาร เพื่อที่จะสื่อสารได้อย่างตรงเป้าหมาย ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อตัวเอง เน้นความรู้ ความเข้าใจ เนื้อหาสาระ เป็นการสร้างความฉลาดรอบรู้ให้กับผู้อ่าน ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องพัฒนาที่ความคิดของตนเอง ด้วยการฝึกฝนอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2565) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมี 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านที่ผู้อื่นสามารถได้ยินเสียง การอ่านออกเสียงมักไม่นิยมอ่านเพื่อการรับสารโดยตรงเพียงคนเดียว เว้นแต่การอ่านบทประพันธ์เป็นท่วงทำนองเพื่อความไพเราะเพลิดเพลิน ส่วนใหญ่การอ่านออกเสียงมักเป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟัง จะต้องอ่านให้ชัดเจนถูกต้องได้ข้อความครบถ้วนสมบูรณ์ มีลีลาการอ่านที่น่าสนใจและน่าติดตามฟังจนจบ

2. การอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้ คือ ได้ทั้งความรู้รอบตัวและความรู้เฉพาะด้าน ด้านอารมณ์ ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินคลายความเครียด ความขุ่นมัวต่าง ๆ และด้านคุณธรรม เช่น การอ่านหนังสือประเภทธรรมะชีวประวัติ สารคดี ฯลฯ ทำให้ได้เห็นตัวอย่างดี ๆ หรือได้ข้อคิด คำสอน และสามารถนำมาใช้กับตนเองได้ การอ่านในใจจึงเป็นวิธีการศึกษาอย่างหนึ่ง เพื่อเรียนรู้และเข้าใจประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งช่วยให้มนุษย์เกิดการปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านมีหลายประเภทไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียงเป็นการอ่านที่ผู้อื่นสามารถได้ยินเสียง การอ่านออกเสียงมักไม่นิยมอ่านเพื่อการรับสารโดยตรงเพียงคนเดียว เว้นแต่การอ่านบทประพันธ์เป็นท่วงทำนองเพื่อความไพเราะเพลิดเพลิน และการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านและสามารถเก็บใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ การอ่านในใจนั้นมีเป้าหมายเพื่อตัวของผู้อ่านเองเป็นหลัก

2.6.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สถาบันภาษาไทย (2557) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านว่า อ่านในใจแล้วตอบคำถามแสดงความรู้จากเรื่องที่อ่านเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ วัดประเมินพิจารณาได้ผลการเขียน

สายใจ ทองเนียม (2560) ได้สรุปความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมาย จับใจความสำคัญของเรื่องได้ สามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนมาใช้ในการแปลความ ตีความ วิเคราะห์แนวคิดสำคัญของเรื่อง และเจตคติของผู้เขียนได้

Morris and Dore (1989) ได้กล่าวถึงความเข้าใจความสัมพันธ์ต่าง ๆ สามารถสรุปโยงความสัมพันธ์จัดรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เข้าเป็นกลุ่มตามหัวข้อหรือประเภท แยกแยะข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องได้โดยจะต้องอ่านอย่างเป็นระบบ เข้าใจถึงโครงสร้างของเรื่อง

Smith and Quandt (1989) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นระดับ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย และเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ตรง ๆ ประกอบด้วยทักษะย่อยอื่น ๆ

2. ระดับการตีความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้โดยตรง เช่น การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า การเข้าใจสำนวนภาษา การเปรียบเทียบ การสรุปเป็นหลักการ ฯลฯ

3. ระดับการวิเคราะห์ วิจาร์ณ และการประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการประเมินค่าตัดสินค่าสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านมาพิจารณาตัดสิน

ประกอบด้วยทักษะย่อยอื่น ๆ เช่น การแยกความเป็นจริงกับความคิดเห็น การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อควรพิจารณาความเหมาะสม คุณค่าและยอมรับสิ่งที่อ่าน ฯลฯ

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่าน ประกอบไปด้วยหลายระดับ เช่น ระดับความเข้าใจ ระดับการตีความ ระดับการวิเคราะห์ ซึ่งสามารถสรุปโยงความสัมพันธ์จัดรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เข้าเป็นกลุ่มตามหัวข้อหรือประเภทของการอ่านได้

2.6.6 ประโยชน์ของการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2557) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่าน ไว้ว่า ประโยชน์ของการอ่านเกิดขึ้นจากองค์ประกอบสองประการคือ ผู้อ่านกับผลที่ได้จากการอ่าน ผู้อ่านจะเป็นบุคคลใดก็ได้ที่สามารถใช้การอ่านให้เกิดผลตามจุดประสงค์และผลที่ได้ถือว่าเป็นประโยชน์ที่ได้รับ ดังนี้

1. ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านสามารถพัฒนาอาชีพการงานและการศึกษาให้กว้างขวางทันต่อเหตุการณ์ ช่วยให้เจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่วางไว้ ด้วยเหตุที่ความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ในแต่ละวันถ้าไม่ได้มีการติดตามข่าวสารตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เหมือนกับบุคคลผู้นั้นได้ก้าวถอยหลังไปวันละ 1 ก้าว

2. ผลของการอ่านสารจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม ยิ่งอ่านมากก็จะเห็นความแตกต่างของสภาพของสังคมต่างๆ บนพื้นโลก การอ่านจึงช่วยสร้างมโนธรรม ความเมตตา กรุณา ช่วยเหลือและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เช่น สภาพสังคมที่มีปัญหาอันเนื่องมาจากเกิดสงคราม ยาเสพติด และโรคติดต่อ ฯลฯ ความรู้ลึกซึ้งของผู้อ่านสารช่วยสร้างความเข้าใจบุคคลในสังคมให้ดีขึ้น

3. ผู้อ่านที่อ่านสารอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาที่ผ่านไปสามารถเห็นความเปลี่ยนแปลงของภาษาที่แตกต่างกันตามช่วงเวลานั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางภาษาอันเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนรุ่นหลัง

4. ผู้อ่านที่อ่านสารประเภทต่างๆ ได้พบว่าระดับการใช้ภาษาของผู้เขียนสารแตกต่างกัน แม้ในฉบับเดียวกัน เช่น หนังสือพิมพ์ ซึ่งมีการใช้ภาษาในข่าว บทความ โฆษณา ฯลฯ ก็แตกต่างกัน ดังนั้นสารต่าง ๆ จึงเป็นแหล่งรวมภาษาเขียนที่หลากหลาย ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างเหล่านั้นเพื่อเลือกภาษาที่เหมาะสมไปใช้ในการปฏิบัติงานของตนได้

5. การติดตามข่าวสารต่าง ๆ ด้วยการอ่านอย่างสม่ำเสมอทุกวัน นอกจากจะทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้นแล้ว ยังสามารถติดตามความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงไปในทางการพัฒนาทั้งในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่งสามารถนำส่วนที่เห็นว่าเหมาะสมกับสังคมไทยมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

6. การอ่านช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ทางหนึ่ง โดยการอ่านสารที่ให้ความเพลิดเพลิน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้อ่านใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ ดังนี้

1. ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง สมองก็ต้องการการออกกำลังกายเพื่อให้แข็งแรงและมีสุขภาพดีอยู่เสมอเช่นเดียวกับร่างกาย การอ่านหนังสือเป็นเหมือนกับการออกกำลังกาย ทำให้สมองของเราได้คิดและได้ทำงานตลอดเวลา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การกระตุ้นการทำงานของสมอง (Mental Stimulation) อย่างสม่ำเสมอจะช่วยชะลอและป้องกันการเป็นโรคอัลไซเมอร์และช่วยพัฒนาเรื่องการจดจำได้ เช่น เมื่อคุณอ่านหนังสือ คุณก็ต้องจดจำตัวละคร ความเป็นมาของเรื่องราว และรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ซึ่งทุกครั้งที่มีความทรงจำใหม่ ๆ สมองก็จะเก็บข้อมูลเหล่านั้นไว้ และเรียกกลับมาเมื่อเราต้องการใช้งาน ยิ่งอ่านหนังสือมาก สมองที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจดจำก็จะได้ทำงานมาก

2. ความเครียดลดลงและจิตใจสงบมากขึ้น เมื่อไหร่ก็ตามที่คุณจมอยู่กับการอ่านหนังสือดี ๆ สักเล่ม ความเครียดจากงานหรือปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ ที่คุณเจอมาจะถูกลืมนำไปทิ้งที่การอ่านนิยายสนุก ๆ จะพาให้คุณได้เข้าไปอยู่ในโลกอีกโลกหนึ่ง ขณะที่การได้อ่านบทความดี ๆ สักบทความ ก็จะทำให้คุณจดจ่ออยู่กับเวลาในขณะนั้นและลืมนึกถึงความกังวลต่าง ๆ ไป นอกจากนี้จะช่วยให้คุณรู้สึกผ่อนคลายแล้ว การได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับศาสนา สามารถช่วยให้คุณรู้สึกสงบอีกด้วย

3. ได้รับความรู้ ทุกอย่างที่คุณอ่านจะเป็นการเพิ่มเติมความรู้ให้กับคุณทั้งสิ้น ซึ่งคุณไม่มีทางรู้ได้เลยว่าคุณอาจจะต้องนำความรู้เหล่านั้นออกมาใช้เมื่อไหร่ ยิ่งคุณมีความรู้มากแค่ไหน ก็จะทำให้คุณสามารถเปรียบมากขึ้น เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาและความท้าทายต่าง ๆ สิ่งของหรือเงินทองอาจถูกขโมยไปได้ แต่ความรู้เป็นสิ่งที่ไม่มีใครสามารถเอาไปจากคุณได้

4. มีคลังคำศัพท์ที่มากขึ้น มีทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น ยิ่งคุณอ่านหนังสือมากเท่าไร คุณก็จะมีคลังคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และคำศัพท์เหล่านั้นก็จะถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ งานเขียนดี ๆ จะส่งผลต่อการเขียนของคนที่ได้อ่าน การได้ซึมซับวิธีและสไตล์การเขียนของนักเขียนคนอื่น ๆ จะช่วยให้คุณพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองในการทำงาน คนที่มีความสามารถในการอ่านและพูด และมีความรู้ที่หลากหลาย ความเป็นไปได้ที่จะเจริญเติบโตในหน้าที่การงานมากกว่าคนที่ไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์และมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ น้อย นอกจากนี้ การอ่านหนังสือภาษาต่างประเทศยังช่วยในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ อีกด้วย เพราะคุณจะได้คำศัพท์ใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้พูดและเขียนภาษานั้นได้คล่องขึ้น

5. มีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ คุณเคยอ่านหนังสือนิยายแนวสืบสวนสอบสวน แล้วคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองก่อนที่จะอ่านหนังสือจบหรือไม่ การเก็บรายละเอียดต่าง ๆ ในเรื่องแล้ววิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือหาตัวคนร้ายได้ เป็นตัวอย่างหนึ่งของการใช้ทักษะด้านการคิดเชิงวิเคราะห์ การวิจารณ์นิยายในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวพล็อตเรื่อง แคร็กเตอร์ตัวละคร ความลึกลับของเนื้อเรื่อง รวมถึงการแสดงความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ เกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้น ๆ ก็เป็นการช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ได้เช่นกัน

6. มีสมาธิจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้มากขึ้น ในโลกที่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันของเราแบบทุกวันนี้ มีเรื่องต่าง ๆ มากมายที่ดึงดูดความสนใจของเราพร้อมกันในเวลาเดียว หลายคนสามารถทำงาน ตรวจสอบอีเมล สนทนากับเพื่อน ดูโทรศัพท์มือถือ และพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานได้ภายในเวลาเพียงแค่ 5 นาที ซึ่งการทำพฤติกรรมแบบนี้ จะทำให้ความสามารถในการทำงานของเราลดลง และอาจเป็นสาเหตุให้เกิดความเครียดได้ แต่เมื่อคุณได้อ่านหนังสือ คุณก็

จะให้ความสนใจและโฟกัสไปที่เรื่องราวในหนังสือเท่านั้น ก่อนเริ่มทำงาน ลองหาเวลาอ่านหนังสือสัก 15 – 20 นาที แล้วคุณจะพบว่าสามารถช่วยให้คุณมีสมาธิมากขึ้นเมื่อถึงเวลาทำงาน

7. ให้ความบันเทิง การอ่านหนังสือเป็นวิธีสร้างความบันเทิงให้กับตัวเองวิธีหนึ่ง หลายคนมีความสุขกับการได้ซื้อหนังสือ แต่บางคนนั้นการไปยืมหนังสือมาจากห้องสมุดเป็นทางเลือกที่ดีกว่า เพราะห้องสมุดมีหนังสือมากมายหลากหลายประเภทให้คุณได้เลือกอ่านโดยไม่ต้องเสียเงินจำนวนมากในการซื้อ และห้องสมุดมักจะนำหนังสือใหม่ ๆ เข้ามาเสมอ อย่างไรก็ตาม หากคุณไม่สะดวกในการที่จะไปห้องสมุด คุณก็สามารถอ่านหนังสือผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้ เพราะทุกวันนี้หนังสือหลายเล่มมีการทำออกมาในรูปแบบของ E-book หรือ PDF ที่สามารถดาวน์โหลดได้ฟรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2565) ได้กล่าวไว้ว่า การสื่อสารปัจจุบันยังต้องอาศัยการอ่านเป็นหลักสำคัญในการติดต่อสื่อความหมาย ด้วยเหตุนี้การอ่านจึงมีประโยชน์ต่อมนุษย์เป็นอย่างมากประโยชน์ของการอ่าน มีดังนี้

1. ได้ความรู้ เพราะการอ่านทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ให้เกิดความรู้หรือความเคลื่อนไหว ความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทางวิชาการหรือสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครอง

2. ให้ความบันเทิง เพราะการอ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความพอใจ ความเพลิดเพลิน และมีความสุขใจ อันเกิดจากเนื้อเรื่องหรือความไพเราะของถ้อยคำที่ได้อ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2565) ได้กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ของการอ่านหนังสือมี 7 ประการ ดังนี้

1. ทำให้ได้ความรู้ในเรื่องที่อ่าน การอ่านทำให้เราได้มีความรู้ในสิ่งที่เราอ่านเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามหัวข้อที่เราอ่าน อาจเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่หากอ่านมากเราก็จะรู้มากนั่นเอง

2. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น การอ่านการ์ตูนอ่านนิยาย หรือแม้แต่การอ่านข่าว ฯลฯ ก็สามารถทำให้เกิดความบันเทิงได้

3. ทำให้รู้ทันเหตุการณ์ต่าง ๆ การอ่านทำให้เราได้รู้ในสิ่งต่างๆ ที่ทันโลกทันเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข่าว ความก้าวหน้าในเรื่องต่าง ๆ ความเปลี่ยนแปลงของโลก ได้เป็นอย่างดี

4. ฝึกทักษะการอ่าน อาจจะจำไปใช้ในการสนทนาได้ บางครั้งการอ่าน เราอาจได้อ่านคำพูดที่สวยงาม หรือรูปแบบการพูดที่ดี เราอาจนำมาปรับใช้เพื่อเสริมสร้างหรือพัฒนาการสนทนาของเราให้ดีขึ้นได้

5. ทำให้หาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้โดยการอ่าน การอ่านเพื่อหาคำตอบเป็นการค้นคว้าหาข้อมูลในสิ่งที่เราต้องการจะรู้ได้

6. ฝึกสมาธิ การอ่านทำให้เกิดสมาธิ ว่ากันว่าคนที่มีสมาธิดี ๆ การอ่านหนังสือจะรวดเร็วและเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดี หากฝึกสมาธิจากการอ่านให้ถูกวิธี จะทำให้เข้าใจในสิ่งที่อ่านและจดจำได้เป็นอย่างดี

7. ทำให้เกิดจินตนาการ การอ่านทำให้เกิดจินตนาการในสิ่งที่อ่าน อาจเป็นการมองเป็นภาพ เช่น การอ่านนิยาย เราจะเกิดจินตนาการในสิ่งที่เราอ่าน ทำให้เราพัฒนาจินตนาการของเราให้ดียิ่งขึ้น และอาจนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ด้วย

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการอ่านมีหลายประการ เช่น ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ได้พัฒนาความสามารถและทักษะด้านการอ่าน ผู้อ่านได้รับความบันเทิงใจ และผู้อ่านได้รับการจรรโลงจิตใจ ทั้งนี้ผู้ที่ฝึกฝนทักษะด้านการอ่านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจะส่งผลให้เกิดสมรรถนะการอ่านเพิ่มมากขึ้นด้วย

2.6.7 แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2565) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ควรมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการอ่าน โดยกำหนดช่วงเวลาสำหรับการอ่านของผู้เรียนทั้งโรงเรียน ระดับชั้นเรียนหรือห้องเรียน โดยอาจเป็นช่วงเวลาเดียวกัน หรือคนละช่วงเวลานอกเวลาเรียน อย่างน้อยวันละ 20 นาที

2. ส่งเสริมการนำหนังสือมาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

3. พัฒนาการอ่านของผู้เรียนตามความพร้อมและศักยภาพการอ่านของผู้เรียน ตั้งแต่อ่านออก อ่านคล่อง อ่านรู้เรื่อง อ่านเป็น และอ่านอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย

สืบเนื่องมาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดจุดเน้นในการเร่งแก้ปัญหาในกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาด้วยการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุกระดับ และเห็นว่าการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะช่วยแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับผู้เรียน เป็นการสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จึงได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน แนวการคัดเลือกสื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และบทบาทของผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา ซึ่งได้ระบุแนวทางการส่งเสริมการอ่านและการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านไว้ ดังนี้

1. ครูผู้จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ควรศึกษาเตรียมพร้อมทั้งในด้านวิธีการดำเนินการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุตามเป้าหมาย และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ รวมทั้งต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องนิสัยรักการอ่านด้วย

2. ครูผู้จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านควรร่วมมือกับครูประจำวิชาต่าง ๆ เก็บรวบรวมข้อมูลด้านการอ่านของผู้เรียนรายบุคคล และหรือความต้องการในการฟื้นฟูและพัฒนา เพื่อที่จะจัดกิจกรรมสนองกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม

3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านต้องเป็นกิจกรรมที่เข้าใจทำทหายความสนใจความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งมีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมี

ความสุข และเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง เหมาะสมกับช่วงวัย ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

4. การจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดที่มีหนังสืออย่างเพียงพอ จัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าสู่บรรยากาศของการอ่านและได้ใกล้ชิดกับหนังสือมากยิ่งขึ้น เช่น จัดนิทรรศการหนังสือในโอกาสต่าง ๆ จัดกิจกรรมเพื่อเชิญชวนให้อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ ฯลฯ

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาต้องเริ่มจากการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการอ่านให้ได้เกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานโดยเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะการอ่านอย่างจริงจังและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคฝ่ายไม่ว่าจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ผู้บริหาร คณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะการอ่านตามศักยภาพและตามบริบทให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน

2.7.1 ความหมายของสมรรถนะการอ่าน

พระราชดำรัสสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในพิธีเปิดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 46 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 16 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ วันพฤหัสบดีที่ 29 มีนาคม 2561 (มติชนออนไลน์, 2561) ความสำคัญตอนหนึ่งที่ว่า “จึงควรที่ทุกภาคส่วนจะช่วยกันทุกทางที่จะรณรงค์ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนประชาชนทั่วไปรักการอ่านหนังสือ และสนับสนุนเกื้อกูลผู้ผลิตให้สามารถผลิตหนังสือที่ดีให้คุณแก่ผู้อ่าน” จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทั่วไป โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน เพราะปัจจุบันเป็นยุคของข่าวสาร ซึ่งข้อมูลความรู้ในทุกด้านได้เผยแพร่ในรูปของหนังสือและสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ผู้อ่านหนังสือมาก จะได้รับคุณค่าทางปัญญา เกิดความรู้ ความรอบรู้ มีความก้าวหน้า และทันสมัยอยู่เสมอ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon, 1561–1626) นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษ ที่กล่าวไว้ว่า “การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์” และยิ่งไปกว่านั้น การฝึกฝนให้เด็กได้อ่านหนังสือตามวัยอันเหมาะสมจะเป็นการสร้างประสบการณ์ที่ไม่มีวันสิ้นสุด ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้มีจินตนาการ ความรู้ ส่งเสริมให้เด็กมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางวุฒิภาวะและปัญญา เด็กจึงควรได้รับการสนับสนุนให้ “อ่าน” ตั้งแต่วัยเยาว์อย่างไม่มีข้อแม้ ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการพัฒนาสมรรถนะการอ่านต่อไป

สมรรถนะการอ่าน (Reading Competency) เป็นคำที่เกิดขึ้นมาในหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้ในการประเมินหรือทดสอบความสามารถในการด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สมรรถนะการอ่านจัดว่าเป็นคำที่กล่าวถึงความหมายในองค์รวมของความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะหรือเจตคติที่ผู้เรียนมีต่อการอ่านที่เน้นการใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติเพื่อเผชิญกับโลกในชีวิตจริงหรือโลกในศตวรรษที่ 21 มากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน สำหรับการประเมินสมรรถนะการอ่านในระดับประถมศึกษาจะแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ประเภท ตามระดับชั้นของผู้เรียน โดยเริ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะเป็นการประเมิน

ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (Reading Test: RT) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ ดังนั้นผู้เรียนต้องมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องอ่านออก เขียนได้ ทุกคน และต้องมีการประเมินอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีการจัดการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test: RT) ให้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั่วประเทศเป็นประจำทุกปี โดยการวัดสมรรถนะการอ่าน 2 ด้าน ได้แก่ การอ่านออกเสียงและการอ่านรู้เรื่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นการประเมินการสอบ National Test (NT) คือ การทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้ และความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ถึงข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนใน 3 ด้าน คือ ความสามารถด้านภาษา (Literacy) ความสามารถด้านคำนวณ (Numeracy) และความสามารถด้านเหตุผล (Reasoning Abilities) นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพต่อไป การจัดสอบจะถูกจัดขึ้นทุกปีในช่วงเดือนมีนาคม และจะประกาศผลสอบในเดือนเมษายน โดยจะใช้ข้อสอบมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้จัดสอบและการสอบ National Test (NT) นั้น ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับผู้สอบ หลังจากสอบเสร็จแล้วนั้นผู้สอบจะได้ทราบคะแนนที่ตนเองทำได้และได้ทราบว่าผู้สอบอยู่ในระดับที่เท่าไร ของจำนวนผู้สอบทั้งหมดทั่วประเทศ การสอบ National Test (NT) จัดเป็นการพัฒนาสมรรถนะการที่เกี่ยวกับความสามารถด้านภาษา และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะเป็นการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET (Ordinary National Educational Test) เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจะประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน และเพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ สำหรับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET มีการประเมินสมรรถนะการอ่านในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 อ่าน นั้นเอง จะเห็นได้ว่าสมรรถนะการอ่านเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต ต่อความเจริญด้านต่าง ๆ ของมนุษย์มาก การอ่านหนังสือนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้มีหูตากว้างแล้ว คนอ่านจะเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวของโลกปัจจุบัน และอาจเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความสงบในใจ ส่งเสริมวิจาร์ณญาณและประสบการณ์ให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านยังทำให้บุคคลเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม มีประสบการณ์ชีวิต และช่วยยกฐานะของสังคม สังคมมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นย่อมจะเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ปัจจุบันความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้ความรู้ต่าง ๆ ล้าสมัยเร็วขึ้น การพัฒนาสมรรถนะการอ่านจึงเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อันจะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีความเฉลียวฉลาด สามารถประกอบอาชีพและเป็นพลเมืองที่ดีของ

ประเทศชาติได้ ทั้งนี้มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสมรรถนะการอ่านไว้ ดังนี้

ดวงจันทร์ เตียววิไล และคณะ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการรับสารที่สื่อมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ข้อเขียน ภาพ สัญลักษณ์ ฯลฯ ได้ และแยกแยะสารที่ส่งมาทั้งที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาและที่เป็นความหมายแฝง อีกทั้งยังสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสารที่ได้รับและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตได้

มานพ ษมาวิมล และคณะ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงได้อย่างถูกต้องสามารถอ่านออกเสียงตามหลักเกณฑ์การอ่านได้ตามอักขรวิธีตามหลักการอ่านในเวลาที่กำหนดและเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยสามารถบอกความหมายของคำ ประโยค เครื่องหมายสัญลักษณ์ สื่อสารความรู้ความเข้าใจ บอกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

ดวงจันทร์ เตียววิไล และธนพร หมูคำ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการรับสารที่สื่อมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ข้อเขียน ภาพ สัญลักษณ์ ฯลฯ และแยกแยะสารที่ส่งมา ทั้งที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาและที่เป็นความหมายแฝง อีกทั้งยังสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสารที่ได้รับและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สถาบันภาษาไทย (2565) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในอ่านอย่างคล่องแคล่วและเข้าใจความหมายจะนำมาซึ่งความรู้ และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ แยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้

PIRLS (2015) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและใช้ข้อเขียนตามความต้องการของสังคม หรือข้อเขียนที่ตนเห็นว่ามีคุณค่า สามารถสร้างความหมายจากบทอ่านที่หลากหลายรูปแบบ อ่านเพื่อเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ในชุมชน โรงเรียนและชีวิตประจำวัน ตลอดจนเพื่อความเพลิดเพลิน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะการอ่าน (Reading Competency) หมายถึง คະแนนที่ได้จากการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีต่อการอ่าน ในด้านการรับสาร การส่งสาร การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เชื่อมโยง คาดคะเนเรื่องราวอย่างมีเหตุผล ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านสมรรถนะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.7.2 ความสำคัญของสมรรถนะการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ศิวกานต์ ปทุมสูติ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การจะสร้างนักอ่านที่ดีให้มีขั้นนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเน้นความสำคัญของการอ่าน ปลูกรัก และศรัทธาในการอ่านให้เกิดขึ้นในมโนจิตของผู้อ่านเป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อน

ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม (2553) ได้น้อมนำพระราชดำรัสในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ พระองค์ได้ตรัสสรุปในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินทรงวางศิลาฤกษ์อาคารเรียนรวมและปฏิบัติการทางการแพทย์ ณ ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ กรมชลประทาน ปากเกร็ด เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2551 ดังความตอนหนึ่งว่า “การที่ได้ก็ ๆ ไม่รักการอ่าน เพราะรับรู้สื่อต่าง ๆ ฟังเทป ดูหนังสือดี โทรทัศน์ เดียวนี้ก็ไม่อ่าน จะเขียนก็เขียนได้สั้น ๆ แคเขียนเรื่องยาว ๆ ก็เขียนได้ยาก” อีกทั้งยังมีงานวิจัยหลายเรื่องที่น่าสนใจของพระราชดำรัสของพระองค์ท่านไม่ว่าจะเป็นงานวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์ห่อภิมาณงานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา” ของสุพรรณษา หลังประเสริฐ ได้กล่าวว่า ทักษะการแสดงออกที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ คือ การพูด แต่ทักษะที่ส่งเสริมให้คนเรามีความสามารถทางการพูดได้ดีที่สุดคือการอ่าน ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จทั้งปวง รายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า เด็กไทยในช่วงอายุ 10 – 14 ปี ไม่สนใจการอ่าน ถึงร้อยละ 60 ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดความสำคัญของการอ่านไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปี พุทธศักราช 2551 โดยระบุว่าผู้เรียนต้องมีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า เป็นอาทิ นอกจากนี้หลักสูตรได้ให้ความสำคัญแก่ทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจ โดยได้ระบุว่าผู้เรียนสามารถอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและอ่านได้เร็ว ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านก็เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจหากผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนอ่าน ก็นับได้ว่าการอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพเพราะการอ่านนั้นถือเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ ก่อให้เกิดความคิดและวิสัยทัศน์ที่หลากหลายกว้างไกล นับเป็นปัจจัยและมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดองค์ความรู้ การรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตและการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยเฉพาะในระบบการศึกษาในส่วนของภาครัฐ

ประเด็นเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะการอ่านนี้ ศาสตราจารย์กิตติคุณสุมน อมรวิวัฒน์ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการอ่าน สรุปได้ดังนี้ “วัฒนธรรมการอ่านเปลี่ยนไปตามบริบทของสังคม ความสนใจของสังคม และความสนใจของคนหนุ่มสาว เช่น ในปัจจุบันมีการเกิดขึ้นของสังคมเสมือน (Virtual Community) ลักษณะการอ่านก็ย่อมจะเปลี่ยนไปเป็นการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสนทนากัน” นอกจากนี้ ศาสตราจารย์กิตติคุณสุมน อมรวิวัฒน์ ยังได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับสังคมการเรียนรู้ ระบุว่า สังคมการเรียนรู้ (Knowledge Society) ทำให้สังคมการอ่านเปลี่ยนจากการอ่านหนังสือมาเป็นการอ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์เริ่มลดลงกลายมาเป็นสื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อประเภทนี้มีความรวดเร็วกว่าสื่อสิ่งพิมพ์อื่นหรือหนังสือมาก ทั้งยังมีราคาถูกกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีราคาแพงกว่าค่อนข้างมาก ทำให้คนในระดับกลางไม่จ่ายเงินเพื่อซื้อหนังสือเหมือนในแต่ก่อน ดังนั้นถ้าจะมีการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน จำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องการซื้อและการจ่ายด้วย โดยจะเห็นว่าการจัดมหกรรมหนังสือใน 1 ปี มีประมาณ 3 ครั้ง เพื่อให้เกิดช่องทางในการซื้อหนังสือในราคาที่ย่อมเยา สำนักพิมพ์แต่ละที่ต่างก็มีกลยุทธ์ในการขายที่แตกต่างกันตามกลุ่มลูกค้าของตนเอง เช่น นิตยสารที่มีราคาแพงก็จะมีกลุ่มเป้าหมายในระดับบน ส่วนหนังสือระดับกลางก็จะกำหนดราคาในอีกราคาหนึ่ง หนังสือสำหรับบุรุษก็จะเป็นอีกแนวหนึ่ง หนังสือสุขภาพ หนังสือสำหรับผู้หญิง หนังสือความงามหรือหนังสือธรรมะก็จะเป็นอีกแนวหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่านิตยสารและ

วารสารประเภทอ่านเพลินจะพบได้มากตามท้องตลาดเพราะขายได้ดีกว่าหนังสือที่บ่มเพาะความคิดของคน เช่น หนังสือประเภทวิชาการก็จะขายแต่ในกลุ่มนักวิชาการและศูนย์หนังสือของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านจึงจำเป็นต้องกระตุ้นให้สอดคล้องกับยุคสมัยและบริบทของคนในสังคม จำเป็นต้องมีการวิจัยและค้นคว้าในด้านนี้ โดยเฉพาะกระทรวงวัฒนธรรมไม่ควรกำหนดแนวนโยบายที่ตามกระแสและเป็นไปตามสามัญสำนึกมากเกินไป การดำเนินการต่าง ๆ ควรใช้ฐานความรู้และงานวิจัย ซึ่งอาจจะเป็นการวิจัยระยะสั้น ๆ ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องต้องลึกซึ้งจนเกินไปแต่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ศาสตราจารย์กิตติคุณสมน อมรวิวัฒน์ ยังได้โยกกลับมายังยุคข้อมูลข่าวสาร ในปัจจุบันว่ามีทั้งผลดีและผลเสีย ข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือนก็มี ที่ให้ความรู้ก็มี เพราะฉะนั้นถ้าอ่านไม่เป็นที่ก็จะกลายเป็นดาบสองคมซึ่งอาจารย์ยังให้ข้อคิดว่าสังคมมักจะพูดถึงการอ่านแต่ไม่พูดว่าควรจะทำอะไร เลือกรับอะไรจากข้อมูลที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน ที่มีทั้งข้อมูลจริงและข้อมูลที่บิดเบือน เราควรเฝ้าระวังเรื่อง “คนควรอ่านอะไร อ่านอย่างไร” ประเด็นที่ว่าคนควรอ่านอะไร อย่านั่น ท่านศาสตราจารย์กิตติคุณสมน อมรวิวัฒน์ ได้กรุณาอธิบายเพิ่มเติมไว้ว่าปัจจุบันเด็กไทยอ่าน ดู ฟังมากขึ้น นอกจากนี้ยังอ่านในสิ่งที่เห็นจากภาพด้วย และยังฟังมากขึ้นกว่าแต่ก่อนซึ่งการฟังจะโยงในสิ่งที่เขาอ่านด้วย ดังนั้นการอ่านจะจำกัดอยู่แต่ในหนังสือไม่ได้แล้วการอ่านจึงขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศอีกด้วย เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทำให้คนอยากอ่านหนังสือมากยิ่งขึ้น อุปนิสัยรักการอ่านสามารถซึมซับได้จากสิ่งแวดล้อมโดยเริ่มจากครอบครัว จากเพื่อน จากครู ดังนั้นกิจกรรมในสถานศึกษาก็ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน รวมไปถึงกิจกรรมในชุมชน ฉะนั้นจึงถือเป็นบทบาทที่สำคัญของบรรณารักษ์ ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองที่จะส่งเสริมกิจกรรมการอ่าน การจัดมุมหนังสือและห้องสมุด ควรมีหลากหลายรูปแบบให้สอดคล้องกับชุมชน

ดวงจันทร์ เตียววิไล และคณะ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ เพราะการอ่านอาศัยทักษะความเข้าใจ การรู้เรื่อง การตีความ และการถ่ายทอดสาระจากสื่อที่ได้อ่านหรือการแปลสารจากตัวอักษรที่ได้อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และสามารถถ่ายทอดได้ตรงกับความสำคัญและความหมายของสารนั้น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นวัฒนธรรมในการแสวงหาความรู้ของประชากรทุกคน ซึ่งในปัจจุบันสังคมโลกเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และการแข่งขัน การอ่านจึงเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ประชากรได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และแนวคิดใหม่ ๆ อันจะเป็นการพัฒนาตนเองและรู้จักปรับตัวให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวและให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่องอีกทั้งยังมีหน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมกันจัดกิจกรรมและรณรงค์ส่งเสริมการอ่าน กอปรกับรัฐบาลได้กำหนดนโยบายปฏิรูปการศึกษาทั้งในด้านคุณภาพประสิทธิภาพ มาตรฐาน และความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยมุ่งแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพโอกาสและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ โดยให้มีความเชื่อมโยงและส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะการอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นการพัฒนาทักษะ ความเข้าใจ การรู้เรื่อง การตีความ และการถ่ายทอดสาระจากสื่อที่ได้

อ่านหรือการแปลสารจากตัวอักษรที่ได้อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และสามารถถ่ายทอดได้ตรงกับ ความสำคัญและความหมายของสารนั้น ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดนิสัยรักการอ่าน

2.7.3 ระดับสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงระดับสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดระดับสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับ 6 เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุดต้องการให้ผู้อ่านใช้หลายขั้นตอน ในการอ้างอิงการเปรียบเทียบ ความคล้ายหรือความแตกต่างให้ถูกต้องพร้อมรายละเอียดครบถ้วน ด้านการบูรณาการและตีความ ต้องแสดงว่าเข้าใจถ้อยความหลายถ้อยความที่ดึงเอาสาระมาบูรณา การหรืออ้างอิง ภารกิจให้อ่าน อาจต้องการให้อ่านสิ่งที่ไม่คุ้นเคย และมีสาระเด่น หลายอย่างที่ต้อง เลือกรมาสรุปหรือตีความ ภารกิจ ด้านการสะท้อนและประเมิน ต้องการให้สร้างสมมติฐาน หรือประเมินอย่างมีวิจารณญาณในถ้อยความที่ซับซ้อนและไม่คุ้นเคย ให้ใช้เกณฑ์หรือมุมมองต่าง ๆ และดึงความเข้าใจที่ยาก ๆ นอกเหนือจากถ้อยความที่ให้อ่านมาใช้ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระให้ รวมถึงการมองเห็นสาระในรายละเอียดแม้จะเป็นข้อความที่ไม่เด่นหรือไม่สะดุดตาก็ตาม

2. ระดับ 5 ภารกิจในระดับนี้ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระต้องการให้ผู้อ่านบอก ว่าสาระอยู่ตรงที่ใดในถ้อยความ และจัดรวบรวมสาระขึ้นเล็กหลายชิ้นที่ซ่อนอยู่มารวมเพื่อให้ได้ เนื้อหาที่ต้องการ อ้างอิงได้ว่าสาระส่วนไหนในถ้อยความที่ใช้ได้และสอดคล้องหรือสนับสนุน ภารกิจ ด้านการสะท้อนและประเมินต้องการให้ประเมินอย่างวิจิวเคราะห์หรือตั้งข้อสงสัยหรือสมมติฐาน โดยดึงเอาความรู้พิเศษเฉพาะ เรื่องมาใช้ด้านการบูรณาการและตีความต้องการความเข้าใจ ที่ถูกต้อง และมีรายละเอียดพร้อมของถ้อยความที่ไม่คุ้นเคย โดยรวมทุกด้านการอ่านระดับนี้มักเกี่ยวข้องกับ แนวคิดที่มักไม่ตรงหรือไม่ ไกล่เคียงกับสิ่งที่คาดหวัง

3. ระดับ 4 ภารกิจระดับนี้เกี่ยวข้องกับ การค้นคืนสาระจากเนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่าง ๆ ใน 8 ระดับ ลักษณะของภารกิจการรู้เรื่องการอ่านที่ต้องการให้ปฏิบัติ ถ้อยความในบางภารกิจต้องการให้ตีความภาษาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในถ้อยความ ซึ่งต้องอาศัย ความหมายรวมของถ้อยความทั้งหมดเป็นหลัก บางภารกิจก็ให้ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยเคยการสะท้อนในระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทั่วไปมาใช้ในการสร้าง สมมติฐานหรือประเมินถ้อยความอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องแสดงว่าเข้าใจถ้อยความที่ยาวและ ซับซ้อนและเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย

4. ระดับ 3 ต้องการให้ผู้อ่านบอกตำแหน่งหรือบอกถึงความสัมพันธ์ของสาระ ที่ หลากหลายในถ้อยความ ด้านการตีความต้องการให้ผู้อ่านบูรณาการหลาย ๆ ส่วนของถ้อยความเพื่อ ดึงเอาแนวคิดหลัก เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ของคำหรือวลีผู้อ่านต้องใช้ความรู้และทักษะหลายอย่าง เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนหรือบอกความแตกต่าง หรือจัดกลุ่มตามเกณฑ์ต่าง ๆ บางครั้งสาระที่ ต้องการให้หา อาจจะไม่ได้อยู่ตรงส่วนที่เด่นของบทความ หากแต่ถูกบดบังด้วยสาระอื่น ๆ มากมาย เป็นต้นว่า แนวคิดที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่คาดหวังหรือสิ่งที่ข้อความนัยหรือคำที่เป็นเชิงปฏิเสธที่ใช้

การสะท้อนที่ระดับนี้ต้องการให้เชื่อมโยง เปรียบเทียบ และอธิบายหรือให้ประเมินลักษณะใดลักษณะหนึ่งของถ้อยความ การกิจการสะท้อนต้องการให้ผู้อ่านแสดงว่าเข้าใจสาระอย่างละเอียดโดยนำมาเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยคุ้นเคยหรือพบเสมอในชีวิต

5. ระดับ 2 ผู้อ่านต้องสามารถดึงสาระหนึ่งหรือสองอย่างที่ต้องการอ้างอิงหรือต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหลายเงื่อนไข ต้องการให้เข้าใจแนวคิดใหญ่ของเนื้อหาเข้าใจความสัมพันธ์ ความหมายของส่วนที่กำหนดให้ในเนื้อเรื่องโดยที่ความหมายนั้น ๆ ไม่แสดงไว้อย่างเด่นชัด แต่ผู้อ่านต้องใช้การอ้างอิงบ้างในระดับที่ไม่สูงนักภารกิจอาจเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ การบอกความแตกต่างของลักษณะเพียงอย่างเดียว การสะท้อนต้องการให้เปรียบเทียบหรือนำความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านในเรื่อง

6. ระดับ 1 แบ่งได้ระดับย่อย ๆ อีก ระดับ ได้แก่ ระดับ 1a ต้องการให้ระบุสาระหนึ่งอย่างหรือมากกว่าหนึ่งอย่าง ซึ่งเป็นสาระที่เด่นชัดอยู่ในเรื่อง ให้เข้าใจแนวของเรื่องที่ผู้เขียนได้แสดงไว้ในเรื่องที่คุ้นเคย หรือเชื่อมโยงสาระในเรื่องเข้ากับความรู้ง่าย ๆ ทั่วไปในชีวิตจริง ซึ่งโดยทั่วไปในระดับนี้สาระที่ต้องการให้ทำภารกิจ มักเป็นสาระที่ง่าย และเด่นชัดอยู่ในเนื้อเรื่อง ไม่มีข้อความอื่นบดบังหรือมีก็น้อยมาก และระดับ 1b การอ่านระดับต่ำที่สุด ต้องการให้ผู้อ่านบอกจุดของสาระเพียงอย่างเดียวที่ปรากฏชัดเจนในเนื้อเรื่องที่สั้น ๆ และมีประโยคที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และเป็นสิ่งที่คุ้นเคยทั้งในบริบทและรูปแบบของถ้อยความ อีกทั้งถ้อยความยังมีส่วนที่ช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น เช่น มีการบอกเล่าข้อความไว้แต่วิธีการบอกอาจต่างออกไป มีรูปหรือสัญลักษณ์ที่คุ้นเคยประกอบ มีข้อความที่บดบังหรือที่ทำให้เข้าใจไขว่เขววน้อยที่สุด การตีความก็มีเพียงแต่ การเชื่อมโยงสาระจากจุดหนึ่งเข้ากับอีกจุดหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้สรุปผลความสามารถในการอ่าน พิจารณาจากการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและมีความเข้าใจในการอ่าน ในแต่ละระดับมีความหมายเป็นระดับคุณภาพ ซึ่งรายละเอียด ดังนี้

1. อ่านได้ในระดับดี (A) หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนผลการประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ในระดับดี (A) และมีคะแนนผลการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับดี (A)

2. อ่านได้ในระดับระดับพอใช้ (B) หมายถึง นักเรียนที่มีผลการประเมินและความเข้าใจในการอ่านใน 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 นักเรียนที่มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงในระดับดี (A) หรือระดับพอใช้ (B) แต่มีคะแนนผลการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับพอใช้ (B) หรือ

กรณีที่ 2 นักเรียนที่มีคะแนนการอ่านออกเสียงในระดับพอใช้ (B) แต่มีคะแนนผลการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับดี (A) หรือ ระดับพอใช้ (B)

3. อ่านได้ในระดับระดับปรับปรุง (C) หมายถึง นักเรียนที่มีผลการประเมินและความเข้าใจในการอ่านใน 2 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 นักเรียนที่มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงในระดับดี (A) หรือระดับพอใช้ (B) แต่มีคะแนนผลการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับปรับปรุง (C) หรือ

กรณีที่ 2 นักเรียนที่มีคะแนนการอ่านออกเสียงได้ในระดับปรับปรุง (C) แต่มีคะแนนผลการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับดี (A) พอใช้ (B) หรือปรับปรุง (C)

4. อ่านได้ในระดับอ่านไม่ออกหรือไม่รู้เรื่อง (D) หมายถึง นักเรียนที่มีผลการประเมินและความเข้าใจในการอ่านใน 2 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 นักเรียนที่มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ในระดับดี (A) พอใช้ (B) หรือปรับปรุง (C) แต่มีคะแนนผลการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับอ่านไม่รู้เรื่อง (D)

กรณีที่ 2 นักเรียนที่มีคะแนนการอ่านออกเสียงในระดับอ่านไม่ได้ (D) และมีคะแนนผลการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับอ่านไม่รู้เรื่อง (D)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2565) ได้จัดทำเครื่องมือคัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและเขียน” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการระบุระดับคะแนนสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสามารถนำมาวัดสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงเป็นการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงจากเรื่องที่กำหนด

ระดับคะแนน 5 หมายถึง การอ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ ไม่อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ ความชัดเจนในการอ่านสมบูรณ์ทั้งถ้อยคำและน้ำเสียง อ่านเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องทุกแห่ง และอ่านจบภายในเวลาที่กำหนด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 1 – 2 คำ ไม่อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง 1 – 2 แห่ง อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง 1 – 2 แห่ง และอ่านจบภายในเวลาที่กำหนด

ระดับคะแนน 3 หมายถึง การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3 – 4 คำ ไม่อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง 3 – 4 แห่ง อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง 3 – 4 แห่ง และอ่านจบภายในเวลาที่กำหนด

ระดับคะแนน 2 หมายถึง การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5 – 6 คำ อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 1 – 2 แห่ง ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง 5 – 6 แห่ง อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง 5 – 6 แห่ง และอ่านจบภายในเวลาที่กำหนด

ระดับคะแนน 1 หมายถึง การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 7 คำ ขึ้นไป อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 3 แห่งขึ้นไป ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง 7 แห่งขึ้นไป อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง 7 แห่งขึ้นไป และอ่านไม่จบภายในเวลาที่กำหนด

2. การอ่านรู้เรื่องเป็นการวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ แยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น คาดคะเนเหตุการณ์ และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ระดับสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็นระดับที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะการอ่านของผู้เรียน ซึ่งสามารถแบ่งได้หลายระดับ และในแต่ละระดับมีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ชัดเจน เช่น การอ่านออกเสียง การอ่านจับใจความสำคัญ การเข้าถึงและค้นคืนสาระ ความเข้าใจในการอ่าน ฯลฯ

2.7.4 คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน

คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านเป็นคุณลักษณะหรือคุณภาพที่ผู้เรียนสะท้อนออกมาในรูปแบบของการมีสมรรถนะการอ่าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถ ทักษะการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่าน คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลหลายเรื่อง เช่น นักอ่านที่ดี ผู้อ่านที่ดี ลักษณะของนักอ่านที่ดี ฯลฯ ซึ่งเมื่อพิจารณาเนื้อหาแล้วสอดคล้องกับการมีสมรรถนะการอ่าน อีกทั้งยังได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะและสมรรถนะ (Characters/Competency) ของเด็กประถมที่คาดหวังตามมาตรฐานการศึกษาของชาติอีกด้วย มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ไพพรรณ อินทนิล (อ้างถึงใน วนิดา พรหมเขต, 2559) ได้กล่าวไว้ว่า การเป็นนักอ่านที่ดีนั้นนอกจากจะมีความพร้อมทางกาย จิตใจ สภาพแวดล้อมที่ดี พื้นฐานความรู้ และวิธีการอ่านที่ดีแล้ว ยังได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นนักอ่านที่ดีไว้ ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน ดังนี้

1. มีความต้องการอ่าน สร้างความต้องการในการอ่านให้เกิดขึ้นในใจของตนเอง
2. อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ อ่านทุกวัน โดยตั้งเวลาว่าจะอ่านวันละกี่นาที
กี่ชั่วโมง
3. รู้จักจดบันทึก ควรบันทึกข้อความต่าง ๆ ที่ตนได้อ่าน อาจเป็นข้อความที่น่าสนใจ แปลกใหม่ หรือให้ความไพเราะทางด้านการประพันธ์
4. อ่านหนังสือหลากหลาย อ่านหนังสือหลายประเภททั้งที่เป็นประเภทให้ความรู้ เช่น ตำรา บทความ สารคดี และประเภทที่ให้ความบันเทิง เช่น นิทาน บทประพันธ์ เรื่องสั้น นิยาย ฯลฯ
5. มีความรู้ความเข้าใจในความหมายและหน้าที่ของคำ นักอ่านที่ดีควรจะมีความรู้เรื่องคำศัพท์ให้มาก โดยหมั่นศึกษาทั้งหน้าที่และความหมาย

อวยพร พานิช และคณะ (อ้างถึงใน วนิดา พรหมเขต, 2559) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของนักอ่านที่ดีนอกจากจะมีความกระตือรือร้นในการอ่านเสมอ และอ่านหนังสือให้เป็นทุกประเภทแล้ว ในการอ่านหนังสือประเภทเร้าอารมณ์ นักอ่านที่ดีควรมีอารมณ์ระดับกลาง ไม่ควรแข็งขันจนเกินไป ขณะเดียวกันก็ไม่ควรอ่อนไหวจนเกินไป ต้องมีวิจารณญาณไตร่ตรอง มีนิสัยรักการอ่าน มีใจกว้าง และมีความกระหายที่จะอ่านสิ่งแปลก ๆ อยู่เสมอ ซึ่งลักษณะดังกล่าวสามารถนำมาบูรณาการเป็นรายชื่อเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้ 6 ประการ ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการอ่านเสมอ
2. อ่านหนังสือได้ทุกประเภท
3. อ่านแล้วต้องมีวิจารณญาณไตร่ตรอง
4. มีนิสัยรักการอ่าน
5. มีใจกว้าง
6. มีความกระหายที่จะอ่านสิ่งแปลก ๆ อยู่เสมอ

ศิริรัตน์ สุนสกุล (2558) ได้เผยแพร่บทความชื่อว่า “นาโบคอฟ : ว่าด้วยคุณสมบัติสำคัญของนักอ่านชั้นดี นักอ่านที่ดี นักอ่านผู้ยิ่งใหญ่ นักอ่านผู้กระตือรือร้น และมีความคิดสร้างสรรค์

นั่นคือ “นักอ่านซ้ำ” ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ความพยายามทั้งปวงที่จะทำให้ได้มาซึ่งการขัดเกลาทางวรรณคดีนั้น เริ่มต้นจากความสามารถในการอ่านอย่างรอบคอบ” เอช. พี. เลิฟคราฟท์ (H.P. Lovecraft) นักเขียนชื่อดังกล่าวไว้ จากข้อความเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าการอ่านนั้นเป็นศาสตร์อย่างหนึ่ง เป็นเทคนิคที่ปรับได้ และในขณะเดียวกัน “การไม่อ่าน” (Non Reading) นั้นก็มีความสำคัญในฐานะที่เป็นทางเลือกหนึ่งพอ ๆ กับการอ่าน ดังนี้ การอ่านจึงเป็นมากกว่าการรับสารและมาพร้อมกับความชำนาญระดับหนึ่ง แต่อะไรกันคือคุณสมบัติของการเป็น “นักอ่านที่ดี” ในหนังสือรวมบทความชื่อ Lectures on Literature นักเขียนวลาดีมีร์ นาโบคอฟ (Vladimir Nabokov) ได้สร้างแบบฝึกหัดชุดหนึ่งขึ้นมา เพื่อตั้งคำถามแก่นักเรียนในมหาวิทยาลัยท้องถิ่นที่ห่างไกลแห่งหนึ่ง โดยเขาให้นักเรียนเลือกคำตอบ 4 ข้อ (จากทั้งหมด 10 ข้อ) ที่นักเรียนเห็นว่าเป็นคุณสมบัติที่ทำให้คน ๆ หนึ่งได้ชื่อว่าเป็นนักอ่านชั้นดี ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน ดังนี้

1. นักอ่านคนดังกล่าวต้องเป็นสมาชิกbukclub
2. นักอ่านคนดังกล่าวต้องพบว่าตัวละครหลักในเรื่องนั้นเหมือนตัวเอง
3. นักอ่านคนดังกล่าวต้องมุ่งความสนใจไปยังแง่มุมประเด็นทางสังคม เศรษฐกิจ
4. นักอ่านคนดังกล่าวต้องชอบเรื่องที่มีการกระทำและบทสนทนา
5. นักอ่านคนดังกล่าวต้องเคยดูภาพยนตร์ที่ทำจากหนังสือเล่มนั้น ๆ
6. นักอ่านคนดังกล่าวต้องเป็นนักเขียนวัยแรกรุ่น
7. นักอ่านคนดังกล่าวต้องเป็นคนมีจินตนาการ
8. นักอ่านคนดังกล่าวต้องมีความสามารถในการจดจำ
9. นักอ่านคนดังกล่าวต้องมีพจนานุกรมในครอบครอง
10. นักอ่านคนดังกล่าวต้องมีสัมผัสทางด้านศิลปะ (Artistic Sense)

วนิดา พรหมเขต (2559) ได้สรุปไว้ว่า ลักษณะของนักอ่านที่ดีคือ ผู้อ่านต้องมีความสนใจในการอ่าน อ่านอย่างสม่ำเสมอ อ่านได้หลากหลาย มีการจดบันทึก มีนิสัยรักการอ่าน และใช้วิจารณ์ญาณในการวิเคราะห์และตัดสินใจ ซึ่งลักษณะดังกล่าวสามารถนำมาบูรณาการเป็นรายชื่อเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้ 6 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความสนใจในการอ่าน
2. อ่านอย่างสม่ำเสมอ
3. อ่านได้หลากหลาย
4. มีการจดบันทึก
5. มีนิสัยรักการอ่าน
6. ใช้วิจารณ์ญาณในการวิเคราะห์และตัดสินใจ

สํารัญญ ผลดี (2564) ได้กล่าวไว้ในเอกสารประกอบการสอนทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร ไว้ว่า คุณสมบัติของการเป็นนักอ่านที่ดี ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน ประกอบด้วยคุณลักษณะ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านหนังสือได้เร็วและเข้าใจความหมายได้ดี
2. มีหนังสือดี ๆ อ่านอย่างสม่ำเสมอ

3. มีประสบการณ์ในเรื่องที่อ่าน
4. มีสมาธิแน่วแน่ จิตใจจดจ่อ ไม่วอกแวก
5. มีอารมณ์สุนทรีย์
6. เข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือ

ปรารภนา หาญเมธี (2565) ได้กล่าวไว้ว่า คุณลักษณะและสมรรถนะ (Characters and Competency) ของเด็กประถมที่คาดหวังตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ได้กำหนดคุณลักษณะขั้นต่ำตามผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการจัดการศึกษา (DOE-Desired Outcome of Education) ในเด็กวัยประถมศึกษา รวมทั้งจากการให้ความเห็นเพิ่มเติมเพิ่มเติมโดยนักวิชาการในการจัดการความรู้โดยสถาบัน RLG เห็นว่านักเรียนประถมศึกษาของเราควรมีคุณลักษณะ (Character) และสมรรถนะ (Competency) ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน ประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ ดังนี้

1. คุณลักษณะที่ 1 เป็นผู้รู้ตัวตน เอื้อต่อผู้อื่นได้ มีความมั่นใจในตัวเอง ศรัทธาในตัวเอง เห็นคุณค่าของตัวเอง เข้าใจผู้อื่น เห็นคุณค่าของผู้อื่น รู้ว่าตัวเองส่งผลต่อผู้อื่นอย่างไร

2. คุณลักษณะที่ 2 เป็นผู้เรียนรู้ เรียนรู้เป็น เชื่อมโยงโลกภายนอกกับโลกภายในได้ เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learner) เรียนรู้ทั้งโลกภายนอกและภายใน และมีทักษะในการกำกับตัวเองให้บรรลุผลในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning)

3. คุณลักษณะที่ 3 เป็นพลเมืองเข้มแข็ง มีจิตสำนึกต่อการเป็นพลเมืองเข้มแข็ง มีสุขภาพกายที่ดี แข็งแรง พึ่งตนเองได้ ดูแลช่วยเหลือตัวเองได้ มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ มีจิตอาสา มีการแสดงออกอย่างเหมาะสม มีความสามารถในการคิดยืดหยุ่น มีความสามารถในการปรับตัว

4. คุณลักษณะที่ 4 เป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม เป็นผู้สร้างสรรค์ เข้าใจ ใช้เป็น รู้เท่าทัน มีความมุ่งมั่น กล้าเสี่ยง กล้าลอง กล้าคิดนอกกรอบ ไม่กลัวความผิดพลาด

มูลนิธิสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน (2565) ได้กล่าวไว้ว่า การจะเป็นนักอ่านที่ดีได้นั้นต้องเริ่มพัฒนาและฝึกฝนตนเองให้เกิดลักษณะนิสัยและคุณลักษณะที่ดีของนักอ่าน ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน ประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ประการ ดังนี้

1. พยายามสร้างนิสัยตนเองให้รักการอ่าน โดยพยายามอ่านหนังสือทุกประเภทที่จะให้ประโยชน์และอ่านบ่อย ๆ จนเกิดเป็นนิสัย

2. ฝึกฝนการอ่านหนังสือให้รวดเร็วและจับใจความให้ได้ วิธีการก็คือต้องใช้ช่วงสายตาให้กว้างพยายามให้ไม่มีจุดสะดุด หรือสายตาหยุดนิ่ง เพื่อจะให้อ่านได้รวดเร็ว ขณะที่อ่านก็พยายามจับใจความไปด้วย

3. ฝึกฝนตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ อ่านเพราะต้องรู้ อ่านเพราะความรู้ และอ่านเพราะอยากรู้ การที่จะเป็นคนที่เก่งกว่าหรือว่ามีความสามารถเหนือกว่าคนอื่นได้เราต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแล้วพยายามทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นให้ได้

4. ฝึกสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ เช่น ปก คำนำ สารบัญ คำนิยม หัวข้อเรื่อง บรรณานุกรม ฯลฯ จะทำให้เราเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

5. ใช้เทคนิคหรือองค์ประกอบอื่น ๆ เข้าช่วย เช่น สร้างบรรยากาศ ทำจิตใจให้มีสมาธิ ใช้ประสาททุกส่วนให้ช่วยจำ ตั้งใจให้แน่วแน่ ทำอารมณ์ให้สดชื่น แจ่มใส ฯลฯ

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ผู้เรียนต้องมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของการเป็นผู้อ่านที่ดี ซึ่งประกอบไปด้วยคุณลักษณะ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถและความสนใจในการอ่าน การอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและหลากหลาย การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การมีประสบการณ์และการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และการมีนิสัยรักการอ่าน

2.7.5 องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ดวงจันทร์ เตี้ยวิไล และคณะ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มี 3 ประการ ดังนี้

1. อ่านเอาเรื่อง
2. อ่านเชิงวิเคราะห์
3. อ่านเชิงวิพากษ์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลทางการศึกษาโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานสากล : ด้านสมรรถนะการอ่านโดยกำหนดขอบเขตการประเมินด้านการรู้หนังสือ และความสามารถในการอ่านไว้ สำหรับการประเมินความสามารถในการอ่านวัดจากสัญลักษณ์และความเข้าใจ การตีความหรือถอดความและการรับรู้ค่า ความหมายของคำ (คำศัพท์ที่พิมพ์) และการประมวลผลประโยคความเข้าใจหรือสรุปข้อความพื้นฐานทั่วไป ซึ่งสามารถสรุปและนำมาบูรณาการเพื่อบ่งชี้องค์ประกอบของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้มี 4 ประการ ดังนี้

1. สัญลักษณ์และความเข้าใจ
2. การตีความ ถอดความ และการรับรู้ค่า
3. ความหมายของคำ (คำศัพท์ที่พิมพ์)
4. การประมวลผลประโยคความเข้าใจและการสรุปข้อความพื้นฐานทั่วไป

รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ (2560) ได้วิจัยเกี่ยวกับสาเหตุของการรู้หนังสือและความสามารถในการอ่าน สามารถสรุปและนำมาบูรณาการเพื่อบ่งชี้องค์ประกอบของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้มี 5 ประการ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่วในการอ่าน
2. ความสามารถในการจดจำ
3. ความเข้าใจในการอ่าน
4. การสรุปและประเมินสิ่งที่อ่าน
5. การนำสาระที่อ่านไปใช้ประโยชน์

ธนพร หมูคำ และดวงจันทร์ เตี้ยวิไล (2561) ได้กล่าวไว้ องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มี 3 ประการ ดังนี้

1. อ่านเอาเรื่อง
2. อ่านเชิงวิเคราะห์
3. อ่านเชิงวิพากษ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่านเป็นความสามารถในการคิดหรือใช้สติปัญญาที่ผู้อ่านใช้ในการพิจารณาถ้อยความที่อ่าน เพื่อเข้าไปสู่เป้าหมายของการอ่านหรือการหาคำตอบ จัดเป็นความสามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้อ่านสามารถนำไปใช้ สะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง และมีความรักและผูกพันกับการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในสังคม สามารถสรุปและนำมาบูรณาการเพื่อป้องกันองค์ประกอบของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้มี 3 ประการ ดังนี้

1. การเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and Retrieve) กล่าวคือ ผู้เรียนมีความสามารถดึงสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา มีความสามารถตอบคำถาม ด้วยการเลือกตอบหรือเขียนข้อความได้ถูกต้อง ครบถ้วนตรงตามสาระ

2. การบูรณาการและตีความ (Integrate and Interpret) กล่าวคือ ผู้เรียนมีความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน สามารถคิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความต่าง ๆ ได้

3. การสะท้อนและประเมิน (Reflect and Evaluate) กล่าวคือ ผู้เรียนมีความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความจากสิ่งที่อ่านได้ สามารถประเมินข้อความที่อ่านได้ และแสดงความเห็นทั้งสนับสนุน หรือโต้แย้งได้จากมุมมองของตน

เสกสันต์ ผลวัฒน์ (2565) ได้กล่าวไว้ในการอบรมหัวข้อ “เทคนิคการพัฒนาสมรรถนะการอ่าน” ไว้ว่า การพัฒนาสมรรถนะการอ่านจาก “อ่านได้” สู่ “อ่านเป็น” อ่านได้คือการอ่านในระดับอ่านออก สะกดคำได้ อ่านออกเสียงได้ ส่วนอ่านเป็นคือการอ่านในระดับเข้าใจเรื่องที่อ่าน และแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างลึกซึ้ง สามารถแสดงความคิดในเชิงวิเคราะห์ วิจัย อย่างมีหลักเกณฑ์และมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการอ่านประกอบด้วย การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ และการอ่านประเมินค่า ซึ่งสามารถสรุปและนำมาบูรณาการเพื่อป้องกันองค์ประกอบของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้มี 4 ประการ ดังนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญ
2. การอ่านวิเคราะห์
3. การอ่านตีความ
4. การอ่านประเมินค่า

Miller (1990) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านออกเป็นระดับ 4 ระดับ ได้แก่ ความสามารถในการอ่านระดับแปลความ (Textually Explicit Comprehension) ความสามารถในการอ่านระดับตีความ (Textually Implicit Comprehension) ความสามารถในการอ่านระดับการวิเคราะห์ (Critical Reading) และความสามารถในการอ่านระดับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scriptually Implicit Comprehension) ซึ่งสามารถสรุปและนำมาบูรณาการเพื่อป้องกันองค์ประกอบของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้มี 4 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในระดับแปลความ
2. ความสามารถในระดับตีความ
3. ความสามารถในระดับการวิเคราะห์
4. ความสามารถในระดับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

Searsfoss and Readence (1994) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างสอดคล้องกันเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความสามารถในระดับแปลความ (Literal Statements) ความสามารถในระดับตีความ (Interpretive Statements) และความสามารถในระดับประยุกต์ (Applied Statements) ซึ่งสามารถสรุปและนำมาบูรณาการเพื่อบ่งชี้องค์ประกอบของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้มี 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในระดับแปลความ (Literal Statements) เป็นความสามารถในการเข้าใจข้อมูลของเรื่องที่อ่าน ที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้อย่างชัดเจนในเนื้อเรื่องที่อ่าน
2. ความสามารถในระดับตีความ (Interpretive Statements) หมายถึงความสามารถในการเข้าใจข้อมูลและความคิดของผู้เขียน ที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง ผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการทำความเข้าใจกับความหมายที่แฝงอยู่
3. ความสามารถในระดับประยุกต์ (Applied Statements) หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมหรือบทเรียนบทก่อน ๆ เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

Williams (1994) ได้เสนอแนวคิดและให้ทัศนะในเรื่ององค์ประกอบของการอ่าน ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการเพื่อบ่งชี้องค์ประกอบของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านได้มี 5 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ในเรื่องราวของภาษา (Knowledge of the Writing System) ผู้อ่านจะต้องรู้และเข้าใจหลักการออกเสียง การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องราวของภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้ความหมายของคำโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้เขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) การอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจ แต่ต้องสามารถอ่านแล้วตีความเรื่องที่อ่านได้
4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the World) การนำความรู้จากเรื่องที่อ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิต การที่มีความรู้รอบตัวมากจะทำให้สามารถเลือกความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะอ่านก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Style) เหตุผลในการอ่านของแต่ละคนแตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการวิเคราะห์สารและการเลือกวิธีการอ่าน

PIAAC (2009) ได้ดำเนินการโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development หรือ OECD) เพื่อวัดและประเมินสมรรถนะพื้นฐานของประชากรวัยแรงงานที่มีอายุระหว่าง 16 – 65 ปี ประเทศละ 5,000 ตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้รัฐบาลของประเทศสมาชิก OECD ได้ทราบถึงระดับสมรรถนะประชาชนของประเทศตนเอง โดยดำเนินการวัดสมรรถนะพื้นฐานใน 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติการรู้หนังสือ (Literacy)

2) มิติองค์ประกอบกรอ่าน (Reading Components) 3) มิติความรู้พื้นฐานทางการคำนวณ (Numeracy) และ 4) มิติการแก้ปัญหาภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปี่ยมไปด้วยเทคโนโลยี (Problem Solving in Technology Rich Environment) รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลภูมิหลังด้วย ทั้งนี้ PIAAC ได้กำหนดขอบเขตการประเมินด้านการรู้หนังสือและองค์ประกอบกรอ่าน จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านสามารถแบ่งได้ 5 ประการ ดังนี้

1. สัญลักษณ์และความเข้าใจ
2. การตีความ การถอดความ และการรับรู้ค่าจากการมอง
3. ความหมายของคำ
4. การประมวลผลวิเคราะห์ประโยค
5. ความเข้าใจและการสรุปข้อความพื้นฐานทั่วไป

ตารางที่ 12 สังกะห่องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน

องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน	นักการศึกษา									ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ดวงจันทร์ เตียววีไล และคณะ (2555)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558)	ราชบัณฑิต วิทยุภาณุวัฒน์ (2560)	ธนพร ทุมคำ และดวงจันทร์ เตียววีไล (2561)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	เสกสันต์ ผลวัฒน์ (2565)	Miller (1990)	Searsfoss and Readence (1994)	Williams (1994)			
ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	7	70.00	✓
ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์	✓			✓		✓	✓		✓	6	60.00	✓
ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ	✓	✓	✓	✓		✓			✓	6	60.00	✓
ทักษะการอ่านตีความ		✓			✓	✓	✓	✓	✓	7	70.00	✓
การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ			✓		✓	✓	✓	✓		6	60.00	✓
การอ่านเชิงวิพากษ์	✓			✓						2	20.00	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

องค์ประกอบของ สมรรถนะการอ่าน	นักการศึกษา									ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
	ดวงจันทร์ เดียววิไล และคณะ (2555)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558)	รัชนิภา ฤทธิญาณวัฒน์ (2560)	ธนพร หนูคำ และดวงจันทร์ เดียววิไล (2561)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	เสกสันต์ ผลวัฒน์ (2565)	Miller (1990)	Searsfoss and Readence (1994)	Williams (1994)			
ความหมายของคำ	✓								✓	2	20.00	
ความคล่องแคล่ว			✓							1	10.00	
ความสามารถในการจดจำ			✓							1	10.00	
ความรู้ในเรื่องราวของ ภาษา								✓		1	10.00	

จากตารางที่ 12 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555; ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกและจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อคัดสรรเป็นองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน ที่เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำในประโยคได้ สามารถค้นหาคำนิยามศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว แล้วนำมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำในข้อความหรือโวหารได้อย่างถูกต้อง สามารถระบุข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้อย่างชัดเจน และสามารถแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

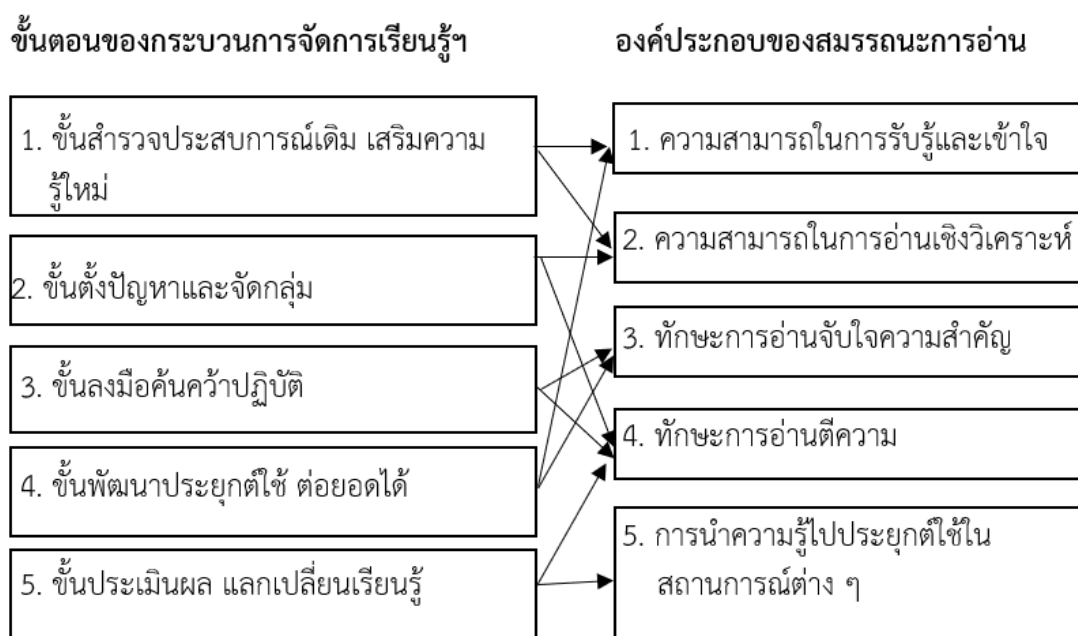
2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง นักเรียนสามารถวิเคราะห์เจตนาของผู้ส่งสารได้อย่างถูกต้อง สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อแนะนำได้ อีกทั้งยังสามารถอธิบายข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในสังคมและขยายความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่นได้

3. ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้ โดยสามารถแยกใจความสำคัญกับส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถสรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจได้เป็นอย่างดี บอกข้อคิดคติสอนใจ และสามารถอธิบายแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้

4. ทักษะการอ่านตีความ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยได้ อธิบายความหมายของสำนวน สุภาพศิต คำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถบอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียน อธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียน และอธิบายความหมายของถ้อยคำ ลีลา ตลอดจนนำสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ช่วยในการทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

5. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบาย ความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็น ประโยชน์โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังสามารถเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจให้เหมาะสมกับวัยของตนเอง และอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีมารยาท

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้มาเชื่อมโยงสู่องค์ประกอบ ของสมรรถนะการอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ได้ดังนี้

ภาพที่ 8 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ เชื่อมโยงสู่องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน

2.7.6 การวัดและประเมินผลสมรรถนะการอ่าน

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผล สมรรถนะการอ่านไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และ การเขียนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถานศึกษาอาจเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือหลายรูปแบบในการประเมินไปใช้ให้เหมาะสมกับสภาพจริงและบริบทของโรงเรียน ดังนี้

1. รูปแบบที่ 1 การบูรณาการตัวชี้วัดของการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และ การเขียน ร่วมกับการประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สํารวจตรวจสอบว่า ตัวชี้วัดในการประเมินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียนมีอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ของ แต่ละรายวิชาใดบ้าง หากยังไม่มีหรือมีเล็กน้อย ให้นำเข้าไปบูรณาการในหน่วยการเรียนรู้ หรือ แผนการเรียนรู้ของรายวิชานั้น เมื่อนำหน่วยการเรียนรู้ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการประเมิน การเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลงานในรายวิชานั้น นับเป็นผลการประเมินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์และการเขียนด้วย หากมีการวางแผนกำหนดหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชาในแต่ละ ปี (ระดับประถมศึกษา) แต่ละภาคเรียน (ระดับมัธยมศึกษา) ให้มีการกระจายตัวชี้วัดทุกรายวิชา ในสัดส่วนที่เพียงพอและมีผลงานปรากฏชัดเจน เป็นตัวแทนความสามารถในการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียน ได้ตามเกณฑ์การประเมินที่สถานศึกษากำหนด แล้วนำผลการประเมินทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ไปสรุปในภาพรวมเป็นผลการประเมินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์และ เขียน รายปี รายภาค โดยอาศัยค่าสถิติที่เหมาะสม เช่น ฐานนิยม (Mode) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) ฯลฯ รูปแบบนี้มีความเหมาะสมกับโรงเรียนที่มีความพร้อมปานกลาง มีครูที่ครบชั้น เรียน และมีครูพิเศษ ที่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ครบชั้นเรียน

2. รูปแบบที่ 2 การใช้เครื่องมือหรือแบบทดสอบมาประยุกต์ใช้ในการประเมิน

3. รูปแบบที่ 3 การกำหนดโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียน มาให้นักเรียนปฏิบัติ โดยเฉพาะศึกษาตัวชี้วัด ขอบเขต เกณฑ์และแนวการให้คะแนน (Rubric) ของการประเมินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์ และ การเขียน แล้วจัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

4. รูปแบบที่ 4 การบูรณาการตัวชี้วัดร่วมกับการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2565) ได้จัดทำเครื่องมือคัดกรองของ “ความสามารถในการอ่านและเขียน” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสามารถนำมาวัดสมรรถนะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้ ประกอบไปด้วยเครื่องมือคัดกรองการอ่านออกเสียงและการอ่านรู้ เรื่อง ซึ่งมีรายละเอียด ได้แก่ การอ่านออกเสียงเป็นการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงจากเรื่อง ที่กำหนด และการอ่านรู้เรื่องเป็นการวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ แยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น คาดคะเนเหตุการณ์ และสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน เครื่องมือเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

Harold (1983) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินความสามารถในการอ่านไว้ว่า จะต้องวัดความสามารถของผู้อ่านในเรื่องต่าง ๆ เพื่อวัดสมรรถนะการอ่านของผู้อ่าน ซึ่งจำเป็นต้อง ประเมินผลด้วยกัน 3 เรื่อง ดังนี้

1. โครงสร้างประโยคโดยประเมินผลในระดับของการตีความประโยคหรือข้อความ

2. ใจความสำคัญและรายละเอียดสำคัญเป็นการประเมินผลของการวิเคราะห์ ประโยคและการสรุปความ

3. ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย คือไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อหาของเรื่อง ผู้อ่านต้องตีความตามที่คุณเขียนสื่อสารไป

Hughes (2000) ได้กล่าวถึงการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อวัดสมรรถนะ การอ่านต้องประกอบไปด้วยการประเมินผล 5 เรื่อง ดังนี้

1. ข้อมูลสำคัญในข้อความ
2. รายละเอียดสนับสนุนข้อมูลสำคัญนั้น ๆ
3. ความสำคัญของข้อความพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในบทอ่าน
4. ความหมายของคำศัพท์โดยใช้การเดาจากบริบท
5. การตีความจากเรื่องที่อ่าน การดำเนินเรื่องราว และการสรุปใจความสำคัญ

Nuttall (1996) ได้แบ่งข้อคำถามในการประเมินความสามารถในการอ่านออกเป็น 5 ระดับ ทั้งนี้เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ในการวัดสมรรถนะการอ่านของผู้อ่าน ดังนี้

1. การใช้คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตัวอักษร
2. การใช้คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับการตีความ
3. การใช้คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับการอ้างอิง
4. การใช้คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับการประเมินค่า
5. การใช้คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลสมรรถนะการอ่านเป็นการประเมิน ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่มีต่อการอ่าน ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถนำ ความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งในรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Reading Competency Assessment for Six-Grade Students) ซึ่งเป็น เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 50 คะแนน เป็นข้อสอบแบบ เลือกลักษณะ 4 ตัวเลือก ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การประเมิน ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านตีความ และตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หลักเกณฑ์ในการนำ แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้คือผู้เรียนทำแบบทดสอบ สมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (The Results of Using the Development of a Learning Management Model for Thai

Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) หมายถึง ผลที่เกิดจากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยพิจารณาจาก

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

ดวงจันทร์ เตียววิไล และคณะ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 – 6 ด้วยเครือข่ายหนุนเสริมการเรียนรู้จังหวัดลำปาง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือโรงเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 – 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 เขต 2 และเขต 3 จำนวน 19 โรงเรียน และสังกัดเทศบาลตำบลสบปราบ จำนวน 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 20 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเกือบทุกโรงเรียนมีสมรรถนะการอ่านเพิ่มขึ้นจากก่อนการจัดกิจกรรมหนุนเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ระดับสมรรถนะการอ่านยังคงอยู่ในระดับต้องปรับปรุงแก้ไข และได้รูปแบบเครือข่ายหนุนเสริมการเรียนรู้แบบ “พวงลูกโป่งสวรรค์” มีที่มาจากหน่วยงานหนุนเสริม 4 ลักษณะ ได้แก่ สีเขียวหมายถึงภาคีเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัยที่มีความสัมพันธ์กับโครงการแต่เดิม สีขาวหมายถึงภาคีเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีมาแต่เดิม สีแดงเลือดหมูหมายถึงภาคีเครือข่ายใหม่ภายในมหาวิทยาลัยที่ร่วมหนุนเสริมกิจกรรมให้แก่โครงการ และสีเหลืองหมายถึงภาคีเครือข่ายใหม่ภายนอกมหาวิทยาลัยที่ร่วมหนุนเสริมกิจกรรมให้แก่โครงการ

ชลธิชา หอมพุ่ม (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสังคีตเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสังคีตเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการสอนไปใช้ กระบวนการเรียนการสอนมี 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ได้รับความสนใจ 2) อ่านวรรณคดี 3) วิเคราะห์ความขัดแย้ง 4) วิเคราะห์สาเหตุ 5) ค้นหาวิธีแก้ไข 6) ผลของการแก้ปัญหา และ 7) สรุปและประเมินผล ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนทั้งกับกลุ่มตัวอย่างและการนำผลการศึกษาไปขยาย

ผลพบว่า นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มที่นำผลการศึกษาไปขยายผลต่างมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

มานพ ชมาวิมล และคณะ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวแบบการจัดการเชิงพื้นที่เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดสุโขทัย โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ในจังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการสอนอ่านในระดับประถมศึกษาสามารถแบ่งได้ 2 ช่วงชั้น ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3) ต้องสอนการจับหนังสือ การอ่านเป็นคำ ความหมายของคำ การจับใจความ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านและชอบอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน และช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) มุ่งเน้นให้นักเรียนใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้มากขึ้น ใช้การอ่านเพื่อศึกษารายละเอียดในเรื่องราวที่อ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เฉพาะอย่าง จึงจำเป็นต้องฝึกทักษะเพิ่มจากการอ่านในช่วงชั้นที่ 1 ในเรื่องการอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญและการลำดับความคิดเนื้อหา การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและใช้ความคิดวิพากษ์วิจารณ์ การรักษาความจำในเนื้อหาที่สำคัญให้ยาวนาน มีสมาธิในการอ่าน และมีช่วงเวลาในการอ่านได้นาน

อัมพร เลิศณรงค์ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 34 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.62/81.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศักดิ์ดา เปลียนเดชา (2560) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 24 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล ขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขึ้นสร้างแรงจูงใจและท้าทายความสามารถในการอ่าน 2) ขึ้นกำหนดเป้าหมายและวางแผนการอ่าน 3) ขึ้นการฝึกปฏิบัติการอ่านอย่างมีส่วนร่วม 4) ขึ้นสะท้อนผลและการประเมินการอ่าน 5) ขึ้นสร้างสรรค์ความรู้จากการอ่านสู่การเขียน และการนำไปใช้ประสิทธิภาพ

ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้ ความสามารถในการอ่านเชิงรุก 83.83/89.17 และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 80.08/80.50

วลิตา อุ่นเรือน (2563) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนักศึกษาครู โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 75.62/76.09 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และคะแนนการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษาครูหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.45 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษามีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดบรรยากาศปฏิสัมพันธ์เชิงบวกให้เกิดความผ่อนคลายในการเรียนและสามารถประเมินผลการเรียนรู้อย่างเหมาะสม

คะเนาะ อ่อนนาง (2564) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมในวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้อาษาไทยในระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมในวิชาภาษาไทย ที่มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นรับรู้ประสบการณ์ ขั้นกำหนดเป้าหมาย ขั้นสร้างนวัตกรรม ขั้นนำนวัตกรรมไปใช้ และขั้นสะท้อนคิดถอดบทเรียน สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนการใช้รูปแบบ บทบาทผู้เรียนและผู้สอน และการวัดและประเมินผล โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมในวิชาภาษาไทย พบว่า 2.1 ระดับคะแนนความรู้ในเนื้อหาสาระหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 ระดับความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.3 หลังการทดลองนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อรูปแบบการเรียนการสอน และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

ดวงจันทร์ เตียววิไล และและธนพร หมูคำ (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โดยการหนุนเสริมจากภาคีเครือข่ายการเรียนรู้ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนจำนวน 1,502 คน จากโรงเรียนในจังหวัดลำปาง 20 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นข้อสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มุ่งวัดสมรรถนะการอ่านเอาเรื่อง 17 ข้อ อ่านเชิงวิเคราะห์ 17 ข้อ และอ่านเชิงวิพากษ์ 16 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน คะแนนสมรรถนะการอ่านคือผลรวมของคะแนนทั้ง 3 ส่วน คะแนนที่ได้นำมาคิดเป็นคะแนนร้อยละ จัดระดับสมรรถนะการอ่านเป็น 4 ระดับ

คือ ดีมาก ดี พอใช้ และต้องปรับปรุงแก้ไข นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยดัชนีระดับความยากเท่ากับ .494 หมายถึง มีความยากง่ายพอเหมาะ ค่าเฉลี่ยดัชนีอำนาจจำแนกเท่ากับ .294 หมายถึง มีค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้ คะแนนสมรรถนะการอ่านรวมทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง .794 หมายถึง มีค่าความเชื่อมั่นสูง

ปัญญาวิทย์ แจ่มกระจ่าง (2564) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ด้านการบูรณาการและการตีความ ด้านการสะท้อนและประเมิน ด้านการนำผลการอ่านไปใช้ และด้านความรักและความผูกพันกับการอ่าน ทั้งนี้โมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกตัว 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุก (1) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านจากการวัดซ้ำ 5 ครั้ง มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุลิสรา จิตรชญาวนิช และมาลี บุญคง (2565) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 32 คน โรงเรียนเทศบาลวัดคลองโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2563 ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ หลักการจุดประสงค์ เนื้อหากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มี 7 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นเรียนรู้ ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นสรุปทบทวนขั้นนำไปใช้ และขั้นประเมินผล 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่ารูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.16/85.15 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยระหว่างเรียนและหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปณตนนท์ เกียรติประภากุล และคณะ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 จังหวัดลำปาง จำนวน 83 คน และจังหวัดลำพูน จำนวน 78 คน รวม

ทั้งสิ้น 161 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในภาพรวมครูผู้สอนใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ในรูปแบบเดิม ๆ ไม่น่าสนใจ 2) รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของรูปแบบ โดยรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และหลังการทดลองใช้รูปแบบนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

ฉัตรปวีณ อัมภา และประไพศรี โห้ลายอง (2566) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้เท่ากับ 80.93 / 87.87 2) ผลคะแนนความสามารถในการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.11 โดยคะแนนความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน 3) กลวิธีที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด คือ การจัดการตนเอง (Self Management) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .46 4) ผลการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหาหลังการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ความคิดเห็นของผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .18

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Sheng (2010) ได้ศึกษารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจากประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจากประเทศจีน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 นำเสนอความรู้ใหม่โดยใช้สัทอักษร ขั้นที่ 3 กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ขั้นที่ 4 ทดสอบหลังเรียน และขั้นที่ 5 ประเมินและปรับปรุง 2) ผลการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจากประเทศจีน พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.51/ 82.51 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 3) ผลการประเมินรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจากประเทศจีนจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

Blasco (2011) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในการพัฒนาทักษะการพูดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศสเปนที่มีอายุระหว่าง 11 – 12 ปี โดยศึกษาในด้านความซับซ้อน ความถูกต้อง และความคล่องแคล่วของการใช้ทักษะภาษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา

และภาษามีความสามารถในการใช้ทักษะการพูดได้ซับซ้อนกว่าถูกต้องมากกว่า และคล่องแคล่วกว่า ผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นทำให้ผลการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนดีขึ้น

Taolu (2013) ได้ศึกษาการใช้วิธีเอสคิวโพร์อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาจากประเทศจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาจากประเทศจีนมีพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยในระดับปานกลางระหว่างได้รับการสอนแบบเอสคิวโพร์อาร์ 2) นักศึกษาจากประเทศจีนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบเอสคิวโพร์อาร์

Ortiz (2014) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนชาวพื้นเมืองกาตาลูญญา ประเทศสเปน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศด้วยการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยผู้วิจัยเปรียบเทียบผลของคะแนนการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษามีนักเรียนจำนวน 21 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติมีนักเรียนจำนวน 21 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลของการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยแบบทดสอบแบบ 2 ฉบับ นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีผลคะแนนดีกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ ซึ่งอธิบายได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสร้างความเข้าใจและทักษะการอ่านที่ลุ่มลึกให้กับผู้เรียน นอกจากนี้การเรียนรู้อย่างบูรณาการเนื้อหาและภาษาทำให้บทความที่นำมาสอนอ่านมาจากแหล่งที่มาที่หลากหลายและใกล้เคียงกับบริบทในชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ข้อมูล ความเข้าใจ และภาษาได้ดีกว่า

Moraru (2015) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิจารณ์ญาณของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาประสาทวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยโตรอนโตสการ์เบอร์ ประเทศแคนาดา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประสาทวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า หลักการแปลสามารถนำมาใช้ในการอ่านบทความวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอ่าน และควรมีวิชาที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้น

Hamidavi et al. (2016) ได้ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชาวอิหร่านอายุ 12 - 14 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 60 คน โดยการเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองและทั้ง 2 กลุ่มถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาสูงและต่ำ รวมเป็นทั้งหมด 4 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองทั้งกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาสูงและต่ำที่ได้รับการสอนอ่านผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบเนื้อหาและภาษามีผลคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้ด้วยการสอนอ่านแบบเข้มข้น

Mirra et al. (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณในชั้นเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศอิหร่าน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์หลักการนำกลยุทธ์การอ่านมาใช้ในเวลา

เหมาะสม และพิจารณาใช้ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการอ่าน นอกจากนี้กลยุทธ์การสอนพัฒนาผู้เรียนด้านความคิดอยู่ในระดับที่สูงขึ้น

Tan (2017) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้และเข้าใจของผู้เรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณโดยรูปแบบความร่วมมือและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์สำหรับความร่วมมือในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในประเทศสิงคโปร์ ผลการวิจัยพบว่า คุณค่าด้านแรงจูงใจระหว่างเพื่อนในการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์ด้วยผังมโนทัศน์และการเรียนรู้จากการดูเป็นการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจด้านการแข่งขันและการเรียนรู้โดยอาศัยเกม ซึ่งผลที่เกิดอาจทำให้ผู้เรียนที่กล้าเสี่ยงเสียความมั่นใจมีแรงกดดันและภาวะที่ตึงเครียด อย่างไรก็ตาม งานวิจัยถือได้ว่าเป็นแนวทางที่นำไปสู่การเรียนการสอนที่ออกแบบได้อย่างซับซ้อนสำหรับการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์โดยผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน

Santika and Herdi (2020) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แนวทางของทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านข้อความบรรยายของนักเรียนเกรด 7 ของ SMP ประเทศไนจีเรีย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 77 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงรูปแบบการสอน วิธีการสอน และหลักการในการจัดการเรียนรู้ของนักการศึกษาต่าง ๆ พบว่า การส่งเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีสมรรถนะการอ่านนั้น ต้องพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน สามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้ และผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้ โดยจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตาม

วัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้ และเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

GRAD VRU

3.1 รูปแบบการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการดำเนินการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิจัยเชิงปริมาณ)

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิจัยเชิงปริมาณ)

การดำเนินการวิจัยเริ่มต้นด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ตำรา บทความวิชาการ บทความวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ สร้างและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้นเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งคือผลที่เกิดจากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยพิจารณาจากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จากนั้นนำข้อมูลมาแปลผลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องหรือทำให้ผลการวิจัยสมบูรณ์มากขึ้น ผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดการวิจัยทั้ง 3 ระยะ ดังปรากฏในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การดำเนินการใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
1) ขั้นตอน	ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการอ่าน
2) วัตถุประสงค์	เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแนวคิดทฤษฎีในการจัดการเรียนรู้
3) วิธีดำเนินการ	ศึกษาหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และทฤษฎีการเรียนรู้ จากเอกสาร หนังสือ บทความวิชาการ บทความวิจัย และรายงานวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4) เครื่องมือที่ใช้	แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	1) หลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และทฤษฎีการเรียนรู้ จากเอกสาร หนังสือ บทความวิชาการ บทความวิจัย และรายงานวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 2) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 ท่าน ยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)
6) การวิเคราะห์ข้อมูล	1) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 2) ค่าร้อยละ (Percent)

GRAD VRU

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
1) ขั้นตอน	ขั้นที่ 2 สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2) วัตถุประสงค์	เพื่อให้ได้องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3) วิธีดำเนินการ	1) สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ยืนยันองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
4) เครื่องมือที่ใช้	แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	1) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 ท่าน ยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)
6) การวิเคราะห์ข้อมูล	1) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 2) ค่าร้อยละ (Percent)

GRAD VRU

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6	
1) ขั้นตอน	ขั้นที่ 1 พัฒนาและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้น
2) วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนา ตรวจสอบ ด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3) วิธีดำเนินการ	1) ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ สร้างขึ้น
4) เครื่องมือที่ใช้	แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	1) ผลที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 2) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน
6) การวิเคราะห์ ข้อมูล	1) การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง

GRAD VRU

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
1) ขั้นตอน	ขั้นที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น
2) วัตถุประสงค์	เพื่อสร้าง และตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
3) วิธีดำเนินการ	1) สร้างเครื่องมือวิจัย 2) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น
4) เครื่องมือที่ใช้	1) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 1.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ 1.4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริม สมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน
6) การวิเคราะห์ ข้อมูล	1) การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง

GRAD VRU

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
1) ขั้นตอน	ขั้นที่ 3 ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
2) วัตถุประสงค์	1) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้จัดการเรียนรู้
3) วิธีดำเนินการ	1) จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2) ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้ กลุ่มตัวอย่างจริง 3) ประเมินโดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
4) เครื่องมือที่ใช้	แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่ม ตัวอย่างจริง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาล สรรคบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 35 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างจริง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
6) การวิเคราะห์ ข้อมูล	การพิจารณาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

GRAD VRU

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
1) ขั้นตอน	ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัย
2) วัตถุประสงค์	เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว
3) วิธีดำเนินการ	ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ
4) เครื่องมือที่ใช้	1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้จากการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง
6) การวิเคราะห์ข้อมูล	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

GRAD VRU

ตารางที่ 13 (ต่อ)

<p>ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>	
1) ขั้นตอน	<p>ขั้นที่ 1 ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วกับกลุ่มตัวอย่างจริง</p>
2) วัตถุประสงค์	<p>เพื่อให้ได้ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>
3) วิธีดำเนินการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย 2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้กับกลุ่มตัวอย่าง
4) เครื่องมือที่ใช้	<ol style="list-style-type: none"> 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	<p>กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage sampling)</p>
6) การวิเคราะห์ข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
1) ขั้นตอน	ขั้นที่ 2 ประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
2) วัตถุประสงค์	เพื่อให้ได้ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3) วิธีดำเนินการ	1. ศึกษาผลการวิเคราะห์ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2. ประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
4) เครื่องมือที่ใช้	แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5) แหล่งข้อมูล	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
6) การวิเคราะห์ข้อมูล	1) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

3.2 การดำเนินการวิจัย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วย การดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการอ่าน และขั้นตอนที่ 2 สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สารที่ 1 การอ่าน และการส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีในการจัดการเรียนรู้ และคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่าน และเพื่อได้องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 ดังนี้

1) ผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารตำราวิชาการ เอกสารหลักสูตร บทความ วิชาการ บทความวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ การอ่าน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงแนวทางการพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้ผลสรุป ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.3 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.4 ผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.5 ผลการสังเคราะห์จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.6 ผลการสังเคราะห์หลักการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาจุดมุ่งหมายของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้

2.7 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน

2.8 ผลการสังเคราะห์จุดมุ่งหมายเชื่อมโยงสู่ขั้นตอนของกระบวนการจัดการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

2.9 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน

2.10 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้เชื่อมโยงสู่ องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน

3) ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยในระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและ สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และการส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงรูปแบบการสอน วิธีการสอน และหลักการในการจัดการเรียนรู้ของนักการศึกษาต่าง ๆ

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 4 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและการสอนภาษาไทย 4 ท่าน รวมจำนวน 11 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่ตรงประเด็นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกสาขาหลักสูตรและการสอนหรือภาควิชาหลักสูตรและการสอน

2) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านหลักสูตรและการสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผลต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกสาขาการวัดและการประเมินผล

2) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการวัดและการประเมินผลไม่ต่ำกว่า 10 ปี

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและการสอนภาษาไทยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกสาขาวิชาภาษาไทย

2) เป็นครูสอนวิชาภาษาไทยตำแหน่งครู ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

3) มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และทฤษฎีการเรียนรู้ จากเอกสาร หนังสือ บทความวิชาการ บทความวิจัย และรายงานวิชาการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

3.1 สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และการส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. วิธีการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

5.1 ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาจากนั้นสร้างตารางบันทึกประเด็นสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่ได้ศึกษา

5.2 ผู้วิจัยสร้างตารางสังเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่ได้ศึกษาและนำแบบศึกษาเอกสาร แบบสังเคราะห์เอกสาร และแบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

6. การรวบรวมข้อมูล

6.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสารด้วยตนเองโดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาจากเอกสารหลักสูตร เอกสารตำราวิชาการ บทความวิชาการ บทความวิจัย และงานวิจัย

6.2 ผู้วิจัยบันทึกลงในแบบบันทึกเอกสารรวบรวมเนื้อหาที่ได้ศึกษาค้นคว้าการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ครอบคลุมตัวแปร

6.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดเป็นร่างแนวคิดในการวิจัยและนำข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

6.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 ท่าน ประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 4 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและการสอนภาษาไทย 4 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) ได้ยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 2 ครั้ง (ครั้งที่ 1 แบบผ่านช่องทางออนไลน์, ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง) สำหรับการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน

11 ท่าน ในการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) สามารถอ้างอิงหลักการจากงานวิจัยและวรรณกรรมวิชาการที่เกี่ยวข้อง โดยจำนวนผู้เชี่ยวชาญในเทคนิคเดลฟายจะขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหาและความพร้อมของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในงานวิจัยนี้สามารถใช้ผู้เชี่ยวชาญในจำนวนที่พอเหมาะคือ 11 ท่าน เพราะจะช่วยให้กระบวนการรวบรวมข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังคงรักษาคุณภาพของผลลัพธ์ที่น่าเชื่อถือ (Hasson and McKenna, 2000) อีกทั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เลือกยังมีความรู้และประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง ดังนั้นการที่ผู้วิจัยได้เลือกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 ท่าน จึงถือว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสม โดยเฉพาะในงานวิจัยที่ต้องการฉันทามติในหัวข้อเฉพาะการอ้างอิงที่น่าเสนอข้างต้นสามารถช่วยสนับสนุนการตัดสินใจในจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในงานวิจัยได้ (Okoli and Pawlowski, 2004) ผู้เชี่ยวชาญยืนยันข้อมูลด้วยแบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข) โดยใช้หลักเกณฑ์ในการยืนยันผลการศึกษาคือข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ การยืนยันผลการศึกษาดำเนินการโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าเห็นด้วยกับผลการศึกษาหรือไม่ การยืนยันผลการศึกษายุตกลงเมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับผลการศึกษาทุกท่าน

7. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

7.2 ใช้การหาค่าร้อยละ (Percent) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

8. สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.2.2 ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการดำเนินการเป็นการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย และขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้จัดการเรียนรู้ และเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 ดังนี้

1) ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้จากระยะที่ 1 เชื่อมโยงไปใช้ในระยะเวลาที่ 2 โดยนำข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วยผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการสังเคราะห์จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการสังเคราะห์หลักการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาจุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ผลการสังเคราะห์จุดมุ่งหมายเชื่อมโยงสู่ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน และผลการสังเคราะห์ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้เชื่อมโยงสู่องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม และผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

2) ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยในระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

1.2 รายการของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ประเด็นหรือรายการของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย การวัด และการประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและการสอนภาษาไทย 2 ท่าน

จำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาภาควิชาหลักสูตรและการสอน

2) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านหลักสูตรและการสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผลต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาการวัดและการประเมินผล

2) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการวัดและการประเมินผลไม่ต่ำกว่า 10 ปี

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและการสอนภาษาไทยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาภาษาไทย

2) เป็นครูสอนวิชาภาษาไทยตำแหน่งครู ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

3) มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2.2 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 163 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2,317 คน

2.3 ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 35 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงและได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาแล้ว ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (Koul, 1984)

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 คุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.3 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.4 แผนการจัดการเรียนรู้

4.5 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. วิธีการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ กล่าวคือ ผู้วิจัยได้พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 อย่าง ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยนำเสนอองค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5 องค์ประกอบประกอบไปด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และการวัดและการประเมินผล

2) ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องในเรื่องของความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3) ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จากนั้นนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) พิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหมายเลข 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert, 1967) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4) ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหมายเลข 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5) การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้เกณฑ์การตัดสินคุณภาพโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงสามารถนำไปใช้ได้

6) ผู้วิจัยสรุปผลการตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .11$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสม ซึ่งสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

5.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการเตรียมเอกสารต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านทั้งหมดโดยในเอกสารดังกล่าวนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษาหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และการวัดและการประเมินผลที่จะช่วยให้เกิดความชัดเจนในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) ผู้วิจัยนำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3) ผู้วิจัยนำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านชุดเดิม (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) พิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหมายเลข 2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert, 1967) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4) ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหมายเลข 2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5) การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้เกณฑ์การตัดสินคุณภาพโดยมีค่าเฉลี่ยของใฝ่ความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงสามารถนำไปใช้ได้

6) ผู้วิจัยสรุปผลการตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ จากการตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.68, SD = .08$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสมซึ่งสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

5.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่ ความหมายและความสำคัญ วิสัยทัศน์ คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน การวัดและการประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการวัดและการประเมินผลวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน เมื่อศึกษาจากเอกสารตำราเรียบร้อยแล้ว ทำการสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล

2) ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และการวัดและประเมินผลสมรรถนะการอ่าน เมื่อศึกษาจากเอกสารตำราเรียบร้อยแล้ว ทำการสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล

3) ผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ จำนวน 22 ชั่วโมง ซึ่งมีองค์ประกอบ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จากนั้นกำหนดขอบเขตเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตารางที่ 14

GRAD VRU

ตารางที่ 14 ขอบเขตเนื้อหาของแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้	แผน	แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	เวลา (ชม.)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเสียง สำเนียงภาษา	1	การอ่านบทร้อยแก้ว	1) การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว	2
	2	การอ่านบทบทร้อย กรอง	2) การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 อ่านเชิงสร้างสรรค์ สารพันปัญญา	3	คำและความหมาย	3) การอธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร	2
	4	ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น	4) การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	2
	5	การอ่านจับใจความ สำคัญ	5) อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย และสามารถจับใจความสำคัญได้	2
	6	การวิเคราะห์สาร	6) การวิเคราะห์สาร	2
	7	การอ่านตีความ	7) การอ่านตีความ	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 รักการอ่าน สาน ความรู้	8	คำสั่งและข้อแนะนำ	8) การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	2
	9	แผนผังและแผนที่	9) การอธิบายความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผังและแผนที่	2
	10	การเลือกอ่านหนังสือ และมารยาทในการอ่าน	10) การอ่านหนังสือตามความสนใจ และมารยาทในการอ่าน	2
นักเรียนทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน				2
รวม				22

4) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้และความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านชุดเดิม (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) พิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหมายเลข 3 แผนการจัดการเรียนรู้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert, 1967) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

6) ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหมายเลข 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7) การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เกณฑ์การตัดสินคุณภาพโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงสามารถนำไปใช้ได้

8) ผู้วิจัยสรุปผลการตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ จากการตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .09$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสม ซึ่งสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

5.4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นการทดสอบเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่านในด้านการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีต่อการอ่านในด้านความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ครอบคลุมเนื้อหาด้านสมรรถนะการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการอธิบายความหมายของคำในประโยค การค้นหาคำนิยามศัพท์ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำในข้อความหรือโวหาร การระบุข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้อย่างชัดเจน และการแปลความหมายจากเรื่องที่อ่าน

องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นข้อความเกี่ยวกับการวิเคราะห์เจตนาของผู้ส่งสาร การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน การเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อเสนอ การอธิบายข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในสังคม และการขยายความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่น

องค์ประกอบที่ 3 ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเป็นข้อความเกี่ยวกับการระบุใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การแยกใจความสำคัญกับส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การสรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจ การบอกข้อคิดคติสอนใจ และการอธิบายแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน

องค์ประกอบที่ 4 ทักษะการอ่านตีความเป็นข้อความเกี่ยวกับการระบุความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย การอธิบายความหมายของสำนวน สุภาพศัพท์ คำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง การบอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียน การอธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียน และการอธิบายความหมายของถ้อยคำ ลีลา ตลอดจนนำเสนอสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ช่วยในการทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

องค์ประกอบที่ 5 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นข้อความเกี่ยวกับการอธิบายความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ การเชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจให้เหมาะสมกับวัย และการอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีมารยาท

2) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา โดยศึกษาทั้งในด้านจุดมุ่งหมาย องค์ประกอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการให้คะแนน

3) ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพิจารณาจากเนื้อหาสาระ องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน และรูปแบบข้อสอบ สามารถสรุปรายละเอียดของโครงสร้างแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตารางที่ 15

GRAD VRU

ตารางที่ 15 โครงสร้างแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน	เนื้อหาสาระและจุดประสงค์ที่ต้องการวัด	รูปแบบของข้อสอบ	จำนวนข้อ	คะแนน
ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ	<ol style="list-style-type: none"> อธิบายความหมายของคำในประโยคได้ ค้นหาคำนิยามศัพท์ได้ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำในข้อความ ระบุข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้ แปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ 	แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก	10 ข้อ	10 คะแนน
ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์	<ol style="list-style-type: none"> วิเคราะห์เจตนาของผู้ส่งสารได้ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อแนะนำได้ อธิบายข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้ ขยายความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่น 	แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก	10 ข้อ	10 คะแนน
ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> ระบุใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ แยกใจความสำคัญกับส่วนขยายได้ สรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจได้ บอกข้อคิดคติสอนใจได้ อธิบายแนวความคิดหรือทัศนะได้ 	แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก	10 ข้อ	10 คะแนน
ทักษะการอ่านตีความ	<ol style="list-style-type: none"> ระบุความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยได้ อธิบายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพยได้อย่างถูกต้อง บอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียนได้ อธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียนได้ อธิบายความหมายของถ้อยคำ ลีลาตลอดจนนำสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ 	แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก	10 ข้อ	10 คะแนน
การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ	<ol style="list-style-type: none"> อธิบายความรู้และความคิดจากการอ่าน นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ เชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ อ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีมารยาท 	แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก	10 ข้อ	10 คะแนน
รวม			50 ข้อ	50 คะแนน

4) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและสร้างข้อสอบตามกรอบโครงสร้างที่กำหนด จากนั้นนำข้อคำถามที่ได้มาจัดชุดเป็นแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยเพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 50 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การประเมินความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก 10 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนนคือ ข้อ 1 – 10)

ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก 10 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนนคือ ข้อ 11 – 20)

ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก 10 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนนคือ ข้อ 21 – 30)

ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านออกเสียง มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก 10 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนนคือ ข้อ 31 – 40)

ตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก 10 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนนคือ ข้อ 41 – 50)

5) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความครอบคลุม สอดคล้องระหว่างองค์ประกอบในโครงสร้างที่กำหนดและการใช้ภาษา ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

6) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านชุดเดิม (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากข้อคำถามและความครอบคลุม สอดคล้องระหว่างองค์ประกอบในโครงสร้างที่กำหนดและการใช้ภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหมายเลข 4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข)

7) ผู้วิจัยหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) คือให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

- 1 คะแนน แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนด

0 คะแนน ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดหรือไม่

+1 คะแนน แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนด

8) ผู้วิจัยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์ ได้แก่ การพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .50 ขึ้นไป แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้ แต่ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ต่ำกว่า .50 แสดงว่า เป็นข้อสอบที่ต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข เพราะไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้ (พิศิษฐ ตัณฑวณิช และพนา จินดาศรี, 2561)

9) ผู้วิจัยสรุปผลจากการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .50 ขึ้นไป แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ผู้วิจัยยื่นเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอหนังสืออนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน

6.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยที่ออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสรรคบุรีเพื่อขอทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้วและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน ในช่วงเดือนมีนาคม พุทธศักราช 2567

6.3 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นที่โรงเรียนด้วยตนเองโดยชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งนี้กับกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือวิจัยซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง

6.4 ผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มทดลองใช้เครื่องมือวิจัยซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริงทำแบบประเมินสมรรถนะการอ่านสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นตรวจและบันทึกคะแนน

6.5 ผู้วิจัยหาค่าความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิเคราะห์หาค่าความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) แล้วคัดเลือกเอา

ข้อคำถามเฉพาะข้อที่มีค่าความยากอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดคือ อยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 และมีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดคือ ไม่ต่ำกว่า .20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson ที่เรียกว่า KR-20 (Hopkins and Stanley, 1963) ซึ่งค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตัดสินโดยใช้เกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ไม่ต่ำกว่า .50 (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2559) ซึ่งผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ พบว่า ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านทั้งฉบับ พบว่า มีค่าความยากระหว่าง .45 – .77 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 – .86 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ นั้นหมายความว่าข้อสอบฉบับนี้สามารถนำไปสู่การจัดชุดข้อคำถามเป็นแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้

6.6 ผู้วิจัยสรุปผลจากการดำเนินการในระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมทั้งจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและการนำไปทดลองใช้และดำเนินการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเรียบร้อยแล้วนำไปสู่การนำไปใช้ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระยะที่ 3 ต่อไป

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

7.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

8. สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$M = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ M แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

8.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{n} - \left[\frac{\sum fx}{n} \right]^2}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum fx$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน
 $\sum fx^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนนแต่
 ละจำนวนที่ยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

8.3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (Riviovelli and Hambleton, 1997)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่
 ละคน
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

8.4 ค่าความยาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$p = \frac{p_H + p_L}{2n}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยาก
 p_H แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 p_L แทน จำนวนนักเรียนตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

8.5 ค่าอำนาจจำแนก (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$r = \frac{RU - RL}{N}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 RU แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 RL แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 N แทน คนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

8.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 (Hopkins and Stanley, 1963)

$$r_{ii} = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_i^2} \right]$$

เมื่อ	r_{ii}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	N	แทน	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่งๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.2.3 ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วกับกลุ่มตัวอย่างจริง และขั้นตอนที่ 2 ประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และได้ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 ดังนี้

1) ผู้วิจัยตรวจทานเครื่องมือวิจัยที่ได้จากระยะที่ 2 ไม่ว่าจะในรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน และแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

2) ผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งนี้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

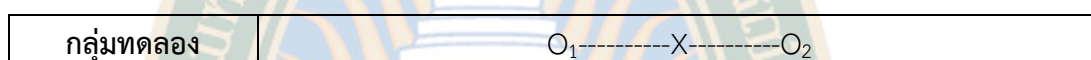
3) ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้สอนจริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 6 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ทราบผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

4) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับการพิจารณาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้คือ คะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ สมมติฐานข้อที่ 1 สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียน และสมมติฐานข้อที่ 2 สมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

5) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในระยะที่ 3 ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

5.1 แบบแผนการทดลอง กล่าวคือ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) มีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยมีรูปแบบการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design ที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งก่อนและหลังการทดลองจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 รูปแบบการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design

เมื่อ	O ₁	คือ	การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง
	X	คือ	การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
	O ₂	คือ	การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง

5.2 การออกแบบการวิจัย กล่าวคือ การทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยออกแบบการทดลองโดยยึดหลักการที่เรียกว่า The Max Min Con Principle ซึ่งเป็นหลักการควบคุมความแปรปรวนของตัวแปรในการวิจัยเพื่อให้ผลการวิจัยมีทั้งความตรงภายนอกและความตรงภายใน (Kirk, 2013) ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบการทดลองตามหลักการ Max Min Con ดังนี้

1. Max (Maximization of The Systematic Variance) คือการจัดให้มีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ด้วยการใช้วิธีการเก็บข้อมูล และผู้วิจัยทำให้สภาพการทดลองมีความแตกต่างจากสภาพการจัดการเรียนการสอนปกติ โดยออกแบบขั้นตอนการเรียนการสอนออกเป็น 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจอภิปรายในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้

เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้า ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติการจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม และผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติสามารถนำความรู้มาบูรณาการ และการนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้

2. Min (Minimization of Error Variance) คือการลดความคลาดเคลื่อนจากการวัดโดยสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยในทุกๆระยะด้วยกระบวนการดำเนินการอย่างมีระบบระเบียบเป็นขั้นเป็นตอน ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยพิจารณาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้องในการใช้ภาษาเพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นแล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นทำการทดสอบความตรง (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์ ความเหมาะสม และคุณภาพของเครื่องมือวิจัยต่าง ๆ มีการหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ มีการปรับปรุงแก้ไขโดยใช้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญ และจากการนำไปทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง ทั้งนี้ เพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยที่มีคุณภาพทั้งในด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นมากที่สุดและลดความคลาดเคลื่อนของผลการทดลอง

3. Con (Control of Extraneous Systematic Variance) คือการควบคุมความแปรปรวนที่เกิดจากตัวแปรแทรกซ้อนที่ส่งผลอย่างมีระบบ การวิจัยครั้งนี้ไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่กลุ่มทดลองอย่างสมบูรณ์ (Random Assignment) แต่ผู้วิจัยกำหนดประชากรเป็นโรงเรียนที่มีระบบการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ ดังนั้น นักเรียนแต่ละห้องจึงมีความสามารถใกล้เคียงกัน

6) ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยในระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 163 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2,314 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในศูนย์ประสานงานทางวิชาการสรรคบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 14 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) (May, 1997)

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มอย่างง่ายจากเขตพื้นที่การศึกษา มา 1 เขตพื้นที่การศึกษา ได้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มอย่างง่ายจากศูนย์ประสานงานทางวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ได้ศูนย์ประสานงานทางวิชาการสรรคบุรี 1

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มอย่างง่ายจากศูนย์ประสานงานทางวิชาการสรรคบุรี 1 ได้โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี

ขั้นตอนที่ 4 สุ่มอย่างง่ายจากห้องเรียนมา 1 ห้อง ได้ห้อง ป.6/1 จำนวน 30 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable)

สมรรถนะการอ่าน ซึ่งประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ทักษะการอ่านตีความ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.3 แผนการจัดการเรียนรู้

4.4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา กล่าวคือ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 มีระยะเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้เวลาทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียนจำนวน 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมด 22 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนตั้งแต่เดือนมิถุนายน – เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2567

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ผู้วิจัยยื่นเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอหนังสืออนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี

6.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดปฐมนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา 6/1 โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี ซึ่งมีจำนวน 30 คน ถึงวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอนรวมถึงวิธีการวัดและประเมินผล

6.3 ผู้วิจัยให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารสำหรับให้นักเรียนชั้นประถมศึกษา 6/1 ใช้ประกอบการเรียนการสอนและวิธีใช้เอกสารดังกล่าว ได้แก่ ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกหัด และแบบประเมินต่าง ๆ

6.4 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นตรวจให้คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและบันทึกผล

6.5 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะทดลองจริง โดยจัดเตรียมเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา 6/1 โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี ซึ่งมีจำนวน 30 คน

6.6 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

6.7 ผู้วิจัยบันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายชั่วโมงจากผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การซักถาม การสนทนา การตอบคำถาม รวมถึงการตรวจแบบฝึกหัด การตรวจผลงาน และการนำเสนอข้อมูลของนักเรียน

6.8 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นตรวจให้คะแนนการทดสอบหลังเรียน และดำเนินการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานเปรียบเทียบระหว่างคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยการทดสอบค่าที สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples)

7.2 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบสมมติฐานเปรียบเทียบระหว่างคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบที่สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (one-sample t-test)

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และร้อยละ (Percent)

8.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที่สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) และการทดสอบที่สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (one-sample t-test)

9. สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

9.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$M = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ M แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum fx$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

9.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{n} - \left[\frac{\sum fx}{n} \right]^2}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum fx$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน
 $\sum fx^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนนแต่
 ละจำนวนที่ยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

9.3 ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

9.4 การทดสอบค่าที่สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2564)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่จะใช้พิจารณา t – distribution
	ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	ΣD^2	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่าง ระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของผู้เรียนแต่ละคน

9.5 การทดสอบสำหรับกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (one- sample t-test) (ชูศรี
วงศ์รัตน์, 2564)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{s/\sqrt{n}}$$

โดยมี $df = n-1$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-Distribution
	\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	μ_0	แทน	เกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

GRAD VRU

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

3.2 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

4.1 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ผลการศึกษาคำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 11 ท่านในรอบที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเห็นด้วยกับข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกประเด็น พิจารณาคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 1 ไปยังผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเพื่อยืนยันความคิดเห็นอีกครั้ง ซึ่งในรอบที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญยังคงความคิดเห็นเดิมทุกท่าน ทำให้ร้อยละความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นด้วยกับข้อมูลเท่ากับร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงยุติการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายไว้ที่รอบ 2 ซึ่งพบว่า ข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 สภาพการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย กล่าวคือ บริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษา สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2564) บทบัญญัติในมาตรา 258 วรรค จ ข้อ 4) ได้กำหนดให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ได้มาตรฐานสากลสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นอย่างมาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน จะได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย การวัดและประเมินผล แต่ก็ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของเด็กและเยาวชนไทยอยู่ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้สำรวจปัญหาการอ่านหนังสือของเด็กไทย พบว่า กลุ่มเด็กวัยเรียนประสบปัญหาอ่านไม่ออกร้อยละ 42.50 และอ่านไม่คล่องร้อยละ 26.50 สอดรับกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) ได้สำรวจพบว่า การอ่านของประชากรในวัยเด็กมีอัตราการอ่านลดลง อีกทั้งสำนักทดสอบทางการศึกษา (2565) ได้เปิดเผยผลการทดสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ สาระที่ 1 การอ่าน ได้เพียงร้อยละ 59.36 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กไทยมีปัญหาด้านสมรรถนะการอ่านในชั้นวิกฤต

อย่างไรก็ตาม Piaget (1963) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม Constructivism) เน้นกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของผู้เรียน และ Johnson et al. 1987, and Slavin, 1990 และทิตนา แคมมณี (2567) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่จัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีประสบการณ์การทำงาน ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง เน้นให้ผู้เรียนการทำงานกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม แก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกันจนเกิดความสำเร็จ และประการสำคัญต้องมีกระบวนการทักษะทางสังคมไปพร้อม ๆ กัน

ประเด็นที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และ 5) การวัดและการประเมินผล

ประเด็นที่ 3 สมรรถนะการอ่าน กล่าวคือ สมรรถนะการอ่าน (Reading Competency) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ที่มีต่อการอ่าน ในด้านการรับสาร การส่งสาร การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เชื่อมโยง คาคณะเนเรื่องราวอย่างมีเหตุผล ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านสมรรถนะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประเด็นที่ 4 องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน กล่าวคือ องค์ประกอบของ สมรรถนะการอ่าน ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบาย ความหมายของคำในประโยคได้ สามารถค้นหาคำนิยามศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว แล้วนำมาเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของคำในข้อความหรือโวหารได้อย่างถูกต้อง สามารถระบุข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้ อย่างชัดเจน และสามารถแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง นักเรียนสามารถวิเคราะห์เจตนา ของผู้ส่งสารได้อย่างถูกต้อง สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อเสนอแนะได้ อีกทั้งยังสามารถอธิบายข้อตกลง ในการอยู่ร่วมกันในสังคมและขยายความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชน และท้องถิ่นได้

3. ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้ โดยสามารถแยกใจความสำคัญกับส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่าง ถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถสรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจได้เป็นอย่างดี บอกข้อคิดคติสอนใจ และสามารถอธิบายแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้

4. ทักษะการอ่านตีความ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุความหมายโดยตรงและ ความหมายโดยนัยได้ อธิบายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยัง สามารถบอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียน อธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียน และอธิบายความหมายของถ้อยคำ ลีลา ตลอดจนนำสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ช่วยในการทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

5. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หมายถึง นักเรียนสามารถ อธิบายความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็น ประโยชน์โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังสามารถเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจให้เหมาะสมกับวัยของตนเอง และอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีมารยาท

4.1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ผลการศึกษาคำตอบ ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 11 ท่านในรอบที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเห็นด้วยกับองค์ประกอบ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบ ร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกประเด็น พิจารณาคิด เป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 1 ไปยังผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน เพื่อยืนยันความคิดเห็นอีกครั้ง ซึ่งในรอบที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญยังคงความคิดเห็นเดิมทุกท่าน ทำให้

ร้อยละความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นด้วยกับข้อมูลเท่ากับร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงยุติการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายไว้ที่รอบ 2 ซึ่งพบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ หมายถึง แนวคิดและพื้นฐานความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

2. จุดมุ่งหมาย หมายถึง เป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้ และผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

3. เนื้อหา หมายถึง เนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ

5. การวัดและการประเมินผล หมายถึง การวัดผลและประเมินผลสมรรถนะการอ่านหลังเรียนของนักเรียนที่แสดงถึงพฤติกรรมที่เกิดสมรรถนะการอ่านตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประเด็นที่ 2 หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 หลักการ ดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
2. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม
4. ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

ประเด็นที่ 3 จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 จุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
2. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้
4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้
5. เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

ประเด็นที่ 4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปราย ในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้าฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติการจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็น เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

ประเด็นที่ 5 การวัดและประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การตอบคำถาม
2. การตรวจแบบฝึกหัด/ชิ้นงาน
3. การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
4. การทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

(Reading Competency Assessment for Sixth-Grade Students) จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 50 คะแนน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การประเมินความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ
- ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์
- ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
- ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านตีความ
- ตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

4.2 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2.1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังปรากฏในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการประเมินองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้			
1.1 การกำหนดบริบทของปัญหาและการระบุปัญหาที่มีความชัดเจน เหมาะสม และมีเหตุผล	4.80	.45	มากที่สุด
1.2 การแยกแยะปัญหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในปัญหาชัดเจนขึ้น	4.60	.55	มากที่สุด
1.3 การอ้างอิงข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าได้อย่างความเหมาะสม สอดคล้อง และชัดเจน	4.80	.45	มากที่สุด
1.4 การบอกเหตุผลสนับสนุนความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมสมรรถนะการอ่านในรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยได้เหมาะสม	4.80	.45	มากที่สุด
1.5 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงมีความต่อเนื่อง เหมาะสม และสละสลวย	4.80	.45	มากที่สุด
2. ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้			
2.1 การจัดลำดับขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและต่อเนื่อง	4.80	.45	มากที่สุด
2.2 การจัดลำดับขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน	4.60	.55	มากที่สุด
2.3 การจัดลำดับขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.80	.45	มากที่สุด
3. ภาพรวมขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้			
3.1 การกำหนดองค์ประกอบในรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรม	4.60	.55	มากที่สุด
3.2 การกำหนดแต่ละองค์ประกอบครอบคลุมทุกเนื้อหา	4.80	.45	มากที่สุด
3.3 การกำหนดแต่ละองค์ประกอบมีความเหมาะสมกับระดับความรู้และความสามารถของผู้เรียน	4.40	.55	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
3.4 การเรียบเรียงลำดับขององค์ประกอบใน รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย	4.80	.45	มากที่สุด
4. หลักการ			
4.1 การกำหนดสาระสำคัญของหลักการมี ความเหมาะสมและชัดเจน	4.80	.45	มากที่สุด
4.2 การกำหนดหลักการมีความเหมาะสมที่จะ นำมาเป็นกรอบในการทำวิจัย	4.60	.55	มากที่สุด
4.3 การกำหนดหลักการสอดคล้องกับแนวคิด และทฤษฎีการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน	4.80	.45	มากที่สุด
4.4 การกำหนดหลักการเชื่อมโยงกับ จุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี	4.80	.45	มากที่สุด
5. จุดมุ่งหมาย			
5.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายสอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและชื่อเรื่อง	4.60	.55	มากที่สุด
5.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายครอบคลุมสิ่งที่ ต้องการศึกษาและตัวแปร	4.80	.45	มากที่สุด
5.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายมีความชัดเจนแสดง ถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับตัวผู้เรียน	4.80	.45	มากที่สุด
5.4 การกำหนดจุดมุ่งหมายมีความเป็นไปได้	4.40	.55	มาก
5.5 การกำหนดวัตถุประสงค์ใช้ภาษาที่รัด ชัดเจน	4.80	.45	มากที่สุด
6. เนื้อหา			
6.1 เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย	4.60	.55	มากที่สุด
6.2 เนื้อหาครอบคลุมและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	4.80	.45	มากที่สุด
6.3 เนื้อหาเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ใน การส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน	4.60	.54	มากที่สุด
6.4 เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้	4.80	.45	มากที่สุด

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
7. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน			
7.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน	4.80	.45	มากที่สุด
7.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติ	4.40	.55	มาก
7.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.80	.45	มากที่สุด
7.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาทั้งค้นคว้าด้วยตนเองและใช้กระบวนการกลุ่ม	5.00	.00	มากที่สุด
7.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5.00	.00	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผล			
8.1 วิธีการวัดผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.80	.45	มากที่สุด
8.2 วิธีการวัดผลสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	.00	มากที่สุด
8.3 วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	4.40	.55	มาก
8.4 เกณฑ์การประเมินผลมีความเที่ยงธรรม โปร่งใส	4.80	.45	มากที่สุด
8.5 เกณฑ์การประเมินผลและแนวทางที่เสนอมีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.60	.55	มากที่สุด
ภาพรวม	4.73	.11	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 ดังกล่าวข้างต้น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.40 – 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .00 – .55 การตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .11$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือ จะต้องมีความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเข้าเกณฑ์ นั้นหมายความว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้

4.2.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังปรากฏในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. จุดประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน	4.60	.55	มากที่สุด
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี	4.80	.45	มากที่สุด
3. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้	4.40	.55	มาก
4. หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี	5.00	.00	มากที่สุด
5. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักการ	4.80	.45	มากที่สุด
6. โครงสร้างเนื้อหามีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.60	.55	มากที่สุด
7. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านแสดงได้อย่างละเอียด ชัดเจน และปฏิบัติได้	4.80	.45	มากที่สุด
8. การวัดและการประเมินผลมีหลักเกณฑ์ มีความชัดเจน และเหมาะสม	4.40	.55	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
9. การพิจารณาตัดสินผลการเรียนรู้ ชัดเจน และ เข้าใจง่าย	4.80	.45	มากที่สุด
10. ภาพรวมรายละเอียดในคู่มือ มีความชัดเจน เหมาะสม ที่จะนำไปใช้ได้อย่างได้ผลและประสบ ความสำเร็จ	4.60	.55	มากที่สุด
ภาพรวม	4.68	.08	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 ดังกล่าวข้างต้น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.40 – 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .00 – .55 การตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.68, SD = .08$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือ จะต้องมีความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเข้าเกณฑ์ นั้นหมายความว่า คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 จุดประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.2.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังปรากฏในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. ภาพรวมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้			
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	4.80	.45	มากที่สุด
1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.60	.55	มากที่สุด
1.3 องค์ประกอบภายในแผนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกัน	4.40	.55	มาก
1.4 ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับองค์ประกอบทุกส่วน	5.00	.00	มากที่สุด
1.5 กำหนดสาระสำคัญถูกต้อง ชัดเจน และครอบคลุม	4.80	.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน	4.60	.55	มากที่สุด
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเป็นไปได้	4.80	.45	มากที่สุด
2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจนสามารถวัดได้	4.60	.55	มากที่สุด
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน			
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่			
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด
3.2 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.40	.55	มาก
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมครบถ้วน	4.80	.45	มากที่สุด
3.4 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน	4.60	.54	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม			
3.5 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด
3.6 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.80	.45	มากที่สุด

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน	4.60	.55	มากที่สุด
3.8 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติ ของผู้เรียน	4.80	.45	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ			
3.9 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการ จัดการเรียนรู้	4.40	.55	มาก
3.10 ส่งเสริมทักษะการนำเสนอวิธีการคิด แก้ปัญหาของผู้เรียน	4.80	.45	มากที่สุด
3.11 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.60	.55	มากที่สุด
3.12 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน	4.80	.45	มากที่สุด
3.13 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติ ของผู้เรียน	4.60	.55	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้			
3.14 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้	4.80	.45	มากที่สุด
3.15 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.80	.45	มากที่สุด
3.16 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน	4.60	.55	มากที่สุด
3.17 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติ ของผู้เรียน	4.60	.55	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้			
3.18 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้	4.80	.45	มากที่สุด
3.19 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.60	.55	มากที่สุด
3.20 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.80	.45	มากที่สุด
3.21 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติ ของผู้เรียน	4.80	.45	มากที่สุด
4. ภาพรวมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	4.60	.55	มากที่สุด

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
4.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน	5.00	.00	มากที่สุด
4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่	4.80	.45	มากที่สุด
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ	4.60	.55	มากที่สุด
4.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ	4.80	.45	มากที่สุด
4.6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้	4.80	.45	มากที่สุด
4.7 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้			
5.1 ระบุการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	.45	มากที่สุด
5.2 รายการสื่อและแหล่งเรียนรู้เรียงลำดับตามการใช้งานอย่างเหมาะสม	4.60	.55	มากที่สุด
5.3 มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้	4.80	.45	มากที่สุด
5.4 การใช้สื่อที่หลากหลาย	4.40	.55	มาก
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
6.1 การวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด
6.2 การวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้	4.80	.45	มากที่สุด

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
6.3 การใช้วิธีวัดผลเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ ต้องการวัด	4.80	.45	มากที่สุด
6.4 การจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล เพียงพอ สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	4.80	.45	มากที่สุด
ภาพรวม	4.73	.09	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 ดังกล่าวข้างต้น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.40 – 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .00 – .55 การตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .09$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ จะต้องมีความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเข้าเกณฑ์ นั่นหมายความว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้

4.2.4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกประเมินโดยให้ผู้เชี่ยวชาญลงความคิดเห็นต่อแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ เพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และส่วนที่สองนำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริงได้ทำเพื่อหาค่าความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งปรากฏผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

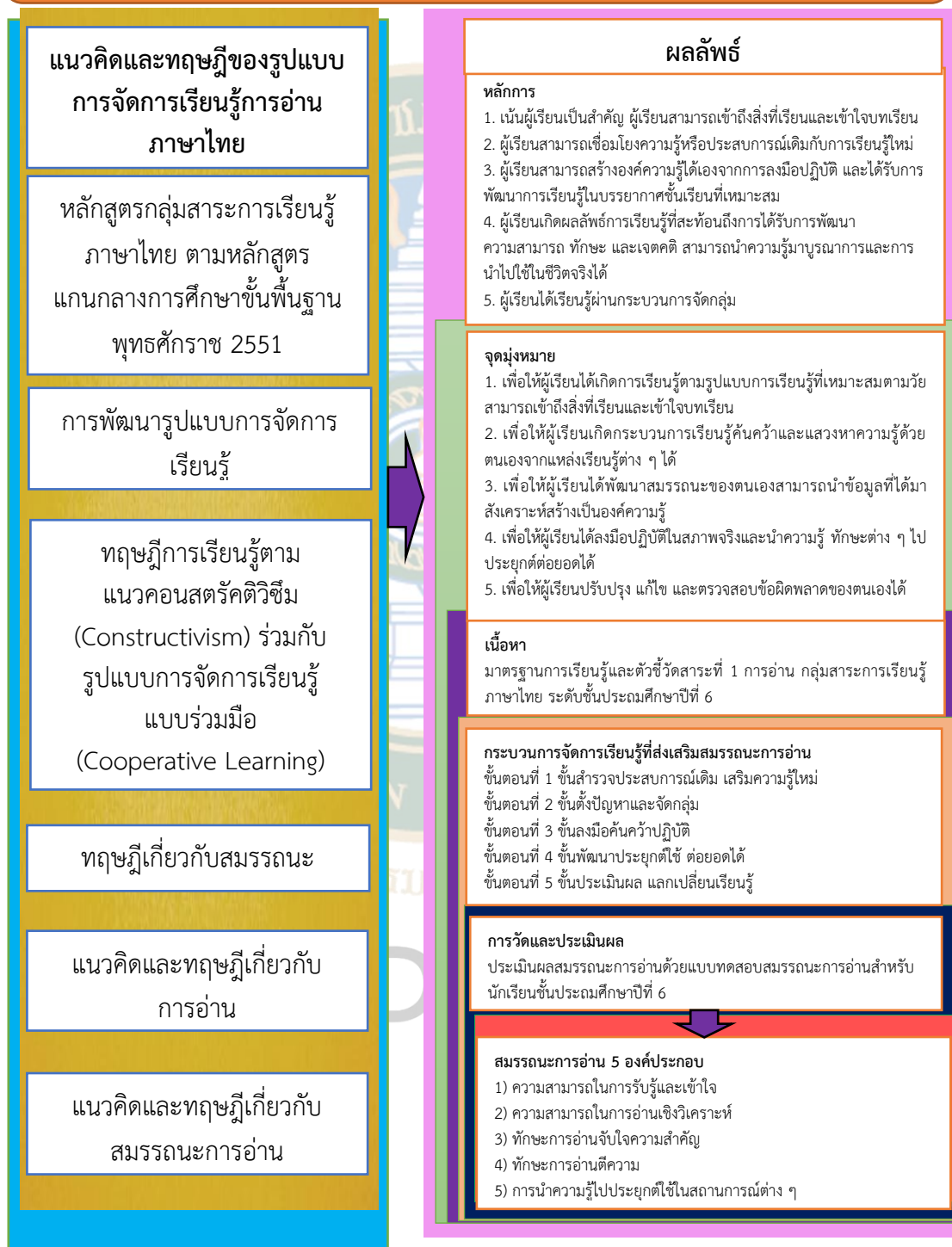
ผู้เชี่ยวชาญ	กลุ่มทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง		
	ค่าความยาก (Difficulty)	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	ความเชื่อมั่น (Reliability)
ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence)			
.80 – 1.00	.45 – .77	.21 – .86	.96

จากตารางที่ 19 ดังกล่าวข้างต้น พบว่า ในส่วนแรก ผลการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ พบว่า แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .50 ขึ้นไป แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้ และในส่วนที่สอง ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ โดยทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง พบว่า ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านทั้งฉบับมีค่าความยากระหว่าง .45 – .77 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 – .86 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 มีค่าอำนาจจำแนกไม่ต่ำกว่า .20 และมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า .50 นั้นหมายความว่า ข้อสอบฉบับนี้สามารถนำไปสู่การจัดชุดข้อคำถามเป็นแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และ 5) การวัดและการประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังต่อไปนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพที่ 11 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.3 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	SD	t	p
ก่อน เรียน	30	50	19	34	26.90	53.80	4.74	30.398*	.001
หลัง เรียน	30	50	36	46	40.73	81.47	3.16		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อมูลในตารางที่ 20 จะเห็นว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก ก่อนเรียนมากคือ ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 26.90 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 40.73 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง 13.83 คะแนน เมื่อทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็น อิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำ แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม = 35 คะแนน									
คะแนน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	SD	t	p
หลังเรียน	30	50	36	46	40.73	81.47	3.16	9.933*	.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อมูลในตารางที่ 21 จะเห็นว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 40.73 คิดเป็นร้อยละ 81.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (one-sample t-test) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

GRAD VRU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.1.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.1.3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.1.3.1 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

5.1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ผู้วิจัยจึงนำเสนอการพัฒนาเครื่องมือและการดำเนินการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หนังสือตำราวิชาการ เอกสารวิชาการ เอกสารหลักสูตร บทความวิชาการ บทความวิจัย งานวิจัยเพื่อศึกษาข้อมูล

พื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จากนั้นยืนยันผลการศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ด้วยผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน จากการศึกษาคำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 11 ท่านในรอบที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเห็นด้วยกับข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกประเด็น พิจารณาคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 1 ไปยังผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเพื่อยืนยันความเห็นอีกครั้ง จากการศึกษาคำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 11 ท่านในรอบที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านยังคงเห็นด้วยกับข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกประเด็น พิจารณาคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงยุติการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายไว้ที่รอบ 2

5.2.2 ระยะเวลาที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 มาใช้เป็นกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบคุณภาพด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 4) แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นจึงนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปทดลองนำร่อง

5.2.3 ระยะเวลาที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วดำเนินการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียนและหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

5.3 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.3.1 ระยะเวลาที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.3.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ 1) สภาพการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะการอ่าน และ 4) องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน

5.3.1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ (2) ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม (3) ขั้นลงมือค้นคว้า ปฏิบัติ (4) ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ (5) ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 5) การวัดและการประเมินผล

5.3.2 ระยะเวลาที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.3.2.1 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น พบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .11$) 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.68, SD = .08$) 3) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .09$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือ จะต้องมียาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเข้าเกณฑ์

นั้นหมายความว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้

5.3.2.2 ผลการหาคุณภาพแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนแรก ผลการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ พบว่า แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .50 ขึ้นไป แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้ และในส่วนที่สอง ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ โดยทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง พบว่า ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านทั้งฉบับมีค่าความยากระหว่าง .45 – .77 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 – .86 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 มีค่าอำนาจจำแนกไม่ต่ำกว่า .20 และมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า .50 นั้นหมายความว่า ข้อสอบฉบับนี้สามารถนำไปสู่การจัดชุดข้อคำถามเป็นแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้

5.3.3 ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.3.3.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนมากคือ ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 26.90 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 40.73 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง 13.83 คะแนน เมื่อทดสอบค่าที่สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3.3.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม

ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 40.73 คิดเป็นร้อยละ 81.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (one-sample t-test) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 อภิปรายผล

5.4.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.4.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาเอกสารและสังเคราะห์เอกสาร พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ประกอบไปด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 สภาพการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย กล่าวคือ บริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษา สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2564) บทบัญญัติในมาตรา 258 วรรค จ ข้อ 4) ได้กำหนดให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ได้มาตรฐานสากลสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นอย่างมาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน จะได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย การวัดและประเมินผล แต่ก็ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของเด็กและเยาวชนไทยอยู่ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้สำรวจปัญหาการอ่านหนังสือของเด็กไทย พบว่า กลุ่มเด็กวัยเรียนประสบปัญหาอ่านไม่ออกร้อยละ 42.50 และอ่านไม่คล่องร้อยละ 26.50 สอดรับกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) ได้สำรวจพบว่า การอ่านของประชากรในวัยเด็กมีอัตราการอ่านลดลง อีกทั้งสำนักงานทดสอบทางการศึกษา (2565) ได้เปิดเผยผลการทดสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติ

ขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ย การทดสอบ สาระที่ 1 การอ่าน ได้เพียงร้อยละ 59.36 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กไทยมีปัญหา ด้านสมรรถนะการอ่านในชั้นวิกฤต

อย่างไรก็ตาม Piaget (1963) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เน้นกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของผู้เรียน และ Johnson et al., 1987 and Slavin, 1990 และทีศนา แคมมณี (2567) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่จัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีประสบการณ์การทำงาน ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง เน้นให้ผู้เรียนการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม แก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกันจนเกิดความสำเรจ และประการสำคัญต้องมีกระบวนการทักษะทางสังคมไปพร้อม ๆ กัน

ประเด็นที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และ 5) การวัดและการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ Anderson and Krathwohl (2000) และ Joyce et al. (2017) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการ และการวัดและประเมินผล อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของกุลิศรา จิตรชญาวนิช และมาลี บุญคง (2565) ที่ได้ศึกษารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวความคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล และงานวิจัย ของปัญญาวิทย์ แจ่มกระจ่าง (2564) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุก เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 1) ตื่นรู้สู่การอ่าน 2) สานสัมพันธ์สร้างเป้าหมาย 3) อ่านค้นคืนถึงสาระ 4) ฉลาดรู้บูรณาการอย่างมีส่วนร่วม 5) สะท้อน คิดขั้นสูง และ 6) สร้างสรรค์องค์ความรู้สู่การนำไปใช้

ประเด็นที่ 3 สมรรถนะการอ่าน กล่าวคือ สมรรถนะการอ่าน (Reading Competency) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ที่มีต่อการอ่าน ในด้านการรับสาร การส่งสาร การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เชื่อมโยง คาดคะเนเรื่องราวอย่างมีเหตุผล ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านสมรรถนะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันภาษาไทย (2565) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถ ในอ่านอย่างคล่องแคล่วและเข้าใจความหมายจะนำมาซึ่งความรู้ และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ แยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอด สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และสอดคล้องกับ PIRLS (2015) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและใช้ข้อเขียนตามความต้องการของสังคม หรือข้อเขียนที่ตนเห็นว่า มีคุณค่า สามารถสร้างความหมายจากบทอ่านที่หลากหลายรูปแบบ อ่านเพื่อเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ ในชุมชน โรงเรียน และชีวิตประจำวัน ตลอดจนเพื่อความเพลิดเพลิน

ประเด็นที่ 4 องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน กล่าวคือ องค์ประกอบ ของสมรรถนะการอ่าน ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายความหมาย ของคำในประโยคได้ สามารถค้นหาคำนิยามศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว แล้วนำมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของคำในข้อความหรือโวหารได้อย่างถูกต้อง สามารถระบุข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้อย่างชัดเจน และสามารถแปลความหมายจากเรื่องที่ได้เป็นอย่างไรดี ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and Retrieve) หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถดึงสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา มีความสามารถในการตอบคำถามด้วย การเลือกตอบหรือเขียนข้อความได้ถูกต้อง ครบถ้วนตรงตามสาระ

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง นักเรียนสามารถวิเคราะห์เจตนา ของผู้ส่งสารได้อย่างถูกต้อง สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ได้เป็นอย่างไรดี เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อเสนอแนะได้ อีกทั้งยังสามารถอธิบายข้อตกลงในการอยู่ ร่วมกันในสังคมและขยายความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่น ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Smith and Quandt (1989) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การวิเคราะห์ วิจาร์ณ และ การประเมินค่าเป็นความสามารถในการแยกแยะ แสดงความคิดเห็น ประเมินค่าตัดสินค่าสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านมาพิจารณาตัดสิน ประกอบด้วยทักษะย่อยอื่น ๆ เช่น การแยกความเป็นจริงกับความคิดเห็น การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อควรพิจารณา ความเหมาะสม คุณค่าและยอมรับสิ่งที่อ่าน

3. ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญ จากเรื่องที่ได้ โดยสามารถแยกใจความสำคัญกับส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องที่ได้เป็นอย่างไรดี ถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถสรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจได้เป็นอย่างดี บอกข้อคิดคติสอนใจ และสามารถอธิบายแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา (2558) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การประมวลผลประโยค ความเข้าใจหรือสรุป ข้อความพื้นฐานทั่วไปเป็นสมรรถนะการอ่านที่สำคัญ

4. ทักษะการอ่านตีความ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัยได้ อธิบายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถบอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียน อธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียน และอธิบายความหมายของถ้อยคำ ลีลา ตลอดจนนำสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ช่วยในการทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

ซึ่งสอดคล้องกับ Williams (1994) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) การอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจ แต่ต้องสามารถอ่านแล้วตีความเรื่องี่อ่านได้

5. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายความรู้และความคิดจากเรื่องี่อ่านได้เป็นอย่างดี นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องี่อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังสามารถเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจให้เหมาะสมกับวัยของตนเอง และอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีรยาท ซึ่งสอดคล้องกับ Searsfoss and Readence (1994) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในระดับประยุกต์ (Applied statements) เป็นความสามารถในการทำ ความเข้าใจข้อมูลจากเรื่องี่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมหรือบทเรียนบทก่อน ๆ เพื่อให้เข้าใจเรื่องี่อ่าน แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

5.4.1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการเป็นแนวคิดและพื้นฐานความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียน สามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับ การเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนา การเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการ พัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับทิสนา แชมมณี (2567) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ต้องมีการกำหนดปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้นั้นอย่างชัดเจนและเป็นสากล การจัดการเรียนรู้ต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กันในวงกว้างโดยการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ หลักการที่ยึดถือเป็นสำคัญและต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

2. จุดมุ่งหมายเป็นเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัย สามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มา สังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไป ประยุกต์ต่อยอดได้ และผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้อง กับ Anderson and Krathwohl (2000) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่ผู้สอนระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้ เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ได้แก่ การวางเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน หรือเป็นการระบุเป้าหมาย ในการทำงานของผู้เรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินการ

3. เนื้อหาเป็นเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภ ลักษณ์ ทองจีน (2560) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดเนื้อหา องค์ประกอบข้อนี้ หมายรวมถึง การเลือกและการจัดลำดับเนื้อหาเพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านเป็นขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ และขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Anderson and Krathwohl (2000) ที่ได้กล่าวไว้ ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริงและตรงตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้นั้น ๆ ได้กำหนดไว้

5. การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดผลและประเมินผลสมรรถนะการอ่านหลัง เรียนของนักเรียนที่แสดงถึงพฤติกรรมที่เกิดสมรรถนะการอ่านตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Yunus and Suardi (2019) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นตัวบ่งบอกถึงผลการดำเนินการตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่าบรรลุ เป้าหมายหรือไม่ อย่างไร ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความสามารถในการคิดของนักเรียนทุกคน ในการแก้ปัญหาได้หรือไม่อย่างไร

ประเด็นที่ 2 หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 หลักการ ดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
2. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่

3. ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม

4. ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สอดคล้องกับ Piaget (1963) และ Vygotsky (1978) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของพัฒนาการของมนุษย์คือ ความสามารถในการพัฒนาความคิดภายใต้เหตุและผล การสร้างกฎเกณฑ์ หลักการ และการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล และสอดคล้องกับ Johnson et al. (1987) และ Slavin (1990) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มเป็นการทำกิจกรรมร่วมกัน แก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกันจนเกิดความสำเร็จ และประการสำคัญต้องมีกระบวนการทักษะทางสังคมไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Bednar et al. (1992) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การแปลความหมายตามประสบการณ์ การลงมือกระทำ การสร้างความร่วมมือ และการเรียนรู้ที่เหมาะสม สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Flinders University (2004) ที่ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เน้นการรับรู้และเข้าใจ ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยกันในเชิงบวก การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างสมาชิกทีมในเชิงบวก เพื่อการบรรลุเป้าหมายและมีการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำต่อกัน การมีความรับผิดชอบรายบุคคลและความรับผิดชอบส่วนบุคคล การมีทักษะการทำงานกลุ่มย่อย มีการติดต่อสื่อสารที่ให้ความกระจ่างชัด เตรียมการและยอมรับ การสนับสนุน พยายามในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

ประเด็นที่ 3 จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย 5 จุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน

2. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้

5. เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สอดคล้องกับ Devries and Reinhold (1992) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมี

บทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยสามารถนำมาบูรณาการเป็นจุดมุ่งหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ที่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ต่าง ๆ ตามบริบทจริงได้ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ตามศักยภาพและความสนใจ และผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดที่ได้จากการศึกษา อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Slavin (1990) ที่ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ ได้แก่ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองและสามารถพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เกิดความร่วมมือและช่วยเหลือกัน และเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางด้านสังคม

ประเด็นที่ 4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ Michelle et al. (2019) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่ เป็นกิจกรรมเริ่มต้นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดความรู้ก่อนหน้าของนักเรียนและเพื่อสร้างการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้แล้วกับสิ่งที่พวกเขาอาจเรียนรู้ โดยการอธิบายสถานการณ์ สิ่งนี้อาจเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เช่น ทำให้พวกเขามีปัญหาง่าย ๆ ในการแก้ปัญหาที่มีการอภิปรายทั้งชั้นเรียนเล่นเกมหรือทำรายการ บางครั้งสิ่งนี้ทำได้ดีที่สุดก่อนที่นักเรียนจะอยู่เป็นกลุ่มและบางครั้งหลังจากที่พวกเขาถูกจัดกลุ่ม โดยที่ครูจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Stevens (1987) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ขั้นนำเสนอทเรียน (Teacher Presentation) ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอทเรียนโดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปรายในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ Calik et al. (2007) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ขั้นเน้นมโนทัศน์เป้าหมาย (Focusing on the Target Concept) เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยและอภิปรายร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และส่งผลให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนมโนทัศน์และสามารถสร้างมโนทัศน์ด้วยตัวเอง อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Aronson (1978) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ขั้นการจัดกลุ่มนักเรียน โดยครูผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มพื้นฐานแบบคละกัน ประมาณกลุ่มละ 2 - 6 คน จากนั้นแจกใบงานหรือเอกสารการสอน สื่อ นวัตกรรม และอื่น ๆ ให้แต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้าฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์

ซึ่งสอดคล้องกับ Bednar et al. (1992) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำ (Learning Active) การเรียนรู้เป็นการที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำซึ่งเป็นการสร้างความหมายที่พัฒนาโดยอาศัยพื้นฐานของประสบการณ์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับทิสนา แคมมณี (2567) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ชั้นการเรียนรู้ประกอบด้วย ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้ ที่วางแผนการเรียนรู้ และการแข่งขัน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Yager (1991) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องเน้นการนำไปปฏิบัติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Johnson et al. (1987) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องการนำเสนอผลงานเมื่องานเสร็จสิ้นลง โดยสมาชิกกลุ่มได้ร่วมปรึกษาถึงวิธีการนำเสนอผลงานและวิธีการทำงานของกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) ซึ่งสอดคล้องกับทิสนา แคมมณี (2567) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลจำเป็นต้องมีลักษณะประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันในแต่ละบุคคล และใช้วิธีการหลากหลายโดยอาศัยบริบทจริงที่มี อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Slavin (1990) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ชั้นหาคะแนนพัฒนาการ คะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งก่อน ๆ กับคะแนนการทดสอบครั้งปัจจุบัน และชั้นการให้รางวัล

ประเด็นที่ 5 การวัดและประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การตอบคำถาม
2. การตรวจแบบฝึกหัด/ชิ้นงาน
3. การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
4. การทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

(Reading Competency Assessment for Sixth-Grade Students) จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 50 คะแนน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การประเมินความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ
- ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์
- ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
- ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านตีความ
- ตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

5.4.2 ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.4.2.1 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น พบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .11$) 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.68, SD = .08$) 3) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73, SD = .09$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือจะต้องมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเข้าเกณฑ์นั้นหมายความว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้ และอาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ Sheng (2010) ที่ได้ศึกษารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจากประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินรูปแบบการสอนจากผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.4.2.2 ผลการหาคุณภาพแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนแรก ผลการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ พบว่า แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .50 ขึ้นไป แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้ และในส่วนที่สอง ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งฉบับ โดยทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง พบว่า ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านทั้งฉบับมีค่าความยากระหว่าง .45 – .77 มีค่าอำนาจจำแนกรหว่าง .21 – .86 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 มีค่าอำนาจจำแนกไม่ต่ำกว่า .20 และมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า .50 นั้นหมายความว่า ข้อสอบฉบับนี้สามารถนำไปสู่การจัดชุดข้อคำถามเป็นแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงจันทร์ เตียววิไล และธนพร หมูคำ (2564) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โดยการหนุนเสริมจากภาคีเครือข่ายการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นข้อสอบแบบปรนัย

แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน คะแนนสมรรถนะการอ่านคือผลรวมของคะแนนทั้ง 3 ส่วน คะแนนที่ได้นำมาคิดเป็นคะแนนร้อยละ จัดระดับสมรรถนะการอ่านเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ และต้องปรับปรุงแก้ไข นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยดัชนีระดับความยากเท่ากับ .494 หมายถึง มีความยากง่ายพอเหมาะ ค่าเฉลี่ยดัชนีอำนาจจำแนกเท่ากับ .294 หมายถึง มีค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้ คะแนนสมรรถนะการอ่านรวมทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง .794 หมายถึง มีค่าความเชื่อมั่นสูง

5.4.3 ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.4.3.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนมากคือ ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 26.90 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 40.73 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง 13.83 คะแนน เมื่อทดสอบค่าที่สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Taolu (2013) ที่ได้ศึกษาการใช้วิธีเอสคิวโพร์อาร์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาจากประเทศจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจากประเทศจีนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบเอสคิวโพร์อาร์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร เลิศณรงค์ (2559) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานเรื่อง การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4.3.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 40.73 คิดเป็นร้อยละ 81.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70

เมื่อทดสอบทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (one-sample t-test) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ดา เปลี่ยนเดชา (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาผลการใช้ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ได้แก่ ความสามารถในการอ่านเชิงรุก 83.83/89.17 และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 80.08/80.50 นอกจากนี้การนำกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่เป็นขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม เป็นขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปราย ในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติเป็นขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้าฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติการจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) มาสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ได้พัฒนาสมรรถนะการอ่านเพิ่มขึ้น และสามารถนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกุลิสรา จิตรชญาวนิช และมาลี บุญคง (2565) ที่ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมอง

เป็นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยระหว่างเรียนและหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกด้วย

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้จริง โดยเน้นกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของผู้เรียนและการเรียนรู้ที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุม และกิจกรรมรักการอ่าน ฯลฯ

3. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ครูผู้สอนควรตระหนักถึงการลำดับระดับของสมรรถนะการอ่านของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะการอ่านให้เพิ่มขึ้นตามธรรมชาติและศักยภาพของผู้เรียน

4. จากการวิเคราะห์ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรหากิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ ๆ หรือเน้นการใช้เทคโนโลยี สื่อ หรือแหล่งเรียนรู้ เข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเลือกบทอ่านหลากหลายรูปแบบที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือบทอ่านที่เป็นกระแสสังคม หรือบทอ่านที่นิยมในโลกออนไลน์มาปรับใช้เพื่อให้เกิดความทันสมัยมากขึ้น

5. ในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะความแตกต่างของนักเรียน และนำข้อมูลสารสนเทศมาพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียนรายบุคคลต่อไป

6. ในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ให้ชัดเจน และควรตระเตรียมสื่อการสอน ใบความรู้ ใบงาน ให้สอดคล้องกับบริบทของการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาองค์ประกอบ พฤติกรรมบ่งชี้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และผลการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้จริงของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 5 เนื่องจากสาระการเรียนรู้ และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของแต่ละระดับชั้นมีความแตกต่างกัน

2. ควรศึกษาในสาระอื่น ๆ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่ สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

3. ควรศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านตามหลักสูตรฐานสมรรถนะและทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตและทำงานในศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นไม่ว่าจะเป็นสมรรถนะการคิดขั้นสูง สมรรถนะการสื่อสาร เป็นอาทิ

4. ควรทำการศึกษาความต่อเนื่องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ระยะเวลาที่นานขึ้น และมีการเก็บข้อมูลแบบอนุกรมเวลา เพื่อทราบถึงผลพัฒนาการของนักเรียนเป็นระยะ

5. ควรเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างให้มากกว่านี้ รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล และสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

6. ควรศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความพึงพอใจ ความคงทนของการเรียนรู้ และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน

GRAD VRU

บรรณานุกรม

GRAD VRU

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล ปี 2560 (IMD 2017)*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *เครื่องมือวัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของ กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 - 2568*.
- กาญจนา นาคสกุล. (2559). *วันภาษาไทยแห่งชาติ. สมาคมครูภาษาไทยแห่งประเทศไทย*.
- กาญจนา นาคสกุล. (2564). *เสฐียรโกเศศวิถีสถิติน. สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย*.
- กำชัย ทองหล่อ. (2556). *หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 54). รวมสาส์น*.
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช และมาลี บุญคง. (2565). รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้ สมอเป็นฐานเพื่อพัฒนา การอ่านออกเขียนได้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการ Journal of Roi Kaensarn Academi ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*, 7(3), 308-323.
- คณะยะ อ่อนนาง. (2564). *การพัฒนาแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิดการเรียนรู้ที่ เน้นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมในวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการ ประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- จิราวัฒน์ เพชรรัตน์. (2556). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน. โอเดียนสโตร์*.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. มหาวิทยาลัย ศิลปากร*.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2557). *ปัญหาอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ : แนวทางแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ฉัตรปวีณ อ่ำภา และประไพศรี โท้ถ่ายอง. (2566). การพัฒนาแบบการเรียนรู้อยู่โดยใช้กลวิธีอภิ ปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษา ปริญญาตรีชั้นปีที่ 2. *วารสารวิชาการ Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(5), 66-82.
- ชลธิชา หอมพึ้ง. (2557). *การพัฒนาแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสังเคราะห์เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร*.

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2564). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 15). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2556). *ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดวงจันทร์ เตียววิไล, จักรกฤษณ์ สำราญใจ, บุปผา สมมะโน, วิไลลักษณ์ จันทวงษ์, และธนพร หมูคำ. (2555). *การพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 – 6 ด้วยเครือข่ายหนุนเสริมการเรียนรู้ จังหวัดลำปาง*. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม.
- ดวงจันทร์ เตียววิไล และธนพร หมูคำ. (2564). *การสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โดยการหนุนเสริมจากภาคีเครือข่ายการเรียนรู้*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 44(4), 132–145.
- ทิตนา แคมมณี. (2567). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 27). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพร หมูคำ และดวงจันทร์ เตียววิไล. (2561). *กระบวนการหนุนเสริมสมรรถนะการอ่านให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในจังหวัดลำปาง*. *วารสารการวิจัยกาสะลองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 12(2), 117–133.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS*. ปิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). *สถิติชวนใช้*. ไอคอนพรินต์ติ้ง.
- นรรักษ์ต์ ฝันเชียร. (2564). *เจาะลึกการเรียนรู้ 5 ON ในช่วงโควิด 19*. ทुरुปลูกปัญญา
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. (2560). *สนทนาเรื่องพลังของภาษาไทย*. สานอักษรโรงเรียนรุ่งอรุณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- ปณตนนท์ เกียรติประภากุล, เบญจมาศ พุทธิมา, อนงค์รัตน์ รินแสงปิ่น, มนตา รัตนจันทร์, และธิดา รัตน์ ผมงาม. (2565). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. *วารสารบัณฑิตวิจัย (Journal of Graduate Research) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*, 14(1), 107–121.
- ปัญญาวิทย์ แจ่มกระจ่าง. (2564). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประภาศ ปานเจียง. (2558). *ภาษาไทย ภาษาชาติ และการสอนของครู*. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ปรารธนา หาญเมธี. (2565). *ความรู้ชุด “ดูแลเด็กยุคโควิด”*. สถาบัน RLG (รักลูกเรียนรู้หนึ่งก้าว).
- พัฒน์นรี อัฐวงศ์, ฉวีวรรณ สุวรรณภา, และธีรวัฒน์ จันทร์จำรัส. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่านตามความเห็นของนิสิตมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยวิทยาเขตแพร่*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พิศิษฐ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี. (2561). *ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC*. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24(2), 3–12.

- ภูมิศรีณย์ ทองเลี่ยมนาค. (2565). *ทิศทางการศึกษาปี 65*. สำนักงานวิจัยกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา.
- มติชนออนไลน์. (2561). *สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 46 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 16*. บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน).
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา – น่าน. (2564). *การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์โควิด – 19*.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (2565). *อ่านให้เป็น เห็นคุณค่า สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพแน่นอน*.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2565). *ประโยชน์ของการอ่านหนังสือ*.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2557). *การอ่านภาษาไทย*.
- มานพ ษมาวิมล, ศุภรัตน์ มิ่งสมร, ศิริวรรณ ขวัญมุข, และอภิสิทธิ์ ศิริวิชัยภรณ์. (2559). *การวิจัยและพัฒนาตัวแบบการจัดการเชิงพื้นที่เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดสุโขทัย*. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม.
- มูลนิธิสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน. (2565). *เทคนิคการเป็นนักอ่านที่ดี*.
- รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2560). *ปัจจัยเชิงสาเหตุของการรู้หนังสือและความสามารถในการอ่านเพื่อรองรับโลกศตวรรษที่ 21*. *วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช*, 30(2), 21–35.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*.
- วนิดา พรหมเขต. (2559). *การพัฒนาทักษะการอ่าน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วลิดา อุ่นเรือน. (2563). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนักศึกษาครู*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศักดิ์ดา เปลี่ยนเดชา. (2560). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*, 19(1), 218–233.
- ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุข. (2559). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ สุนสกุล. (2558). *นาโบคอฟ : ว่าด้วยคุณสมบัติสำคัญของนักอ่านชั้นดี นักอ่านที่ดี นักอ่านผู้ยิ่งใหญ่ นักอ่านผู้กระตือรือร้นและมีความคิดสร้างสรรค์นั้นคือ นักอ่านซ้ำ*. ประพันธ์สาสน์.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). *คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์*. นวสาสน์การพิมพ์.
- ศุภลักษณ์ ทองจีน. (2560). *การออกแบบและการจัดการเรียนรู้*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ศุภณีย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม. (2553). *รายงานผลการปฏิบัติงานศุภณีย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ประจำปี 2553*.

- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2553). *คู่มือการพัฒนาข้าราชการตามสมรรถนะหลัก*.
สถาบันภาษาไทย. (2557). *การพัฒนาทักษะการอ่าน คิววิเคราะห์ และเขียนสื่อความ*.
สถาบันภาษาไทย. (2565). *คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*.
- สมชาย รัตน์ทองคำ. (2556). *จิตวิทยาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
สายใจ ทองเนียม. (2560). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. ซีเอ็ดดูเคชั่น.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือการตรวจสอบความสามารถในการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แนวการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน*.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)*.
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2562). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัยชุดความฉลาดรู้ (Literacy)*.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). *การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ของประเทศไทย ปี 2557*.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเชิงรุก*.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). *รายงานการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด 19*.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). *เข้าใจสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับประชาชน และเข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา*.
สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง. (2562). *ทำไมจึงต้องสร้างความฉลาดรู้: ศึกษาจากปรากฏการณ์และทำนายอนาคต*.
สำราญ ผลดี. (2564). *ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร*. มหาวิทยาลัยธนบุรี.
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (2565). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2564)*.
สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). *ข้อมูลสถิติการอ่านหนังสือของคนไทย*.
สำนักงานอุทยานการเรียนรู้. (2561). *ประโยชน์ของการอ่าน*.
สำนักงานอุทยานการเรียนรู้. (2562). *เข้ม : สำนวจปรากฏการณ์และความเปลี่ยนแปลง 10 ปี ทศวรรษแห่งการอ่าน พ.ศ. 2552-2561*.
สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2565). *แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)*.
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). *คู่มือการดำเนินงานกิจกรรมโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการพัฒนาห้องสมุด*.
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2565). *คู่มือและแบบฝึกเสริมความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6*.

- สิริวรรณ นันทจันทุล, ประพิณ กิตติเวช, และวิชาติ บุรณะประเสริฐสุข. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิพล อางอินทร์. (2562). *ศาสตร์และศิลป์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนีย์ สันธูเดชะ. (2557). *คำไทยในโซเซียล หยาบคายภาษาดอกไม้ แบบไหนเหมาะ?*. บริษัทเทรนด์ วิ จี 3 จำกัด.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสกสันต์ ผลวัฒน์. (2565). *เทคนิคการพัฒนาสมรรถนะการอ่าน*. สถาบันภาษาไทย.
- อนุชา โสมาบุตร. (2556). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้* [เอกสารที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัมพร ทองใบ. (2556). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. โอเดียนสโตร์.
- อัมพร เลิศณรงค์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทร์วิโรฒ*, 17(1), 100-109.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. โอเดียนสโตร์.
- อุษณีย์ อรุณทรวงศ์. (2556). *ฝึกเด็กให้เป็นนักคิด*. มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- Adler, M. J. (1959). *How to read a book* New York : Simon and Schuster Alexander L.G. *Testing Communicative Performance*. An Interim Study.
- Anderson, L., and Krathwohl, A. (2000). *Taxonomy of Teaching and Learning: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. *Educational Psychology*, 479-480.
- Arends, R. I. (1994). *Learning to teach*. McGraw-Hill, Inc Chapman.
- Arends, R. I., and Rigazio, A. J. (2000). *Beginning Teacher Induction*. Research and Examples of Contemporary Practice.
- Artzt, A. F. and Newman, C. M. (1990). *How to use cooperative learning in the mathematics class*. Reston, VA : National Council of Teachers of Mathematics.
- Aronson, E. (1978). *The Jigsaw Classroom*. Beverly Hills. CA & London : Sage Publications.
- Barkley, E. F., Cross, K. P., and Major, C. H. (2014). *Collaborative learning techniques : A handbook for college faculty*. John Wiley & Sons.
- Bednar, A. K., Cunningham, D., Duffy, T. M., and Perry, J. D. (1992). *Theory into practice: How do we link? In Duffy, T. M. and Jonassen, D. H. (Eds.), Constructivism and the technology of instruction: a conversation*. Hillsdale: Lawrence Erlbaum Associates.

- Blasco, A. B. (2011). *Implementing CLIL in a Primary School in Spain: The Effects of CLIL on L2 English Learners' Oral Production Skills*. <https://recercat.cat>
- Boyatzis, R. (1982). *The Competent Manager*. John Wiley.
- Calik, M., Ayas, A., Coll, R. K., Ünal, S., and Coştu, B. (2007). Investigating the effectiveness of a constructivist-based teaching model on student understanding of the dissolution of gases in liquids. *Journal of Science Education and Technology*, 16(3), 257-270.
- Caupin. (2006). *ICB-IPMA Competence Baseline*. International Project Management Association.
- Cobb, P. (1994). "Where is the Mind? Constructivist and Sociocultural Perspectives on Mathematical Development". Educational Researcher.
- Damnoen, P.S., Phumphongkhochasorn, P., Pornpitchanarong, S., and Nanposri, N. (2022). Development of strategies for the use of innovative information in education for secondary schools under the office of the basic education commission in the Eastern region. *International Journal of Early Childhood Special Education*, 14(1), 2097-2103.
- DeVries, R., and Kohlberg, L. (1987). *Excerpt from: Constructivist early education: Overview and comparison with other programs.(n.p.)*. Mimeographed.
- Dick, W., Carry, L., and Carey. I.O. (2005). *The systematic design of instruction*. Pearson Education.
- Dirver, R. (1986). "Students' Thinking and the Learning of Science : A Constructivist View". *School Science Review*, 67(240), 443-456.
- Deveries, L. J. and Reinhold, V. N. (1992). *Controlling dietary fiber in fiber in food products*. Van Nostrand Reinhold.
- Dubois D. (1998). *Competency-based HR Management*. Black Well Publishing.
- Duffy, T.M. and Cunningham, D.J. (1996). Constructivism Implications for the design and delivery of instruction. *Handbook of research for educational communications and technology*, 30(2), 111-115.
- Edgar, D. (1969). *Audiovisual Methods in Teaching*. Dryden Press.
- Eggen, P. D., and Kauchak, D. (1999). *Educational psychology*. Prentice hall.
- Evarts H. (1998). The Competency Programme of the American Management Association. *Journal of Management Development*, 40(7), 48-56.
- Flinders University. (2004). *Improved Clustering and Soft Computing Algorithms*.
- George D., Spache and Paul C. Berg. (1955). *The art of efficient reading*. Mac Millan.
- Gilbert, T. (1996). *Human competence*. Silver Spring, (MD). International Society for Performance Improvement.

- Glaser, R. (1965). *Toward a Behavioral Science Base for Instructional Design*. In: R. Glaser (Ed.). *Teaching Machines and Programmed Instruction, II: data and Directions*. Washington: Department of Audiovisual Instruction. National Education Association.
- Goodman, K. S. (1970). "Reading : A Psycholinguistic Guessing Game,". *Journal of the Reading Specialist*, 24(4), 5-11.
- Gunter, M. A., Estes, T. H. and Schwab, J. (1995). *Instruction a Model Approach*. Allyn & Bacon.
- Hamidavi, N., Amiz, M. S., and Gorjian, B. (2016). *The Effect of CLIL Method on Teaching Reading Comprehension to Junior High School Students*. *Bulletin de la Societe Royale des Sciences de Liege*. <https://popups.uliege.be/>
- Harold, S. S. (1983). *Techniques in Testing*. New York.
- Hasson, F., Keeney, S., and McKenna, H. (2000). Research guidelines for the Delphi survey technique. *Journal of Advanced Nursing*, 32(4), 1008-1015.
- Hogg, B., and Gareth, P. (1989). *Reviewing the potential of Virtual. Learning Environments in Schools*. <https://rmu.ac.th>
- Hopkins, C. S., Kenneth, D. T. and Stanley, J. C. (1963). *Educstional and Psychological Messurement and Evaluation 6 th ed*. Englewood Clifts, N.T. Prentice – Hall.
- Hornby D. and Thomas R. (1989). *Toward a Better Standard of Management. Personnel Management*, 21(1), 52-55.
- Hughes, A. (2000). *Testing for Language Teachers*. Cambridge University.
- Jacobs, H. E. (1989). Psychosocial Nursing and Mental Health Service. *Journal of the Reading Specialist*, 43(12), 25-35.
- Jia, Q. (2010). A Brief Study on the Implication of Constructivism Teaching Theory on Classroom Teaching Reform in Basic Education. *International Education Studies*, 3(2), 197-199.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., and Holubec, E. J. (1987). *Circles of learning: Cooperation in the classroom*. Edina MN Interaction Book Company.
- Jonassen, D. H. (1992). *Evaluation Constructivist Learning*. In T. M. Duffy (ED.). *Constructivism and the Technology of Instruction*.
- Joyce, B., Weil, M., and Calhoun, E. (2017). *Models of teaching*. Allyn & Bacon.
- Kagan, S. (1994). *Cooperative Learning and Wee Science*. San Clemento.
- Katz, D. and Kahn, R. L. (1978). *The Social Psychology of Organizations*. John Wiley.
- Kemp, J. E. (2011). *Designing Effective Instruction*. John Wiley and Sons.
- Kirk, R. E. (2013). *Experimental design: Procedures for the behavioral sciences*. Thousand Oaks, CA: Sage.

- Klausmeier, H. J. and Ripple, R.E. (1971). *Learning and Human Abilities : Educational Psychology*. Harper and Row.
- Klemp, G. O. (1980). *The assessment of occupational competence*. Report of the National Institute of Education.
- Koul, L. (1984). *Methodology of Educational Research*. New Delhi.
- Krogh, S. L. (1994). *Educating Young Children Infancy to Grade Three*. McGraw-Hill.
- Kurse, K. (2017). *Introduction to instructional design and the addie model*. [https:// e-learningguru.com](https://e-learningguru.com)
- Lapp, D. and Flood, J. (1986). *Teaching students to read*. Macmillan Publishing Company.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing an Attitude Scale*. In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement*. Wiley & Son.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in Testing*. Oxford University Press.
- Massimo. (2018). *Foreign academics, Thammasat University advises Thai teachers to change teaching to gamification to reduce boredom and increase alertness*. [https:// thansettakij.com/lifestyle/210870](https://thansettakij.com/lifestyle/210870)
- May, C. D. (1997). Industrial pectins : source , production and application. *Carbohydrate Polymer*, 3(12), 79–84.
- McClelland, D. C. (1973). *Testing for Competence Rather Than for Intelligence*. American Psychologist.
- Mclagan, P. (1997). Competencies: The next generation. *Training and Development*, 51(5), 40-47.
- Michelle, C. W. and Gagnon, J.R. (2019). *Constructivist Learning Design*. [https:// researchgate.net](https://researchgate.net)
- Miller, S. (1990). The gap between patient reading comprehension and the readability of patient education materials. *The Journal of Family Practice*, 31(5), 533-538.
- Mirra, N., Honoroff, B., Elgandy, S., and Pietrzak, G. (2016). Reading and Writing with a Public Purpose: Fostering Middle School Students' Academic and Critical Community Literacies through Debate. *Journal of Language and Literacy Education*, 12(1), 1-22.
- Mittal, S., and Srivastava, P. (2014). Contribution of Micro-finance Institutions for the Development of Rural Community Region- Its Critical Aspects of the Success. *International Journal of Innovative Research in Engineering Management*.
- Moraru, C. (2015). *Reading for the Planet: Toward a Geomethodology*. Amazon Kindle.

- Morris, A. and Dore, S.N. (1989). *Learning to learn from text: Effective reading in the content area*. Addison Wesley.
- Morison, D. (2013). *Review of Instructional design models applied learning environments*. [https://: onlinelearninginsights.wordpress.com/2013/ -models-a](https://onlinelearninginsights.wordpress.com/2013/-models-a)
- Morrison, G. R., Ross, S. M., and Kemp, J. E. (2011). *Designing Effective Instruction*. Hoboken, NJ.: John Wiley & Sons.
- Mortimer J. (1959). *How to Read a Book*. New York.
- National Sciences and Technology Development Agency. (2014). *Survey of reading the population 2014*.
- National Statistical Office. (2012). *Thai students and reading*.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching Reading Skill in a Foreign Language*. Heinemann.
- Office of Educational Research and Improvement. (1992). *The National Institute of Education*.
- Okoli, C., and Pawlowski, S. D. (2004). The Delphi method as a research tool: An example, design considerations, and applications. *Information & Management*, 42(1), 15-29.
- Ortiz, C. C. (2014). *The impact of adopting a CLIL approach on EFL learners reading skills in a Catalanian school*. <http://repositori.uvic.cat>
- Page C. and Wilson. (1994). *Management Competencies in New Zealand*. Ministry of Commerce.
- Papert, S. and Harel, I. (eds). (1991) *Constructionism: research reports and essays 1985 - 1990 by the Epistemology and Learning Research Group, the Media Lab, Massachusetts Institute of Technology, Ablex Pub*. Pearson.
- PIAAC Problem. (2009). *Solving in Technology-Rich Environments : A Conceptual Framework, OECD Education Working*. <https://pirls.org/pisa>
- Piaget, J. (1963). *The origins of intelligence in children*. W.W. Norton & Company, Inc.
- Progress in International Reading Literacy Study [PIRLS]. (2015). *Reading Literacy*. <https://.pirls.org/pisa>
- Raymond, C. (2000). *Creative Tourism*. ATLAS News.
- Rothwell, W., Bernthal, P. R., Colteryahn, K. D., Patty, N. J., and Wellins, R. (2004). *ASTD competency study: Mapping the future*. Virginia ASTD Press.
- Rivinelli, R. J., and Hambleton, R. K. (1997). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2(12), 49-60.

- Ruechai, B., and Panyanak, L. (2021). The Study of Coaching Technique for Developing Teaching and Learning the Chinese Language. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 1(4), 49-59.
- Rumelhart, D. E. and Norman, D. A. (1981). *Analogical Processes in Learning*. In J.R. Anderson. Cognitive Skills and their Acquisition.
- Santika, R., and Herdi, H. (2020). Using A Constructivist Approach to Improve Students' Comprehension in Reading Descriptive Text at The Seventh Grade of SMP Negeri 24 Pekanbaru. *Journal of English Language Studies*, 2(2), 10-12.
- Searsfoss, L. W., and Readence, J. E. (1994). *Helping children learn to read*. Allyn and Bacon.
- Sheng, L. (2010). *A development of Thai language pronouncing instructional model using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students*. Burapha University.
- Slavin, R. E. (1990). *Cooperative intergrated and composition*. CA:Addison-Weasley.
- Smith, P., and Quandt, H. (1989). *Theory and Practice of Counselling*. Holt.
- Spencer, M and Spencer, M.S. (1993). *Competence at work: Models for Superiors Performance*. John Wiley and Sons.
- Srivastava, S. (2014). Understanding Competencies and Competency Modeling - A Literature Survey. *IOSR Journal of Business and Management (IOSR-JBM)*, 1(1), 14-22.
- Stefferd, A. (1953). *The Wonderful world of Books*. Houghton Miffln.
- Stevens, J. (1987). *Cooperative integrated and Composition Two Field Experiments Center for research on Elementary and Middle School*. Baltimore. The Johns Hopkins University.
- Sydanmaanlakka, A. (2002). *An intelligrnt organization : integratigg performance, competence and knowledge management*. Oxford.
- Tan, C. (2017). *Teaching critical thinking: Cultural challenges and strategies in Singapore*. *British Educational Research Association*, 15(8), 40-47.
- Taolu, D. (2013). *Using SQ4R to promote reading comprehension of Chinese students learning Thai as a foreign language*. Master's thesis, Teaching Thai Language, Chiang Mai University.
- The Penn State University. (2004). *Building blocks for teams*.
- Thirteen Organization. (2004). *The Education*. <http://th.wikipedia.Org>

- Tucker, S. A., and Cofsky, K. M. (1994). Competency – based pay on a banding platform. *ACA Journal*, 3(1), 30-45.
- Von, G. E. (1991). “Constructivism in education”. In *the International Encyclopaedia of Education. Research and Studies. Supplementary Volume*. Pergamon Press.
- Vygotsky, L. (1978). *Interaction between learning and development*. Harvard University Press.
- Williams, R. L. (1994). *Essentials of Total Quality Management*. Amacom.
- Wood D. J., Bruner, J. S., and Ross, G. (1976). The Role of Tutoring in Problem Solving. *Journal of Child Psychiatry and Psychology*, 17(2), 8-10.
- Woodall, J. and Winstanley, D. (1998). *Management Development: Strategy and Practice*. Blackwell Publishers. Oxford.
- Yager, R. E. (1991). *The Constructivist Learning Model*. The Science Teacher.
- Yunus, Y. and Suardi, D. (2019). Al-Quran Learning Through Information Processing Model Ala Joyce and Weil MTs Works in The Village Lara Mulya Baebunta District District North Luwu. *International Journal for Educational and Vocational Studies*, 1(2), 104-108.

GRAD VRU

ภาคผนวก

GRAD VRU

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

GRAD VRU

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญยืนยันผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 11 ท่าน

1. ชื่อ – สกุล	ดร.โรจนฤทธิ์ จันนุ่่ม
วุฒิการศึกษา	กศ.ด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ
หัวหน้าฝ่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
คณะกรรมการศูนย์ประสานงานทางการศึกษาสรรคบุรี 1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
2. ชื่อ – สกุล	ดร.สุขุมภรณ์ แคลสิค
วุฒิการศึกษา	กศ.ด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
หัวหน้ากลุ่มการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบางไถ่เลื่อน (ตันติวิสิษฐ์ประชาชนุกูล)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
3. ชื่อ – สกุล	ดร.ประจักษ์ น้อยเหนือ
วุฒิการศึกษา	ปร.ด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หัวหน้างานการพัฒนาหลักสูตรและการวิจัย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
4. ชื่อ – สกุล	นางสาวอุทุมพร พรายอินทร์
วุฒิการศึกษา	ค.ม. สาขาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้างานหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
สถานที่ทำงาน	กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

5. ชื่อ – สกุล ดร.ไพฑูรย์ เอื้อบุญประดิษฐ์
 วุฒิการศึกษา ค.ด. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ตำแหน่ง ครู รับเงินเดือนในอันดับ คศ.1
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนธัญบุรี
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
6. ชื่อ – สกุล นางละออ กองรส
 วุฒิการศึกษา กศม. สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทพรัตน์
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
7. ชื่อ – สกุล นายภูริวัจน์ นาเมือง
 วุฒิการศึกษา ศษ.บ. สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา
 ตำแหน่ง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ครู รับเงินเดือนในอันดับ คศ.1
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนธัญบุรี
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
8. ชื่อ – สกุล นางขวัญเรือน เอี่ยมละออ
 วุฒิการศึกษา กศ.บ. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลสรรพยา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
9. ชื่อ – สกุล นายเรวัต สิทธิพงษ์
 วุฒิการศึกษา ค.บ. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
 ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านคลองยาง
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
10. ชื่อ – สกุล นางสาวขวัญชนก บางจั่น
 วุฒิการศึกษา ค.บ. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
 ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดกำแพง
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

11. ชื่อ – สกุล นางมนต์นภา ชุ่มน้ำค้าง
วุฒิการศึกษา ค.บ. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดป่าเพ็ญบุญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

GRAD VRU

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๙๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประจักษ์ฯพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.โรจนฤทธิ์ จันน่วม

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕๒๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์กัญญ์ คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๕๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุขุมารณ์ แคลสิก

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕ป๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์กัญญ์ คลิ่งพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประจักษ์น้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ประจักษ์ น้อยเหนือ

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕1๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๘๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประเด็นฯพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอุทุมพร พรายอินทร์

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕ป๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัษ ค้างพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.ไพฑูรย์ เอื้อบุญประดิษฐ์

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕1๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์อุทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางละออ กองรส

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕๒๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัษ ค้างพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๘๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายภูริวัฒน์ นามเมือง

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕ป๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์อุทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตู่หน้าพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางขวัญเรือน เอี่ยมละออ

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ๊ก รหัสนักศึกษา ๖๕๒๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ๊ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัตย์ คลิ่งพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๕๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประจักษ์ฯพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายเรวัต สิทธิพงษ์

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕1๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณต์กัญญ์ คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประเด็นน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวขวัญชนก บางจัน

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕ป๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์กृतย์ คลั่งพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๘๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประจักษ์ฯ
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางมนต์นภา ชุ่มน้ำค้าง

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕๒๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์กัญญ์ คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย จำนวน 5 ท่าน

1. ชื่อ – สกุล อาจารย์ ดร.ศกลวรรณ พาเรือง
 วุฒิการศึกษา กศ.ด สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ชื่อ – สกุล รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ พรเจริญ
 วุฒิการศึกษา ปร.ด. สาขาวิจัยและพัฒนาการสอนเทคนิคศึกษา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ชื่อ – สกุล รองศาสตราจารย์ ดร.ทิวต์ มณีโชติ
 วุฒิการศึกษา ค.ด. สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ คณะการจัดการการศึกษาเชิงสร้างสรรค์
 สถานที่ทำงาน สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
4. ชื่อ – สกุล นางสาวชลดา สุทธิวรกานต์
 วุฒิการศึกษา ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร
 ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนเขื่อนเจ้าพระยา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
5. ชื่อ – สกุล นางนงนุช จันทร์สวาท
 วุฒิการศึกษา ค.บ. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนห้วยกรดวิทยา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ศกลวรรณ พาเรือง

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕๒๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์กัญญา คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประเด็นน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ พรเจริญ

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕1๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๙๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัชย์ คลิ่งพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๓๙๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประเด็นน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทิวต์ มณีโชติ

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕1๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์หทัย คลังพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวชลดา สุทธิวรกานต์

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕1๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัษย์ คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๔๐๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประเด็นน้ำพระอินทร์
จังหวัดปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางนงนุช จันทร์สวาท

ด้วยนายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก รหัสนักศึกษา ๖๕U๗๔๖๘๐๑๐๗ นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๔-๖๕๕๙๓๕๒ จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัตย์ คลิ่งพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๒๙๐๙ ๔๐๔๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

GRAD VRU

แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบไปด้วยรายการที่ใช้ในการประเมินดังนี้

เอกสารหมายเลข 1 แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เอกสารหมายเลข 2 แบบประเมินองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ขอให้ท่านพิจารณาข้อมูลตามรายการประเมินที่กำหนดไว้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับความคิดเห็นของท่าน และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการนำไปสู่การออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

GRAD VRU

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นายสมประสงค์ กลิ่นแจ็ก

นักศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาดุขฎฐิบัณชิต คณะครุศาสตร์

สาขาวิชาลัทธิสุตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

**แบบประเมินข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ประเด็นที่ 1 สภาพการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย

บริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษาสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2564) บทบัญญัติในมาตรา 258 วรรค จ ข้อ 4) ได้กำหนดให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัดให้ได้มาตรฐานสากลสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะจึงสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นอย่างมาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ แต่ก็ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของเด็กและเยาวชนไทยอยู่ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้สำรวจปัญหาการอ่านหนังสือของเด็กไทย พบว่า กลุ่มเด็กวัยเรียน ประสบปัญหาอ่านไม่ออกร้อยละ 42.50 และอ่านไม่คล่องร้อยละ 26.50 สอดคล้องกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) ได้สำรวจพบว่า การอ่านของประชากรในวัยเด็กมีอัตราการอ่านลดลง อีกทั้งสำนักทดสอบทางการศึกษา (2565) ได้เปิดเผยผลการทดสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ สาระที่ 1 การอ่าน ได้เพียงร้อยละ 59.36 จะเห็นได้ว่าเด็กไทยมีปัญหาด้านสมรรถนะการอ่านในชั้นวิกฤต

อย่างไรก็ตาม Piaget (1963) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เน้นกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของผู้เรียน และ Johnson et al. (1987) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่จัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีประสิทธิภาพการทำงาน ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้	
<p>รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน และ 5) การวัดและการประเมินผล</p>	
☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย
<p>ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประเด็นที่ 3 สมรรถนะการอ่าน	
<p>สมรรถนะการอ่าน (Reading Competency) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีต่อการอ่าน ในด้านการรับสาร การส่งสาร การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เชื่อมโยง คาดคะเนเรื่องราวอย่างมีเหตุผล ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านสมรรถนะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น</p>	
☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย
<p>ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประเด็นที่ 4 องค์ประกอบของสมรรถนะการอ่าน

1. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำในประโยคได้ สามารถค้นหาคำนิยามศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว แล้วนำมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำในข้อความหรือโวหารได้อย่างถูกต้อง สามารถระบุข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้อย่างชัดเจน และสามารถแปลความหมายจากเรื่องที่ได้เป็นอย่างดี

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง นักเรียนสามารถวิเคราะห์เจตนาของผู้ส่งสารได้อย่างถูกต้อง สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ได้เป็นอย่างดี เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อแนะนำได้ อีกทั้งยังสามารถอธิบายข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในสังคมและขยายความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่นได้

3. ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้ อ่านได้ โดยสามารถแยกใจความสำคัญกับส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องที่ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถสรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจได้เป็นอย่างดี บอกข้อคิดคติสอนใจ และสามารถอธิบายแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่ได้

4. ทักษะการอ่านตีความ หมายถึง นักเรียนสามารถระบุความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยได้ อธิบายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถบอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียน อธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียน และอธิบายความหมายของถ้อยคำ ลีลา ตลอดจนนำสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ช่วยในการทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

5. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หมายถึง นักเรียนสามารถอธิบายความรู้และความคิดจากเรื่องที่ได้เป็นอย่างดี นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องที่ได้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังสามารถเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจให้เหมาะสมกับวัยของตนเอง และอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีมารยาท

 เห็นด้วย

 ไม่เห็นด้วย

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

**แบบประเมินองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ประเด็นที่ 1 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Learning Management Model for Thai Reading Based on Constructivist Theory in Conjunction with Cooperative Learning to Enhance Reading Competency for Sixth-Grade Students) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ หมายถึง แนวคิดและพื้นฐานความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

2. จุดมุ่งหมาย หมายถึง เป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัย สามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้ และผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

3. เนื้อหา หมายถึง เนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ

ประเด็นที่ 1 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยฯ (ต่อ)	
5. การวัดและการประเมินผล หมายถึง การวัดผลและประเมินผลสมรรถนะการอ่านหลังเรียนของนักเรียนที่แสดงถึงพฤติกรรมที่เกิดสมรรถนะการอ่านตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น	
☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	
.....	
.....	
.....	

ประเด็นที่ 2 หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยฯ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน 2. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ 3. ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม 4. ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ 5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม 	
☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	
.....	
.....	
.....	

ประเด็นที่ 3 จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย	
<p>1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน</p> <p>2. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้</p> <p>3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้</p> <p>4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ต่อยอดได้</p> <p>5. เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้</p>	
☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย
<p>ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประเด็นที่ 4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย</p> <p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่มร่วมกัน แสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปรายในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของนักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้า ฝึกกระบวนการคิด วิเคราะห์ ได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์</p> <p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้</p>

ประเด็นที่ 4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน (ต่อ)	
<p>ขั้นตอนที่ 5 ชั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ชั้นที่นักเรียนสามารถประเมินตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)</p>	
☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย
<p>ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประเด็นที่ 5 การวัดและประเมินผล	
<p>1) การตอบคำถาม</p> <p>2) การตรวจแบบฝึกหัด/ชิ้นงาน</p> <p>3) การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย</p> <p>4) การทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Reading Competency Assessment for Sixth-Grade Students) จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 50 คะแนน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้</p> <p>ตอนที่ 1 การประเมินความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ</p> <p>ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ</p> <p>ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านตีความ</p> <p>ตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>	
☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย
<p>ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

**แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเครื่องมือวิจัย ซึ่งประกอบด้วยรายการประเมิน ดังนี้

เอกสารหมายเลข 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เอกสารหมายเลข 2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เอกสารหมายเลข 3 แผนการจัดการเรียนรู้

เอกสารหมายเลข 4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบวัดคุณภาพมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (สำหรับเอกสารหมายเลข 1 – 3) ขอให้ท่านพิจารณาเอกสารต่าง ๆ ตามรายการประเมินที่กำหนดไว้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับความคิดเห็นของท่าน และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการประเมินในแต่ละหัวข้อ ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน และเครื่องมือวิจัยให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคุณภาพ	การแปลความหมาย
5	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนเอกสารหมายเลข 4 แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 1 คะแนน แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนด
- 0 คะแนน ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดหรือไม่
- +1 คะแนน แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนด

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

GRAD VRU

นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก

นักศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาคุชฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี
คอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
1.1 การกำหนดบริบทของปัญหาและการระบุปัญหาที่มีความชัดเจนเหมาะสม และมีเหตุผล					
1.2 การแยกแยะปัญหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในปัญหาชัดเจนขึ้น					
1.3 การอ้างอิงข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าได้อย่างเหมาะสม สอดคล้อง และชัดเจน					
1.4 การบอกเหตุผลสนับสนุนความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมสมรรถนะการอ่านในรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยได้เหมาะสม					
1.5 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงมีความต่อเนื่อง เหมาะสม และ สละสลวย					
2. ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้					
2.1 การจัดลำดับขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและต่อเนื่อง					
2.2 การจัดลำดับขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน					
2.3 การจัดลำดับขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
3. ภาพรวมขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
3.1 การกำหนดองค์ประกอบในรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม					
3.2 การกำหนดแต่ละองค์ประกอบครอบคลุมทุกเนื้อหา					
3.3 การกำหนดแต่ละองค์ประกอบมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ และความสามารถของผู้เรียน					
3.4 การเรียบเรียงลำดับขององค์ประกอบในรูปแบบการจัดการเรียนรู้มี ความชัดเจนและเข้าใจง่าย					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
4. หลักการ					
4.1 การกำหนดสาระสำคัญของหลักการมีความเหมาะสมและชัดเจน					
4.2 การกำหนดหลักการมีความเหมาะสมที่จะนำมาเป็นกรอบในการทำวิจัย					
4.3 การกำหนดหลักการสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน					
4.4 การกำหนดหลักการเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี					
5. จุดมุ่งหมาย					
5.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายสอดคล้องกับสภาพปัญหาและชื่อเรื่อง					
5.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษาและตัวแปร					
5.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายมีความชัดเจนแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับตัวผู้เรียน					
5.4 การกำหนดจุดมุ่งหมายมีความเป็นไปได้					
5.5 การกำหนดวัตถุประสงค์ใช้ภาษากระชับรัด ชัดเจน					
6. เนื้อหา					
6.1 เนื้อหาที่น่าสนใจและทันสมัย					
6.2 เนื้อหาครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
6.3 เนื้อหาเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน					
6.4 เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้					
7. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน					
7.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน					
7.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติ					
7.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
7.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาทั้งคั่นคว้าด้วยตนเองและใช้กระบวนการกลุ่ม					
7.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
8. การวัดและประเมินผล					
8.1 วิธีการวัดผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
8.2 วิธีการวัดผลสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา					
8.3 วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย					
8.4 เกณฑ์การประเมินผลมีความเที่ยงธรรม โปร่งใส					
8.5 เกณฑ์การประเมินผลและแนวทางที่เสนอมีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

GRAD VRU

เอกสารหมายเลข 2

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน					
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี					
3. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้					
4. หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี					
5. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักการ					
6. โครงสร้างเนื้อหามีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
7. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่านแสดงได้อย่างละเอียด ชัดเจน และปฏิบัติได้					
8. การวัดและการประเมินผลมีหลักเกณฑ์ มีความชัดเจน และเหมาะสม					
9. การพิจารณาตัดสินผลการเรียนรู้ ชัดเจน และเข้าใจง่าย					
10. ภาพรวมรายละเอียดในคู่มือ มีความชัดเจน เหมาะสม ที่จะนำไปใช้ได้อย่างได้ผลและประสบความสำเร็จ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. ภาพรวมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน					
1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม					
1.3 องค์ประกอบภายในแผนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกัน					
1.4 ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับองค์ประกอบทุกส่วน					
1.5 กำหนดสาระสำคัญถูกต้อง ชัดเจน และครอบคลุม					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน					
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเป็นไปได้					
2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจนสามารถวัดได้					
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน					
ขั้นตอนที่ 1 ชั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่					
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
3.2 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน					
3.4 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน					
ขั้นตอนที่ 2 ชั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม					
3.5 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
3.6 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน					
3.8 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน					
ขั้นตอนที่ 3 ชั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ					
3.9 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
3.10 ส่งเสริมทักษะการนำเสนอวิธีการคิดแก้ปัญหาของผู้เรียน					
3.11 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
3.12 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน					
3.13 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้					
3.14 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
3.15 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
3.16 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน					
3.17 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน					
ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้					
3.18 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
3.19 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
3.20 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน					
3.21 มีความเหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน					
4. ภาพรวมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
4.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน					
4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่					
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ					
4.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ					
4.6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้					
4.7 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้					
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
5.1 ระบุการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5.2 รายการสื่อและแหล่งเรียนรู้เรียงลำดับตามการใช้งานอย่างเหมาะสม					
5.3 มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้					
5.4 การใช้สื่อที่หลากหลาย					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 การวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
6.2 การวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้					
6.3 การใช้วิธีวัดผลเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด					
6.4 การจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลเพียงพอ สามารถนำไปใช้ได้สะดวก					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

GRAD VRU

เอกสารหมายเลข 4

แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องเพื่อพิจารณาแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน

ข้อ	การพิจารณา			ข้อ	การพิจารณา		
	ค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ				ค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ	แปลผล	
	-1	0	+1				-1
1.				26.			
2.				27.			
3.				28.			
4.				29.			
5.				30.			
6.				31.			
7.				32.			
8.				33.			
9.				34.			
10.				35.			
11.				36.			
12.				37.			
13.				38.			
14.				39.			
15.				40.			
16.				41.			
17.				42.			
18.				43.			
19.				44.			
20.				45.			
21.				46.			
22.				47.			
23.				48.			
24.				49.			
25.				50.			

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

**คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการ
เรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ส่วนที่ 1 จุดประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. เพื่อให้ครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อให้ครูผู้สอนได้ศึกษาและทำความเข้าใจกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อนำเสนอวิธีการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสามารถพัฒนา ปรับปรุงเพื่อสร้างมาตรฐานการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ส่วนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

บริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษาสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2564) บทบัญญัติในมาตรา 258 วรรค จ ข้อ 4) ได้กำหนดให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ได้มาตรฐานสากลสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติ อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 4 มาตรา 24 ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำได้ รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นอย่างมาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย การวัดและประเมินผล แต่ก็ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของเด็กและเยาวชนไทยอยู่ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้สำรวจปัญหาการอ่านหนังสือของเด็กไทย พบว่า กลุ่มเด็กวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังคงประสบปัญหาอ่านไม่ออกร้อยละ 42.50 และอ่านไม่คล่องร้อยละ 26.50 สอดคล้องกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) ได้สำรวจพบว่า การอ่านของประชากรในวัยเด็กมีอัตราการอ่านลดลง อีกทั้งสำนักทดสอบทางการศึกษา (2565) ได้เปิดเผยผลการทดสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

ผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ สาระที่ 1 การอ่าน ได้เพียงร้อยละ 59.36 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ได้กล่าวว่า ในห้วงเวลาและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา ผู้เรียนเรียนอยู่ที่บ้านผ่านระบบออนไลน์ สามารถเข้าถึงสื่อการอ่านได้น้อยและไม่หลากหลาย จึงส่งผลให้ความสนใจการอ่านหนังสือน้อยลง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กไทยมีปัญหาด้านการอ่านในชั้นวิกฤต

งานวิจัยของเสกสันต์ ผลวิณะ (2565) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการอ่าน ประกอบด้วย การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ และการอ่านประเมินค่า และ PIAAC (2009) ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ผู้เรียนที่มีสมรรถนะการอ่านควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน

อย่างไรก็ตาม Piaget (1963) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เน้นกระบวนการคิดทางด้านสติปัญญาของผู้เรียน การตั้งสมมติฐานอย่างสมเหตุสมผล และการแก้ปัญหา Johnson et al. (1987) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่จัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีประสบการณ์การทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้น มีความผูกพัน ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิจัยของปณตนนท์ เกียรติประภากุล และคณะ (2565) พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และผลการวิจัยของฉัตรปวีณ อัมภา และประไพศรี วัลย์ลายอง (2566) พบว่า ผลคะแนนความสามารถในการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยคะแนนความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน ต้องประกอบไปด้วย ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) และรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และคาดหวังว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการอ่านที่เพิ่มขึ้น พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงตามบริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 ยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ต่อไป

2. แนวคิดและทฤษฎี

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญและนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือของความคิด “การอ่านหนังสือเป็นการอ่านความคิดของคนอื่น การเขียนหนังสือเป็นการอ่านความคิดของตัวเอง ไม่ว่าจะ

อ่านหรือเขียน เป็นการทำงานของความคิด” การอ่านหนังสือจะทำให้เรามีคลังของถ้อยคำมาก ถ้ามีคลังคำมาก เราจะคิดได้มาก เพราะถ้อยคำเป็นเครื่องมือของความคิด ดังนั้นการมีคลังคำสำคัญมาก ซึ่งคลังคำนี้มาจากการอ่าน ยิ่งอ่านมากยิ่งมีคลังคำมาก ภาษาเป็นวิชาชีวิต ความประณีตในการใช้ภาษาเป็นศิลปะที่ทำให้เรารองงามในความรู้สึก ภาษาเป็นเครื่องมือของความคิด และเป็นหนทางหนึ่งในการระบายความรู้สึกของคน

สถาบันภาษาไทย (2565) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทย หมายถึง เครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีต่อกัน อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ การประกอบกิจกรรม การงานและการดำรงชีวิตร่วมกันต่อไป

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ภาษาไทย หมายถึง ภาษาคำโดดหรือภาษาไทย จัดเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ การประกอบกิจกรรม การสร้างจินตนาการ การงานและการดำรงชีวิตร่วมกันต่อไป ด้วยเหตุนี้ จึงมีการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการดำรงชีวิต

กำชัย ทองหล่อ (2556) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวิชาภาษาไทย ไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในด้านทักษะภาษาโดยสามารถสร้างองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีเหมาะสมกับช่วงวัย ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ได้ดีทั้งในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2556) ได้แสดงแนวคิดว่า ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติไทยและเป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียนตลอดจนการสืบทอดวัฒนธรรมไทย การใช้ภาษาได้ดีทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการช่วยให้เกิดความร่วมมือของชนในชาติ ใช้อักษรแทนเสียง สำเนียงจุดดนตรี มีระดับของภาษาพัฒนาตามกาลสมัย ใช้วิธีเรียงคำ สำนวนไทยหลากหลาย เขียนจากซ้ายไปขวา และรสนาชาสุนทร

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า วิชาภาษาไทยมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวม เป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียนตลอดจนการสืบทอดวัฒนธรรมไทย การใช้ภาษาได้ดีทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการช่วยให้เกิดความ ร่วมมือของชนในชาติอีกด้วย

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้เป็นผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ สามารถประกอบอาชีพ และศึกษาตลอดชีวิต โดยมีสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างฐานการคิด เป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา และเป็นรากฐานการพัฒนาการศึกษาของคนในชาติ

คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) สาระที่ 1 การอ่าน ต้องปรากฏคุณภาพผู้เรียน คือ ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายโดยตรงและ

ความหมายโดยนัย เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญ และนำความรู้ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน การวัดและการประเมินการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ประกอบไปด้วย นักเรียนสามารถบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ นักเรียนสามารถอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำและข้อปฏิบัติตามการใช้พจนานุกรม การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคมข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น นักเรียนสามารถอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ นักเรียนสามารถอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน และนักเรียนมีมารยาทในการอ่าน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

ทิตินา แคมมณี (2567) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสารผลการวิจัยหรือการสังเกตสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. การกำหนด หลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด

3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อย ผู้สอนจะต้องเตรียมงานหรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นการทดสอบการมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้นโดยทั่วไปจะใช้ 2 วิธีการ ได้แก่ ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และประเมินความเป็นไปได้ โดยประเมินในเชิงปฏิบัติการเป็นการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริงในลักษณะการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้มี 2 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระยะนี้ ใช้ผลการประเมินความเป็นไปได้จริงเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และระยะหลังนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Development of a Learning Management Model) หมายถึง กระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำแบบแผนการวิจัยและพัฒนา และการออกแบบการสอนเชิงระบบมาประยุกต์ใช้จำเป็นต้องมี

การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การร่างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ การทดลองใช้รูปแบบ และการประเมินปรับปรุง

2.3 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เป็นปรัชญาของการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากปรัชญาและจิตวิทยา โดยมีแก่นของทฤษฎีที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ บุคคลสำคัญในการพัฒนาทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ได้แก่ เพียเจต์ (Piaget) และไวทสกี้ (Vygotsky)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์เป็นทฤษฎีที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมสู่ประสบการณ์ใหม่ ส่งผลให้มันักวิชาการหลายท่านสนใจกับขั้นตอนของพัฒนาการ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

Piaget (1963) ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของพัฒนาการของมนุษย์คือ ความสามารถในการพัฒนาความคิดภายใต้เหตุและผล การสร้างกฎเกณฑ์ หลักการ การแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล มนุษย์มีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2 ลักษณะ คือ การจัดระบบภายใน (Organization) และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม (Adaptation)

Vygotsky (1978) ได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและสังคมมาก เขาอธิบายว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมจากธรรมชาติแล้วก็ยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งก็คือวัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น ดังนั้นสถาบันสังคมต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางชีวปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและการพัฒนาชีวปัญญาขั้นสูงอีกด้วย

Vygotsky (1978) ได้อธิบายว่า พัฒนาการและการเรียนรู้มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ หรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยเกิดจากการเรียนรู้ มโนทัศน์ 2 ประเภท คือ มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) และมโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts) มโนทัศน์ทั้ง 2 ประเภทนี้ทำงานประสานกัน มโนทัศน์ในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์ที่เป็นระบบ การพัฒนาจากความรู้ความเข้าใจจากมโนทัศน์โดยธรรมชาติไปสู่มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะต้องอาศัยสื่อกลางที่มีความหมาย (Mediation)

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เป็นปรัชญาของการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากปรัชญาและจิตวิทยา โดยมีแก่นของทฤษฎีที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการสร้างความรู้ขึ้นภายในอย่างมีความหมายผ่านกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบหนึ่ง การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CL นี้เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันและมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็ก ๆ โดยกำหนดให้สมาชิกของทีมต้องมีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน และเพื่อที่จะทำให้สมาชิกแต่ละคนมี

ความสามารถมากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้น สมาชิกแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ บทบาทของสมาชิกที่ทำงานด้วยกันในทีมมีหน้าที่สองอย่างด้วยกันคือ เป็นผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเป็นผู้สอนรับผิดชอบการสอนและช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในทีมให้เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน

Johnson et al. (1987) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน

Artzt and Newman (1990) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาครุไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

Slavin (1990) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการกลุ่ม การทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยกันแก้ปัญหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดมความคิดเห็น และตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและชี้แนะให้ผู้เรียนได้มองเห็นทางออกของปัญหาต่าง ๆ

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ

สมรรถนะ (Competency) มีรากศัพท์จากภาษาละตินคำว่า Competentia หมายถึง การเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ หรือการมีสิทธิที่จะพูด (Caupin, 2006) คำว่าสมรรถนะมีนักวิชาการให้คำจำกัดความในงานวิจัยทางธุรกิจมากที่สุดคำหนึ่ง จากการศึกษาเมื่อนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้นิยามความหมายของสมรรถนะไว้หลายท่าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

McClelland (1973) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคล หรือชุดของพฤติกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือเหนือกว่า ในทางกลับกันคือความสามารถในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของบุคคลในการทำงาน อาจจะไม่สามารถคาดการณ์ความสำเร็จในการทำงานได้ และสิ่งที่จำเป็นคือการระบุสมรรถนะที่ต้องการ เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการวัดผลเหล่านั้นด้วยวิธีการที่หลากหลาย

Klemp (1980) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีความตั้งใจ (การเปลี่ยนแปลงตัวแปรหนึ่งซึ่งกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่น ๆ) ที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพที่เหนือกว่าในงาน

Hogg and Gareth (1989) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะของผู้จัดการที่เป็นผู้นำในการเป็นตัวอย่างของทักษะและความสามารถที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานในพื้นที่นั้น สมรรถนะยังรวบรวมความสามารถของการถ่ายโอนทักษะและความสามารถจากพื้นที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะของบุคคลที่ถ่ายทอดออกมาในเชิงพฤติกรรมซึ่งส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานตามบริบทสถานการณ์ต่าง ๆ

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

ศิวกันท์ ปทุมสูติ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมาย ทั้งที่เป็นภาษาถ้อยคำ (วจนภาษา) และไม่เป็นถ้อยคำ (อวจนภาษา) รวมถึงการอ่านสัมผัสรู้สึก การอ่านธรรมชาติ และการอ่านสภาวะธรรมต่าง ๆ ด้วย ถ้าสามารถแปลความหมายของภาษาและสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้ว่ามีความหมายอย่างไร หรือมีความจริงใด ก็ถือว่าเกิดสัมฤทธิ์ผลของการอ่าน

Lapp and Flood (1986) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับรู้อักษร ความหมายของคำ ตีความของข้อเขียนมาเป็นความเข้าใจ ขั้นตอนแรกของการอ่าน คือ เพื่อสื่อความหมาย กระบวนการของการอ่าน คือ รับรู้ตัวอักษร รู้จุดมุ่งหมาย สามารถสื่อความหมายของข้อความนั้น และสร้างปฏิกิริยาตอบสนองกับความรู้ใหม่ที่ได้จากข้อเขียนซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับรู้อักษร การใช้ประสาทสัมผัสทางตาเพื่อมองดูสัญลักษณ์ เข้าใจความหมายของคำ การแปลความหมาย การตีความหมาย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่อ่าน สามารถรับสารและแปลความหมายของสารได้

2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการอ่าน

มานพ ชมาวิมล และคณะ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง สามารถอ่านออกเสียงตามหลักเกณฑ์การอ่านได้ตามอักขรวิธีตามหลักการอ่านในเวลาที่กำหนดและเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยสามารถบอกความหมายของคำ ประโยค เครื่องหมายสัญลักษณ์ สื่อสารความรู้ความเข้าใจ บอกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

ดวงจันทร์ เตียววิไล และธนพร หมูคำ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการรับสารที่สื่อมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ข้อเขียน ภาพ สัญลักษณ์ ฯลฯ และแยกแยะสารที่ส่งมา ทั้งที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาและที่เป็นความหมายแฝง อีกทั้งยังสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสารที่ได้รับและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

PIRLS (2015) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและใช้ข้อเขียนตามความต้องการของสังคม หรือข้อเขียนที่ตนเห็นว่ามีคุณค่า สามารถสร้างความหมายจากบทอ่านที่หลากหลายรูปแบบ อ่านเพื่อเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ในชุมชน โรงเรียนและชีวิตประจำวัน ตลอดจนเพื่อความเพลิดเพลิน

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะการอ่าน (Reading Competency) หมายถึง คະแนนที่ได้จากการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีต่อการอ่าน ในด้านการรับสาร การส่งสาร การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เชื่อมโยง คาดคะเนเรื่องราว อย่างมีเหตุผล ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไป ใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านสมรรถนะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. โครงสร้างเนื้อหา

โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่ม ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นไปตามหลักการ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเสียง สำเนียงภาษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้อธิบาย ความหมายของคำในประโยค การค้นหาคำนิยามศัพท์ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำในข้อความ หรือโวหาร การระบุข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้อย่างชัดเจน และการแปลความหมายจากเรื่องที่อ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 อ่านเชิงสร้างสรรค์ สารพันปัญหา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ วิเคราะห์เจตนาของผู้ส่งสาร การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน การเปรียบเทียบข้อ แตกต่างระหว่างคำสั่งและข้อเสนอแนะ การอธิบายข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในสังคม และการขยาย ความคิดจากการอ่านสู่การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่น ระบุใจความสำคัญจาก เรื่องที่อ่าน การแยกใจความสำคัญกับส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การสรุปสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจ การบอกข้อคิดคติสอนใจ และการอธิบายแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียน จากเรื่องที่อ่าน ระบุความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย การอธิบายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง การบอกถึงน้ำเสียงของผู้เขียน การอธิบายสัญลักษณ์ในงานเขียน และการอธิบายความหมายของถ้อยคำ ลีลา ตลอดจนนำเสนอสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ช่วย ในการทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 รักการอ่าน สานความรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้อธิบาย ความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ การเชื่อมโยงความรู้ ข้อคิด คติสอนใจจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การเลือก อ่านหนังสือตามความสนใจให้เหมาะสมกับวัย และการอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างมีมารยาท

4. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.1 หลักการ

- 4.1.1 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน
- 4.1.2 ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่
- 4.1.3 ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เองจากการลงมือปฏิบัติ และได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในบรรยากาศชั้นเรียนที่เหมาะสม

4.1.4 ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการได้รับการพัฒนาความสามารถ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำความรู้มาบูรณาการและการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

4.1.5 ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดกลุ่ม

4.2 จุดมุ่งหมาย

4.2.1 เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยสามารถ เข้าถึงสิ่งที่เรียนและเข้าใจบทเรียน

4.2.2 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

4.2.3 เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะของตนเองสามารถนำข้อมูลที่ได้อามาสังเคราะห์ สร้างเป็นองค์ความรู้

4.2.4 เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสภาพจริงและนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ ต่อยอดได้

4.2.5 เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้

4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่ หมายถึง ขั้นการเตรียม ความพร้อมให้กับนักเรียน โดยกระตุ้นและดึงความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม ร่วมกันแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การระดมความคิด สังเกต วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ อภิปราย ในปัญหานั้น ๆ นักเรียนจะต้องอธิบายและให้ขอบเขตของปัญหาด้วยคำอธิบายจากความเข้าใจของ นักเรียนเอง สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบ ระเบียบด้วยกระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้ค้นคว้า ฝึกกระบวนการ คิดวิเคราะห์ ได้กระทำการต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิบัติจริง ได้ฝึกฝนการนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา และความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสนักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถนำเสนอ สิ่งที่ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัตินำมาถ่ายทอดข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเพื่อสร้าง ความเข้าใจร่วมกัน และสามารถต่อยอดนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

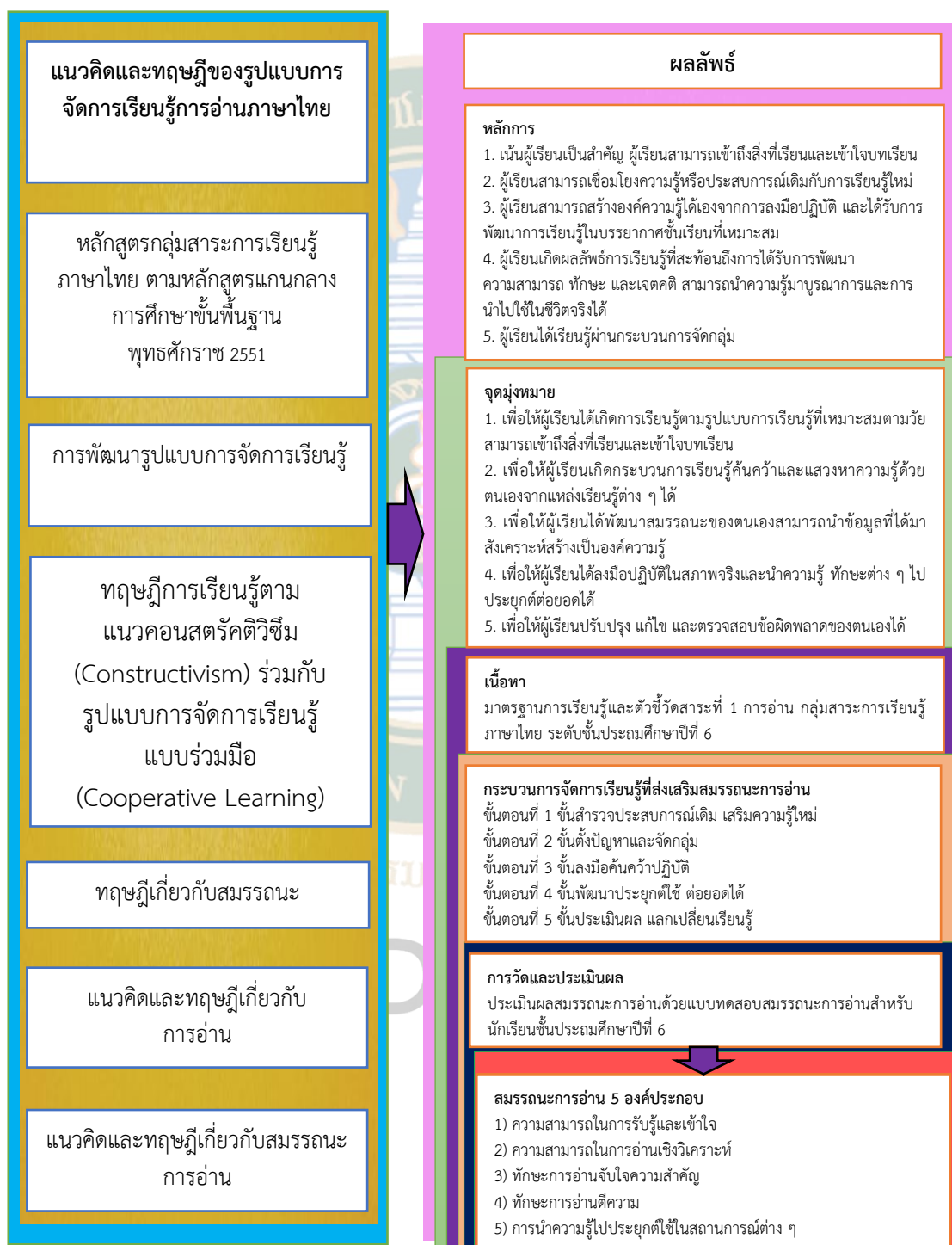
ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่นักเรียนสามารถประเมิน ตนเอง ประเมินนักเรียนด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินผลเพื่อให้ได้คุณภาพ ของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Practice) และ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

4.4 การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลสมรรถนะการอ่านเป็นการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่มีต่อการอ่าน ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถนำความรู้ ข้อคิด หรือคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งในรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Reading Competency Assessment for Sixth-Grade Students) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 50 คะแนน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การประเมินความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านตีความ และตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หลักเกณฑ์ในนำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้คือผู้เรียนทำแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

GRAD VRU

รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ส่วนที่ 3 คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. ข้อควรปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนวคิดและทฤษฎี องค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ อันจะส่งผลให้ได้ทำความเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงการจัดกิจกรรมได้

1.2 ศึกษาคำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด

1.3 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

1.4 จัดเตรียมเอกสาร ใบความรู้ ใบงาน สื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม

1.5 จัดเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผล โดยศึกษาจากคำแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในตอนท้ายของเอกสารฉบับนี้ และจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

2. แนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้

2.1 ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ต้องจัดสภาพที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อาจประเมินจากพื้นฐานความรู้เดิม ทักษะความสามารถ เก่ง ปานกลาง ปรับปรุง แนะนำ การทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

2.2 ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ศึกษาค้นคว้า สืบค้น ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง และกำหนดวิธีการทำงานของกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในกลุ่ม ภายในห้อง เข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น

2.3 การจัดสภาพการเรียนการสอนและบรรยากาศการเรียนรู้อาจจัดให้ลักษณะแบบกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ มีสื่อการเรียนรู้อันเหมาะสม จัดการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.1 ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

3.2 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลายวางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม

3.3 ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ และการสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน

แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบสมรรถนะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

รายละเอียดของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับนี้ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ตอนละ 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนรวมทั้งหมด 50 คะแนน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การประเมินความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ (ข้อ 1 – 10)
- ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ (ข้อ 11 – 20)
- ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ (ข้อ 21 – 30)
- ตอนที่ 4 การประเมินทักษะการอ่านตีความ (ข้อ 31 – 40)
- ตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ (ข้อ 41 – 50)

ข้อปฏิบัติในการสอบ

1. เวลาที่ใช้ในการทำแบบประเมิน 1 ชั่วโมง
2. เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท **X** ในตัวเลือก ก ข ค ง ลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้
3. อ่านคำแนะนำวิธีการตอบข้อสอบให้เข้าใจ แล้วตอบข้อสอบด้วยตนเอง
4. ไม่อนุญาตให้ผู้เข้าสอบออกจากข้อสอบ ก่อนหมดเวลาสอบ
5. เมื่อสอบเสร็จให้ผู้เข้าสอบนำแบบประเมินส่งครู

GRAD VRU

ขอให้นักเรียนทุกคนโชคดีในการทำแบบทดสอบ

4. ข้อใดเรียงลำดับคำได้ถูกต้องตามพจนานุกรม
- กบบรรทัด กบบังใบ กบบัว กบราง กบล้างไม้
 - กบบรรทัด กบบังใบ กบบัว กบล้างไม้ กบราง
 - กบบังใบ กบบรรทัด กบบัว กบล้างไม้ กบราง
 - กบบังใบ กบบรรทัด กบบัว กบล้างไม้ กบล้างไม้
5. “ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นหนึ่งใน.....(1).....เดือนหกของฮีตสิบสองคองสิบสี่ที่ชาวอีสานยึดถือ.....(2).....กันมาตั้งแต่โบราณกาลอันสำคัญที่ขาดเสียไม่ได้ เพราะบรรพบุรุษได้.....(3).....ประเพณีนี้และร่วมกันอนุรักษ์.....(4).....ต่อกันมาไว้ให้ลูกหลาน” ควรเติมคำใดในช่องว่างเพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง
- จารีต - ปฏิบัติ - สืบทอด - สืบสาน
 - จารีต - ปฏิวัติ - สืบสาน - สืบทอด
 - วัฒนธรรม - ปฏิบัติ - สืบทอด - สืบสาน
 - วัฒนธรรม - ปฏิวัติ - สืบสาน - สืบทอด
6. งานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 100 ปี จัดขึ้นในปีพุทธศักราช 2425 ซึ่งตรงกับ.....(1).....ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยพระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอและพระเจ้าน้องยาเธอร่วมกัน.....(2).....และปฏิสังขรณ์วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ตลอดจนพระที่นั่งบางองค์ในพระบรมมหาราชวัง และทรง.....(3).....ว่า “เมื่อครั้งสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ก็ได้มีการฉลองพระอารามมาแล้วครั้งหนึ่ง ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ได้ทรง.....(4).....วัดพระศรีรัตนศาสดาราม” ควรเติมคำใดในช่องว่างเพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง
- รัชสมัย - ซ่อมแซม - ดำริ - ปฏิสังขรณ์
 - รัชสมัย - ปรับปรุง - ตรัส - ปฏิสังขรณ์
 - รัชกาล - ซ่อมแซม - ดำริ - ปฏิสังขรณ์
 - รัชกาล - ปรับปรุง - ตรัส - ปฏิสังขรณ์

7.

ที่มา: ข่าวสดออนไลน์ ฉบับวันที่ 29 มิถุนายน 2560

เมื่อได้อ่านพาดหัวข่าวนี้ นักเรียนคิดว่าใครระบุข้อมูลที่ได้รับการอ่านได้อย่างชัดเจนที่สุด

- ผิดไทยไปบอกกับคุณแม่ว่าให้รีบไปดูจอมปลวก
- ผิดกะเพราไปบอกกับคุณแม่ว่าควรรีบแชร์โพสต์ดังกล่าวให้เร็วที่สุดเพราะจะได้ไม่ตกข่าว
- ผิดเปรี้ยวหวานไปบอกกับคุณแม่ว่าผู้ที่อ่านจะเชื่อหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของบุคคล
- ผิดผงกะหรี่ไปบอกกับคุณแม่ว่าควรจะต้องรีบส่งโพสต์นี้ให้คุณพ่อทันทีเพราะคุณพ่อของเธอชอบการเสียดสีขำขัน

ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

11. บุคคลในข้อใดที่อ่านหนังสือแล้ววิเคราะห์สารของเรื่องเป็น
 - ก. แพร่อ่านแล้วแยกแยะส่วนต่าง ๆ ของเรื่องได้
 - ข. พริ้งอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
 - ค. แพร่อ่านเพื่อจับผิดและหาข้อบกพร่องของเรื่อง
 - ง. พราวอ่านแล้วแสดงความคิดเห็นได้

12. ใครไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของการอ่านวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความคิดเห็น
 - ก. มันแห้วมองปกของหนังสือที่อ่าน
 - ข. มันหยดแยกแยะเนื้อเรื่องในด้านต่าง ๆ ได้
 - ค. มันหวานตัดสินใจว่าเรื่องที่อ่านเหมาะสมกับวัยรุ่น
 - ง. มันทวยกล่าวถึงบริบทที่ตนเองชอบอ่านได้

13. หากจะวิเคราะห์การเขียนประกาศรับสมัครงานนี้ นักเรียนคิดว่าประกาศนี้เป็นประกาศที่สมบูรณ์หรือไม่ เพราะเหตุใด

ห้างแฮปปี้แลนด์ สาขาชัยนาท รับสมัครพนักงาน 2 ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ปวส. ขึ้นไป ติดต่อคุณสมพร โทร. 056-456-123 เวลา 09.00 – 16.00 น

 - ก. สมบูรณ์ เพราะบอกรายละเอียดครบถ้วน
 - ข. สมบูรณ์ เพราะบอกให้ติดต่อคุณสมพร
 - ค. ไม่สมบูรณ์ เพราะไม่บอกตำแหน่งงาน
 - ง. ไม่สมบูรณ์ เพราะไม่บอกระดับการศึกษา

ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามข้อ 14 - 16

1. ผมคิดว่าผู้สอนที่มีประสบการณ์จะเป็นคนที่ปูพื้นฐานให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด
2. จับตาเทรนด์ทรงผมในปี 2024 ที่คาดว่าจะมาแรง ทั้งทรงผมใหม่และทรงเคยฮิตในยุค 80
3. รัฐบาลเยอรมันคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อโดยเฉลี่ยของปีนี้ น่าจะอยู่ที่ 6%
4. ความน่าจะเป็นคือการวัดหรือการประมาณความเป็นไปได้ว่าบางสิ่งบางอย่างจะเกิดขึ้นหรือถ้อยแถลงหนึ่ง ๆ จะเป็นจริงมากเท่าใด
5. การอ่านเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์เป็นการคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตที่ต้องอาศัยเหตุผลสนับสนุน
6. การคาดการณ์อนาคตเป็นความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีเข้ามาแล้วคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อาจเป็นอนาคตในระยะสั้นหรืออนาคตระยะยาวก็ได้
7. สมองเป็นอวัยวะหลักของระบบประสาทมนุษย์โดยจัดเป็นระบบประสาทกลางที่รวมกับไขสันหลัง

14. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริงทั้งหมด

ก. 3 - 4 - 6

ข. 3 - 5 - 7

ค. 4 - 5 - 6

ง. 4 - 5 - 7

15. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็นทั้งหมด

ก. 1 - 2 - 3

ข. 1 - 2 - 4

ค. 2 - 3 - 4

ง. 2 - 5 - 6

16. ข้อความใดปรากฏทั้งข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ก. ข้อ 6 เท่านั้น

ข. ข้อ 4 และ 7

ค. ข้อ 5 และ 7

ง. ข้อ 6 และ 7

17. จาก “10 ข้อควรทำ...ดูแลตัวเองให้ปลอดภัยจาก COVID-19” นักเรียนคิดว่าข้อมูลนี้เป็นคำสั่งหรือข้อแนะนำ เพราะเหตุใด

ที่มา: <https://www.tonthongchai.go.th/th/index.php/2016-07-06>

ก. คำสั่งเพราะเป็นข้อบังคับที่ทุกคนต้องทำตามนั้น

ข. คำสั่งเพราะเป็นระเบียบที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ค. ข้อแนะนำเพราะชี้แจงให้ทำหรือปฏิบัติตาม

ง. ข้อแนะนำเพราะเป็นแนวทางในการแสดงความคิดเห็น

ให้นักเรียนอ่านข้อตกลงในห้องเรียนนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 18 – 19

ที่มา: <https://shopee.co.th/ข้อตกลงห้องเรียนของเรา>

18. ใครไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงในห้องเรียน
- บุหงาเข้าเรียนวิชาภาษาไทยตามตารางเรียนทุกครั้ง
 - บุษบาตั้งใจฟังครูสอนและจดบันทึกสรุปความรู้ที่ได้รับทุกครั้งทั้งหมดชั่วโมง
 - บุษบันแบ่งปันปากกาให้บุษบงเพราะปากกาของบุษบงน้ำหมึกหมดในคาบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
 - บุปผามักพูดคุยกับเพื่อนในเวลาเรียนเป็นประจำเพราะจะได้บอกเรื่องราวต่าง ๆ ที่พบเจอมาในแต่ละวัน
19. ใครปฏิบัติตามข้อตกลงในห้องเรียน
- นงคราญหลีกเลี่ยงการทำความสะอาดห้องเรียน
 - นงเยาว์มักพูดจาล้อเลียนเพื่อน ๆ ในห้องเรียนเป็นประจำ
 - นงลักษณ์แต่งกายด้วยชุดที่สะอาดสะอ้านและมีมารยาทเรียบร้อย
 - นงพะงาไม่ได้ทำการบ้านมาจึงอ้างว่าไม่ได้นำสมุดจดการบ้านมาโรงเรียน

ให้นักเรียนอ่าน 5 ข้อควรปฏิบัติในการเข้าวัดฟังธรรม ข้อมูลจากหนังสือวิถีธรรมวิถีไทย (พระพุทธศาสนา) แล้วตอบคำถามข้อ 20

5

ข้อควรปฏิบัติ

ในการเข้าวัดฟังธรรม

- 1 **การแต่งกายไปวัด** แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ใส่เสื้อผ้าสีอ่อน ถ้ามีลายก็เป็นลายเรียบๆ ไม่บางจนเกินไป และไม่รัดรูปจนเกินไป
- 2 **การนำเด็กหรือบุคคลอื่นไปวัด** อย่านำเด็กอ่อนไปวัดโดยไม่จำเป็นเพราะอาจส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นได้ หรือมีผู้ติดตาม เช่น พนักงานขับรถ ควรให้เขามีโอกาสได้ร่วมทำบุญด้วย
- 3 **การเตรียมอาหารไปวัด** อาหารต้องห้ามสำหรับพระภิกษุ ได้แก่ เนื้อมนุษย์, เนื้อช้าง, เนื้อม้า, เนื้อสุนัข, เนื้องู, เนื้อราชสีห์, เนื้อเสือโคร่ง, เนื้อเสือเหลือง, เนื้อหมี, เนื้อเสือดาว เป็นอาหารที่ปรุงสุกด้วยไฟ ไม่มีส่วนผสมของสุรา
- 4 **การเตรียมตัวก่อนไปวัด** ทำจิตใจให้บริสุทธิ์แจ่มใสรำลึกถึงคุณพระรัตนตรัย และบุญกุศลที่เคยได้ทำมาแล้ว
- 5 **การปฏิบัติตนโดยทั่วไปภายในวัด** สรรวมกาย วาจา ใจ ให้สงบเรียบร้อย งดสูบบุหรี่โดยเด็ดขาด นั่งให้เป็นระเบียบในสถานที่ที่กำหนดไว้ ทุกครั้งที่สนทนากับพระ ควรพนมมือไหว้ และใช้สรรพนามให้ถูกต้อง

ข้อมูลจาก หนังสือวิถีธรรมวิถีไทย (พระพุทธศาสนา) โดย สุชาดา วราหพันธ์

www.kapook.com

ที่มา: <https://infographic.kapook.com/view73914.html>

20. ใครไม่ปฏิบัติตามข้อควรปฏิบัติในการเข้าวัดฟังธรรม

- ก. ก้านยาวแต่งกายด้วยชุดสีขาวสุภาพเรียบร้อย
- ข. หมอนทองใช้สรรพนามแทนตัวเองว่าดิฉันเมื่อสนทนากับพระ
- ค. กระดุมทองระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และตั้งใจสวดมนต์
- ง. พวงมณีมักพูดคุยกับผู้มาทำบุญเกี่ยวกับธุรกิจที่ตนเองทำในขณะที่ฟังพระเทศน์

ตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

21. “ความมหัศจรรย์ของธรรมชาตินั้นยังมีอยู่มากที่เรายังค้นหาไม่พบ พืชแปลก ๆ ที่มีรูปทรงแตกต่างไปจากพืชที่เราพบเห็นกันทั่วไปเป็นจำนวนมาก สัตว์อีกหลายชนิดที่ยังซุกซ่อนตัวอยู่ในซอกหลืบที่มนุษย์ยังเข้าไปไม่ถึง ยังมีสิ่งมีชีวิตอีกนานาชนิดที่นักวิทยาศาสตร์ยังไม่ได้จำแนกหรือตั้งชื่อในทางวิทยาศาสตร์ และมีจำนวนไม่น้อยที่สูญพันธุ์ไปก่อนการค้นพบ”

(คัดมาจาก “แมงมุมเขาควาย” ของเกรียงไกร สุวรรณภักดี สยามอารยะ, 2559)

ใจความสำคัญของข้อความนี้ตรงกับข้อใด

- ความมหัศจรรย์ของธรรมชาตินั้นยังมีอยู่อีกมากที่เรายังค้นหาไม่พบ
- ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติคือพืชแปลก ๆ ที่มีรูปทรงแตกต่างไป
- ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติสังเกตจากสัตว์หลายชนิดที่ยังซุกซ่อนตัวอยู่ในซอกหลืบ
- ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติขึ้นอยู่กับสิ่งมีชีวิตอีกนานาชนิดที่นักวิทยาศาสตร์ยังไม่ได้จำแนก

22. “การแข่งขันในโลกธุรกิจมันแสนจะบีบคั้นชีวิตพนักงาน ไม่ว่าจะอยู่บริษัทไหนลูกจ้างก็มีแต่จะถูกเรียกร้องให้เสียสละเพื่อบริษัทมากขึ้น รับผิดชอบกันเยอะขึ้น มนุษย์เราต้องสละเวลาทั้งหมดในชีวิตเพื่อทำงานหนักขนาดนี้จริง ๆ เหนอ ผมละสงสัย มีคนบอกว่าสิ่งที่ผมเจอก็เหมือนกับที่อีกหลายคนเจอ มันเป็นเรื่องธรรมดาจะตายบริษัทต่าง ๆ สร้างขึ้นมาเพื่อทำกำไร ไม่ได้สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นที่รวมตัวสำหรับให้มีความสุขกับพนักงานซักหน่อยจะน้อยอย่างไรดีสงสา”

(คัดมาจาก “การลาออกครั้งสุดท้าย” ของภาณุมาศ ธนาทองกุล, 2556)

ใจความสำคัญของข้อความนี้ตรงกับข้อใด

- มนุษย์ต้องสละเวลาทั้งหมดในชีวิตเพื่อทำงานหนัก
- การแข่งขันในโลกธุรกิจเป็นเรื่องการแสวงหากำไร
- การแข่งขันในโลกธุรกิจสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นที่รวมตัวสำหรับให้มีความสุข
- ชีวิตพนักงานบริษัทต้องถูกบีบคั้นให้เสียสละ และรับผิดชอบมาก เพราะบริษัทสร้างขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ คือการสร้างกำไร

23. “หากจะจัดอันดับปราสาทหินในเขตแดนไทยที่สวยงามที่สุดและตั้งอยู่ ณ ชัยภูมิอันสง่างามที่สุด คงจะเป็นปราสาทใดไปไม่ได้ นอกเสียจากปราสาทพนมรุ้งอำเภอลำเภอนครชัยศรี จังหวัดบุรีรัมย์ เพราะปราสาทหลังนี้สร้างบนปากปล่องภูเขาไฟที่ดับสนิทเมื่อหลายพันปีก่อน จึงห่างไกลจากชุมชนเมือง อีกทั้งยังใจเด็ดสรรหินทรายสีชมพูมาสร้าง และยังมีหลักฐานว่าสลักเสลาลวดลายวิจิตรบรรจงด้วยฝีมือช่างหลวงจากราชสำนัก ทั้งนี้เพราะผู้สร้างเป็นหน่อเนื้อเชื้อกษัตริย์เขมรยุครุ่งเรืองราว 900 ปีก่อน”

(คัดมาจาก “มนตราอาเซียน” ของธีรภาพ โลหิตกุล, 2556)

ใจความสำคัญของข้อความนี้ตรงกับข้อใด

- ปราสาทพนมรุ้งอยู่อำเภอลำเภอนครชัยศรี จังหวัดบุรีรัมย์
- ปราสาทพนมรุ้งสร้างบนปากปล่องภูเขาไฟที่ดับสนิทเมื่อหลายพันปีก่อน
- ปราสาทพนมรุ้งได้รับการสลักเสลาลวดลายวิจิตรบรรจงด้วยฝีมือช่างหลวงจากราชสำนัก

- ง. ปราสาทพนมรุ้งเป็นปราสาทหินในเขตแดนไทยที่สวยงามที่สุดและตั้งอยู่ ณ ชัยภูมิอันสง่างามที่สุด
24. “ขณะนี้โลกกำลังประสบความตึงเครียดและความแตกสลาย เพราะการพัฒนาทางวัตถุที่ทอดทิ้งการพัฒนาทางจิตวิญญาณ สังคมไทยมีจุดแข็งที่ซ่อนเร้นอยู่ คือ จุดแข็งทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณจริงอยู่ประเทศไทยต้องสร้างความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่เป็นการสร้างความเข้มแข็งที่ตามเขา ความเข้มแข็งที่เราอาจจะนำเขาได้ คือ ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ”

(คัดมาจาก “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ” ของ ประเวศ วะสี, 2539)

ใจความสำคัญของข้อความนี้ตรงกับข้อใด

- ก. สังคมไทยมีการพัฒนาทางวัตถุ
- ข. สังคมไทยละทิ้งการพัฒนาทางจิตวิญญาณ
- ค. สังคมไทยประสบความตึงเครียดและความแตกสลาย
- ง. สังคมไทยมีจุดแข็งทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณที่อาจนำสังคมอื่นได้
25. “นมแม่เป็นอาหารของลูกที่ดีที่สุด เนื่องจากในนมแม่มีสารอาหารกว่า 200 ชนิด ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต สมองได้รับการพัฒนาทำให้เด็กสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เร็ว นอกจากนี้การโอบกอด สบตาและพูดคุยของแม่ขณะให้นมลูกทำให้ลูกรู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข ช่วยกระตุ้นให้สมองทำงาน มีผลต่อความคิด การเรียนรู้และจินตนาการ ซึ่งผลการวิจัยทั่วโลกยืนยันตรงกันว่า เด็กที่กินนมแม่จะมีไอคิวสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้กินนมแม่”
- (คัดมาจาก “แม่หลงผิด ติดกับนมผง หุดให้นมลูก” หนังสือพิมพ์ M2F, ฉบับวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2558)

จากบทความข้างต้น ข้อใดไม่ใช่ส่วนขยายใจความสำคัญ

- ก. นมแม่เป็นอาหารที่ดีที่สุดของลูก
- ข. นมแม่มีสารอาหารกว่า 200 ชนิด
- ค. เด็กกินนมแม่มีไอคิวสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้กินนมแม่
- ง. การโอบกอด สบตา พูดคุยขณะแม่ให้นมมีผลต่อความคิดและจินตนาการของลูก
26. “จงรักนวลสงวนนามห้ามใจไว้ อย่าหลงไหลจำคำที่ร่ำสอน
คิดถึงหน้าบิดาและมารดร อย่ารีบร้อนเร็ววันก้มก้มไม่ตี”
(สุภาษิตสอนหญิง: สุนทรภู่)

ใจความสำคัญจากบทร้อยกรองข้างต้นตรงกับข้อใด

- ก. เป็นผู้หญิงต้องรู้จักรักนวลสงวนตัว
- ข. เป็นผู้หญิงต้องมีกิริยาเรียบร้อยและสุภาพ
- ค. เป็นผู้หญิงต้องรู้จักเชื่อฟังคำสอนของผู้ใหญ่
- ง. เป็นผู้หญิงต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ให้นักเรียนอ่านข้อมูลเรื่อง “สรุป 9 สถิติที่น่าสนใจของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ปี 2023 มีโอกาสอะไรซ่อนอยู่บ้าง” แล้วตอบคำถามข้อ 27 – 28

ที่มา: <https://www.blockdit.com/posts>

27. จากข้อมูลข้างต้น ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- คนไทยไม่นิยมใช้คิวอาร์โค้ด
- คนมักจะใช้เวลาอยู่กับแพลตฟอร์มเฟซบุ๊กมากที่สุด
- เหตุผลที่คนใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือการติดต่อกับเพื่อนฝูง
- เฟซบุ๊ก ยูทูป และวอตส์แอปป์ เป็นแพลตฟอร์มที่คนใช้มากที่สุดตามลำดับ

28. จากข้อมูลข้างต้น ข้อใดกล่าวผิด

- ก. คนไทยนิยมดูทีวีผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต
- ข. คนนิยมใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล
- ค. คนนิยมใช้อินสตาแกรมและเฟซบุ๊กติดตามสินค้าแบรนด์ต่าง ๆ
- ง. คนนิยมใช้อินเทอร์เน็ตในการสั่งซื้ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด

29. นิทานอีสปเรื่อง “ดาวลูกไก่”

ณ บ้านเชิงเขา มีสองตายายอาศัยอยู่กับแม่ไก่ 1 ตัว และลูกไก่อีก 7 ตัว ตายายเลี้ยงดูพวกมันเป็นอย่างดี วันหนึ่งมีพระธุดงค์มาปักกลด ตากับยายจึงพากันไปกราบไหว้ และกลับมาคุยกันว่า พรุ่งนี้จะทำอาหารอะไรไปถวายพระกันดี “พี่ซึกที่ปลูกไว้ก็ขายหมดแล้ว” ตาจึงบอกว่า “สงสัยเราคงจะต้องฆ่าแม่ไก่ไปทำแกงแล้วละ” แม่ไก่ได้ยินเช่นนั้นก็ตกใจจึงรีบกลับไปบอกลูก ๆ ทั้ง 7 ตัวเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนที่ทั้งหมดจะเผลอเข้ากอดกันรำไห้

เช้าวันรุ่งขึ้น ตากับยายก็ฆ่าแม่ไก่ไปทำแกงถวาย ลูกไก่ทั้ง 7 ตัว จึงปรึกษากันว่า เมื่อไม่มีแม่แล้วพวกตนจะอยู่กันอย่างไร ขอตายตามแม่ไก่ไปจะดีกว่า จากนั้นลูกไก่ทั้ง 7 ตัวก็พร้อมใจกันกระโดดเข้ากองไฟตายตามแม่ไปทันที ด้วยอาณิสงส์ผลบุญของแม่ไก่และความกตัญญูของลูกทั้ง 7 ตัว ส่งผลให้บรรดาลูกไก่ไปเกิดเป็นกลุ่มดาว 7 ดวง ที่เราเรียกว่า “ดาวลูกไก่” นั่นเอง

(คัดมาจาก “กัลยาณมิตร ธรรมะออนไลน์” หัวข้อ มงคลชีวิต 38 ประการ)

ข้อใดคือข้อคิดคติสอนใจที่ได้รับจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

- ก. พุดง่าย แต่ทำยาก
- ข. อย่าเห็นแก่ผลประโยชน์จนหน้ามืดตามัว
- ค. คำพูดที่ดีบางครั้งอาจแฝงด้วยเจตนาร้าย
- ง. ความกตัญญูรู้คุณเป็นเครื่องหมายของคนดี

30. “แม่จะบอกฉันกับน้องตลอดว่าความรักเป็นเรื่องธรรมชาติ ความรักเป็นสิ่งที่สวยงาม แต่เราต้องไม่ปล่อยตัวปล่อยใจในเวลาที่ไม่สมควร ต้องรู้จักหน้าที่ตัวเอง ตอนนี้เราเป็นนักเรียนก็ต้องตั้งใจเรียน แม่เข้มงวดฉันกับน้องมากในเรื่องผู้ชาย ฉันกับน้องเชื่อฟังมาตลอด”

(คัดมาจาก “พลิกฝัน” ของวรรณทัศน์ นนทบุรี, 2557)

จากข้อความข้างต้นสะท้อนทัศนคติของผู้เขียนในเรื่องใดมากที่สุด

- ก. ค่านิยมรักนวลสงวนตัว
- ข. ค่านิยมการครองเรือน
- ค. ค่านิยมความกตัญญูรู้บุญคุณคน
- ง. ค่านิยมการปฏิบัติตามศีลห้า

35. สุภาชิตในข้อใดสอนว่าอย่าเชื่อคนง่าย เชื่อน้ำใจคนดีกว่าเชื่อคำพูดของคน

- ก. ตนนั้นแลเป็นที่พึ่งแห่งตน
- ข. เมื่อน้อยให้เรียนวิชา ให้หาสินเมื่อใหญ่
- ค. จงฟังหูไว้หูคอยดูไป เชื่อน้ำใจดีกว่าอย่าเชื่อยุ
- ง. พึงรักษาความดีของตน ดุจเกลือรักษาความเค็ม

36. “รถยนต์ตอนที่เบรกเริ่มไม่ตึกก็ไม่รีบไปซ่อม พอเบรกแตกไปชนเสาไฟฟ้าเข้า เลยต้องเสียค่าซ่อมมาก เข้าทำนอง.....” จากข้อความดังกล่าวควรเติมคำพังเพยในข้อใดเพื่อให้สอดคล้องกับเหตุการณ์นี้

- ก. เสียหน่อยเสียยาก เสียมากเสียง่าย
- ข. หมองูตายเพราะงู
- ค. ไม่เห็นน้ำตดกระบอก ไม่เห็นกระรอกก่งหน้าไม้
- ง. กระจ่ายตื่นตูม

37. “เออหนอ...เงินนี้มันสามารถซื้อเกียรติยศ ซื้อชื่อเสียงของคนบางคนได้ด้วย สีกาก็มีสามชืดสี่ขีด บนบ่าอย่างน่าเกรงขามนั้น แท้จริงก็เป็นสิ่งล่อลวงให้เรากราบไหว้ต่อทวงทำอันงามสง่าของผู้สวมใส่ เป็นสิ่งล่อลวงสิ่งหนึ่งในหลายสิ่งมันเป็นมายาที่เสแสร้ง คำว่าเกียรติ ศักดิ์ศรี กำลังแห่งขอตกลงไปทุกที”

(ถวัลย์ มาศจรัส, 2544)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนใช้น้ำเสียงอย่างไร

- ก. โศกเศร้า
- ข. ถากถาง
- ค. ปลุกเร้าใจ
- ง. เสียดาย

38. “มนุษย์ที่กลัวตาย เพราะไม่รู้ว่าตายแล้วจะไปไหน ไม่รู้ว่าตายอย่างไร กลัวความเจ็บปวดก่อนจะตายต่างหาก...แต่ถึงจะกลัวหากสุดท้ายแล้วทุกคนก็ต้องตายอยู่ดี เป็นสัจธรรมที่ไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงได้ไม่ใช่หรือคะ เมื่อรู้อย่างนี้แล้วเราก็คควรมีสติ และเตรียมพร้อมกับความตายที่จะมาถึงนะคะพัด ถ้าเราเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อม มีสติปัญญา มีใจอันเป็นสมาธิแน่วแน่ เมื่อนั้นเราก็ไม่ต้องกลัวความตาย ไม่ว่าจะมาในรูปแบบใด...หลายเดือนที่ผ่านมา ฉันพบกับความเจ็บปวดทรมานมามากแล้ว แต่วันนี้ได้อยู่กับคุณ ได้รักคุณ ได้แต่งงานกับคุณ...ไม่มีอะไรที่ฉันต้องหวาดกลัวอีกต่อไป”

(พงศกร จินดาวัฒนะ, 2555)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนใช้น้ำเสียงที่แสดงความรู้สึกอย่างไร

- ก. น้ำเสียงที่แสดงถึงความสงบและปล่อยวาง
- ข. น้ำเสียงที่แสดงถึงความมีน้ำใจ
- ค. น้ำเสียงที่แสดงถึงความเป็นห่วงเป็นใย
- ง. น้ำเสียงที่แสดงถึงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

39. “รักเจ้าสาวใบตองในร่องสวน เคยหวงนวนลักหนามาจำห้าง
 กระแสลมโหมยุคทั้งรุกบาง จนเร็ดทิศแรมทางอยู่ร้างโรย
 อยู่ร้างโรยโดยทางของยุคใหม่ อยู่เหน็บหนาวกับสมัยซึ่งให้โหย
 อยู่รวดร้าวกับรักกระอักโอย ดั้นและดั้นจ้านนโดยสถานเดียว
 พบเจ้าสาวพลาสติกกระริกระรี่ หว่างวิถีทางแยกปลอมแปลกเปลี่ยว
 มากแต่ยืมยั่วใจให้ลดเลี้ยว หลอกให้ลึมนวลเขียวเคยเคียงครอง
 ใ้อเจ้าสาวใบตองในร่องสวน ยุคฉะนี้เขี้ยวवलคงถ้วนหมอง
 ยินแต่เพลงพลาสติกกระริกร้อง หรือสิ้นเพลงใบตองเสียแล้วเอย”

(กวีนิพนธ์รางวัลซีไรต์ปี 2538 เรื่องม้าก้านกล้วย ของไพโรรินทร์ ขาวงาม)

กวีนิพนธ์บทนี้ผู้เขียนใช้สัญลักษณ์ คือ “ใบตอง” และ “พลาสติก” แทนสิ่งใด

- ใบตองแทนยุคสมัยเก่า ส่วนพลาสติกแทนยุคสมัยใหม่
 - ใบตองแทนความสดใสร่าเริง ส่วนพลาสติกแทนความเศร้าหมอง
 - ใบตองแทนความรักที่บริสุทธิ์ ส่วนพลาสติกแทนความรักที่ชื่นชม
 - ใบตองแทนสี่จากธรรมชาติ ส่วนพลาสติกแทนสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์
40. “ความสัมพันธ์ของเราเหมือนสะพานโค้งที่ทอดข้ามสายน้ำ มองเห็นเป็นเงาอยู่เบื้องล่างแสนสวยงาม งามทั้งเงาเราและเงาท่าง เราจึงจูงมือพากันเดินข้ามด้วยความสุขและความหวัง ค่อย ๆ ผ่านเพื่อจะพากันข้ามไปอีกฝั่งให้สำเร็จ แต่ถัดจากนั้นทุกอย่างได้พลิกผัน รอยน้ำกระเพื่อม รูปเงาบิดเบี้ยวอีกด้านของสะพานโค้งพาเราดิ่งลง โลกมืดมน ชีวิตเรากำลังจมไปหาจุดจบ ฉันทเห็นเงาน้ำ มันเกิดวงร้าวจื้นแล้วในรอยวารี แต่ฉันทยังวาดหวังว่าเราจะฟันฝ่าไปได้ ฝ่าไปด้วยกัน”

(คัดมาจาก “วงร้าวนในเงาน้ำ” ของกนกวลี พจนปกรณ์, 2557)

ข้อความข้างต้นผู้เขียนได้ถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครซึ่งสามารถตีความได้ตามข้อใด

- ความรักของพวกเขาเริ่มต้นด้วยความสุขและเมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็ยังมีความสุขกันอยู่
- ความรักของพวกเขาเริ่มต้นด้วยความสุขแต่เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็ถูกกีดกันจนต้องเลิกรากันไป
- ความรักของพวกเขาเริ่มต้นด้วยความสุขแต่เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็พบว่าความรักไม่เป็นดั่งที่ตั้งใจ
- ความรักของพวกเขาเริ่มต้นด้วยความสุขแต่เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็ต่างพบเจอกันความรักครั้งใหม่กับคนอื่น

ตอนที่ 5 การประเมินการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

41. ข้อใดเป็นการอ่านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด
- สุชาติอ่านแล้วรู้สึกสนุกมาก
 - สุนีย์อ่านแล้วรู้ว่าตัวละครมีหลายตัว
 - สุกัลยาอ่านแล้วรู้ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร
 - สุปราณีอ่านแล้วรู้ว่าตอนจบของเรื่องจะเป็นอย่างไร
42. ใครปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามหลักการประเมินค่าของเรื่องที่อ่าน
- มาลาอ่านแล้วท่องจำ
 - มาลีอ่านทำความเข้าใจเรื่อง
 - มาลัยอ่านตีความได้บ้างนิดหน่อย
 - มาตาอ่านแล้วพิจารณาตัดสินคุณค่าของงานเขียน
43. หากนักเรียนอ่านเรียงความเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท เนื้อหาในข้อใดจำเป็นน้อยที่สุด
- ข้อมูลมัคคุเทศก์
 - เส้นทางคมนาคมและการเดินทาง
 - ที่ตั้งและสภาพภูมิอากาศ
 - สิ่งที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์
44. เฉลิมศรีอ่านคำประพันธ์ ดังต่อไปนี้
- “เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง เหมือนหนึ่งยุงมีดีที่แววขน
ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่เพียงคน ย่อมเสียที่ที่ตนได้เกิดมา”
- หลังจากอ่านแล้วเธอรู้สึกประทับใจมาก เพราะให้แง่คิดด้านคุณธรรมประจำใจ จากสถานการณ์ในข้อความข้างต้น แสดงว่าเฉลิมศรีมีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านขั้นใด
- เข้าใจจุดประสงค์
 - รับรู้ข้อความได้ครบถ้วน
 - บอกได้ว่าสิ่งที่ได้อ่านน่าเชื่อถือ
 - ประเมินได้ว่าสิ่งที่ได้อ่านมีประโยชน์

ให้นักเรียนใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 45 - 47

- หนังสือการ์ตูน
 - หนังสืออ้างอิง
 - หนังสือแบบเรียน
 - หนังสือพิมพ์
45. หากบัณฑิตต้องการสอบปลายภาคให้ได้คะแนนดีขึ้น บัณฑิตควรเลือกอ่านหนังสือในข้อใด

46. หากปัญญาต้องการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาให้ความบันเทิงและเสริมสร้างจินตนาการ ปัญญาควรเลือกอ่านหนังสือในข้อใด
47. หากปิ่นหยีต้องการติดตามข่าวสารบ้านเมือง ปิ่นหยีควรเลือกอ่านหนังสือในข้อใด
48. ใครนำความรู้และข้อคิดเห็นจากเรื่องทีอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องที่สุด
โรคลมแดดไม่ได้เกิดขึ้นทันทีที่สัมผัสกับอากาศร้อน แต่เกิดขึ้นจากการอยู่ในสภาพอากาศที่ร้อนจัดเป็นเวลานานหรือใช้กำลังภายในอุณหภูมิที่ร้อนสูง ซึ่งเมื่ออุณหภูมิในร่างกายสูงขึ้น อาจเริ่มมีอาการวิงเวียนศีรษะ ปวดศีรษะ อ่อนแรงและคลื่นไส้ เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นเรื่อย ๆ อาจทำให้เกิดอาการผิดปกติ เช่น สับสน พูดไม่ชัดเจน กระสับกระส่าย หรือเห็นภาพหลอน หากรุนแรงมากอาจทำให้เกิดการชักเกร็งและมีอาการโคม่าได้ในที่สุด สังเกตได้ว่าเมื่อสัมผัสผู้ที่มีอาการจะพบตัวร้อนมากและมีผิวสีแดงกว่าปกติ
(คัดมาจาก “รู้ทัน...ป้องกันโรคลมแดด” ของโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์, 2566)
- ก. ดาวยืดน้ำเมื่อออกกลางแจ้งนาน ๆ
ข. ตะวันใช้กำลังทำงานหนักกลางแจ้งเพื่อให้งานเสร็จเร็ว
ค. เดือนสวมใส่เสื้อผ้าที่หนาและรัดแน่นเมื่อออกกลางแจ้งนาน ๆ
ง. เมฆหลีกเลี่ยงการอยู่ในที่มีแดดจัดเมื่อต้องทำงานกลางแจ้งเป็นเวลานาน โดยนำงานมาทำในที่ร่ม
49. บุคคลในข้อใดขาดมารยาทในการอ่าน
- ก. สมพงษ์นั่งอ่านในท่าทางสบาย ตัวตรง สุภาพเพื่อให้เป็นนิสัย
ข. สมศักดิ์อ่านออกเสียงบทร้อยกรองในห้องสมุดด้วยเสียงที่ดัง
ค. สมชายมีสมาธิในการอ่าน อ่านอย่างตั้งใจ ไม่ว่าจะอ่านที่บ้านหรือห้องสมุด
ง. สมโชคหยิบจับหนังสืออย่างเบามือไม่ว่าจะเป็นหนังสือส่วนตัวหรือส่วนรวม
50. ใครมีมารยาทที่ดีในการอ่าน
- ก. แดงอ่านเรื่องที่เป็นส่วนตัวของผู้อื่น
ข. ดำเล่นกับเพื่อนในขณะที่อ่านหนังสือ
ค. เขียวนำหนังสือไปเก็บที่เดิมเมื่ออ่านเสร็จแล้ว
ง. ฟ้าขีดเขียนทำลายหนังสือที่เป็นสมบัติของส่วนรวม

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย
ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

GRAD VRU

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท16101

รหัสวิชา ท16101

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 อ่านเชิงสร้างสรรค์ สารพันปัญญา

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่ย่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนบอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้ (K)

2.2 นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)

2.3 นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวกในการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย (A)

3. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านโดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูลที่น่าสนใจ และแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนของเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังเป็นการอ่านที่ต้องการแยกแยะเรื่องที่อ่านให้ได้ว่าส่วนใดเป็นใจความหรือสาระสำคัญ และส่วนใดเป็นพลความหรือใจความรอง การอ่านจับใจความสำคัญจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไร โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์หรือภูมิหลังในด้านการแปลความหมายของคำหรือข้อความเพื่อจับใจความสำคัญได้รวดเร็วขึ้น หากผู้อ่านระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจับประเด็นเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความสำคัญ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจประสบการณ์เดิม เสริมความรู้ใหม่

- 5.1 นักเรียนและครูร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับการอ่าน
- 5.2 ครูใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น หากนักเรียนอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ นักเรียนคิดว่า น่าจะเกิดจากสาเหตุใดบ้าง และนักเรียนมีวิธีการอ่านหนังสือหรือสื่อต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างชัดเจน และถูกต้องอย่างไร โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ
- 5.3 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปคำตอบ และเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 5.4 ครูเตรียมแถบข้อความ 2 แผ่น แผ่นแรกเขียนว่า “ใจความสำคัญ” และแผ่นที่สอง เขียนว่า “ผลความ” จากนั้นสุ่มนักเรียน 2 คน มาอ่านแถบข้อความทั้งสอง พร้อมถามว่านักเรียนคิดว่า ใจความสำคัญและผลความหมายถึงอะไร โดยให้เพื่อน ๆ ในห้องช่วยกันอ่านและแสดงความคิดเห็นด้วย
- 5.5 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปความคิดเห็นของนักเรียนโดยครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความหมายและลักษณะของใจความสำคัญและผลความเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม เสริมความรู้ใหม่

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและจัดกลุ่ม

- 5.6 ครูตั้งประเด็นปัญหา/คำถามเกี่ยวกับหลักการอ่านจับใจความสำคัญ เช่น การอ่านจับใจความสำคัญหมายถึงอะไร การอ่านจับใจความสำคัญมีลักษณะอย่างไร และในระหว่างระบุประเด็นปัญหาครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว
- 5.7 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 – 6 คน จำนวน 6 กลุ่ม เพื่อช่วยกันศึกษาประเด็นปัญหา โดยครูแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “หลักการอ่านจับใจความสำคัญ” ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษา
- 5.8 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญว่ามีอะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ
- 5.9 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการอ่านจับใจความสำคัญ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือค้นคว้าปฏิบัติ

5.10 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม “นักวรรณคดีตัวน้อย” ก่อนเริ่มกิจกรรม ครูแจก ลีโอนิซีร์ลี 10 ความมหัศจรรย์ของวรรณคดีไทย ให้กลุ่มละ 6 เล่ม ได้แก่

- 1) มินิซีร์ลี 10 นางในวรรณคดีไทย
- 2) มินิซีร์ลี 10 พระเอกในวรรณคดีไทย
- 3) มินิซีร์ลี 10 ตัวร้ายในวรรณคดีไทย
- 4) มินิซีร์ลี 10 อมนุษย์ในวรรณคดีไทย
- 5) มินิซีร์ลี 10 ดอกไม้ในวรรณคดีไทย

6) มินิซีรีส์ 10 อาวุธในวรรณคดีไทย

จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าเลือกอ่านเรื่องที่สนใจในมินิซีรีส์แล้วร่วมกันระบุตำแหน่งของใจความสำคัญว่าอยู่ตรงไหน และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านคืออะไร

5.11 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอระบุตำแหน่งของใจความสำคัญ และบอกว่าใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านคืออะไร

5.12 ครูและนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านของทุกกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่อง “หลักการอ่านจับใจความสำคัญ”

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาประยุกต์ใช้ ต่อยอดได้

5.13 นักเรียนทบทวนความรู้เดิม เรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น การอ่านจับใจความสำคัญหมายถึงอะไร การอ่านจับใจความสำคัญมีลักษณะอย่างไร เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญพิจารณาจากอะไรบ้าง หากข้อความไม่ได้มีการระบุตำแหน่งใจความสำคัญอย่างชัดเจน นักเรียนจะมีวิธีการจับใจความสำคัญอย่างไร

5.14 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำตอบของนักเรียน จากนั้นครูแนะนำเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ

5.15 ครูแจกใบความรู้ที่ 2 เรื่อง “เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ” ให้กับนักเรียนทุกกลุ่ม ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ ได้แก่ Who (ใคร), What (ทำอะไร), Where (ที่ไหน), When (เมื่อไร), Why (ทำไม) และ How (อย่างไร) และร่วมกันสรุปเทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ

5.16 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม “นักอ่านตัวน้อย” ก่อนเริ่มกิจกรรม ครูแจกสื่อหนังสือชุดศาสตร์พระราชา พัฒนาทั่วไทย ให้กลุ่มละ 9 เล่ม ได้แก่

- 1) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : เส้นทางเกลือ
- 2) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ดอยตุง
- 3) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ปากพั่น
- 4) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : อ่าวลึก
- 5) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : คຸ້ງกระเบน
- 6) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ป่าสักชลสิทธิ์
- 7) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ธนาкарโค-กระป๋อง
- 8) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : โรงเรียนเกษตรทฤษฎีใหม่
- 9) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ไกลกังวล

จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกอ่านเรื่องที่สนใจในหนังสือชุดศาสตร์พระราชา พัฒนาทั่วไทย เมื่ออ่านจบให้ตั้งคำถาม ได้แก่ Who (ใคร), What (ทำอะไร), Where (ที่ไหน), When (เมื่อไร), Why (ทำไม) และ How (อย่างไร)

5.17 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ จากนั้นครูและนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านของทุกกลุ่ม

5.18. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง “ญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหว” ซึ่งเป็นบทอ่านที่ไม่ได้มีการระบุตำแหน่งใจความสำคัญอย่างชัดเจน

บทอ่าน เรื่อง “ญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหว”

เมื่อ 4 เมษายน 2567 สำนักอุตุนิยมวิทยาของญี่ปุ่นรายงาน เกิดแผ่นดินไหวรุนแรง ขนาด 6.0 เขย่าภูมิภาคโทโฮคุ บนเกาะฮอนชู ของญี่ปุ่น เมื่อเวลาประมาณ 12.16 น. ของวันที่ 4 เมษายน ตามเวลาท้องถิ่นเพียงวันเดียว หลังเพิ่งเกิดแผ่นดินไหว ขนาด 7.4 เขย่าไต้หวันครั้งรุนแรงที่สุดในรอบ 25 ปี สำนักอุตุนิยมวิทยาญี่ปุ่นแจ้งว่าศูนย์กลางแผ่นดินไหวเขย่าภูมิภาคโทโฮคุในครั้งนี้ อยู่ในทะเลบริเวณนอกชายฝั่งจังหวัดฟุกุชิมะ และลึกจากผิวดินลงไปประมาณ 40 กิโลเมตร และเหตุแผ่นดินไหวครั้งนี้ ไม่มีความเสี่ยงที่จะเกิดสึนามิ ใดๆก็ตามขณะนี้ยังไม่มียางานความเสียหายจากเหตุแผ่นดินไหวญี่ปุ่นครั้งล่าสุดนี้

ที่มา: ไทยรัฐออนไลน์ วันที่ 4 เมษายน 2567 <https://www.thairath.co.th>

5.19 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทความดังกล่าว แล้วช่วยกันเขียนตอบคำถามลงในกระดาษปรีฟที่ครูแจกให้ โดยใช้หลักการอ่านจับใจความสำคัญ ได้แก่ Who (ใคร), What (อะไร), Where (ที่ไหน), When (เมื่อไร), Why (ทำไม) และ How (อย่างไร)

5.20 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอคำตอบที่ได้หน้าชั้นเรียน จากนั้นให้เพื่อน ๆ ร่วมกันวิเคราะห์และตรวจสอบคำตอบของแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ได้คำตอบแนวทางเดียวกัน

5.21 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยคำตอบจากคำถาม จากนั้นสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้

5.22 นักเรียนประเมินตนเองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยครูใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิด นักเรียนว่านักเรียนจะนำหลักการอ่านจับใจความสำคัญไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร จากนั้นครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามประเด็นที่ไม่เข้าใจ เกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ และกล่าวคำชมเชยนักเรียน

5.23 ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญ บทอ่าน เรื่อง ไฟไหม้ไนต์คลับ” เพื่อประเมินสมรรถนะการอ่าน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

6. สื่อและแหล่งเรียนรู้

6.1 แถบข้อความ

6.2 ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “หลักการอ่านจับใจความสำคัญ”

6.3 มินิซีรีส์ 10 ความมหัศจรรย์ของวรรณคดีไทย จำนวน 6 เล่ม ได้แก่

1) มินิซีรีส์ 10 นางในวรรณคดีไทย

2) มินิซีรีส์ 10 พระเอกในวรรณคดีไทย

- 3) มินิซีรีส์ 10 ตัวร้ายในวรรณคดีไทย
- 4) มินิซีรีส์ 10 อมนุษย์ในวรรณคดีไทย
- 5) มินิซีรีส์ 10 ดอกไม้ในวรรณคดีไทย
- 6) มินิซีรีส์ 10 อาวุธในวรรณคดีไทย
- 6.4 ใบงานที่ 1 เรื่อง “หลักการอ่านจับใจความสำคัญ”
- 6.5 ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง “เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ”
- 6.6 หนังสือชุดศาสตร์พระราชา พัฒนาทั่วไทย ให้กลุ่มละ 9 เล่ม ได้แก่
 - 1) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : เส้นทางเกลือ
 - 2) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ดอยตุง
 - 3) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ปากพนัง
 - 4) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : อ่าวลึก
 - 5) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : คังกระเบน
 - 6) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ป่าสักชลสิทธิ์
 - 7) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : ธนาคารโค-กระป้อ
 - 8) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : โรงเรียนเกษตรทฤษฎีใหม่
 - 9) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ : โกลกังวล
- 6.7 บทอ่าน เรื่อง “ญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหว”
- 6.8 ใบงานที่ 2 เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญ บทอ่าน เรื่อง ไฟไหม้ไนต์คลับ”

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- 7.1 ตรวจสอบงานเรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ (K)
- 7.2 ประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ บทอ่าน เรื่อง ไฟไหม้ไนต์คลับ (P)
- 7.3 ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย (A)

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	แหล่งข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนบอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้ (K)	การทำใบงาน	ใบงาน	นักเรียน	ทำถูกต้อง 70%
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (P)	การทำใบงาน	ใบงาน	นักเรียน	ทำถูกต้อง 70%
3. นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวกในการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย (A)	การประเมิน	แบบประเมินพฤติกรรม	นักเรียน	ระดับปานกลางขึ้นไป

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “หลักการอ่านจับใจความสำคัญ”

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านโดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บสาระสำคัญ ความรู้ ข้อมูล ที่น่าสนใจ และแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียนของเรื่องทีอ่าน อีกทั้งยังเป็นการอ่านที่ต้องการแยกแยะเรื่องทีอ่านให้ได้ว่าส่วนใดเป็นใจความหรือสาระสำคัญ และส่วนใดเป็นผลความหรือใจความรอง การอ่านจับใจความสำคัญจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไร โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์หรือภูมิหลังในด้านการแปลความหมายของคำหรือข้อความ เพื่อจับใจความสำคัญได้รวดเร็วขึ้น หากผู้อ่านระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจับประเด็นเรื่องทีอ่านได้อย่างชัดเจน

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความทีสำคัญและเด่นทีสุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้าทีสามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือประโยคทีสามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้

ผลความหรือใจความรอง หมายถึง ประโยคทีขยายความประโยคใจความสำคัญ เป็นส่วนสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น

จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

1. เพื่อบอกรายละเอียดของเรื่องราวทีอ่านได้อย่างชัดเจน
2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำได้
3. เพื่อฝึกการอ่านเร็วและสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง
4. เพื่อให้สามารถสรุปหรือย่อเรื่องทีอ่านได้
5. เพื่อให้อ่านแล้วสามารถคาดการณ์ หาความจริง และแสดงข้อคิดเห็นได้

หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน
2. พิจารณาจากชื่อเรื่อง ซึ่งจะทำให้ทราบว่บทความนี้เสนอเรื่องอะไรอย่างกว้าง ๆ
3. อ่านเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจ และเก็บใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ซึ่งส่วนใหญ่ใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าอาจปรากฏอยู่ในตำแหน่งต้น ตำแหน่งกลาง หรือตำแหน่งท้ายของย่อหน้า
4. พยายามพิจารณาตัดรายละเอียดปลีกย่อย เช่น คำอธิบาย ตัวอย่าง การให้เหตุผลเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเครื่องสนับสนุนความคิดหลักของเรื่อง
5. เมื่ออ่านจบให้ตั้งคำถามว่เรื่องทีอ่าน มีใคร ทำอะไร ทีไหน เมื่อไหร่ อย่างไร
6. นำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเองเพื่อให้เกิดความสละสลวย

ตำแหน่งของใจความสำคัญ

1. ตำแหน่งใจความสำคัญอยู่ต้นย่อหน้า

“ปัญหาเรื่องการศึกษาของชาตินั้นมีมากมายหลายประการก็จริงอยู่แต่หากจะให้ระบุว่าจะอะไรคือรากเหง้าของปัญหาที่สำคัญที่สุดก็จะต้องตอบว่าการผูกขาดโดยระบบราชการ ถ้าหากจะมองว่าการศึกษาเป็นอุตสาหกรรมบริการประเภทหนึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นอุตสาหกรรมที่มีการผูกขาดสูงมาก กว่า 90 % ของสถานศึกษาทั้งหมดกว่าสามหมื่นแห่งที่มีอยู่ในประเทศเป็นของราชการ ไม่ว่าจะโดยกระทรวงศึกษาธิการหรือทบวงมหาวิทยาลัย ลำพังอำนาจผูกขาดเพียงอย่างเดียวก็เลวร้ายพออยู่แล้วแต่ นี่เป็นการผูกขาดโดยผู้ผลิตที่ถูกดูแลจนกว่าไร้สมรรถนะที่สุดในระบบเศรษฐกิจ ความล้มเหลวของระบบการศึกษาไทยนั้นแท้จริงแล้ว มิได้มาจากบุคลากรทางการศึกษาแต่มาจากความล้มเหลวของระบบราชการต่างหาก ซึ่งได้ปรากฏชัดในงานด้านอื่นของราชการด้วย เช่น การบริหารบริการสาธารณสุข การกำกับดูแลสถาบันการเงิน การบริหารกองทุนฟื้นฟูและเงินตราต่างประเทศ การกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจหรือการบริหารการเงินการคลังของประเทศ ฯลฯ”

(วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์ “ชำแหละ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ” ในปฏิวัติการศึกษาไทย)

2. ตำแหน่งใจความสำคัญอยู่ท้ายย่อหน้า

“แม้การเขียนรูปภาพจิตรกรรมแบบประเพณีนิยมอย่างไทยดำเนินการไปตามเรื่องราวทางศาสนาเป็นสำคัญและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายว่าเรื่องราวต่าง ๆ ในพระพุทธศาสนาที่จิตรกรรมหรือศิลปินนำมาเป็นแนวคิดในการเขียนรูปภาพนั้นเป็นเรื่องราวที่ปรากฏในอดีตกาลในประเทศอินเดียหรือเรื่องชาดกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามความคิดของปัญญาชนชาวอินเดีย ดังนั้นบุคลิกภาพและพฤติกรรมของคน สถานที่ สิ่งแวดล้อม และบรรยากาศที่รวมกันขึ้นเป็นเรื่องต่าง ๆ ก็ย่อมจะได้รับอิทธิพลจากสังคมและสิ่งแวดล้อมในถิ่นอินเดียเป็นปัจจัยสำคัญในการปรุงแต่งเรื่องราวที่ปัญญาชนชาวอินเดียนิพนธ์ขึ้นโดยแท้ แต่กระนั้นก็ตาม ท่านที่มีประสบการณ์จากการดูรูปภาพจิตรกรรมแบบประเพณีนิยมอย่างไทยที่นายช่างจิตรกรรมหรือศิลปินไทยเขียนขึ้นโดยอาศัยเรื่องราวที่มีมาในพระพุทธศาสนาเป็นต้นว่า พระปฐมสมโพธิกถาหรือชาดก จะสังเกตเห็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งเกี่ยวกับรูปแบบของสรรพสิ่งต่าง ๆ ในงานจิตรกรรม คือไม่ปรากฏรูปภาพคน สถานที่ สิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในถิ่นอินเดียที่เป็นปัจจัยปรุงแต่งเรื่องราวมาแต่เดิมให้เห็นได้เลยแต่รูปภาพจิตรกรรมที่นายช่างจิตรกรรมไทยเขียนขึ้นนั้นจะทำให้ปรากฏเรื่องราวที่มีมาในพระพุทธศาสนาด้วยรูปภาพคน พฤติกรรมของคน สถานที่ สิ่งแวดล้อม และบรรยากาศที่มีอยู่ในถิ่นฐานบ้านเมืองไทยทั้งสิ้น ปรากฏการณ์ในรูปภาพจิตรกรรมแบบประเพณีนิยมอย่างไทยเช่นกล่าวนี้เป็นลักษณะพิเศษควรนับถือว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งในงานจิตรกรรมแบบประเพณีนิยม”

(จุลทรรศน์ พยาฆรานนท์ “ร้อยคำร้อยความ รวมประวัติและผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทย”)

3. ตำแหน่งใจความสำคัญอยู่ทั้งต้นและท้ายย่อหน้า

“คนไทยนั้นถือว่าบ้านเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายเพราะคนไทยใช้บ้านเป็นที่เกิดการคลอดลูกจะกระทำกันที่บ้าน โดยมีหมอปั้นบ้านที่เรียกว่าหมอต้าแยเป็นคนผู้ทำคลอด มิได้ใช้โรงพยาบาลหรือสถานผดุงครรภ์อย่างปัจจุบันนี้ และที่สุดของชีวิตเมื่อมีการตายเกิดขึ้นคนไทยก็จะ

เก็บศพของผู้ตายเป็นครั้งสุดท้าย ดังนั้นบ้านจึงเป็นสถานที่ที่คนไทยใช้ชีวิตอยู่เกือบตลอดเวลา ตั้งแต่เกิดจนตาย”

(วิบูลย์ลี สุวรรณ “ศิลปะชาวบ้าน”)

4. ตำแหน่งใจความสำคัญอยู่กลางย่อหน้า

“เมื่อมีความบริสุทธิ์เป็นพื้นมาแล้วก็ถึงระยะความรู้ที่เรียกว่าประยุกต์ **ประยุกต์ แปลว่า ปรับใช้ให้เป็นประโยชน์** คือ ศึกษาริชาว่าด้วยการรักษาโรคหรือการแต่งหนังสือจนสามารถรักษาโรคหรือแต่งหนังสือได้ นี่เป็นความรู้ขั้นปฏิบัติตรงกันข้ามกับความรู้บริสุทธิ์ซึ่งว่าในแง่หนึ่งก็เป็นความรู้ทางทฤษฎีนั่นเอง”

(เสฐียร โกเศศ “การศึกษาวิชาวรรณคดีในแง่วรรณศิลป์”)

5. ไม่ปรากฏตำแหน่งใจความสำคัญผู้อ่านต้องสรุปเอง

“วัฒนธรรมครอบงำมาพร้อมกับความสัมพันธ์แนวดิ่งหรือความสัมพันธ์เชิงอำนาจซึ่งเรียกร้องความเคารพเชื่อฟัง ทำตามโดยไม่ต้องถามเหตุผล ไม่ต้องการให้ถกเถียงโต้แย้งไม่ต้องการความคิดแหวกแนว การเรียนรู้แบบเกิดปัญญาแตกฉานและการวิจัยต้องการบรรยากาศของความสัมพันธ์แนวราบความเสมอภาคทางความคิด ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ส่งเสริมการถกเถียงโต้แย้งเห็นคุณค่าของการถกเถียงโต้แย้งต่อการกระตุ้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำให้เกิดการเสริมพลัง (Synergy) ซึ่งกันและกัน และทำให้ความคิดไม่ติดกรอบ”

ประเด็นความคิดสำคัญของข้อความในย่อหน้าข้างต้นนี้คือ **“ความสัมพันธ์แนวดิ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการวิจัย”**

(ศาสตราจารย์ น.พ.วิจารณ์ พานิช “การศึกษากับการวิจัย” ในปฏิวัติการศึกษาไทย)

GRAD VRU

ใบงานที่ 1 เรื่อง “หลักการอ่านจับใจความสำคัญ”

ชื่อ.....นามสกุลชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และทำเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่กล่าวผิด

-1. ก่อนอ่านควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจนเสียก่อน
-2. หากต้องการทราบว่าบทความนี้เสนอเรื่องอะไรอย่างกว้าง ๆ ให้พิจารณาจากชื่อเรื่อง
-3. ส่วนใหญ่แล้วใจความสำคัญจะปรากฏอยู่ในตำแหน่งต้น กลาง หรือท้ายของย่อหน้า
-4. ประโยคที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ เรียกว่า พลความ
-5. หากจะหาใจความสำคัญจากเรื่องที่ย่าน ผู้อ่านต้องตัดข้อความที่เป็นตัวอย่างออก
-6. ใจความที่สำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้าและเป็นแก่นของย่อหน้า เรียกว่า ใจความรอง
-7. ใจความสำคัญคือส่วนที่สนับสนุนสาระสำคัญของเรื่องที่ย่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
-8. เมื่ออ่านจบไม่ควรตั้งคำถามว่าเรื่องที่ย่าน มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร
-9. ไม่ควรนำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเอง
-10. หากผู้อ่านระบุใจความรองได้จะช่วยให้เข้าใจและจับประเด็นเรื่องที่ย่านได้อย่างชัดเจน

GRAD VRU

ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง “เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ”

เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ พัฒนาขึ้นโดย Kipling (1912) นักวิชาการด้านการศึกษา จากหนังสือ Just so Stories โดย Rudyard Kipling ในเรื่อง The Elephant’s Child มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ป่าคำเนินเรื่องผ่านตัวละครหลักคือ ลูกช้างที่มีความอยากรู้อยากเห็นมันเกิดคำถามว่า “จะเข้กินอะไรเป็นอาหารมือเย็น” มันเดินทางไปถามนกรระจอกเทศ ยีราฟ ฮิปโปโปเตมัส และลิงบาบูน สัตว์เหล่านี้ไม่ตอบคำถามของลูกช้าง มันจึงเดินทางต่อไปยังแม่น้ำ จนกระทั่งเจอกับจระเข้ ลูกช้างถามคำถามที่ตนอยากรู้อยากเห็นจระเข้บอกว่าเดินลงมาในน้ำใกล้ ๆ แล้วจะตอบคำถาม ลูกช้างเชื่อจระเข้ จนในที่สุดจระเข้จับลูกช้างแล้วดึงลงน้ำ ซึ่งผู้เขียนปิดท้ายเรื่องด้วย “I keep six honest serving-men (They taught me all I know); Their names are What and When and How Where and Who.” เป็นวิธีในการสำรวจ ค้นพบความรู้โดยการทําทายด้วยการตั้งคำถาม

เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญนี้ สามารถพัฒนาผู้อ่านให้เป็นนักอ่านที่มีความเชี่ยวชาญ ผ่านการตั้งคำถามต่าง ๆ เริ่มจากการเรียนรู้จากการอ่าน ตั้งคำถามประกอบด้วย Who What Where When Why และ How จากนั้นค้นพบคำตอบด้วยตนเอง โดยอาศัยความเข้าใจจากการอ่านวรรณคดี วรรณกรรมย่อมทำให้ผู้อ่านพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เทคนิคนี้ยังส่งเสริมความสัมพันธ์ในชั้นเรียนให้สามารถแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างอิสระในทุกขั้นตอน เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญจึงสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญได้เป็นอย่างดี

การจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้เทคนิคการอ่านจับใจความสำคัญ ประกอบด้วยการตั้งคำถาม 6 คำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 Who ใคร เป็นการบอกถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คำถามที่ 2 What อะไร เป็นการบอกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

คำถามที่ 3 Where ที่ไหน เป็นการบอกถึงสถานที่ ตำแหน่ง บอกความแตกต่างแต่ละสถานที่

คำถามที่ 4 When เมื่อไร เป็นการบอกถึงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งอดีต ปัจจุบัน และ

อนาคต

คำถามที่ 5 Why ทำไม เป็นการบอกถึงสาเหตุ ความเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อเรื่อง

คำถามที่ 6 How อย่างไร เป็นการบอกถึงเหตุการณ์เกิดขึ้นได้อย่างไร และจะแก้ไขปัญหา

อย่างไร

บทอ่าน เรื่อง “ญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหว”

เมื่อ 4 เมษายน 2567 สำนักอุตุนิยมวิทยาของญี่ปุ่นรายงาน เกิดแผ่นดินไหวรุนแรง ขนาด 6.0 เขย่าภูมิภาคโทโฮคุ บนเกาะฮอนชูของญี่ปุ่น เมื่อเวลาประมาณ 12.16 น. ของวันที่ 4 เมษายน ตามเวลาท้องถิ่นเพียงวันเดียว หลังเพิ่งเกิดแผ่นดินไหว ขนาด 7.4 เขย่าไต้หวันครั้งรุนแรงที่สุดในรอบ 25 ปี สำนักอุตุนิยมวิทยาญี่ปุ่นแจ้งว่าศูนย์กลางแผ่นดินไหวเขย่าภูมิภาคโทโฮคุในครั้งนี้อยู่ในทะเลบริเวณนอกชายฝั่งจังหวัดฟุกุชิมะ และลึกจากผิวดินลงไปประมาณ 40 กิโลเมตร และเหตุแผ่นดินไหวครั้งนี้ ไม่มีความเสี่ยงที่จะเกิดสึนามิ อย่างไรก็ตามขณะนี้ยังไม่มีรายงานความเสียหายจากเหตุแผ่นดินไหวญี่ปุ่นครั้งล่าสุดนี้

ที่มา: ไทยรัฐออนไลน์ วันที่ 4 เมษายน 2567 <https://www.thairath.co.th>

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบุนใจความสำคัญ

เทคนิค	ระบุ
1. Who (ใคร)	
2. What (ทำอะไร)	
3. Where (ที่ไหน)	
4. When (เมื่อไร)	
5. Why (ทำไม)	
6. How (อย่างไร)	

ใจความสำคัญของบทอ่านนี้

.....

ใบงานที่ 2 เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญ
บทอ่าน เรื่อง ไฟไหม้ไนต์คลับ”

ชื่อ.....นามสกุล
.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วระบุใจความสำคัญให้ถูกต้อง

บทอ่าน เรื่อง ไฟไหม้ไนต์คลับ

สำนักข่าวต่างประเทศรายงานว่าเกิดเหตุเพลิงไหม้ไนต์คลับชื่อว่า “The Masquerade” ที่ตั้งอยู่ชั้นใต้ดินของอาคารที่อยู่อาศัยแห่งหนึ่งในนครอิสตันบูล ประเทศตุรกี ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างปรับปรุงใหม่ในช่วงกลางวันของวันอังคารที่ 2 เมษายน 2567 เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตมากถึง 29 ศพ และมีผู้บาดเจ็บอีก 1 ราย นายดาวูด กุล ผู้ว่าราชการนครอิสตันบูล เปิดเผยว่า ไฟเริ่มลุกไหม้หลังจากเที่ยงวัน แต่ยังไม่ทราบสาเหตุ ขณะที่เชื่อว่าผู้เสียชีวิตคือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานปรับปรุงสถานที่ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานดับเพลิงและหน่วยงานอื่น ๆ ถูกส่งไปยังอาคารสูง 16 ชั้น ในเขตกายเรตเตเป (Gayrettepe) โดยไนต์คลับที่เกิดเหตุครอบคลุมพื้นที่ชั้นใต้ดินของอาคารแห่งนี้ถึง 2 ชั้น ซึ่งผลการตรวจสอบ เจ้าหน้าที่พบผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตลอดช่วงบ่ายวันอังคาร

ที่มา: ไทยรัฐออนไลน์ วันที่ 3 เมษายน 2567 <https://www.thairath.co.th>

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบุใจความสำคัญ

เทคนิค	ระบุ
1. Who (ใคร)	
2. What (ทำอะไร)	
3. Where (ที่ไหน)	
4. When (เมื่อไร)	
5. Why (ทำไม)	
6. How (อย่างไร)	

ใจความสำคัญของบทอ่านนี้

.....
.....
.....

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

พฤติกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

GRAD VRU

..... (ลงชื่อ)

(.....)

ผู้สอน

ภาคผนวก ง

ผลการยืนยันการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ
การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้
แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

GRAD VRU

ตารางที่ 1 ผลการยืนยันการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นที่ 1	ประเด็นที่ 2	ประเด็นที่ 3	ประเด็นที่ 4
1	+1	+1	+1	+1
2	+1	+1	+1	+1
3	+1	+1	+1	+1
4	+1	+1	+1	+1
5	+1	+1	+1	+1
6	+1	+1	+1	+1
7	+1	+1	+1	+1
8	+1	+1	+1	+1
9	+1	+1	+1	+1
10	+1	+1	+1	+1
11	+1	+1	+1	+1
ผลรวม	11	11	11	11
ค่าเฉลี่ย	1.00	1.00	1.00	1.00
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00

เมื่อ +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยกับผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

จากตารางที่ 1 ผลการยืนยันการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 1 ของ ผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเห็นด้วยกับข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกประเด็น พิจารณาคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึง รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 1 ไปยังผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเพื่อยืนยันความคิดเห็นอีกครั้ง ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการยืนยันการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นที่ 1	ประเด็นที่ 2	ประเด็นที่ 3	ประเด็นที่ 4
1	+1	+1	+1	+1
2	+1	+1	+1	+1
3	+1	+1	+1	+1
4	+1	+1	+1	+1
5	+1	+1	+1	+1
6	+1	+1	+1	+1
7	+1	+1	+1	+1
8	+1	+1	+1	+1
9	+1	+1	+1	+1
10	+1	+1	+1	+1
11	+1	+1	+1	+1
ผลรวม	11	11	11	11
ค่าเฉลี่ย	1.00	1.00	1.00	1.00
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00

เมื่อ +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยกับผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

จากตารางที่ 2 ผลการยืนยันการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญยังคงยืนยันความคิดเห็นเดิมทุกท่าน ทำให้ร้อยละความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นด้วยกับข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงยุติการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายไว้ที่รอบ 2

ตารางที่ 3 ผลการยืนยันการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นที่ 1	ประเด็นที่ 2	ประเด็นที่ 3	ประเด็นที่ 4	ประเด็นที่ 5
1	+1	+1	+1	+1	+1
2	+1	+1	+1	+1	+1
3	+1	+1	+1	+1	+1
4	+1	+1	+1	+1	+1
5	+1	+1	+1	+1	+1
6	+1	+1	+1	+1	+1
7	+1	+1	+1	+1	+1
8	+1	+1	+1	+1	+1
9	+1	+1	+1	+1	+1
10	+1	+1	+1	+1	+1
11	+1	+1	+1	+1	+1
ผลรวม	11	11	11	11	11
ค่าเฉลี่ย	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

เมื่อ +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยกับผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จากตารางที่ 3 ผลการยืนยันการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเห็นด้วยกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการ เรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะ การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกประเด็น พิจารณาคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึง รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรอบที่ 1 ไปยังผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเพื่อยืนยันความคิดเห็นอีกครั้ง ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการยืนยันการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นที่ 1	ประเด็นที่ 2	ประเด็นที่ 3	ประเด็นที่ 4	ประเด็นที่ 5
1	+1	+1	+1	+1	+1
2	+1	+1	+1	+1	+1
3	+1	+1	+1	+1	+1
4	+1	+1	+1	+1	+1
5	+1	+1	+1	+1	+1
6	+1	+1	+1	+1	+1
7	+1	+1	+1	+1	+1
8	+1	+1	+1	+1	+1
9	+1	+1	+1	+1	+1
10	+1	+1	+1	+1	+1
11	+1	+1	+1	+1	+1
ผลรวม	11	11	11	11	11
ค่าเฉลี่ย	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

เมื่อ +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยกับผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จากตารางที่ 4 ผลการยืนยันการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาไทยตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญยังคงความคิดเห็นเดิมทุกท่าน ทำให้ร้อยละความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นด้วยกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมสมรรถนะการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับร้อยละ 100 ผู้วิจัยจึงยุติการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายไว้ที่ รอบ 2

ภาคผนวก จ

ผลการหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence)

โดยผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

GRAD VRU

ตารางที่ 5 ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน
ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบ
ของสมรรถนะการอ่านของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การแปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3.	0	+1	+1	+1	+1	4.00	.80	ใช้ได้
4.	0	+1	+1	+1	+1	4.00	.80	ใช้ได้
5.	0	+1	+1	+1	+1	4.00	.80	ใช้ได้
6.	0	+1	+1	+1	+1	4.00	.80	ใช้ได้
7.	0	+1	+1	+1	+1	4.00	.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9.	0	+1	+1	+1	+1	4.00	.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
21.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
22.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
23.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
24.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
25.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
26.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
27.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
28.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	การแปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
29.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
30.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
31.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
32.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
33.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
34.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
35.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
36.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
37.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
38.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
39.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
40.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
41.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
42.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
43.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
44.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
45.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
46.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
47.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
48.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
49.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
50.	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
ค่า IOC							.80 – 1.00	ใช้ได้

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .50 ขึ้นไป แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้และองค์ประกอบของสมรรถนะการอ่านที่กำหนดไว้

ภาคผนวก ฉ
ความยาก (Difficulty) คำอ่านจำแนก (Discrimination)
และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

GRAD VRU

ตารางที่ 6 ความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ ที่	ค่าความยาก (Difficulty)	การแปล ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	การแปล ความหมาย	การตัดสินใจ
1.	.58	ปานกลาง	.82	ดีมาก	นำไปใช้ได้
2.	.45	ปานกลาง	.69	ดีมาก	นำไปใช้ได้
3.	.74	ค่อนข้างง่าย	.33	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
4.	.65	ค่อนข้างง่าย	.24	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
5.	.58	ปานกลาง	.73	ดีมาก	นำไปใช้ได้
6.	.58	ปานกลาง	.86	ดีมาก	นำไปใช้ได้
7.	.65	ค่อนข้างง่าย	.71	ดีมาก	นำไปใช้ได้
8.	.71	ค่อนข้างง่าย	.82	ดีมาก	นำไปใช้ได้
9.	.61	ค่อนข้างง่าย	.73	ดีมาก	นำไปใช้ได้
10.	.45	ปานกลาง	.69	ดีมาก	นำไปใช้ได้
11.	.74	ค่อนข้างง่าย	.33	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
12.	.61	ค่อนข้างง่าย	.84	ดีมาก	นำไปใช้ได้
13.	.65	ค่อนข้างง่าย	.68	ดีมาก	นำไปใช้ได้
14.	.61	ค่อนข้างง่าย	.73	ดีมาก	นำไปใช้ได้
15.	.74	ค่อนข้างง่าย	.29	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
16.	.77	ค่อนข้างง่าย	.39	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
17.	.58	ปานกลาง	.82	ดีมาก	นำไปใช้ได้
18.	.45	ปานกลาง	.69	ดีมาก	นำไปใช้ได้
19.	.71	ค่อนข้างง่าย	.25	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
20.	.61	ค่อนข้างง่าย	.73	ดีมาก	นำไปใช้ได้
21.	.71	ค่อนข้างง่าย	.74	ดีมาก	นำไปใช้ได้
22.	.58	ปานกลาง	.86	ดีมาก	นำไปใช้ได้
23.	.74	ค่อนข้างง่าย	.33	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
24.	.74	ค่อนข้างง่าย	.44	ดี	นำไปใช้ได้
25.	.74	ค่อนข้างง่าย	.21	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
26.	.58	ปานกลาง	.86	ดีมาก	นำไปใช้ได้
27.	.74	ค่อนข้างง่าย	.27	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
28.	.71	ค่อนข้างง่าย	.34	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
29.	.71	ค่อนข้างง่าย	.56	ดี	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ค่าความยาก (Difficulty)	การแปล ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	การแปล ความหมาย	การตัดสินใจ
30.	.74	ค่อนข้างง่าย	.41	ดี	นำไปใช้ได้
31.	.71	ค่อนข้างง่าย	.43	ดี	นำไปใช้ได้
32.	.68	ค่อนข้างง่าย	.27	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
33.	.58	ปานกลาง	.86	ดีมาก	นำไปใช้ได้
34.	.65	ค่อนข้างง่าย	.71	ดีมาก	นำไปใช้ได้
35.	.71	ค่อนข้างง่าย	.42	ดี	นำไปใช้ได้
36.	.68	ค่อนข้างง่าย	.23	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
37.	.65	ค่อนข้างง่าย	.68	ดีมาก	นำไปใช้ได้
38.	.61	ค่อนข้างง่าย	.73	ดีมาก	นำไปใช้ได้
39.	.71	ค่อนข้างง่าย	.24	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
40.	.58	ปานกลาง	.82	ดีมาก	นำไปใช้ได้
41.	.58	ปานกลาง	.44	ดี	นำไปใช้ได้
42.	.74	ค่อนข้างง่าย	.44	ดี	นำไปใช้ได้
43.	.58	ปานกลาง	.86	ดีมาก	นำไปใช้ได้
44.	.61	ค่อนข้างง่าย	.73	ดีมาก	นำไปใช้ได้
45.	.61	ค่อนข้างง่าย	.50	ดี	นำไปใช้ได้
46.	.61	ค่อนข้างง่าย	.40	ดี	นำไปใช้ได้
47.	.74	ค่อนข้างง่าย	.45	ดี	นำไปใช้ได้
48.	.65	ค่อนข้างง่าย	.68	ดีมาก	นำไปใช้ได้
49.	.68	ค่อนข้างง่าย	.55	ดี	นำไปใช้ได้
50.	.77	ค่อนข้างง่าย	.33	พอใช้ได้	นำไปใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .96					

เมื่อ เกล็ดในการแปลความหมายของค่าความยาก (Difficulty) มีดังนี้

.81 – 1.00	ง่ายมาก (ควรตัดทิ้ง/ปรับปรุง)
.61 – .80	ค่อนข้างง่าย (นำไปใช้ได้)
.40 – .60	ปานกลาง (นำไปใช้ได้)
.20 – .39	ค่อนข้างยาก (นำไปใช้ได้)
.00 – .19	ยากมาก (ควรตัดทิ้ง/ปรับปรุง)

เมื่อ	เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) มีดังนี้
	.61 – 1.00 ดีมาก (นำไปใช้ได้)
	.40 – .60 ดี (นำไปใช้ได้)
	.20 – .39 พอใช้ได้ (นำไปใช้ได้)
	.00 – .19 จำแนกได้ต่ำ (ควรตัดทิ้ง/ปรับปรุง)
	ต่ำกว่า .00 จำแนกไม่ได้ (ควรตัดทิ้ง/ปรับปรุง)
เมื่อ	เกณฑ์ในการแปลความหมายของความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20
	ซึ่งค่าความเชื่อมั่นตัดสินโดยใช้เกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า .50

จากตารางที่ 6 ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านทั้งฉบับ พบว่า มีค่าความยากระหว่าง .45 – .77 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 – .86 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 มีค่าอำนาจจำแนกไม่ต่ำกว่า .20 และมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า .50 นั้นหมายความว่า ข้อสอบฉบับนี้สามารถนำไปสู่การจัดชุดข้อคำถามเป็นแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้

GRAD VRU

ภาคผนวก ช

คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

GRAD VRU

ตารางที่ 7 คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	คะแนนเต็ม	คะแนน ก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	การเปลี่ยนแปลง
1.	50	20	40	36*	72	เพิ่มขึ้น
2.	50	25	50	40*	80	เพิ่มขึ้น
3.	50	27	54	42*	84	เพิ่มขึ้น
4.	50	30	60	45*	90	เพิ่มขึ้น
5.	50	24	48	38*	76	เพิ่มขึ้น
6.	50	20	40	37*	74	เพิ่มขึ้น
7.	50	34	68	46*	92	เพิ่มขึ้น
8.	50	31	62	45*	90	เพิ่มขึ้น
9.	50	25	50	40*	80	เพิ่มขึ้น
10.	50	29	58	43*	86	เพิ่มขึ้น
11.	50	32	64	44*	88	เพิ่มขึ้น
12.	50	31	62	42*	84	เพิ่มขึ้น
13.	50	28	56	42*	84	เพิ่มขึ้น
14.	50	26	52	40*	80	เพิ่มขึ้น
15.	50	33	66	46*	92	เพิ่มขึ้น
16.	50	34	68	44*	88	เพิ่มขึ้น
17.	50	32	64	39*	78	เพิ่มขึ้น
18.	50	26	52	37*	74	เพิ่มขึ้น
19.	50	28	56	40*	80	เพิ่มขึ้น
20.	50	24	48	38*	76	เพิ่มขึ้น
21.	50	19	38	36*	72	เพิ่มขึ้น
22.	50	29	58	41*	82	เพิ่มขึ้น
23.	50	20	40	36*	72	เพิ่มขึ้น
24.	50	21	42	39*	78	เพิ่มขึ้น
25.	50	23	46	38*	76	เพิ่มขึ้น
26.	50	25	50	39*	78	เพิ่มขึ้น
27.	50	19	38	38*	76	เพิ่มขึ้น
28.	50	28	56	42*	84	เพิ่มขึ้น

เลขที่	คะแนนเต็ม	คะแนน ก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ	การเปลี่ยนแปลง
29.	50	30	60	44*	88	เพิ่มขึ้น
30.	50	34	68	45*	90	เพิ่มขึ้น
รวมเฉลี่ย		26.90	53.80	40.73	81.47	เพิ่มขึ้น

* ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบสมรรถนะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนได้คะแนนต่ำสุด 19 คะแนน และได้คะแนนสูงสุด 34 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 26.90 คิดเป็นร้อยละ 53.80 ส่วนผลการทดสอบหลังเรียน นักเรียนได้คะแนนต่ำสุด 36 คะแนน และได้คะแนนสูงสุด 46 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 40.73 คิดเป็นร้อยละ 81.47 ซึ่งมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม (ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มเท่ากับ 35 คะแนน) จำนวน 30 คน โดยนักเรียนทั้งหมดมีการเปลี่ยนแปลงคะแนนที่เพิ่มขึ้น กล่าวคือ นักเรียนทุกคนได้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

GRAD VRU

ภาคผนวก ซ
ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

GRAD VRU

ผลการตรวจคุณภาพขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics			
อปก.ของรูปแบบ	N	Mean	Std. Deviation
อปก1.1	5	4.8000	.44721
อปก1.2	5	4.6000	.54772
อปก1.3	5	4.8000	.44721
อปก1.4	5	4.8000	.44721
อปก1.5	5	4.8000	.44721
อปก2.1	5	4.8000	.44721
อปก2.2	5	4.6000	.54772
อปก2.3	5	4.8000	.44721
อปก3.1	5	4.6000	.54772
อปก3.2	5	4.8000	.44721
อปก3.3	5	4.4000	.54772
อปก3.4	5	4.8000	.44721
อปก4.1	5	4.8000	.44721
อปก4.2	5	4.6000	.54772
อปก4.3	5	4.8000	.44721
อปก4.4	5	4.8000	.44721
อปก5.1	5	4.6000	.54772
อปก5.2	5	4.8000	.44721
อปก5.3	5	4.8000	.44721
อปก5.4	5	4.4000	.54772
อปก5.5	5	4.8000	.44721
อปก6.1	5	4.6000	.54772
อปก6.2	5	4.8000	.44721
อปก6.3	5	4.6000	.54772
อปก6.4	5	4.8000	.44721
อปก7.1	5	4.8000	.44721
อปก7.2	5	4.4000	.54772
อปก7.3	5	4.8000	.44721
อปก7.4	5	5.0000	.00000
อปก7.5	5	5.0000	.00000
อปก8.1	5	4.8000	.44721

ผลการตรวจคุณภาพขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

Descriptive Statistics			
อปก.ของรูปแบบ	N	Mean	Std. Deviation
อปก8.2	5	5.0000	.00000
อปก8.3	5	4.4000	.54772
อปก8.4	5	4.8000	.44721
อปก8.5	5	4.6000	.54772
totalภาพรวมอปก	5	4.7257	.11535
Valid N (listwise)	5		

ผลการตรวจคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics			
คู่มือการใช้รูปแบบ	N	Mean	Std. Deviation
คู่มือ1	5	4.6000	.54772
คู่มือ2	5	4.8000	.44721
คู่มือ3	5	4.4000	.54772
คู่มือ4	5	5.0000	.00000
คู่มือ5	5	4.8000	.44721
คู่มือ6	5	4.6000	.54772
คู่มือ7	5	4.8000	.44721
คู่มือ8	5	4.4000	.54772
คู่มือ9	5	4.8000	.44721
คู่มือ10	5	4.6000	.54772
totalภาพรวมคู่มือ	5	4.6800	.08367
Valid N (listwise)	5		

ผลการตรวจคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics			
แผนการสอน	N	Mean	Std. Deviation
แผน1.1	5	4.8000	.44721
แผน1.2	5	4.6000	.54772
แผน1.3	5	4.4000	.54772
แผน1.4	5	5.0000	.00000
แผน1.5	5	4.8000	.44721
แผน2.1	5	4.6000	.54772
แผน2.2	5	4.8000	.44721
แผน2.3	5	4.6000	.54772
แผน3.1	5	5.0000	.00000
แผน3.2	5	4.4000	.54772
แผน3.3	5	4.8000	.44721
แผน3.4	5	4.6000	.54772
แผน3.5	5	5.0000	.00000
แผน3.6	5	4.8000	.44721
แผน3.7	5	4.6000	.54772
แผน3.8	5	4.8000	.44721
แผน3.9	5	4.4000	.54772
แผน3.10	5	4.8000	.44721
แผน3.11	5	4.6000	.54772
แผน3.12	5	4.8000	.44721
แผน3.13	5	4.6000	.54772
แผน3.14	5	4.8000	.44721
แผน3.15	5	4.8000	.44721
แผน3.16	5	4.6000	.54772
แผน3.17	5	4.6000	.54772
แผน3.18	5	4.8000	.44721
แผน3.19	5	4.6000	.54772
แผน3.20	5	4.8000	.44721
แผน3.21	5	4.8000	.44721
แผน4.1	5	4.6000	.54772
แผน4.2	5	5.0000	.00000

ผลการตรวจคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

Descriptive Statistics			
แผนการสอน	N	Mean	Std. Deviation
แผน4.3	5	4.8000	.44721
แผน4.4	5	4.6000	.54772
แผน4.5	5	4.8000	.44721
แผน4.6	5	4.8000	.44721
แผน4.7	5	5.0000	.00000
แผน5.1	5	4.8000	.44721
แผน5.2	5	4.6000	.54772
แผน5.3	5	4.8000	.44721
แผน5.4	5	4.4000	.54772
แผน6.1	5	5.0000	.00000
แผน6.2	5	4.8000	.44721
แผน6.3	5	4.8000	.44721
แผน6.4	5	4.8000	.44721
totalภาพรวมแผน	5	4.7318	.09426
Valid N (listwise)	5		

GRAD VRU

ผลการประเมินค่าความยากของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Item Statistics			
ข้อที่	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ1	.5806	.50161	35
ข้อ2	.4516	.50588	35
ข้อ3	.7419	.44480	35
ข้อ4	.6452	.48637	35
ข้อ5	.5806	.50161	35
ข้อ6	.5806	.50161	35
ข้อ7	.6452	.48637	35
ข้อ8	.7097	.46141	35
ข้อ9	.6129	.49514	35
ข้อ10	.4516	.50588	35
ข้อ11	.7419	.44480	35
ข้อ12	.6129	.49514	35
ข้อ13	.6452	.48637	35
ข้อ14	.6129	.49514	35
ข้อ15	.7419	.44480	35
ข้อ16	.7742	.42502	35
ข้อ17	.5806	.50161	35
ข้อ18	.4516	.50588	35
ข้อ19	.7097	.46141	35
ข้อ20	.6129	.49514	35
ข้อ21	.7097	.46141	35
ข้อ22	.5806	.50161	35
ข้อ23	.7419	.44480	35
ข้อ24	.7419	.44480	35
ข้อ25	.7419	.44480	35
ข้อ26	.5806	.50161	35
ข้อ27	.7419	.44480	35
ข้อ28	.7097	.46141	35
ข้อ29	.7097	.46141	35
ข้อ30	.7419	.44480	35

ผลการประเมินค่าความยากของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

Item Statistics			
ข้อที่	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ31	.7097	.46141	35
ข้อ32	.6774	.47519	35
ข้อ33	.5806	.50161	35
ข้อ34	.6452	.48637	35
ข้อ35	.7097	.46141	35
ข้อ36	.6774	.47519	35
ข้อ37	.6452	.48637	35
ข้อ38	.6129	.49514	35
ข้อ39	.7097	.46141	35
ข้อ40	.5806	.50161	35
ข้อ41	.5806	.50161	35
ข้อ42	.7419	.44480	35
ข้อ43	.5806	.50161	35
ข้อ44	.6129	.49514	35
ข้อ45	.6129	.49514	35
ข้อ46	.6129	.49514	35
ข้อ47	.7419	.44480	35
ข้อ48	.6452	.48637	35
ข้อ49	.6774	.47519	35
ข้อ50	.7742	.42502	35

ผลการประเมินค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Item-Total Statistics				
ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ1	32.0323	187.432	.822	.960
ข้อ2	32.1613	189.140	.689	.961
ข้อ3	31.8710	194.716	.327	.962
ข้อ4	31.9677	195.499	.238	.963
ข้อ5	32.0323	188.699	.728	.961
ข้อ6	32.0323	186.899	.862	.960
ข้อ7	31.9677	189.232	.711	.961
ข้อ8	31.9032	188.424	.816	.960
ข้อ9	32.0000	188.800	.730	.961
ข้อ10	32.1613	189.140	.689	.961
ข้อ11	31.8710	194.716	.327	.962
ข้อ12	32.0000	187.333	.841	.960
ข้อ13	31.9677	189.632	.680	.961
ข้อ14	32.0000	188.800	.730	.961
ข้อ15	31.8710	195.183	.289	.962
ข้อ16	31.8387	194.140	.393	.962
ข้อ17	32.0323	187.432	.822	.960
ข้อ18	32.1613	189.140	.689	.961
ข้อ19	31.9032	195.490	.254	.962
ข้อ20	32.0000	188.800	.730	.961
ข้อ21	31.9032	189.357	.741	.961
ข้อ22	32.0323	186.899	.862	.960
ข้อ23	31.8710	194.716	.327	.962
ข้อ24	31.8710	193.383	.436	.962
ข้อ25	31.8710	196.116	.214	.963
ข้อ26	32.0323	186.899	.862	.960
ข้อ27	31.8710	195.449	.268	.962
ข้อ28	31.9032	194.357	.343	.962

ผลการประเมินค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

Item-Total Statistics				
ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ29	31.9032	191.624	.559	.961
ข้อ30	31.8710	193.649	.414	.962
ข้อ31	31.9032	193.290	.427	.962
ข้อ32	31.9355	195.196	.268	.962
ข้อ33	32.0323	186.899	.862	.960
ข้อ34	31.9677	189.232	.711	.961
ข้อ35	31.9032	193.357	.421	.962
ข้อ36	31.9355	195.729	.227	.963
ข้อ37	31.9677	189.632	.680	.961
ข้อ38	32.0000	188.800	.730	.961
ข้อ39	31.9032	195.624	.243	.963
ข้อ40	32.0323	187.432	.822	.960
ข้อ41	32.0323	192.632	.438	.962
ข้อ42	31.8710	193.383	.436	.962
ข้อ43	32.0323	186.899	.862	.960
ข้อ44	32.0000	188.800	.730	.961
ข้อ45	32.0000	191.867	.501	.962
ข้อ46	32.0000	193.200	.402	.962
ข้อ47	31.8710	193.249	.447	.962
ข้อ48	31.9677	189.632	.680	.961
ข้อ49	31.9355	191.462	.554	.961
ข้อ50	31.8387	194.940	.325	.962

ผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสมรรถนะการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.962	50

ผลการทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples)

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Post-test	40.73	30	3.162	.577
	Pre-test	26.90	30	4.744	.866

Paired Samples Correlations				
		N	Correlation	Sig.
Pair 1	Post-test & Pre-test	30	.876	.001

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	Posttest – Pretest	13.833	2.493	.455	12.903	14.764	30.398	29	.001

ผลการทดสอบสำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (one-sample t-test)

One-Sample Statistics				
	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Post-test	30	40.73	3.162	.577

One-Sample Test						
Test Value = 35						
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
Post-test	9.933	29	.001	5.733	4.55	6.91

GRAD VRU

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายสมประสงค์ กลิ่นเจ็ก
วัน เดือน ปี เกิด	7 กันยายน 2530
สถานที่เกิด	จังหวัดชัยนาท
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2554 นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2559 ศิลปศาสตรบัณฑิต เอกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2559 ประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พ.ศ. 2563 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เอกวิชาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
ที่อยู่ปัจจุบัน	39 หมู่ 6 ตำบลห้วยกรด อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท

GRAD VRU